ITEAC 2024
ABSTRACT BOOK

VII. INTERNATIONAL TEACHER EDUCATION AND ACCREDITATION CONGRESS

VII. ULUSLARARASI ÖĞRETMEN EĞİTİMİ VE AKREDİTASYON KONGRESİ

18-20 Ekim / October 2024 I Bursa, Türkiye

Digital Transformation, Internationalization and Cultural Approaches in Quality Assurance Processes

Kalite Güvencesi Süreçlerinde Dijital Dönüşüm, Uluslararasılaşma ve Kültürel Yaklaşımlar

Editörler

Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK

Prof. Dr. Dinçay KÖKSAL

Prof. Dr. Salih ÇEPNİ

Ekim 2024

ITEAC 2024

ABSTRACT BOOK

VII. INTERNATIONAL TEACHER EDUCATION AND ACCREDITATION CONGRESS

VII. ULUSLARARASI ÖĞRETMEN EĞİTİMİ VE AKREDİTASYON KONGRESİ

www.iteac.epdad.org.tr

VII. INTERNATIONAL TEACHER EDUCATION AND ACCREDITATION CONGRESS

VII. ULUSLARARASI ÖĞRETMEN EĞİTİMİ VE AKREDİTASYON KONGRESİ

Editörler
Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK
Prof. Dr. Dinçay KÖKSAL
Prof. Dr. Salih ÇEPNİ

Ekim 2024

VII. Uluslararası Öğretmen Eğitimi ve Akreditasyon Kongresi Özet Kitabı

Editörler

Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK

Prof. Dr. Dinçay KÖKSAL

Prof. Dr. Salih ÇEPNİ

Bu kitabın basım, yayın, satış hakları Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Baskı : EPDAD Yayınları

ISBN : **978-605-72733-3-8**

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.

VII. INTERNATIONAL TEACHER EDUCATION AND ACCREDITATION CONGRESS

VII. ULUSLARARASI ÖĞRETMEN EĞİTİMİ VE AKREDİTASYON KONGRESİ

Danışma Kurulu / Advisory Board

	Kurum	Deneyim
Prof. Dr. Abdülkerim KAR	Marmara Üniversitesi	Marmara Üniversitesi (E) Dekan; Rektör Yardımcısı, MÜDEK Değerlendiricisi
Prof. Dr. Adil TÜRKOĞLU	Adnan Menderes Üniversitesi	(E) Dekan; Eğitim Bilimleri Kongresi Yürütücüsü
Prof. Dr. Ahmet DOĞANAY	Çukurova Üniversitesi	E) Dekan
Prof. Dr. Ali Paşa AYAS	Bilkent Üniversitesi	(E) EPDAD ve EFAK Başkanı; (E)YÖK HÖÖE Projesi Dekan
Prof. Dr. Burhanettin DÖNMEZ	MEB Talim ve Terbiye Kurulu İnönü Üniversitesi	MEB Talim Terbiye Kurulu Başkanı (E) Dekan (E) EFDEK Başkanı Öğretmen Yetiştirme Çalışma Grubu
Prof. Dr. Fatma HAZIR BIKMAZ	Ankara Üniversitesi	(E) Dekan EPDAD SSGK Başkanı
Prof. Dr. Firdevs KARAHAN	Sakarya Üniversitesi	(E) Dekan
Prof. Dr. Hamide ERTEPINAR	İstanbul Aydın Üniversitesi	(E) Dekan EPDAD KGSGK Başkanı
Prof. Dr. İrfan EDOĞAN	İstanbul C. Üniversitesi MEB Talim ve Terbiye Kurulu	(E) Başkan
Prof. Dr. Mustafa ERGÜN	Afyon Kocatepe Üniversitesi	(E) Dekan
Dr. Ömer BALIBEY	MEB	(E) Milli Eğitim Müdürü (E) MEB Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü
Prof. Dr. Salih ÇEPNİ	Bursa Uludağ Üniversitesi	Dekan (E) EFAK Başkanı
Prof. Dr. Semih AKTEKİN	Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi	(E) MEB Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürü; Rektör
Prof. Dr. Tuğba YANPAR YELKEN	Mersin Üniversitesi	YÖKAK Üyesi; (E) Dekan
Prof. Dr. Yüksel KAVAK	TED Üniversitesi	(E) Dekan; Dünya Bankası – YÖK HÖÖE Projesi

Bilim Kurulu / Scientific Board

Dr. Ahmet DOĞANAY	Cukuruva University, Türkiye
Dr. Ahmet KATILMIŞ	Marmara University, Türkiye
Dr. Ahmet VURGUN	Marmara University, Türkiye
Dr. Ali ERSOY	Anadolu University, Türkiye
Dr. Ali YILMAZ	Marmara University, Türkiye
Dr. Akif PAMUK	Marmara University, Türkiye
Dr. Alper YORULMAZ	Mugla Sıtkı Kocman University, Türkiye
Dr. Atilla ÖZDEMİR	Isparta Suleyman Demirel University, Türkiye
Dr. Ayhan YILMAZ	Hacettepe University, Türkiye
Dr. Banu YÜCEL-TOY	Yıldız Teknik University, Türkiye
Dr. Bülent GÜVEN	Canakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Dr. Cemil ÖZTÜRK	Marmara University, Türkiye
Dr. Çiğdem BAKİ PALA	Recep Tayyip Erdogan University, Türkiye
Dr. Demet BARAN BULUT	Recep Tayyip Erdogan University, Türkiye
Dr. Dinçay KÖKSAL	Canakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Dr. Erdal HAMARTA	Necmettin Erbakan University, Türkiye
Dr. Eyüp ARTVİNLİ	Eskisehir Osmangazi University, Türkiye
Dr. Fatma HAZIR BIKMAZ	Ankara University, Turkey
Dr. Fatih KANA	Çanakkele Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye
Dr. Filiz BİLGE	Hacettepe University, Türkiye
Dr. Fulya CENKSEVEN ÖNDER	Cukuruva University, Türkiye
Dr. Gülru YÜKSEL	Yıldız Teknik University, Türkiye
Dr. Gülsen ÜNVER	Ege University, Türkiye
Dr. Gülten GENÇ	Malatya İnönü University, Turkey
Dr. Gürbüz OCAK	Afyon Kocatepe University, Türkiye
Dr. Hamza AKENGİN	Marmara University, Türkiye
Dr. Hayati AKYOL	Gazi Üniversitesi, Türkiye
Dr. Hülya GÜR	Balıkesir Üniversitesi, Türkiye
Dr. Hülya KILIÇ	Yeditepe University, Turkey
Dr. M. Kürşad DURU	Marmara University, Türkiye
Dr. Mehmet Akif HELVACI	Usak University, Türkiye
Dr. Mustafa İÇEN	Yıldız Teknik University, Türkiye
Dr. Mustafa ŞEKER	Yıldız Teknik University, Türkiye

Dr. Neslihan AVCI	Gazi University, Türkiye
Dr. Neşe GÜLER	İzmir Demokrasi University, Türkiye
Dr. Ömer Gökhan ULUM	Mersin University, Türkiye
Dr. Ömür SADİOĞLU	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Özcan Erkan AKGÜN	Ibn Haldun University, Türkiye
Dr. Özden DEMİR	Trabzon University, Türkiye
Dr. Özgül YILMAZ TÜZÜN	Ortadogu Teknik University, Türkiye
Dr. Petek AŞKAR	Hacettepe University, Türkiye
Dr. Ramazan SAĞ	Burdur M. Akif University,Türkiye
Dr. Rengin ZEMBAT	Maltepe University, Türkiye
Dr. S.Sadi SEFEROĞLU	Hacettepe University, Türkiye
DR. Salih BİRİŞÇİ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Sedat UÇAR	Cukuruva University, Türkiye
Dr. Selahattin ARSLAN	Trabzon University, Türkiye
Dr. Songül TÜMKAYA	Cukuruva University, Türkiye
Dr. Süleyman DOĞAN	Ege University, Türkiye
Dr. Şeyhmus AYDOĞDU	Nevsehir Hacı Bektas Veli University, Türkiye
Dr. Tufan İNALTEKİN	Kafkas University, Türkiye
Dr. Yasemin AYDOĞAN	Gazi University, Türkiye
Dr. Yelkin DİKER-COŞKUN	Yeditepe University, Türkiye
Dr. Yüksel KAVAK	TED University, Türkiye
Dr. Zeliha TRAŞ	Necmettin Erbakan University, Turkey
Dr. Abamüslim AKDEMİR	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Ajda ŞENOL SAKİN	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Anastasia ŞENYILDIZ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Asuman YÜKSEL YILMAZ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Ayşegül Amanda YEŞİLBURSA	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Berna Coşkun ONAN	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Bestami Buğra ÜLGER	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Doruk ENGÜR	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Erhan ŞENGEL	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Erol OGUR	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Esim GÜRSOY	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Gizem GÜNÇAVDI ALABAY	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Gökhan ARI	Bursa Uludağ University, Türkiye

Dr. Gönül Onur SEZER	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Gül Kaleli YILMAZ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Gülnihal GÜL	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Hacer BELEN	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Kelime ERDAL	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Levent Ali ÇANAKLI	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Minara ÇINAR	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Nagihan OĞUZ DURAN	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Nalan KURU	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Nermin BULUNUZ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Nurcan KAHRAMAN	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Pınar BAĞÇELİ KAHRAMAN	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. R. Erol DEMİRBATIR	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Dr. Rıdvan EZENTAŞ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Sabri BECERİKLİ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Salih ÇEPNİ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Sedat YÜKSEL	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Sevgül ÇALIŞ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Şirin İLKÖRÜCÜ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Şule Betül TOSUNTAŞ	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Şükrü ADA	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Tuğçe Kozaklı ÜLGER	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Ümmühan ORMANCI	Bursa Uludağ University, Türkiye
Dr. Zehra ÖZDİLEK	Bursa Uludağ University, Türkiye

KONGRE BAŞKANLARI / CONGRESS PRESIDENTS

Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK	EPDAD/Marmara University, Türkiye
Prof. Dr. Salih Zeki ÇEPNİ	Bursa Uludağ University, Türkiye

KONGRE KOORDİNATÖRLERİ/ CONGRESS COORDINATORS

Prof. Dr. Dinçay KÖKSAL	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Rasim Erol DEMİRBATIR	Bursa Uludağ University, Türkiye

ORGANİZASYON KOMİTESİ/ CONGRESS ORGANISING COMMITTEE

Prof. Dr. Amanda YEŞİLBURSA	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. H. Gülru YÜKSEL	Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Nagihan OĞUZ-DURAN	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Özcan Erkan AKGÜN	İbn Haldun Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Bestami Buğra ÜLGER	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Ümmühan ORMANCI	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Kürşad DURU	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Hümeyra Azize YALÇIN-MALAY	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Taha TURGUT-ÜNAL	Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Uzm. Çağlar ACAR	EPDAD, Türkiye
Uzm. Şafak OĞUZ	EPDAD, Türkiye

KONGRE GRAFİK TASARIMCISI/ CONGRESS GRAPHIC DESIGNER

Doç. Dr. Deniz KÜRŞAD	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye

DAVETLİ KONUŞMACILAR

Prof. Dr .Diane Freiberger
Foundation for International Business Administration Accreditation (FIBAA) General Manager

Prof. Dr. Franci Demšar
Former President of the Central and Eastern European Network of Quality Assurance Agencies in Higher Education (CEENQA)

Dr. Jamie M. Schlais
International Baccalaureta (İB) Curriculum Manager

Prof. Dr. Olgun ÇİÇEK
İnternational Expert on Quality Assurance & Accreditation

Prof. Dr. Yüksel KAVAK
TED Unıversity External evaluator in YÖKAK & EPDAD

İçindekiler

BİLDİRİ ÖZETLERİ / ABSTRACTS xviii

Akreditasyonun Yararlarının Belirlenmesi Ölçeğinin Geliştirilmesi 1

Development of Scale to Determine the Benefits of the Accreditations 1

Akademisyenlerin Akreditasyon Farkındalıkları ile Örgütsel Aidiyet Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Kapadokya Üniversitesi Örneği 3

Examining the Relationship Between Academicians' Accreditation Awareness and Organizational Belonging Levels: The Case of Cappadocia University 4

Kalite Ve Akreditasyon Sürecine İlişkin Öğretmen Algılarının Metafor Analizi İle İncelenmesi 6

Examınation of Teacher Perceptions of Quality and Accreditation Process With Metaphor Analysis 7

Akredite Edilen Programların Öğretmenlik Uygulaması Dersinin Öğretmenlerin Görüşlerine Göre İncelenmesi 9

Examination of the Teachıng Practice of Accredited Programs Course According to Teachers Views 10

Akreditasyon Takımlarında Görev Alan Öğrenci Değerlendiricilerin Değerlendiricilik Deneyimleri 12

The Evaluation Experiences of Student Evaluators in Accreditation Teams 13

Akreditasyon Hazırlık Süreci Deneyimi: Zorluklar ve Fırsatlar 15

Experience of the Accreditation Preparation Process: Challenges and Opportunities 15

Psikolojik Danışman Eğitiminde Akreditasyon Sürecine Yönelik Araştırmaların Bibliyometrik Analizi 16

Bibliometric Analysis of Research on Accreditation Processes in Counselor Education 17

Akreditasyon Sürecine Katılmayan Öğretim Elemanlarının Görüşleri: İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programları Üzerine Bir İnceleme 19

Opinions of Instructors Who Did Not Participate in the Accreditation Process: An Analysis of Elementary Mathematics Teacher Education Programs 20

Akreditasyon Sürecinde Değerlendirici olan Öğretim Üyelerinin Akreditasyon Kavramına Yönelik Metaforik Algıları ve Deneyimleri 22

Metaphorical Perceptions and Experiences of Faculty Members as Evaluators in the Accreditation Process Regarding the Concept of Accreditation 23

Program Paydaşlarının Akreditasyon Deneyimleri 25

Accreditation Experiences of Program Stakeholders 26

Öğretmen Eğitimi ve Akreditasyon Yazını Bize Ne Anlatıyor?: Bibliyometrik Bir Analiz 28

What the Literature on Teacher Education and Accreditation Tells Us: A Bibliometric Analysis 29

Eğitim Fakültesi Lisans Programlarında Yürütülen Akreditasyon Sürecinin Yansımaları 30

Reflections of Accreditation Process on Undergraduate Programs of the Faculty of Education 31

Çevrimiçi Eğitime Yönelik Kalite Standartlarında Yer Alan Temaların İncelenmesi.....33

Investigation of the Themes in the Quality Standards For Online Education.....34

Akredite Edilen İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programlarında Görev Yapan Öğretim Elemanlarının Süreçle İlgili Görüşleri 36

Opinions of Instructors Working in Accredited Primary Mathematics Teaching Programs About the Accreditation Process.....37

Akreditasyon Süreçleri Kapsamında ISO 21001:2018 Eğitim-Öğretim Örgütleri Yönetim Sistem Standardlarının Değerlendirilmesi 39

Evaluation of ISO 21001:2018 Education-Learning Organizations Management System Standards Within The Scope Of Accreditation Processes 40

Uluslararası Öğretmenlerin Yetiştirilmesi: Yeditepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde IB PYP Akreditasyon Süreci ve Sonuçları.....42

Training International Teachers: The IB PYP Accreditation Journey and Outcomes at Yeditepe University Faculty of Education 42

Bir Değerlendirilme Deneyimi Üzerinden Uluslararası Akreditasyon Değerlendirmesi Yapmaya Yönelik Öneriler 44

Suggestions for Performing International Accreditation Evaluation Processes Based on an Evaluation Experience 45

İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programlarında Akreditasyon Sonrası Kalite ve Sürdürülebilir İyileştirme Çalışmalarının Analizi.....46

Analysis of Quality and Sustainable Improvement Efforts in Primary Mathematics Teacher Education Programs Post-Accreditation 47

Yükseköğretimde Kurumsal İç Değerlendirme Süreçlerinin Dijital Dönüşümü: Trabzon Üniversitesi Örneği 49

Digital Transformation of Institutional Internal Evaluation Processes in Higher Education: The Case of Trabzon University 50

Türk Eğitim Tarihinde Mezunların Takibi: Darülmuallimin-i Aliye Örneği.....52

Tracking of Graduates in the History of Turkish Education: The Case of High Teacher School 52

Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Kilis'in Tarih ve Kültür Rotasındaki Gezi Deneyimlerinin İncelenmesi 53

Analysing The Travel Experiences of Prospective Social Studies Teachers in Kilis's History and Culture Route 54

Öğretmen Yetiştirmede Paradigmatik Dönüşüm: 21.Yüzyıl Modelleri.....55

Paradigm Shift in Teacher Education: Models for the 21st Century 56

Sahadan Sesler: Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Öğretmenlik Uygulamasına İlişkin Düşünceleri 57

Voices from the Field: Fourth-Year Student Reflections on Teaching Practice.....57

Türkiye'deki Eğitim Fakültelerinde Kariyer Eğitiminin Durumu: Bir Devlet Üniversitesi Örneği 59

The Status of Career Education in Faculties of Education in Turkey: A Case Study of a Public University.....60

2020-2024 Yılları Arasındaki Program Geliştirme ve Program Değerlendirme Çalışmalarının Farklı Özellikler Bağlamında İncelenmesi: Derleme Çalışması 62

An Examination of Curriculum Development and Curriculum Evaluation Studies in the Context of Various Characteristics Between 2020-2024: A Review Study.....63

Öğretmen Adaylarının Öğrenci Değişim Programlarında Yaşadıkları Sorunlar ve Çözüm Önerileri 65

Problems Experienced by Preservice Teachers in the Student Exchange Programs and Solution Suggestions 66

Türk Dünyası Öğretmen Yetiştirme Sistemlerinin Karşılaştırılması 67

Comparison of Teacher Training Systems in the Turkish World 68

Rehberli Sorgulama Temelli Fizik Laboratuvar Uygulamalarının Öğretmen Adaylarının Bilimsel Süreç Becerileri ve Öz-Yeterliklerine Etkisi 69

The Effect of Guided Inquiry-Based Physics Laboratory Applications on Scientific Process Skills and Self-Efficacy of Prospective Teachers 70

PISA 2022 Sonuçları Işığında Singapur, Japonya ve Güney Kore ve Türkiye'nin Öğretmen ve Yönetici Yetiştirme Politikalarının Karşılaştırılması.....71

Comparison of Teacher and Administrator Training Policies of Singapore, Japan, South Korea and Turkey According to the PISA 2022 Results 72

Türkiye'de Akreditasyon Sürecinden Geçen Fen Bilimleri Eğitimi Lisans Programlarının Akreditasyon Raporlarının Analizi 73

Analysis of Accreditation Reports of Science Education Undergraduate Programs Going Through the Accreditation Process in Turkey.....74

Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Drama Yöntemi Özyeterlilikleri ile Kişilerarası İletişim Yetkinleri Arasındaki İlişki.....75

The Relationship Between Drama Method Self-Efficacy and Interpersonal Communication Competence of Preservice Social Studies Teachers.....76

Derlem Dilbilim Yöntemleriyle EPDAD Değerlendirme Raporlarının İncelenmesi: İngilizce Öğretmenliği Bölümlerinin Anahtar Terimleri 77

Approaching EPDAD Evaluation Reports from a Corpus Linguistics Perspective: Key Terms of ELT Departments.....78

Eğitimde Kalitenin Sağlanmasında Mesleki Gelişim Faaliyetlerinin Önemi 79

The Importance of Professional Development Activities in Ensuring Quality in Education...79

Öğretmen Eğitiminde Karakter Güçleri 80

Character Strengths in Teacher Education.....81

İngilizce Öğretmen Adaylarının Etkili Öğretmenlerin Özelliklerine İlişkin Anlayışları: Karma Yöntemli Bir Çalışma 83

Pre-service EFL Teachers' Cognition of Characteristics of Effective Teachers: A Mixed-Method Exploration 84

Mesleki Gelişimde Öğretmen Etkenliği Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 85

Development of Teacher Agency for Professional Development Scale: Validity and Reliability Study 86

Okul Yöneticilerinin Mesleki Çalışmalara Yönelik Görüşleri 87

School Administrators' Opinions on Professional Studies 88

Belgenet Yazışma Sistemi Hizmetiçi Eğitim Programının Kirkpatrick Modeli ile Değerlendirilmesi 89

Evaluation of Belgenet Correspondence System In-Service Training Programme with Kirkpatrick Model 89

Towards Systematic Quality Enhancement: Improving İnternal Outsourcing Through Buddy System in ELT 91

Öğretmenlerin Mesleki Gelişimi ve Hizmet İçi Eğitim Uygulamaları: Okul Müdürlerinin Rolü ve Etkisi 92

Teachers' Professional Development and In-Service Training Practices: The Role and Impact of School Principals 92

Öğretmenlik Uygulaması Süreci: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adaylarının Görüşleri ..93

Teaching Practice Process: Views of Prospective Physical Education and Sports Teachers...94

Okul Öncesi Sınıflarında Öğretmenlerin Duygu Koçluğu Kullanımına Mentörlük Sürecinin Etkileri.....95

The Effects of Mentoring Process on Teachers' Use of Emotion Coaching in Preschool Classrooms 96

Ofsted ve EPDAD'ın Öğretmen Yetiştirme Programlarını Akredite Etme Süreçleri 97

The Accreditation Processes of Teacher Training Programs by Ofsted and EPDAD 99

Deprem Bölgesinde Gönüllü Çalışan ve Çalışmayan Öğretmen Adaylarının Öz Yetkinlik, Bireysel Sosyal Sorumluluk, Yılmazlık Düzeyleri 101

Self-efficacy, Individual Social Responsibility, Resilience Levels of Prospective Teachers Who Volunteered and Did Not Volunteer in the Earthquake Region.....102

Devlet Okulundan Koleje Geçen Öğrencilerin Habitus Kavramı Bağlamında Sosyolojik Açıdan Değerlendirilmesi 104

A Sociological Evaulation of the Students Transferred to Private Schools From Government Schools in the Context of Habitus.....105

STEM Kariyeri Üzerine Bir Gömülü Teori Çalışması: STEM Kariyer Karar Modeli 107

A Grounded Theory Study on STEM Career: STEM Career Decision Model.....108

Dijital Dönüşümün Öğretmen Adaylarının Rolleri ve Kimlikleri Üzerindeki Etkisinin Araştırılması: Nitel Bir Çalışma.....110

Exploring the Impact of Digital Transformation on the Roles and Identities of Prospective Teachers: A Qualitative Study 111

Teknopedagojik Yeterlikler ve Teknostres İlişkisi: Cinsiyet ve Kıdeme Dayalı Bir Analiz .113

Technopedagogical Competences and Technostress Relationship: An Analysis Based on Gender and Seniority 113

Çocukların Eleştirel Düşünme Becerilerinin Gelişiminde Soruların Aracı Rolü: Öğretmenlerin Soru Sorma Becerileri Üzerine Bir Değerlendirme 115

The Mediating Role of Questions in the Development of Children's Critical Thinking Skills: An Evaluation of Teachers' Questioning Skills 115

Yapay Zeka Destekli Metodolojilerle Geleceğin Fransızca Öğretmenlerinde Motivasyonun Artırılması 117

Enhancing Motivation Among Future French Teachers Through AI-driven Methodologies118

Matematik Eğitiminde Teknoloji Kullanımının Öğretim Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi 120

Evaluating the Effect of Technology Use in Mathematics Education on Teaching 121

Okul Öncesi Eğitimde Öğretmenlerin, Çocukların Duygularına Yönelik Tepkilerinin Sosyal Duygusal Yetkinlikleri Bağlamında İncelenmesi 122

The Examination of Preschool Teachers' Responses to Children's Emotions in the Context of Social Emotional Competencies 123

Yapay Zekâ ve Algoritmalar Çağında Dijital Yeterlilikler 124

Digital Competencies in the Age of Artificial Intelligence and Algorithms.....124

2014-2024 Yılları Arasında Ortaokul Düzeyinde Öğrencilerin Öz Düzenleme Becerileri İle İlgili Türkiye'de Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi 126

Examination of Graduate Theses Made in Turkey on Self-Regulation Skills of Secondary School Students Between The Years 2014-2024 126

Yazma Öz-Yeterlik ile Yazma Kaygısı Arasındaki İlişkide Bilişsel Esnekliğin Düzenleyici Etkisi 128

The Moderating Effect of Cognitive Flexibility on the Relationship Between Writing Self-Efficacy and Writing Anxiety 129

2024 Fen Bilimleri Öğretim Programının Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Açısından İncelenmesi 130

Examination of the 2024 Science Curriculum in Relation to Sustainable Development Goals 131

Eğitimde Biçimlendirici (Formatif) Değerlendirme Makaleleri Üzerine VosViewer ile Bibliyometrik Bir Analiz 133

Bibliometric Analysis of Articles on Formative Assessment in Education Using VosViewer 134

Öğretmen Yetiştiren Programların Değerlendirilmesinde Katma Değer Modellerinin Kullanımı 135

The Use of Value-Added Models in the Evaluation of Teacher Education Programs.....136

Özel Eğitim Öğretmen Adaylarının Yaratıcı Düşünme Eğilimleri ile Psikolojik Esneklik ve Öz-Anlayış Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 138

An Examination of the Relationship Between the Creative Thinking Dispositions, Psychological Flexibility, and Self-Compassion Levels of Special Education Teacher Candidates 139

Müzelerin Sosyal Bilgiler Dersinde Okul Dışı Öğretim Olarak Kullanımına Yönelik Bir Eylem Araştırması: Bursa Yaşam Kültürü Müzesi 140

An Action Research On The Use Of Museums As Out-of-school Education In Social Studies Course: Bursa Life Culture Museum 140

Lise Öğrencilerinin Kariyer Gelişimlerinin ve Kariyer Engellerinin Değerlendirilmesi 142

Evaluation of High School Students' Career Development and Career Barriers 143

Çok Kültürlü Fen Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Ortaokul Öğrencilerinin Görüşleri 144

The Opinions of Secondary Students on Multicultural Science Education Applications 145

Kimya Öğretmenliği Programı Seçmeli Çevre Kimyası Dersi İle İlgili Öğretmen Adaylarının Değerlendirmeleri 147

Prospective Chemıstry Teachers' Evaluations of the Elective Environmental Chemistry Course in the Chemistry Teacher Education Program 148

TIMSS ve PISA Verileri Üzerinden Türkiye'nin Eğitim Performansının Gelişiminin Analizi 149

Analysis of the Development of Turkey's Education Performance Based on TIMSS and PISA Data 149

Türkiye'de Eğitimde Çizgi Roman Kullanımına Yönelik Makalelerin Bibliografyası ve Metodolojik Analizi 150

Bibliography and Methodological Analysis of Articles on The use of Comic Books in Education in Turkey 150

OECD Ülkelerindeki Öğretmenlerin Kendi Bildirimlerine Dayanan STEAM Yeterlilik Düzeyi 152

Self-reported STEAM Competence Level of Teachers in OECD Countries 153

Dijital Uçurumu Aşmak: Türkiye'deki Üniversite Öğrencileri Arasında Yapay Zekanın Eğitimdeki Etkisi.....154

Bridging the Digital Divide: The Impact of Artificial Intelligence in Education Among University Students in Turkey 155

Çalışma Grubunda Eğitimcilerin Olduğu Yapay Zeka Konusunda Yapılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi 156

Investigation of Postgraduate Theses on Artificial Intelligence with Educators in the Sampling Group 157

Yapay Zekâ Konusunda Öğrencilerle Yapılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi 158

Investigation of Graduate Theses Made with Students on Artificial Intelligence.....159

Yapay Zekânın Fiziksel Kimya ve Moleküler Dinamikte Kullanımı 160

The Use of Artificial Intelligence in Physical Chemistry and Molecular Dynamics 161

Dil Eğitiminde Ölçme ve Değerlendirme Süreçlerinde Standartlaşma: Üretken Yapay Zeka Uygulamaları.....162

Standardization in Language Education Assessment Processes: Generative AI Applications 162

Yapay Zeka ve Öğretmenler: Tehdidi Fırsata Çeviren Bir Eğitim Yolculuğu.....163

Artificial Intelligence and Teachers: An Educational Journey Transforming Threat into Opportunity 163

İngiliz Dili Eğitimi Liderliği ve Yönetiminde Yapay Zekanın Kullanımı: Verimliliği ve Kalite Yönetimini Güçlendirme.....164

The Use of Artificial Intelligence in English Language Teaching Leadership and Management: Enhancing Efficiency and Quality Management 165

Yapay Zekâ Araçlarının Kullanımının Öğrencilerin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları Üzerindeki Etkisi ve Araçların Kullanımına Yönelik Öğrenci Görüşleri 167

The Effect of the Use of Artificial Intelligence Tools on Students' Attitudes Towards Artificial Intelligence and Student Opinions on the Use of Tools.....168

Veri Madenciliği Teknikleri ile Nitel Araştırma Örneklem Seçimi.....170

Qualitative Research Sample Selection with Data Mining Techniques.....171

Yapay Zekanın Ölçek Geliştirme Yeterliliği Üzerine Bir İnceleme 173

Yapay Zeka, Ölçek Geliştirme, STEM 174

Öğretmen Eğitiminde Yapay Zekâ Uygulamaları.....175

Applications of Artificial Intelligence in Teacher Education 176

BİLDİRİ ÖZETLERİ

ABSTRACTS

Akreditasyonun Yararlarının Belirlenmesi Ölçeğinin Geliştirilmesi

Sadegül Akbaba Altun

Başkent Üniversitesi
akbabas@baskent.edu.tr

Özet

Dünyada uzun süredir akreditasyon çalışmaları yürütülmesine rağmen, Türkiye'de Yükseköğretimde son yılarda hem kurumsal akreditasyon hem de program akreditasyonuna yönelik önemli çalışmalar yürütülmektedir. Buradaki temel amaç verilen eğitim kalitesinin akreditasyon aracılığı ile geliştirilmesidir. Bu bağlamda alana özgü akreditasyon dernekleri kurulmakta ve program akreditasyonları hem ulusal düzeyde hem de uluslararası düzeyde, kurumlarca yapılmaktadır. YÖKAK'da üniversitelerin kurumsal akreditasyonunu gerçekleştirmektedir. Akreditasyon sürecinin eğitim süreçlerine etkisi ancak bu kurumlardan hizmet alan ve bu kurularda çalışanların akreditasyonun yararları ile ilgili bilgisi ve farkındalığı ile ilgilidir. Akademisyenlerin akreditasyonun yararlarını nasıl algıladıklarına ilişkin bir ölçme aracı bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, akademisyen görüşlerine göre akreditasyonun yararlarını belirleyecek bir ölçek geliştirmektir. Bu bağlamda daha önce Akbaba – Altun ve Bulut (2022) tarafından yapılan çalışmada akreditasyonun faydaları 7 tema altında yapılmıştır. Belirlenen temalar, akreditasyonun hizmet alan açısından yararları, akreditasyonun personel açısından yararları, akreditasyonun kurum açısından faydaları, akreditasyonun kurumlar arası faydaları, akreditasyonun alana özgü faydaları, akreditasyonun ulusal faydaları ve uluslararası faydaları olarak ele alınmıştır. Her temaya 10'ar madde olacak şekilde ölçek maddeleri yazıldı. Daha sonra, alan uzmanlarına gönderildi ve uzman görüşü doğrultusunda maddeler değiştirildi. Ölçeğin, dil ve anlatım açısından Türk Dil ve Öğretimi Anabilim dalı öğretim üyesi tarafından maddeler gözden geçildi ve değişiklik önerileri yapıldı. Ölçek maddelerinden önce akademisyenlere yönelik kişisel bilgiler akabinde de ölçeğe ilişkin maddeler yazıldı ve google formsa aktarıldı. Ölçek maddeleri çevrimiçi olarak bir üniversitede uygulanacaktır. Ölçeğin geçerlik çalışması için açımlayıcı faktör analizi (AFA) ve ölçeğin güvenirliği için chronbach alpha değerine bakılacaktır. Bulgular kongrede sunulacaktır

Anahtar Kelimeler: Akreditasyonun yararları, ölçek geliştirme, üniversite

Development of Scale to Determine the Benefits of the Accreditations

Sadegül Akbaba Altun

Abstract

Although accreditation studies have been carried out for a long time in the world, important studies on both institutional accreditation and program accreditation have been carried out in higher education in Turkey in recent years. The main purpose here is to improve the quality of education provided through accreditation. In this context, field-specific accreditation associations are established and program accreditations are carried out by institutions both at national and international levels. YÖKAK also carries out the institutional accreditation of universities. The impact of the accreditation process on educational processes is only related to the knowledge and awareness of the benefits of accreditation of those who receive service from these institutions and those who work in these institutions. There is no measurement tool for how academics perceive the benefits of accreditation. The aim of this study is to develop a scale that will determine the benefits of accreditation according to academicians' opinions. In this context, in the study previously conducted by Akbaba –Altun and Bulut (2022), the benefits of accreditation were discussed under 7 themes. The determined themes were discussed as the benefits of accreditation for the service recipient, the benefits of accreditation for the personnel, the benefits of accreditation for the institution, the inter-institutional benefits of accreditation, the field-specific benefits of accreditation, the national benefits of accreditation and the international benefits. Scale items were written, 10 items for each theme. Then, it was sent to field experts and the items were changed in line

with the expert opinion. The items of the scale were reviewed by the faculty member of the Department of Turkish Language and Teaching in terms of language and expression, and suggestions for changes were made. Before the scale items, personal information about the academicians was written, and then the items related to the scale were written and transferred to Google form. Scale items will be administered online at a university. Exploratory factor analysis (EFA) will be used to study the validity of the scale and the Chronbach alpha value will be checked for the reliability of the scale. The findings will be presented at the congress.

Keywords: Benefits of the accredittaions, scale development, university

Akademisyenlerin Akreditasyon Farkındalıkları ile Örgütsel Aidiyet Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Kapadokya Üniversitesi Örneği

Aslı Yaylacı [1,*] & Selin Çiltepe [2]

[1] Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Kapadokya Üniversitesi
[2] Eğitim Bilimleri Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
asliyaylaci4@gmail.com

Özet

Topluma sunulan mal ve hizmetlerin belirli mükemmeliyet standartlarında sunulduğunu güvenceye almaya yönelik sisteme akreditasyon olarak tanımlanmaktadır. İlgili yazın taramaları neticesinde, yükseköğretim kurumunun veya yükseköğretime bağlı kurum tarafından uygulanmakta olan programlardan birinin, ulusal/ uluslararası seviyede belirlenmiş performans standartlarına uygun olduğunu göstermeyi hedefleyen böylelikle yüksek öğretime talepte bulunan ve kamuoyu önünde güven vermeye yönelik sisteme yüksek öğretimde akreditasyon denilmektedir. Yükseköğretim alanında kaliteyi yükseltmek ve uluslararası seviyede akredite olabilmesi hedefiyle yürütülen çalışmalar son yıllarda dikkat çektiği görülmektedir. Yükseköğretim kurumlarında kalite oluşması ve aynı zamanda sürdürülebilirliğin devamlılığında kullanılan yaklaşımların başında akreditasyon gelmektedir. Semerci ve diğerlerinin (2019) yaptığı ‘’akademisyenlerin akreditasyon algılarının incelenmesi’’ adlı çalışma neticesinde öğretim elemanlarının akreditasyon algılarının yüksek düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır. Bu araştırmanın bir diğer ortaya koyduğu sonuç ise akademisyenlerin akreditasyon algısının yüksek oranda olmasının nedeni, son yıllarda akreditasyon konusunda yürütülen çalışmaların artış göstermesi olarak ifade edilmiştir. Akademisyenlerin Akreditasyon Farkındalıkları ile Örgütsel Aidiyet Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Kapadokya Üniversitesi Örneği adlı çalışmada akademisyenlerin akreditasyon farkındalıkları ile örgütsel aidiyetleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu iki kavram arasındaki ilişkinin belirlenmesi üniversiteler için önemli iki konu olan akreditasyon ve aidiyet kavramlarına yönelik çalışmalar gerçekleştirilirken buradaki ilişkiye yönelik bilgilerin de göz önünde bulundurulmasına katkı sağlayabilecektir. Alan yazın incelendiğinde bu iki kavramın ilişkisine yönelik yapılmış bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu açıdan da çalışmanın bu alandaki literatüre katkı sunması amaçlanmaktadır. Araştırma tür bakımından nicel bir araştırmadır. Korelasyonel bir çalışmadır. Araştırma kapsamında iki değişken arasındaki ilişki incelenecektir. Araştırmanın evreni Kapadokya Üniversitesi’nde çalışan tüm akademisyenler, örneklemi ise çalışmaya gönüllü olarak katılan akademisyenlerden oluşacaktır. Veri toplama yöntemi olarak ölçekler kullanılacaktır. Araştırma kapsamında kullanılacak ölçekler; Akreditasyon Algısı Ölçeği ve Örgütsel Aidiyet Ölçeğidir. Akreditasyon Algısı Ölçeği (AAÖ) toplam 17 maddeden oluşmaktadır. 5’li likert tipinde bir ölçektir. 5= “tamamen katılıyorum” 1= “hiç katılmıyorum” şeklinde belirtilmektedir. Ölçeğe ait Cronbach Alpha katsayısı 0.901’dir. Örgütsel Aidiyet Algısı Ölçeği (ÇAAÖ) toplamda 21 maddeden oluşmaktadır. Ölçek 5’li likerttir. 1= “hiç”i 5= “her zaman”ı temsil etmektedir. Ölçek; kurumsal aidiyet, katılımsal aidiyet, bireysel aidiyet olmak üzere 3 faktörden oluşmakta olup faktörlere ait cronbach alpha değerleri sırasıyla şu şekildedir: 0,90, 0,87, 0,85. Değerlere bakıldığında ölçeklerin istatistiksel açıdan güvenilir olduğu söylenebilir. Veriler yüz yüze ve online anket olmak üzere iki şekilde toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS analiz programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Dağılımın normalliğine basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak karar verilecektir. Veriler normal dağılmadığında analiz yöntemlerinin non-parametrik karşılıkları kullanılacaktır. Güvenirlik için Cronbach Alpha değeri elde edilen verilerle tekrar incelenecektir. Verinin normal dağılım göstermesi durumunda; iki değişken arasındaki ilişkiye Pearson Korelasyon Katsayısı hesaplanarak bakılacaktır. Cinsiyete göre farklılık olup olmadığına bağımsız örneklemler t-testi kullanılarak ele alınacaktır. Mesleki kıdeme göre (araştırma görevlisi, öğretim görevlisi, doktor öğretim görevlisi, doçent doktor, profesör doktor); akreditasyon algısı ve örgütsel aidiyetin değişkenlik gösterip göstermediğine ANOVA Testi aracılığıyla bakılacaktır. Görev yapılan kurumda hizmet süresi bakımından (1-3 yıl, 4-6 yıl, 7-10 yıl, 11-15 yıl, 16 yıl ve üzeri) akreditasyon algısı ve örgütsel aidiyetin değişkenlik gösterip göstermediğine ANOVA Testi aracılığıyla bakılacaktır. İlgili araştırma değişkenleri ile ölçeklerden elde edilen puanlar arasındaki ilişkiye

bakılacaktır. Veri toplama sürecine devam edilmekte olup bildiri sunumu sürecine kadar veri toplama sürecine devam edilmesi öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: akreditasyon farkındalığı, örgütsel aidiyet, akademisyen

Examining the Relationship Between Academicians' Accreditation Awareness and Organizational Belonging Levels: The Case of Cappadocia University

Aslı Yaylacı [1,*] & Selin Çiltepe [2]

Abstract

Accreditation is defined as a system to ensure that the goods and services offered to the society are offered at certain standards of excellence. As a result of the review of the relevant literature, accreditation in higher education is called the system that aims to show that the higher education institution or one of the programs implemented by the institution affiliated to higher education is in compliance with the performance standards determined at national / international level, thus demanding higher education and reassuring the public. It is seen that the studies carried out with the aim of raising the quality in the field of higher education and becoming internationally accredited have attracted attention in recent years. Accreditation is one of the approaches used in the formation of quality in higher education institutions and at the same time in the continuity of sustainability. As a result of the study titled "examining the perceptions of academicians on accreditation" conducted by Semerci et al. (2019), it was concluded that the perception of accreditation of academic staff is at a high level. Another result of this study is that the reason for the high level of academics' perception of accreditation is the increase in the studies carried out on accreditation in recent years. Examining the Relationship Between Academicians' Accreditation Awareness and Organizational Belonging Levels: Cappadocia University Case Study aims to examine the relationship between academicians' accreditation awareness and organizational belonging. Determining the relationship between these two concepts will contribute to the consideration of the information about the relationship here while conducting studies on the concepts of accreditation and belonging, which are two important issues for universities. When the literature is examined, there is no research on the relationship between these two concepts. In this respect, the study aims to contribute to the literature in this field. The research is a quantitative study in terms of type. It is a correlational study. Within the scope of the research, the relationship between two variables will be examined. The population of the study will consist of all academics working at Cappadocia University and the sample will consist of academics who voluntarily participate in the study. Scales will be used as data collection method. The scales to be used within the scope of the research are Accreditation Perception Scale and Organizational Belonging Scale. The Accreditation Perception Scale (APS) consists of 17 items in total. It is a 5-point Likert-type scale. 5= "completely agree" and 1= "strongly disagree". Cronbach Alpha coefficient of the scale is 0.901. Organizational Belonging Perception Scale (OBS) consists of 21 items in total. The scale is a 5-point Likert scale. 1= "never" and 5= "always". The scale consists of 3 factors: organizational belonging, participatory belonging and individual belonging, and the cronbach alpha values of the factors are as follows: 0.90, 0.87, 0.85. Considering the values, it can be said that the scales are statistically reliable. Data were collected in two ways: face-to-face and online surveys. The analysis of the data was carried out through the SPSS analysis program. The normality of the distribution will be decided by looking at the kurtosis and skewness values. When the data are not normally distributed, non-parametric equivalents of the analysis methods will be used. For reliability, Cronbach Alpha value will be re-examined with the obtained data. If the data is normally distributed, the relationship between two variables will be examined by calculating Pearson Correlation Coefficient. Whether there is a difference according to gender will be addressed using independent samples t-test. According to the professional seniority (research assistant, lecturer, doctoral lecturer, associate professor, professor doctor); whether the perception of accreditation and organizational belonging vary or not will be examined through ANOVA Test. In terms of the length of service in the institution (1-3 years, 4-6 years, 7-10 years, 11-15 years, 16 years and above), the ANOVA Test will be used to examine whether the perception of accreditation and organizational belonging show variability.

The relationship between the related research variables and the scores obtained from the scales will be examined. The data collection process is on going and it is foreseen that the data collection process will continue until the paper presentation process.

Keywords: accreditation awareness, organizational belonging, academician

Kalite ve Akreditasyon Sürecine İlişkin Öğretmen Algılarının Metafor Analizi ile İncelenmesi

Cemil Öztürk [1], Zeliha Traş [2], Çağlar Acar [3], Hikmet Beyza Yakıcı [4,*] & Şafak Oğuz [5]

[1] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Marmara Üniversitesi
[2] Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Necmettin Erbakan Üniversitesi
[3] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Epdad - Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği
[4] Özel Eğitim Öğretmenliği Necmettin Erbakan Üniversitesi
[5] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Marmara Üniversitesi, E P D A D
hbeyzayakici@gmail.com

Özet

Akreditasyon; bir yükseköğretim kurumunun ya da yükseköğretim kurumu tarafından uygulanmakta olan herhangi bir programın, ulusal ve/veya uluslararası düzeyde belirli performans standartlarına sahip olduğunu ortaya koymayı amaçlayan bir sistem olarak tanımlanmaktadır. Bir öğretmenlik programının akreditasyon sürecinde Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD) tarafından belirlenen standartlar arasındaki önemli standartlardan birisi de Fakülte-Okul İş Birliği standart alanıdır. Bu standart alanın önemli paydaşlarından birisi ise öğretmenlerdir. Bu çalışmanın amacı akredite edilen ve akredite edilmek üzere başvuru yapan programların öğretmenlik uygulaması dersinin uygulama öğretmenlerinin kalite ve akreditasyon sürecine ilişkin algılarının metafor analizi aracılığıyla incelenmesidir. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır ve betimsel içerik analizi gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında nitel veri toplama araçlarından yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılmıştır. Sorular yarı yapılandırılmış açık uçlu form aracılığıyla katılımcılara yöneltilmiştir. Bu çalışmanın araştırma grubu akredite edilen ve akredite edilmek üzere başvuru yapan programların öğretmenlik uygulaması dersinin MEB'e bağlı resmi okullarda çeşitli branşlarda görev yapan 63 uygulama öğretmeninden oluşmaktadır. Katılımcıların 46 (%73) kadın ve 17 (%27) erkek öğretmen olmak üzere toplam 63 öğretmenden oluşmaktadır. Yaş ortalaması 40.39 olarak hesaplanmıştır ($\bar{x}$=40.39, ss=9.49). Araştırmada 8 kategori altında toplam 37 metafor üretilmiştir. Bu araştırmanın bulgularına göre araştırmaya katılan katılımcılar akreditasyon kavramıyla ilgili 37 metafor üretmişlerdir. Oluşturulan metaforlara ilişkin kategoriler "Değerlendirme", "Entegrasyon", "Hazırlık", "Güven İndeksi", "Nesnellik", "Nitelik", "Öğrenme" ve "Uluslararasılaşma" olarak ifade edilmiştir. Nitelik kategorisinde 13 metafor üretilmiştir. En fazla tekrar eden metafor ise "kalite" metaforudur. Bu kategoride üretilen metaforlar Akreditasyon kavramının kaliteyle özdeşleştirildiğini göstermektedir. Değerlendirme kategorisinde 10 metafor üretilmiştir. Katılımcılar Akreditasyon kavramını denetlemeyle ifade etmişlerdir. Bu kategoride en çok üretilen metaforlardan biri "Denetleme" metaforudur. Entegrasyon kategorisinde 10 metafor üretilmiştir en fazla tekrar edilen metafor ise "uyum" olmuştur. Katılımcılar akreditasyon kavramını iş birliği, uyum birlikte çalışmak olarak belirtmişlerdir. Uluslararasılaşma kategorisinde 9 metafor üretilmiştir. Bu kategoride en fazla söylenen metafor "pasaport" olmuştur. Katılımcılar akreditasyon kavramını yurt dışına açılan bir kapı olarak görmüşlerdir. Öğrenme kategorisinde 7 metafor üretilmiş en çok tekrar edilen metafor ise "tecrübe" metaforu olmuştur. Araştırmanın katılımcıları akreditasyon kavramını bilgi ve deneyim paylaşımının yapıldığı öğrenmeye dayalı bir süreç olarak belirtmişlerdir. Hazırlık kategorisinde 5 metafor üretilmiştir. Bu kategoride en çok üretilen metafor "prova" metaforu olmuştur. Katılımcılar bu kategoride akreditasyon kavramını bir hazırlık süreci olarak gördüklerini belirtmişlerdir. Nesnellik kategorisinde 5 metafor üretilmiştir. Ayrıca metaforların eşit dağıldığı bu kategoride katılımcılar akreditasyonu şeffaflık, objektiflik olarak görmüşlerdir. Güven İndeksi kategorisinde ise 4 metafor üretilmiş ve en çok tekrar edilen metafor "güven" metaforu olmuştur. Bu kategoride katılımcılar akreditasyonu bir güven indeksi olarak gördüklerini belirtmişlerdir.

Beklenen/Geçici Sonuçlar

Bu araştırmanın bulgularına göre araştırmaya katılan katılımcılar akreditasyon kavramıyla ilgili 37 metafor üretmişlerdir. Oluşturulan metaforlara ilişkin kategoriler "Değerlendirme", "Entegrasyon", "Hazırlık", "Güven İndeksi", "Nesnellik", "Nitelik", "Öğrenme" ve "Uluslararasılaşma" olarak ifade edilmiştir. Nitelik kategorisinde 13 metafor üretilmiştir. En fazla tekrar eden metafor ise "kalite" metaforudur. Bu kategoride üretilen metaforlar Akreditasyon kavramının kaliteyle özdeşleştirildiğini göstermektedir. Değerlendirme kategorisinde 10 metafor üretilmiştir. Katılımcılar Akreditasyon kavramını denetlemeyle ifade etmişlerdir. Bu kategoride en çok üretilen metaforlardan biri "Denetleme" metaforudur. Entegrasyon kategorisinde 10 metafor üretilmiştir en fazla tekrar edilen metafor ise "uyum" olmuştur. Katılımcılar akreditasyon kavramını iş birliği, uyum birlikte çalışmak olarak belirtmişlerdir. Uluslararasılaşma kategorisinde 9 metafor üretilmiştir. Bu kategoride en fazla söylenen metafor "pasaport" olmuştur. Katılımcılar akreditasyon kavramını yurt dışına açılan bir kapı olarak görmüşlerdir. Öğrenme kategorisinde 7 metafor üretilmiş en çok tekrar edilen metafor ise "tecrübe" metaforu olmuştur. Araştırmanın katılımcıları akreditasyon kavramını bilgi ve deneyim paylaşımının yapıldığı öğrenmeye dayalı bir süreç olarak belirtmişlerdir. Hazırlık kategorisinde 5 metafor üretilmiştir. Bu kategoride en çok üretilen metafor "prova" metaforu olmuştur. Katılımcılar bu kategoride akreditasyon kavramını bir hazırlık süreci olarak gördüklerini belirtmişlerdir. Nesnellik kategorisinde 5 metafor üretilmiştir. Ayrıca metaforların eşit dağıldığı bu kategoride katılımcılar akreditasyonu şeffaflık, objektiflik olarak görmüşlerdir. Güven İndeksi kategorisinde ise 4 metafor üretilmiş ve en çok tekrar edilen metafor "güven" metaforu olmuştur. Bu kategoride katılımcılar akreditasyonu bir güven indeksi olarak gördüklerini belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Kalite, Akreditasyon, Metafor Analizi, Öğretmenler

Examınation of Teacher Perceptions of Quality and Accreditation Process With Metaphor Analysis

Cemil Öztürk [1], Zeliha Traş [2], Çağlar Acar [3], Hikmet Beyza Yakıcı [4,*] & Şafak Oğuz [5]

Abstract

Accreditation is defined as a system that aims to demonstrate that a higher education institution or a programme implemented by a higher education institution has certain performance standards at national and/or international level. One of the important standards among the standards determined by the Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs (EPDAD) in the accreditation process of a teaching programme is the Faculty-School Collaboration standard area. One of the important stakeholders of this standard area is teachers. The aim of this study is to examine the perceptions of the practice teachers of the teaching practice course of the accredited programmes and the programmes applying for accreditation about the quality and accreditation process through metaphor analysis. In this study, phenomenology design, one of the qualitative research methods, was used and descriptive content analysis was carried out. Semi-structured interview method, one of the qualitative data collection tools, was used to collect the data. The questions were directed to the participants through a semi-structured open-ended form. The research group of this study consisted of 37 practice teachers working in various branches in public schools affiliated to the Ministry of National Education for the teaching practice course of accredited programmes and programmes applying for accreditation. Of the participants, 20 (54%) were female and 17 (46%) were male. The average age was calculated as 35.28 ($\bar{x}$=35.28, ss=10.02). A total of 37 metaphors were produced under 8 categories. According to the findings of this study, the participants produced 37 metaphors about the concept of accreditation. The categories related to the metaphors created were 'Evaluation', 'Integration', 'Preparation', 'Confidence Index', 'Objectivity', 'Quality', 'Learning' and 'Internationalisation'. In the quality category, 13 metaphors were produced. The most recurrent metaphor is the metaphor of 'quality'. The metaphors produced in this category show that the concept of accreditation is identified with quality. In the evaluation category, 10 metaphors were produced. Participants expressed the concept of accreditation as audit. One of the most frequently produced metaphors in this category is 'Auditing' metaphor. In the integration category, 10 metaphors were produced and the most repeated metaphor was 'harmony'.

Participants stated the concept of accreditation as collaboration, harmony and working together. In the internationalisation category, 9 metaphors were produced. The most common metaphor in this category was ‘passport’. Participants saw the concept of accreditation as a door opening to other countries. In the learning category, 7 metaphors were produced and the most repeated metaphor was ‘experience’. The participants of the study stated the concept of accreditation as a learning-based process in which knowledge and experience are shared. In the preparation category, 5 metaphors were produced. The most frequently produced metaphor in this category was the ‘rehearsal’ metaphor. In this category, the participants stated that they see the concept of accreditation as a preparation process. In the objectivity category, 5 metaphors were produced. In this category, where the metaphors were equally distributed, the participants saw accreditation as transparency and objectivity. In the Trust Index category, 4 metaphors were produced and the most repeated metaphor was the ‘trust’ metaphor. In this category, participants stated that they see accreditation as an index of trust.

Expected/Temporary Results

According to the findings of this study, the participants generated 37 metaphors related to the concept of accreditation. The categories related to the metaphors created were “Evaluation”, “Integration”, “Preparation”, “Trust Index”, “Objectivity”, “Quality”, “Learning” and “Internationalization”. In the quality category, 13 metaphors were produced. The most recurrent metaphor is the metaphor of “quality”. The metaphors produced in this category show that the concept of accreditation is identified with quality. In the evaluation category, 10 metaphors were produced. Participants expressed the concept of accreditation in terms of inspection. One of the most frequently produced metaphors in this category is “Auditing” metaphor. In the integration category, 10 metaphors were produced and the most repeated metaphor was “harmony”. Participants defined the concept of accreditation as cooperation, harmony and working together. In the internationalization category, 9 metaphors were produced. The most common metaphor in this category was “passport”. Participants saw the concept of accreditation as a door opening to abroad. In the learning category, 7 metaphors were produced and the most repeated metaphor was “experience”. The participants of the study stated the concept of accreditation as a learning-based process in which knowledge and experience are shared. In the preparation category, 5 metaphors were produced. The most frequently produced metaphor in this category was the “rehearsal” metaphor. In this category, participants stated that they see the concept of accreditation as a preparation process. In the objectivity category, 5 metaphors were produced. In this category, where the metaphors were equally distributed, the participants saw accreditation as transparency and objectivity. In the Trust Index category, 4 metaphors were produced and the most repeated metaphor was the “trust” metaphor. In this category, participants stated that they see accreditation as an index of trust.

Keywords: Quality, Accreditation, Metaphor Analysis, Teachers

Akredite Edilen Programların Öğretmenlik Uygulaması Dersinin Öğretmenlerin Görüşlerine Göre İncelenmesi

Cemil Öztürk [1], Zeliha Traş [2], Çağlar Acar [3], Şafak Oğuz [4,*] & Hikmet Beyza Yakıcı [5]

[1] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Marmara Üniversitesi
[2] Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Necmettin Erbakan Üniversitesi
[3] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Epdad - Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği
[4] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Marmara Üniversitesi, E P D A D
[5] Özel Eğitim Öğretmenliği Necmettin Erbakan Üniversitesi
safakoguz@live.com

Özet

Türkiye'de öğretmen eğitiminde program akreditasyonuna yönelik ilk çalışmalar 1990'lı yıllarda başlamıştır ve eğitim fakültelerinde nitelikli bir standartlaşma için Öğretmen Yetiştirme Millî Komitesi'nin kurulmasıyla birlikte, kurulan bu komite 12-14 Kasım 1998 tarihinde Ankara'da toplanarak öğretmen yetiştirmede kalite güvencesi için akreditasyon sistemi kurmanın gerekli olduğu görüşünü benimsediğini ifade etmiştir. Akreditasyon; bir yükseköğretim kurumunun ya da yükseköğretim kurumu tarafından uygulanmakta olan herhangi bir programın, ulusal ve/veya uluslararası düzeyde belirli performans standartlarına sahip olup olmadığını ortaya koymayı amaçlayan bir sistem olarak tanımlanmaktadır. Öğretmen eğitimi ile ilgili standartların geliştirilmesinin amaçlarından biri öğretmen yetiştirme programlarının dünyadaki gelişmelerden etkilenmesi ve bu gelişmelerin öğretmen eğitimi programlarına yansıtılmasının gerekliliğidir. Bir öğretmenlik programının akreditasyon sürecinde Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD) tarafından belirlenen standartlar arasındaki önemli standartlardan birisi de Fakülte-Okul İş Birliği standart alanıdır. Bu standart alan kapsamına giren Öğretmenlik Uygulaması dersi ise Fakülte-Okul İş Birliği standart alanının temel bir unsurudur. Dolayısıyla bu araştırmanın amacı akredite edilen programların öğretmenlik uygulaması dersinin uygulama öğretmenlerinin görüşlerine göre incelenmesidir. Bu amaç kapsamında, akredite edilen programların öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında 54 öğretmenden yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığı ile veriler toplanmıştır. Bu veriler nitel analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Bu çalışma, nitel araştırma türlerinden betimsel desende yürütülmüştür. Veriler yüz yüze görüşme ile toplanmış ve ortalama 20 dakika sürmüştür. Sorular yarı yapılandırılmış açık uçlu soru formu aracılığıyla katılımcılara yöneltilmiştir. Veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Bu çalışmanın araştırma grubu ölçüt örneklem yolu ile seçilmiştir. Bu araştırmada ölçüt olarak akredite edilen programların öğretmenlik uygulaması dersinde görev alan MEB'e bağlı okullarda çalışan, öğretmenlik uygulaması danışmanlığı sertifikasına sahip olan öğretmenler olarak belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubu Araştırmanın çalışma grubu 40 (%75) kadın ve 14 (%25) erkek öğretmen olmak üzere toplam 54 öğretmenden oluşmaktadır. Yaş ortalaması 42.28 olarak hesaplanmıştır ($\bar{x}$=42.28, ss=8.48). Bu araştırmanın sonucunda görüşmelerden elde edilen veriler bir araya getirilerek temalar oluşturulmuştur. Elde edilen temalar ortak yönlerine göre (1) Yönerge ve Bilgilendirme Toplantıları, (2) Uygulama Süresinin Verimliliği, (3) Uygulama Öğretmeni Desteği ve Geri Bildirimi, (4) Uygulama Öğretim Elemanı Desteği ve Geri Bildirimi (5) Öğretmenlik Uygulamasının Öğretmen Adaylarının Uygulama Becerisine Katkısı ve (6) Fakülte-Okul İş birliği Kapsamında Öğretmenlerin Mesleki Gelişimlerini Destekleyici Faaliyetler olmak üzere altı kategori halinde gruplandırılmıştır. Yönerge ve Bilgilendirme Toplantılarına ilişkin kategoride; bir yönerge olmasının ve bilgilendirme toplantısı yapılmasının uygulama sürecine yönelik katkısının olduğuna dair görüşler tespit edilmiştir. Uygulama Süresinin Verimliliği kategorisinde; süresinin verimli olduğuna, arttırılmasına, azaltılmasına ve kısmen verimli olduğuna dair konulara değinilmiştir. Uygulama Öğretmeni Desteği ve Geri Bildirim kategorisinde uygulama öğretmenin öğretmen adaylarına desteği ve geri bildirimlerine değinilmiştir. Uygulama Öğretim Elemanın Desteği ve Geri Bildirimi kategorisinde öğretim elemanlarının öğretmen adaylarına desteği ve geri bildirimi değerlendirilmiştir. Öğretmenlik Uygulamasının Öğretmen Adaylarının Uygulama Becerisine Katkısı kategorisinde ise öğretmenlik uygulamasının öğretmen adaylarının mesleki becerilerine katkısına değinilmiştir. Fakülte-Okul İş Birliği Kapsamında Öğretmenlerin Mesleki Gelişimlerini Destekleyici Faaliyetler kategorisinde ise fakülte tarafından yapılan öğretmenlerin mesleki gelişimini destekleyici faaliyetlerin uygulama

öğretmenlerinin uygulama sürecine olan katkısına ilişkin görüşler belirtilmiştir. Elde edilen kategoriler dikkate alınarak tartışılmıştır.

Beklenen/Geçici Sonuçlar

Elde edilen temalar ortak yönlerine göre (1) Yönerge ve Bilgilendirme Toplantıları, (2) Uygulama Süresinin Verimliliği, (3) Uygulama Öğretmeni Desteği ve Geri Bildirimi, (4) Uygulama Öğretim Elemanı Desteği ve Geri Bildirimi (5) Öğretmenlik Uygulamasının Öğretmen Adaylarının Uygulama Becerisine Katkısı ve (6) Fakülte-Okul İş birliği Kapsamında Öğretmenlerin Mesleki Gelişimlerini Destekleyici Faaliyetler olmak üzere altı kategori halinde gruplandırılmıştır. Yönerge ve Bilgilendirme Toplantılarına ilişkin kategoride; bir yönerge olmasının ve bilgilendirme toplantısı yapılmasının uygulama sürecine yönelik katkısının olduğuna dair görüşler tespit edilmiştir. Uygulama Süresinin Verimliliği kategorisinde; süresinin verimli olduğuna, arttırılmasına, azaltılmasına ve kısmen verimli olduğuna dair konulara değinilmiştir. Uygulama Öğretmeni Desteği ve Geri Bildirim kategorisinde uygulama öğretmenin öğretmen adaylarına desteği ve geri bildirimlerine değinilmiştir. Uygulama Öğretim Elemanın Desteği ve Geri Bildirimi kategorisinde öğretim elemanlarının öğretmen adaylarına desteği ve geri bildirimi değerlendirilmiştir. Öğretmenlik Uygulamasının Öğretmen Adaylarının Uygulama Becerisine Katkısı kategorisinde ise öğretmenlik uygulamasının öğretmen adaylarının mesleki becerilerine katkısına değinilmiştir. Fakülte-Okul İş Birliği Kapsamında Öğretmenlerin Mesleki Gelişimlerini Destekleyici Faaliyetler kategorisinde ise fakülte tarafından yapılan öğretmenlerin mesleki gelişimini destekleyici faaliyetlerin uygulama öğretmenlerinin uygulama sürecine olan katkısına ilişkin görüşler belirtilmiştir. Elde edilen kategoriler dikkate alınarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, Öğretmenlik Uygulaması, Nitel Analiz

Examination of the Teachıng Practice of Accredited Programs Course According to Teachers Views

Cemil Öztürk [1], Zeliha Traş [2], Çağlar Acar [3], Şafak Oğuz [4,*] & Hikmet Beyza Yakıcı [5]

Abstract

In Türkiye, initial studies on program accreditation in teacher education appeared during the 1990s. The National Committee for Training Teachers, founded for qualified standardization in faculties of education, gathered in Ankara between 12 and 14 November 1998 and stressed the requirement of establishing an accreditation system for quality assurance in teacher training. Accreditation is defined as a system aiming to reveal whether a higher education institution or a program applied by a higher education institution meets specific performance standards at national and/or international level. One of the reasons for developing standards related to teacher education is because teacher training programs are affected by developments in the world and it is required to include these developments in teacher education programs. One of the significant standards specified by Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs (EPDAD) during the accreditation of a teaching program is the Faculty-School Collaboration standard area. The Teaching Practice Course included in the scope of this standard is a primary element of the Faculty-School Collaboration Standard area. Therefore, the purpose of this study is to examine the teaching practice of accredited programs course according to the views of practice teachers. In line with this purpose, data were collected from 63 teachers via a semi-structured interview form within the scope of the teaching practice of accredited programs course. These data were analyzed via the qualitative analysis method. The present study was carried out in the descriptive design, which is among qualitative research designs. The data were collected via face-to-face interviews in 20 minutes on average. The questions were addressed to the participants via a semi-structured open ended question form. The data were analyzed via the content analysis method. The study group was chosen via criterion sampling. In the study, the criterion was specified as teachers who carried out their duties in the teaching practice of accredited programs course, worked at schools in affiliation with The Ministry of National Education and had a teaching practice counseling certificate. The study group included a total of 63 teachers, 46 (73%) female and 17 (27%) male teachers. The mean age was found to be 40.30 years ($\bar{x}$=40.39, sd=9.49). As a result of the study, themes were created by gathering

the data acquired from the interviews. According to their common aspects, the themes created were grouped in six categories as (1) Instructions and Information Meetings (2), Efficiency of Practice Time (3), Support and Feedback from Practice Teacher (4), Support and Feedback from Practice Instructor (5), Contribution of Teaching Practice to Practice Skills of Preservice Teachers (6) and Supportive Activities for Professional Development of Teachers within the Scope of Faculty-School Collaboration. In the category of Instructions and Information Meetings, views on the contribution of an instructions and information meeting to practice were specified. In the category of Efficiency of Practice Time, subjects such as efficiency, increase, decrease and partial efficiency of practice time were discussed. In the category of Support and Feedback from Practice Teacher, support and feedback from practice teacher to preservice teachers were discussed. In the category of Support and Feedback from Practice Instructor, support and feedback from practice instructor to preservice teachers were discussed. In the category of Contribution of Teaching Practice to Practice Skills of Preservice Teachers, contribution of teaching practice to professional skills of preservice teachers was discussed. In the category of Supportive Activities for Professional Development of Teachers within the Scope of Faculty-School Collaboration, views on the contribution of supportive activities conducted by faculty for supporting the professional development of teachers to the practice process of practice teachers were specified. The categories acquired were discussed attentively.

Expected/Temporary Results

The themes were grouped into six categories according to their commonalities: (1) Directive and Information Meetings, (2) Efficiency of the Practice Period, (3) Practice Teacher Support and Feedback, (4) Practice Instructor Support and Feedback, (5) Contribution of Teaching Practice to the Practice Skills of Teacher Candidates, and (6) Activities Supporting the Professional Development of Teachers within the Scope of Faculty-School Cooperation. In the category related to Directives and Information Meetings; opinions were found that having a directive and holding an information meeting contributed to the implementation process. In the category of Efficiency of the Implementation Period, issues related to the efficiency, increase, decrease and partial efficiency of the implementation period were mentioned. In the category of Mentor Teacher Support and Feedback, the support and feedback of the mentor teacher to the teacher candidates were mentioned. In the category of Support and Feedback of the Mentor Teacher, the support and feedback of the instructors to the pre-service teachers were evaluated. In the category of Contribution of Teaching Practice to Pre-service Teachers' Practicum Skills, the contribution of teaching practice to pre-service teachers' professional skills was mentioned. In the category of Activities Supporting the Professional Development of Teachers within the Scope of Faculty-School Cooperation, opinions on the contribution of activities supporting the professional development of teachers carried out by the faculty to the implementation process of mentor teachers were stated. The categories obtained were discussed accordingly.

Keywords: Accreditation, Teaching Practice, Qualitative Analysis

Akreditasyon Takımlarında Görev Alan Öğrenci Değerlendiricilerin Değerlendiricilik Deneyimleri

Hilal Karaoğlan [1,*] & Ali Özdemir [2]

[1] Eğitim Yönetimi ve Denetimi Marmara Üniversitesi
[2] Eğitim Bilimleri Marmara Üniversitesi
hilalkaraogln@outlook.com

Özet

Yükseköğretim kurumlarının kalitesinin, gelişiminin ve uluslararası alanda tanınırlığının artırılmasını hedefleyen kalite güvencesi sistemlerinin önemi ülkemizde günden güne artmaktadır. Yükseköğretim Kurulu'nun bu alandaki hedeflerine istinaden son yıllarda kalite güvencesi çalışmalarının arttığı görülmektedir. Kalite güvencesi çalışmalarında dış paydaş olarak öğrenci değerlendiricilerin olması ise yükseköğretim kurumlarına ve programlara öğrenci gözünden bakabilme, daha katılımcı bir değerlendirme süreci yürütebilme ve sürecin şeffaflığını sağlama açısından önem arz etmektedir. Bu bağlamda, öğretmenlik eğitim programlarının değerlendirilmesi ve akreditasyonu sürecinde Yükseköğretim Kurulu tarafından yetkilendirilmiş olan Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD) akreditasyon takımlarında öğrenci değerlendiriciler de yer almaktadır. Değerlendirme takımlarında yer alacak değerlendirici ve öğrenci değerlendirici eğitimleri de dernek tarafından verilmektedir. Değerlendirici öğrenciler EPDAD tarafından akredite edilmiş lisans programlarında öğrenim gören öğrenciler arasından seçilmekte ve EPDAD Öğrenci Değerlendirici Eğitimi Çalıştayı'na katılarak eğitim almaktadırlar. EPDAD program değerlendirme ve akreditasyon faaliyetleri kapsamında gerçekleştirilen kurum/program ziyaretlerinde ziyaret ekiplerinde yer alan öğrenci değerlendiricilerin görüşleri sürece öğrenci gözünden de bakılabilmesi adına büyük önem arz etmektedir. Bu düşünceden hareketle bu araştırmanın amacı Eğitim Fakülteleri programlarının akreditasyonunu gerçekleştiren EPDAD'ın akreditasyon takımlarında yer alan öğrenci değerlendiricilerin gözünden değerlendiricilik deneyiminin tanımlanması ve detaylandırılmasını sağlamaktır. Araştırmanın alt amaçları ise öğrenci değerlendiricilerin değerlendirme süreçlerine dair deneyimlerini, bu deneyimlere yönelik önerilerini ve bu süreçte edindikleri kazanımlarını keşfetmektir. Araştırmanın amaçlarına uygun olarak EPDAD'ın akreditasyon takımlarında yer alan öğrenci değerlendiricilerin gözünden değerlendiricilik deneyiminin tanımlanması ve detaylandırılmasını sağlama adına yarı yapılandırılmış görüşmelerle bir olgubilim çalışması yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Eğitim Fakülteleri programlarının akreditasyonunu gerçekleştiren EPDAD'ın akreditasyon takımlarında yer alan, eğitim fakülteleri programlarında öğrenim görmüş ve görmekte olan 8 öğrenci oluşturmaktadır. Bu araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla çevrimiçi ortamda Zoom üzerinden yapılan görüşmeler ile toplanmıştır ve veriler betimsel içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Görüşmelerde izin dahilin dealınan ses kayıtları deşifre edilerek metne çevrilmiştir. Verilerin kodlaması sonucunda ulaşılan kodlar alt temalara, alt temalar ise temalara bağlanmıştır. Bulgulara göre öğrenci değerlendiricilerin görevleri arasında rapor yazma, toplantılara katılma, not alma, gözlem yapma, değerlendirme ve görüşme yürütme yer almaktadır. Bazı katılımcılar sürecin "keyifli" ve "verimli" olduğunu belirtirken, süreçte hissettikleri duygular arasında "korku, heyecan, sevgi ve dışlanma" öne çıkmaktadır. Öğrenci değerlendiricilerin değerlendiricilik deneyimlerine yönelik önerilerine dair alınan cevaplar incelendiğinde tüm katılımcıların rapor yazımına vurgu yaptığı görülmektedir. Tüm katılımcılar, öğrenci değerlendiricilerin gözlemleri sonucunda genel bir değerlendirme içeren kısa bir yazı veya notun rapora eklenmesi gerektiği konusunda hemfikirdir. Katılımcılardan bazıları yazılacak bu raporun öğrenci değerlendiricileri sürece daha fazla dahil edeceği görüşünü paylaşmıştır. Rapor yazımı dışında, öğrenci değerlendiricilik eğitimi, raporlandırma sürecinde öğrenci değerlendiricinin rolü, ekiplerdeki öğrenci değerlendirici sayısının yeterliliği ve değerlendiriciliğin yaygınlaştırılması gibi konularda da öneriler sunulmuştur. Katılımcılar öğrenci değerlendiricilik sürecinin kazanımları bakımından farklı bakış açılarını dinleme, eleştirel düşünme, ufuk açılması, ekip içindeki farklı perspektiflere saygı duyma, akademik motivasyon, kurum geliştirme ve iyileştirme motivasyonu, öğrenme isteği, iletişim ağı genişletme, iletişim becerilerinin gelişimi, dakiklik, genel kültür, idealizm, bilgi edinme, akreditasyonun amacı ve gerekliliğini öğrenme, kalite çalışmalarına farkındalık kazanma, kalite süreçlerine ilgi duyma ve programların standartlarını öğrenme gibi toplamda 19 farklı kazanımdan bahsetmişlerdir. Kodlar, temalar ve alt temalara ait bilgiler bulgular

bölümünde detaylı bir şekilde verilmiştir. Araştırmanın sonuç ve tartışma bölümünde alt amaçlara yönelik bulgular özetlenmiştir. Son olarak katılımcıların paylaştığı öneriler dikkate alınarak kalite çalışmaları uygulayıcılarına ve araştırmacılarına yönelik öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: öğrenci değerlendirici, akreditasyon, EPDAD.

The Evaluation Experiences of Student Evaluators in Accreditation Teams

Hilal Karaoğlan [1,*] & Ali Özdemir [2]

Abstract

The importance of quality assurance systems aiming to increase the quality, development, and international recognition of higher education institutions is increasing steadily in Türkiye. Based on the objectives of the Council of Higher Education (YÖK), it is evident that quality assurance studies have increased in recent years. Having student evaluators as external stakeholders in quality assurance studies is important in terms of looking at higher education institutions and programs from the students' perspective, conducting a more participatory evaluation process, and ensuring the transparency of the process. In this context, student evaluators are also included in the accreditation teams of the Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programmes (EPDAD), which is authorized by the Council of Higher Education in the evaluation and accreditation process of teacher education programs. The association also provides training for evaluators and student evaluators who take part in the evaluation teams. Student evaluators are selected from among the students studying in undergraduate programs accredited by EPDAD and receive training by attending the EPDAD Student Evaluator Training Workshop. The opinions of the student evaluators who take part in the visit teams during the program evaluations carried out within the scope of EPDAD program evaluation and accreditation activities are of great importance to look at the process from the student's perspective. Based on this idea, this study aims to define and elaborate on the evaluation experience from the perspective of student evaluators who take part in the accreditation teams of EPDAD, which accredits the programs of faculties of education. The sub-objectives of the research are to explore the experiences of student evaluators about the evaluation processes, their suggestions for improving these experiences, and their gains from this process. In accordance with the aims of the research, a phenomenological study was conducted with semi-structured interviews to define and elaborate the evaluation experience from the perspective of the student evaluators in the accreditation teams of EPDAD. The study group of the research consists of 8 students who are or have been involved in EPDAD's accreditation teams. The data of this study were collected through a semi-structured interview form and interviews conducted online via Zoom. The data were analyzed by the descriptive content analysis method. The audio recordings taken with permission during the interviews were transcribed into text. The codes, sub-themes and themes were generated. According to the findings, the tasks of student evaluators included writing reports, attending meetings, taking notes, observing, evaluating, and conducting interviews. While some of the participants stated that the process was ‘enjoyable’ and ‘productive’, the emotions they felt during the process included ‘fear, excitement, love and exclusion’. When the answers received from the student evaluators regarding their suggestions for their evaluation experiences are analyzed, it is seen that all participants emphasized report writing. All participants agreed that a short text or note containing a general evaluation related to the observations of the student evaluators should be added to the report. Some of the participants shared the view that this report would involve student evaluators more in the process. Apart from report writing, suggestions were also made regarding student evaluator training, the role of the student evaluator in the reporting process, the adequacy of the number of student evaluators in the teams, and the dissemination of evaluation. Participants mentioned 19 different gains such as listening to different perspectives, critical thinking, broadening horizons, respecting different perspectives within the team, academic motivation, motivation to develop and improve their institutions, willingness to learn, expanding the communication network, development of communication skills, punctuality, general culture, idealism, acquiring knowledge, learning the purpose and necessity of accreditation, gaining awareness of quality studies, gaining interest in quality processes and learning the standards of programs. The codes, themes, and sub-themes are given in detail in the findings section. In the conclusion and discussion section of

the study, the findings related to the sub-objectives are summarised. Finally, suggestions for quality studies practitioners and researchers are given considering the suggestions shared by the participants.

Keywords: student evaluator, accreditation, EPDAD.

Akreditasyon Hazırlık Süreci Deneyimi: Zorluklar ve Fırsatlar

Turan Paker

Yabancı Diller Eğitimi Pamukkale Üniversitesi
tpaker@pau.edu.tr

Özet

Akreditasyon için başvuruda bulunan bir program için en önemli aşama öz değerlendirme raporunun hazırlanması ve mevcut durumun kanıtlarıyla birlikte belirlenmesidir. Bu durum bir bölümde veya anabilim dalında başta bölüm veya anabilim dalı başkanı olmak üzere tüm öğretim elemanlarının psikolojik olarak hazır bulunuşluk düzeylerinin uygun olmasına bağlıdır. Bu süreçte ele alınacak konular; eğitim programlarının alt yapısının ve içeriğinin istenen standartlara uygunluğu, derslerin eğitim programlarının belirlenen içerik ve amaçlara göre düzenlenip düzenlenmediği, işlenip işlenmediği, ders içi ve ders dışı yapılan ödev, etkinlik ve projelerin, ölçme ve değerlendirme süreçlerinin öğrenim çıktılarına göre yapılıp yapılmadığı, öğrencilerle olan iletişim, ödev ve sınavlara dönüt sağlama, bölüm içi dikey ve yatay iletişim süreçleri, fiziksel altyapı ve donanım, vb. konuları içermektedir. Bu çalışmada, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi'nde akreditasyona başvuran programlarda hazırlık sürecinde yaşanan durumlar ve sorunlar ele alınmıştır. Bu amaçla program başkanları ve öğretim elemanlarıyla görüşmeler yoluyla veri toplanmış, veriler içerik analiziyle incelenmiştir. Elde edilen bulgulara göre böyle bir süreç öğretim elemanlarının yaptıkları işin farkındalığını artırmış, yapılan işlerin kayıtlara dayalı olması gerektiğini ortaya koymuş, kendilerini güncelleme gereğini ortaya çıkarmış, iş birliği ve iletişim içinde programın yürütülmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bunun yanı sıra, bazı öğretim elemanlarında isteksizlik, akreditasyonun sorgulanması, istenen kanıtların veya belgelerin yeterince sağlanmaması gibi zorluklarla karşılaşılmıştır. Ayrıca süreç içinde karşılaşılan sorunlar verilere dayalı ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: akreditasyon hazırlık süreci, özdeğerlendirme raporu, öğretim elemanları, kanıtlar

Experience of the Accreditation Preparation Process: Challenges and Opportunities

Turan Paker

Abstract

The most important stage for a program applying for accreditation is preparing a self-evaluation report and identifying the current situation with evidence. This situation depends on the psychological readiness level of all teaching staff and especially the head of the department. The issues to be addressed in this process include the conformity of the infrastructure and content of the education programs to the desired standards, whether the courses are organized and taught according to the content and objectives of the education programs, whether the in-class and extracurricular assignments, activities and projects, measurement and evaluation processes are carried out according to the learning outcomes, communication with students, providing feedback on assignments and exams, vertical and horizontal communication processes within the department and the faculty, physical infrastructure and equipment, etc. In this study, we identified and discussed the situations and problems experienced in the preparation process for the programs applying for accreditation in the Faculty of Education, Pamukkale University. For this purpose, our data were collected through interviews with program heads and instructors, and the data were analyzed by content analysis. According to the findings, such a process has increased the awareness of the work of the instructors. Our findings revealed that the work should be based on records, the staff need to updated themselves, and emphasized that the program should be carried out in cooperation and communication. In addition, difficulties such as reluctance of some instructors, questioning the accreditation, and insufficient provision of requested evidence or documents were encountered. In addition, the problems encountered during the process will also be discussed based on the data.

Keywords: accreditation preparation process, self-assessment report, teaching staff, evidence

Psikolojik Danışman Eğitiminde Akreditasyon Sürecine Yönelik Araştırmaların Bibliyometrik Analizi

Nagihan Oguz Duran [1] & Firdevs Öztürk [1,*]

[1] Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bursa Uludağ Üniversitesi
firdevsozturk@uludag.edu.tr

Özet

Akreditasyon, eğitim programlarının belirli kalite standartlarını karşılayıp karşılamadığını değerlendiren ve bu standartları sağlayan programları resmi olarak onaylayan bir mekanizma olarak kritik bir role sahiptir. Psikolojik danışman eğitiminde de program kalitesini güvence altına almak ve eğitim standartlarını yükseltmek açısından akreditasyon süreçleri önemli bir işlev görmektedir. Bununla birlikte, Türkiye'de psikolojik danışman eğitimi görece kısa bir geçmişe sahiptir. Bu alanda eğitimin kalitesini arttırmaya ve dünya standartlarına uygunluğunu sağlamaya yönelik çalışmalara ihtiyaç duyulduğu bilinmektedir. Bu doğrultuda Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği 2019 yılında bir komisyon (Psikolojik Danışman Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyonu Komisyonu) kurarak çalışmalar başlatmıştır. Bu alanda yapılacak yayınların ve atılacak adımların ülkemizde psikolojik danışman eğitiminin ve bunu takiben verilecek psikolojik danışma hizmetlerinin niteliğinin artmasına katkı sağlayacağı anlaşılmaktadır. Bu çalışmada, psikolojik danışman eğitiminde akreditasyon süreciyle ilgili dünyada yapılmış bilimsel araştırmaların bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmesi amaçlanmıştır. Bibliyometrik analiz, "bilimsel yayınları nicel olarak inceleyerek alanyazındaki çalışmaların mevcut durumu, eğilimleri ve gelişimi hakkında bilgi edinmeyi sağlayan bir analiz türü" olarak tanımlanmaktadır. Böylelikle bu araştırmada, psikolojik danışman eğitiminde akreditasyon alanında en fazla etkiye sahip olan öncü yayınlar (yıl, tür, ülke, dil, atıf sayısı, yayınlandığı dergi adı), yazarlar, kurumlar ve yayınlarda kullanılan anahtar sözcüklerin bir değerlendirmesinin yapılarak alanyazına kazandırılması ve gelecekteki araştırmalara katkı sağlanması amaçlanmıştır. Araştırmanın verileri, 13 Eylül 2024 tarihinde Web of Science (WoS) veri tabanında "accre*" ve "counsel*" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan tarama sonucunda elde edilmiştir. Yapılan tarama neticesinde ulaşılan, 1981-2024 yılları arasında yayımlanmış 60 çalışma araştırma kapsamına alınmıştır. Bibliyometrik analiz için VOSviewer 1.6.20 yazılımı kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, psikolojik danışman eğitiminde akreditasyon süreciyle ilgili dünyada yapılmış bilimsel yayınların 1981 yılında başladığı, yıllar içinde artış ve durgunluk dönemleri yaşandığı ve kırk yılı aşkın bir sürede, tüm dünyada bu alanda yapılan yayınların görece olarak sayıca az olduğu görülmüştür. Bu bulguların olası nedenleri çalışmada tartışılmıştır. Çalışmalar tür olarak incelendiğinde; akreditasyon süreciyle ilgili alanyazında araştırma makalelerinin baskın olduğu ve diğer türlerin nispeten az yer aldığı görülmüştür. Çalışmaların dağılımı ülkeler bazında incelendiğinde, yayınların büyük bir kısmının, Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada gibi ülkelerde yoğunlaştığı ve uluslararası akademik yayınlarda İngilizce dilinin baskın bir şekilde tercih edildiği gözlenmiştir. Bu alanda yayın yapan öncü yazarlar incelendiğinde ilk sırada "Training and Accreditation in Counseling Psychology" başlıklı makalesi ile 59 atıf alan Meara ve diğerlerinin 1988 yılında yayınlanan makalesi ile yer aldığı, bunu 2007 yılında yayınlanan "Counselor Education, Program Accreditation and Counselor Credentialing in Turkey" başlıklı makalesi ile 26 atıf alan Korkut'un ve 2014 yılında yayınlanan "Research Training in Doctoral Programs Accredited by the Council For Accreditation of Counseling and Related Educational Programs" başlıklı makalesi ile 26 atıf alan Borders ve diğerlerinin izlediği görülmüştür. WOS'ta psikolojik danışman eğitiminde akreditasyon konulu en fazla atıf alan ilk üç çalışma içinde ikinci sırada Türk bir yazarın olması dikkat çekicidir. Bu durumun olası nedenleri tartışılmıştır. Araştırmaya dahil olan yayınların en çok yayımlandığı dergi, Journal of Counseling and Development olmuştur. Ayrıca, bulgular en çok yayın üreten kurumlar bakımından değerlendirildiğinde, ilk sırada University of Wisconsin System'in yer aldığı; bunu, University of North Carolina, University of Wisconsin Madison ve University System of Ohio takip ettiği görülmüştür. En çok yayın yapılan kurumların yer aldığı listedeki ilk 20 yayının tamamının ABD'deki kurumlar tarafından üretilmesi, akreditasyon sürecine yönelik alanyazının büyük ölçüde ABD'de yoğunlaştığını ortaya koymuştur. Bulgulara göre, en çok yayın yapan yazarlar ile en çok atıf alan yazarlar farklı kişilerdir. Yayınlar anahtar sözcük bakımından incelendiğinde, bulgular, "accreditation" anahtar kelimesinin akreditasyon alanyazınında en belirgin rolü üstlendiğini, "CACREP" ve "counselor education" terimlerinin de önemli bir sıklıkla kullanıldığını göstermiştir.

Sonuç olarak, bu çalışmada gerçekleştirilen bibliyometrik analiz ile psikolojik danışman eğitiminde akreditasyon süreçlerine dair mevcut bilimsel alanyazındaki nicel eğilimlere yönelik bir durum tespiti yapılmıştır. Analiz sonuçları, özellikle ABD dışındaki ülkelerde akreditasyon süreçlerine dair daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulduğuna işaret ederken, bu sonuçlardan hareketle Türkiye'de psikolojik danışman eğitiminde akreditasyon süreç ve araştırmaları için bazı öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: akreditasyon, psikolojik danışman eğitimi, psikolojik danışma ve rehberlik

Bibliometric Analysis of Research on Accreditation Processes in Counselor Education

Nagihan Oguz Duran [1] & Firdevs Öztürk [1,*]

Abstract

Accreditation plays a critical role as a mechanism that assesses whether educational programs meet specific quality standards and formally approves those that do. In the field of counseling education, accreditation processes are crucial for ensuring program quality and elevating educational standards. However, counseling education in Turkey has a relatively short history. It is evident that there is a need for efforts to enhance the quality of education in this area and ensure alignment with global standards. In this context, the Turkish Psychological Counseling and Guidance Association established a commission in 2019 (the Commission for the Evaluation and Accreditation of Counseling Education Programs) to initiate work in this area. It is understood that publications and steps taken in this field will contribute to improving the quality of counseling education and, subsequently, the counseling services provided in Turkey. This study aims to conduct a bibliometric analysis of scientific research related to accreditation processes in counseling education worldwide. Bibliometric analysis is defined as a method of quantitatively examining scientific publications to gain insights into the current state, trends, and development of literature. Accordingly, this research seeks to assess and contribute to the literature by evaluating leading publications (including year, type, country, language, citation count, and journal name), authors, institutions, and key terms used in publications related to accreditation in counseling education. The data for the study was obtained from the Web of Science (WoS) database using the keywords "accre*" and "counsel*" on September 13, 2024. A total of 60 studies published between 1981 and 2024 were included in the research. VOSviewer 1.6.20 software was used for bibliometric analysis. The results of the analysis indicate that scientific publications on accreditation processes in counseling education began in 1981, with periods of increase and stagnation over the years. Despite more than forty years, the number of publications in this field globally remains relatively low. Possible reasons for these findings are discussed in the study. When examining the types of studies, it was observed that research articles dominate the literature on accreditation processes, with other types being relatively rare. Analyzing the distribution of studies by country, it was found that a significant portion of publications are concentrated in countries such as the United States and Canada, with English being the predominant language in international academic publications. Among the leading authors in this field, Meara and colleagues lead with their article titled "Training and Accreditation in Counseling Psychology" which published in 1988 and has received 59 citations. They are followed by Korkut with 26 citations for the article "Counselor Education, Program Accreditation and Counselor Credentialing in Turkey" which was published in 2007, and Borders et al. with 26 citations for the article "Research Training in Doctoral Programs Accredited by the Council for Accreditation of Counseling and Related Educational Programs" which was published in 2014. It is noteworthy that a Turkish author ranks second among the top three most-cited works on accreditation in counseling education in WoS. Possible reasons for this situation are discussed. The journal with the highest number of publications in this field is the Journal of Counseling and Development. Additionally, when evaluating the institutions that produce the most publications, the University of Wisconsin System ranks first, followed by the University of North Carolina, University of Wisconsin-Madison, and University System of Ohio. The fact that all of the top 20 institutions producing the most publications are based in the United States highlights the concentration of literature on accreditation processes largely in the US. According to the findings, the most prolific authors differ from the most-cited authors. Analyzing publications by key

terms reveals that the keyword "accreditation" plays the most prominent role in the literature on accreditation, with "CACREP" and "counselor education" also being frequently used. In conclusion, this bibliometric analysis provides an overview of the quantitative trends in the existing scientific literature on accreditation processes in counseling education. The results suggest a need for further research on accreditation processes, particularly outside the United States. Based on these findings, recommendations for advancing accreditation processes and research in counseling education in Turkey have been developed.

Keywords: accreditation, counselor education, guidance and psychological counseling

Akreditasyon Sürecine Katılmayan Öğretim Elemanlarının Görüşleri: İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programları Üzerine Bir İnceleme

Atilla Özdemir

İlköğretim Matematik Öğretmenliği Süleyman Demirel Üniversitesi
atimaths06@gmail.com

Özet

Bu çalışma, Türkiye'deki ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında EPDAD (Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği) akreditasyon sürecine katılmayan öğretim elemanlarının bu sürece ilişkin algılarını, başvurmama nedenlerini ve karşılaştıkları zorlukları derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Eğitimde kalite güvencesi ve akreditasyon süreçleri, eğitim kurumlarının uluslararası standartlara uygunluğunu ve sürekli iyileştirilmesini sağlayan kritik araçlardır. Özellikle öğretmen yetiştirme programlarının belirli kalite standartlarına ulaşması, mezunların mesleki yeterliliklerini artırmak açısından büyük bir önem taşımaktadır. Bu bağlamda, ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında akreditasyon sürecine başvurmayan öğretim elemanlarının görüş ve beklentilerini anlamak, akreditasyonun eğitim kalitesi üzerindeki olası etkilerini değerlendirmek bu çalışmanın temel amacıdır.

Bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş ve durum çalışması modeli kullanılmıştır. Durum çalışması, belirli bir olay ya da durumu derinlemesine anlamak ve katılımcıların perspektiflerini daha iyi ortaya koymak için tercih edilmiştir. Araştırma, ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında görev yapan ve henüz akreditasyon sürecine katılmamış öğretim elemanlarının görüşlerine odaklanmaktadır. Veriler, öğretim elemanlarına çevrimiçi olarak gönderilen yarı yapılandırılmış görüş formu aracılığıyla toplanmıştır. Bu formlar, öğretim elemanlarının akreditasyon sürecine dair bilgi düzeylerini, karşılaştıkları zorlukları ve sürecin eğitim-öğretim faaliyetlerine etkileri hakkında bilgi edinmek amacıyla hazırlanmıştır. Görüş formlarında ayrıca programın akreditasyona henüz başvurmama nedeni ve bu sürecin getirdiği zorluklar da sorgulanmıştır. Araştırmaya üç farklı üniversiteden toplam on iki öğretim elemanı katılmıştır.

Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. İçerik analizi sürecinde, öğretim elemanlarının verdikleri cevaplar tematik olarak kodlanmış ve sıklık analizleri yapılmıştır. Bu analizler, öğretim elemanlarının akreditasyon sürecine dair görüşlerinin sistematik bir şekilde değerlendirilmesine olanak tanımıştır. Böylece akreditasyon sürecine dair algılar, karşılaşılan engeller ve sürecin eğitime olası katkıları temalar etrafında detaylı bir şekilde incelenmiştir.

Araştırmanın bulguları, öğretim elemanlarının genel olarak akreditasyon sürecine olumlu yaklaştıklarını ortaya koymaktadır. Katılımcılar, akreditasyonun eğitim programlarının kalitesini artırma potansiyelini kabul etmekle birlikte, başvurmama nedenleri arasında çeşitli faktörlerin etkili olduğunu ifade etmişlerdir. Bu faktörler arasında bürokratik işlemlerin karmaşıklığı, kaynak yetersizliği ve programların mevcut durumunun akreditasyon için yeterli görülmemesi gibi engeller öne çıkmıştır. Özellikle bazı öğretim elemanları, programların eksikliklerinin giderilmesi gerektiğini ve ders planlarının güncellenmesi gibi yeniliklerin zorunlu olduğunu belirtmişlerdir. Bu eksikliklerin giderilmemesi, sürece başvurmama konusunda önemli bir neden olarak görülmektedir.

Öğretim elemanlarının büyük bir kısmı, akreditasyon sürecinin öğretmen adaylarının mesleki gelişimlerine katkıda bulunacağına inanmakta ve akreditasyonun eğitimde kaliteyi artıracağı görüşünü paylaşmaktadır. Özellikle akreditasyonun uluslararası standartlara uyum sağlayarak programların rekabet gücünü artırabileceği belirtilmiştir. Ancak, sürecin karmaşıklığı ve maliyetli olması bazı öğretim elemanlarının bu sürece temkinli yaklaşmasına neden olmuştur. Akreditasyonun bürokratik zorlukları, ek iş yükleri ve gerekli finansal desteklerin sağlanamaması gibi sebepler, sürece başvurmamanın başlıca nedenleri arasında sayılmıştır.

Bu bağlamda, öğretim elemanları akreditasyonun uzun vadede olumlu sonuçlar doğuracağına inansalar da süreçteki zorlukların, özellikle zaman alıcı olması ve kaynak gerektirmesi nedeniyle endişelerini dile getirmişlerdir. Akreditasyonun eğitim-öğretim süreçlerine olumlu katkı yapma potansiyeli olsa da bu sürecin daha etkin bir şekilde yürütülebilmesi için öğretim elemanlarına daha fazla destek verilmesi

gerektiği vurgulanmaktadır. Ayrıca, programların akreditasyon sürecine katılımını teşvik edecek daha fazla rehberlik ve işbirliği mekanizmasının geliştirilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç olarak, bu çalışma, Türkiye'deki ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında akreditasyon sürecine katılmayan öğretim elemanlarının bu süreç hakkındaki görüşlerini ve sürecin programların eğitim kalitesi üzerindeki olası etkilerini incelemektedir. Araştırmanın bulguları, öğretim elemanlarının akreditasyon sürecine yönelik olumlu beklentilere sahip olduklarını, ancak süreçteki bürokratik engeller ve kaynak yetersizliklerinin önemli bir sorun olarak görüldüğünü ortaya koymaktadır. Akreditasyonun eğitim programlarının kalitesini artırma ve öğretmen adaylarının mesleki yeterliliklerini geliştirme potansiyeli taşıdığı genel kabul görmektedir. Ancak, sürecin başarılı olabilmesi için gerekli destek mekanizmalarının sağlanması ve öğretim elemanlarının süreç boyunca rehberlik ve işbirliği ihtiyaçlarının karşılanması gerektiği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlköğretim Matematik Öğretmenliği, Öğretmen Eğitimi, Akreditasyon Süreci.

Opinions of Instructors Who Did Not Participate in the Accreditation Process: An Analysis of Elementary Mathematics Teacher Education Programs

Atilla Özdemir

Abstract

This study aims to thoroughly examine the perceptions of instructors in elementary mathematics teacher education programs in Turkey who have not participated in the EPDAD (Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs) accreditation process, as well as their reasons for not applying and the challenges they face. Quality assurance and accreditation processes in education are critical tools that ensure educational institutions comply with international standards and continuously improve. Reaching certain quality standards in teacher education programs is crucial for enhancing the professional competencies of graduates. In this context, the main objective of this study is to understand the views and expectations of instructors who have not applied for accreditation in elementary mathematics teacher education programs and to evaluate the potential impact of accreditation on the quality of education.

In this study, a qualitative research approach was adopted, and the case study model was employed. The case study method was chosen to gain a deep understanding of a specific event or situation and to better capture the perspectives of the participants. The research focuses on the views of instructors working in elementary mathematics teacher education programs that have not yet participated in the accreditation process. Data were collected via semi-structured interview forms sent to the instructors online. These forms were designed to gather information about the instructors' knowledge levels regarding the accreditation process, the challenges they encountered, and the process’s impact on their teaching and learning activities. The forms also included questions about the reasons why the programs had not yet applied for accreditation and the difficulties associated with the process. A total of twelve instructors from three different universities participated in the study.

The data obtained were analyzed using the content analysis method. During the content analysis process, the responses provided by the instructors were thematically coded, and frequency analysis was conducted. These analyses enabled a systematic evaluation of the instructors' views on the accreditation process. In this way, the perceptions of the accreditation process, the obstacles encountered, and the potential contributions of the process to education were thoroughly examined through thematic analysis.

The findings of the study reveal that the instructors generally hold a positive attitude toward the accreditation process. While the participants acknowledged the potential of accreditation to enhance the quality of educational programs, they also indicated that various factors contributed to their decision not to apply. Among these factors, obstacles such as the complexity of bureaucratic procedures, lack of resources, and the current state of the programs being considered insufficient for accreditation were highlighted. Some instructors stated that deficiencies within the programs need to be addressed and that

updates to lesson plans and similar innovations are necessary. The failure to address these deficiencies is seen as a significant reason for not applying to the accreditation process.

Most of the instructors believe that the accreditation process will contribute to the professional development of pre-service teachers and share the view that accreditation will enhance the quality of education. It has been particularly noted that accreditation can improve the competitiveness of programs by ensuring compliance with international standards. However, the complexity and costliness of the process have led some instructors to approach it with caution. Bureaucratic challenges, additional workloads, and the lack of financial support were cited as the main reasons for not applying for accreditation.

In this context, although the instructors believe that accreditation will yield positive results in the long term, they expressed concerns about the difficulties in the process, particularly because it is time-consuming and resource intensive. While accreditation has the potential to contribute positively to educational processes, it is emphasized that more support should be provided to instructors to facilitate the process more effectively. Additionally, it was concluded that more guidance and collaboration mechanisms need to be developed to encourage programs to participate in the accreditation process.

In conclusion, this study examines the views of instructors who do not participate in the accreditation process in elementary mathematics teacher education programs in Türkiye, as well as the potential effects of the process on the educational quality of these programs. The findings reveal that while the instructors have positive expectations about the accreditation process, bureaucratic obstacles and lack of resources are seen as significant problems. It is generally acknowledged that accreditation has the potential to improve the quality of education programs and enhance the professional competencies of pre-service teachers.

Keywords: Elementary Mathematics Teacher Education, Teacher Education, Accreditation Process.

Akreditasyon Sürecinde Değerlendirici olan Öğretim Üyelerinin Akreditasyon Kavramına Yönelik Metaforik Algıları ve Deneyimleri

Burçin Gökkurt Özdemir [1,*], Tuba Gökçek [2] & Samet Erden [3]

[1] Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Bartın Üniversitesi
[2] Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Kırıkkale Üniversitesi
[3] Matematik Bölümü Bartın Üniversitesi
bgokkurt@bartin.edu.tr

Özet

Akreditasyon, genel olarak topluma sunulan ürün ve hizmetlerin olması gereken seviyeye uygun standartlara göre oluşturulması süreçlerini garanti altına almaya yönelik bir sistem olarak ifade edilmektedir (Aktan & Gencel, 2010). Akreditasyonun yükseköğretime yansıması ise kurum tarafından verilen hizmetlerin her bir alt birimde uygulanması koşuluyla, uluslararası standartlar, paydaşlar ve kamuoyu önünde şeffaflık ve kaliteyi güvence altına almaya yönelik bir sistem olarak karşımıza çıkmaktadır. Akreditasyonun amacı, şeffaflık ve hesap verebilirlik sağlayarak yükseköğretimde kaliteyi arttırmaktır (Romanowski, 2022). Program akreditasyonu, belli bir uzmanlık alanını içermektedir. Örneğin, mühendislik, hukuk, eğitim gibi fakültelerde programların uzmanlık alanlarına ve genel standartlara uygunluğuna göre değerlendirme yapılmakta ve akreditasyon kararı verilmektedir. Yükseköğretimde program akreditasyonun hedefi, üniversitelerde verilen eğitimin kalitesini artırmak, alanında nitelikli ve yetkin mezunların yetişmesine katkı sağlamaktır. Çağdaş toplumlarda, üniversitelerde yetkin mezunların yetişmesi ülkenin geleceği açısından önemli bir değer taşımaktadır. Çünkü akreditasyon, yükseköğretim kurumlarının ya da programların kalite standartları açısından öz değerlendirme yapmalarına fırsat vererek bağımsız ve tescillenmiş bir akreditasyon kuruluşu tarafından dış değerlendirmeye girerek eğitim kalitesinin onaylanmasına katkı sağlayan bir güvence sistemidir (Aktan & Gencel, 2007). Öğretmen yetiştiren programların akreditasyonuna ilişkin olarak Türkiye'de ilk olarak 2012 yılında Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD) isimli kuruluş kurulmuştur. EPDAD, öğretmen eğitimi akreditasyon sistemi üç grup standarta odaklanmıştır. Bunlar, başlangıç, süreç ve ürün standartlarıdır. Bu akreditasyon sürecinde öğretmen eğitimine ilişkin üç standarda dayalı yedi temel alanda değerlendirme yapılmaktadır. Öğretimin planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi; öğretim elemanları, öğrenciler; fakülte-okul işbirliği; tesisler, kütüphane ve donanım; yönetim; kalite güvencesidir (EPDAD, 2021). Program değerlendiricisi olarak akreditasyon sürecinde görev alanlar, EPDAD tarafından verilen eğitim programını tamamladıktan sonra değerlendirilecek programların uzmanlık alanlarına uygun şekilde program değerlendiricileri havuzundan seçilirler. Program akreditasyonuna ilişkin alanyazın incelendiğinde, çoğunlukla bu süreçle ilgili öğretim elemanı ve öğrenci görüşlerine ilişkin araştırmaların yürütüldüğü, akreditasyon sürecinde değerlendirmeci olan öğretim elemanlarının akreditasyonla ilgili algılarını ve deneyimlerini inceleyen araştırmaların ise yapılmadığı görülmüştür. Oysaki EPDAD'ın öğretmenlik alanındaki eğitim programlarının sürekli iyileştirilmesine ilişkin amacı dikkate alındığında, bu süreçte etkin rol alan program değerlendiricilerinin süreçle ilgili algı ve deneyimlerinin incelenmesinin derneğe ve üniversitelere katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Program değerlendiricilerin bakış açısıyla bu süreci geniş bir perspektiften ele alarak, onların süreçle ilgili algılarını keşfetmek, yaşadıkları deneyimleri ve karşılaştıkları sorunları incelemek, akreditasyonun niteliğinin artması ve değerlendirmenin daha etkili bir şekilde yapılmasına yardımcı olabilir. Bu açıklamalar kapsamında, araştırmada İlköğretim Matematik Öğretmenliği programının akreditasyon sürecinde rol alan değerlendiricilerin akreditasyon kavramına yönelik metaforik algıları ve deneyimleri incelenmiştir. Araştırmada katılımcıların bireysel deneyimlerini ve bakış açılarını doğrudan öğrenmek amacıyla nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması yöntemi kullanılmıştır (Yıldırım & Şimşek, 2016). Araştırmada katılımcıların seçiminde amaçlı örnekleme yöntemlerinden olan ölçüt örnekleme kullanılmıştır. Bu kapsamda, katılımcıların ilköğretim matematik öğretmenliği program değerlendiricisi olmalarına ve program akreditasyon sürecinde çevrimiçi veya yüz yüze aktif olarak en az bir defa görev almış olmaları ölçüt olarak belirlenmiştir. Araştırmaya 8 kadın 3 erkek olmak üzere toplam 11 öğretim üyesi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak, katılımcıların demografik özelliklerine ilişkin sorular ile 6 açık uçlu sorunun yer aldığı görüşme formu kullanılmıştır. Veriler, katılımcılardan çevrimiçi "Google form" kullanılarak toplanmıştır. Araştırma verileri, içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Veriler

ilk aşamada genel olarak incelenmiş ve daha sonra da kodlanmıştır. Bu kodlar ortak özelliklerine göre belirli temalar altında toplanmıştır. Araştırmanın sonunda, katılımcıların akreditasyon kavramıyla ilgili algıları incelendiğinde ayna, yolculuk, meyvesiz ağaç gibi farklı kodlarda metaforlar ürettikleri görülmektedir. Katılımcıların yüz yüze veya çevrimiçi saha ziyaretlerine ilişkin deneyimleri incelendiğinde, özellikle çoğunun ziyaret sürecinin yeterli olmadığı ve bu süreçte birçok görüşme ile gözlem yapmanın zorluğuna dikkat çektikleri görülmüştür. Bunlara ek olarak, katılımcıların çoğunun raporlardaki kanıt eksikliği konusunda sorun yaşadıkları özellikle de çevrimiçi saha ziyaret sürecinde, bazı katılımcıların teknik sorunlar (örn. internet bağlantısının gitmesi), görüşülecek kişi/ekibin zamanında katılım göstermemesi gibi sorunlar yaşadıkları tespit edilmiştir. Katılımcıların, değerlendirici olarak görev almanın kendilerine çok katkı sağladıklarını belirttikleri ve çoğunun dosya hazırlama becerisi kazanma, örnek uygulamaları derse entegre etme konularında açıklamalar yaptıkları ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Program değerlendiricisi, Program akreditasyonu, İlköğretim Matematik Öğretmenliği, Deneyim ve Algı

Metaphorical Perceptions and Experiences of Faculty Members as Evaluators in the Accreditation Process Regarding the Concept of Accreditation

Burçin Gökkurt Özdemir [1,*], Tuba Gökçek [2] & Samet Erden [3]

Abstract

Accreditation is generally defined as a system aimed at ensuring that the processes of creating products and services offered to society meet the required standards (Aktan & Gencel, 2010). In higher education, accreditation serves as a system designed to guarantee transparency and quality in line with international standards, meeting the expectations of stakeholders and the public, by ensuring that institutional services are consistently implemented across all sub-units. The aim of accreditation is to enhance the quality of higher education by promoting transparency and accountability (Romanowski, 2022). Program accreditation focuses on specific areas of expertise. For example, in faculties such as engineering, law, and education, evaluations assess the programs' compliance with both their areas of expertise and general standards, and accreditation decisions are made accordingly. The goal of program accreditation in higher education is to improve the quality of the education provided by universities and to contribute to the training of qualified and competent graduates in their respective fields. In modern societies, the training of competent graduates is of significant value to a country's future. Accreditation serves as an assurance system that contributes to the verification of education quality through self-assessment in terms of quality standards by higher education institutions or programs and through external evaluation by an independent and registered accreditation body (Aktan & Gencel, 2007). In Turkey, the first organization dedicated to the accreditation of teacher education programs, the Teacher Education Programs Evaluation and Accreditation Association (TPEAA), was established in 2012. TPEAA focuses on three groups of standards for the teacher education accreditation system: initial standards, process standards, and product standards. The accreditation process involves evaluation in seven main areas based on these standards: planning, implementation, and evaluation of education; instructors and students; faculty-school cooperation; facilities, library, and equipment; administration; and quality assurance (TPEAA, 2021). Those who take part in the accreditation process as program evaluators are selected from a pool of trained evaluators based on their areas of expertise, following the completion of training provided by TPEAA. A review of the literature on program accreditation reveals that most studies focus on the opinions of faculty members and students about this process, but there is a lack of research examining the perceptions and experiences of faculty members who serve as evaluators in the accreditation process. However, given TPEAA's goal of continuous improvement of teacher education programs, exploring the perceptions and experiences of program evaluators can benefit both the association and universities. By considering this process from the evaluators' perspective to gain a broader understanding, investigating their perceptions of and experiences within the process, and the challenges they face could help improve the quality of accreditation and make evaluations more

effective. Within this given scope, this study examined the metaphorical perceptions and experiences of evaluators involved in the accreditation process of the Primary School Mathematics Teacher Education Program regarding the concept of accreditation. To capture the participants' individual experiences and perspectives, the case study method, a qualitative research approach, was used (Yıldırım & Şimşek, 2016). Criterion sampling, a type of purposive sampling, was employed to select participants. The criteria required participants to be primary school mathematics teaching program evaluators who had actively participated in the program accreditation process, either online or in person, at least once. A total of 11 faculty members, 8 female and 3 male, participated in the study. Data were collected using an interview form, which included demographic questions and six open-ended questions. The data were gathered through the online platform "Google Forms" and analyzed using content analysis. In the first stage, the data were reviewed and then coded. These codes were grouped into themes based on their common characteristics. The study revealed that the participants' perceptions of accreditation were represented by metaphors such as *a mirror*, *a journey*, or *a fruitless tree*. When the participants' experiences regarding face-to-face or online field visits were examined, it was found that most participants highlighted that the visits were insufficient and that conducting numerous interviews during the process made observations challenging. In addition, most participants experienced issues related to *the lack of evidence in the reports*. Some participants encountered problems such as *technical difficulties* (e.g., *loss of internet connection*) particularly during the online field visit process, and situations where t*he person or team scheduled for the interview did not attend on time*. The participants also expressed that taking on the role of an evaluator considerably benefited them, with most of them noting improvements in their skills in *preparing files* and *integrating sample applications into their courses*.

Keywords: Program evaluator, Program accreditation, Primary School Mathematics Teacher Education, Experience and Perception

Program Paydaşlarının Akreditasyon Deneyimleri

Karya Çakmaz [1] & Gülsen Ünver [2,*]

[1] Lise Saygın Koleji
[2] Department of Curriculum and Instruction Ege University, Faculty of Education
gulsen.unver@ege.edu.tr

Özet

Hizmet öncesi öğretmen eğitimi programlarının akreditasyonu bu programlarda ulusal ve / veya uluslararası standartların oluşturulması ve bu standartlara ulaşılmasını sağlayabilir. Öğretmen eğitimi kurumlarının hem iç hem de dış değerlendirme sonuçları doğrultusunda kalitelerini yükseltmelerine yol açabilir. Akreditasyonun bir katkısı da hesap verebilirliktir. Akreditasyon, sürekli gelişimi ve öğrenci başarısını destekleme açısından da önemlidir.

İngilizce öğretmenliği hizmet öncesi eğitiminde de, diğer dallardaki programlara benzer akreditasyon işlemleri gerçekleştirilmektedir. Türkiye'de eğitim fakültelerinde yürütülen akreditasyon çalışmalarının program paydaşları tarafından nasıl algılandığını ve akreditasyon sürecindeki deneyimlerini belirlemeye gereksinim duyulmuştur. Buna bağlı olarak, bu çalışmada Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü'nün akreditasyon süreci ve bu süreçte yer alan program paydaşlarının deneyimleri incelenerek akreditasyon kurumları, program değerlendiricileri ve akreditasyon hizmeti alan kurumlar ve program paydaşlarının akreditasyondan yararlanma düzeylerini artırmak amaçlanmıştır.

Çalışmada bütüncül tek durum çalışması deseni kullanılmıştır. Bu desen kapsamında yarı yapılandırılmış görüşme ve doküman analizi yöntemleri işe koşulmuştur. Bu çalışmanın örneklemi, amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan ölçüt örnekleme tekniği ile oluşturulmuştur. Örneklemin belirlenmesinde, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Lisans Programı'nın akreditasyon sürecine katılması temel ölçüt olarak seçilmiştir. Bu doğrultuda, çalışmaya katılanlar arasında, akreditasyon sürecinde doğrudan yer alarak deneyim kazanan Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Programı'nda görevli bir kalite ve akreditasyon koordinatörü, programda görevli yedi öğretim elemanı ve akreditasyon sürecinde aktif rol üstlenen dokuz öğrenci olmak üzere toplam 17 katılımcı yer almıştır. Görüşmeler yüz yüze gerçekleştirilmiş ve 9 dakika ile 1 saat 19 dakika arasında sürmüştür. Yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Analiz sonucunda ulaşılan kodlar ve temalar alt problemler ile ilişkilendirerek tanımlanmıştır. Ayrıca belgelerin incelenmesi için doküman analizi formu kullanılmıştır. Formda öncelikle akreditasyon konusuna dair temel kavramlarla ilgili elektronik ve basılı belgeler toplanmıştır. Belgeler toplandıktan sonra elde edilen kaynakların künye bilgileri, amaç, yöntem ve sonuçlar açısından tematik bir şekilde incelenmiştir.

Çalışmanın bulguları paydaşların akreditasyon tanımlamaları, paydaşların akreditasyon sürecinden beklentileri, akreditasyona hazırlık süreci ve akreditasyon sürecine ilişkin öneriler temaları altında sınıflandırılmıştır. Program paydaşlarının akreditasyon kavramını eğitim kalitesi ve standartların korunması ile ilişkilendirdikleri, akreditasyonu bir öz değerlendirme aracı ve kalite kontrol mekanizması ve kalite göstergesi olarak nitelendirdikleri belirlenmiştir. Katılımcılar arasında akreditasyonun, eğitim kalitesini güvence altına alma ve bu kaliteyi sürdürülebilir hale getirme potansiyeli olduğu görüşü de yaygındır. Ayrıca, akreditasyonun eğitim programlarının ulusal ve uluslararası standartlara uygun olarak güncellenmesine yardımcı olan bir araç olarak tanımlandığı da bulunmuştur. Katılımcıların, akreditasyondan beklentileri yalnızca yerel değil küresel bir geçerliliğinin olması, eğitim süreçlerinin daha standart hale gelmesi, programların tercih edilme oranını artırması, eğitim kurumlarının ve öğretmenlerin gelişimini desteklemesidir. Çalışmanın bulguları akreditasyon sürecine hazırlık aşamasında paydaşlara yeterli yönlendirme ve rehberlik sağlanmaması; akreditasyon sürecinde fazla evrak iş yükü, ayrıntılı çalışmanın zorluğu sorunlarının yaşandığını ortaya koymuştur. Akreditasyon kurumunun geribildirimleri doğrultusunda değerlendirme kültürünün oluşturulduğu, mezun takip sistemi ve süreçlerinin iyileştirildiği ancak fiziksel koşulların iyileştirilmediği ve öğrenci başarısında belirgin bir artış olmadığı belirlenmiştir. Katılımcılar akreditasyon kurumlarının çoğaltılmasını, yurtdışındaki akreditasyon kurumlarının da sürece dâhil edilmesini, rekabetin artırılmasını, uluslararası standartların temel alınmasını, paydaşların akreditasyon sürecinde bilgilendirilmesini, paydaşlar

arasındaki iş birliğinin artırılmasını ve sürecin sürekli olarak iyileştirilmesini önermiştir. Bu bulgulara dayanarak akreditasyon çalışmasının sonuçlarından programı geliştirmek için daha fazla yararlanılması için paydaşlar arasındaki etkileşimin artırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hizmet öncesi öğretmen eğitimi, kalite güvencesi, hesap verebilirlik

Accreditation Experiences of Program Stakeholders

Karya Çakmaz [1] & Gülsen Ünver [2,*]

Abstract

The accreditation of pre-service teacher education programs can facilitate the establishment of national and/or international standards in these programs and ensure the attainment of these standards. It can lead to the enhancement of the quality of teacher education institutions based on the results of both internal and external evaluations. One of the contributions of accreditation is accountability. Accreditation is also important in terms of supporting continuous improvement and student success.

In the field of English Language Teaching pre-service education, similar accreditation processes are carried out as in other program areas. There is a need to determine how the accreditation efforts conducted in education faculties in Turkey are perceived by program stakeholders and their experiences during the accreditation process. Accordingly, this study aims to examine the accreditation process of the English Language Teaching Department at Muğla Sıtkı Koçman University and the experiences of the program stakeholders involved in this process, in order to enhance the level of benefit that accreditation institutions, program evaluators, and institutions and program stakeholders receiving accreditation services derive from the accreditation process.

The study employed a holistic single case study design. Within this design, semi-structured interviews and document analysis methods were utilized. The sample for this study was created using criterion sampling, which is one of the purposive sampling methods. The primary criterion for determining the sample was the participation of the English Language Teaching Bachelor's Program at Muğla Sıtkı Koçman University in the accreditation process. Accordingly, the study included a total of 17 participants, consisting of a quality and accreditation coordinator from the English Language Teaching Program at Muğla Sıtkı Koçman University who directly gained experience during the accreditation process, seven faculty members involved in the program, and nine students who played active roles in the accreditation process. The interviews were conducted face-to-face and lasted between 9 minutes and 1 hour and 19 minutes. The data obtained from the semi-structured interviews were analyzed using content analysis techniques. The codes and themes reached as a result of the analysis were defined in relation to the sub-problems. Additionally, a document analysis form was used for the examination of documents. Initially, electronic and printed documents related to fundamental concepts regarding accreditation were collected in the form. After collecting the documents, the bibliographic information of the obtained resources was examined thematically in terms of purpose, method, and results.

The findings of the study are categorized under the themes of stakeholders' definitions of accreditation, stakeholders' expectations from the accreditation process, the preparation process for accreditation, and recommendations regarding the accreditation process. It was determined that program stakeholders associate the concept of accreditation with educational quality and the maintenance of standards, and they characterize accreditation as a self-assessment tool, a quality control mechanism, and an indicator of quality. There is also a prevalent view among participants that accreditation has the potential to ensure educational quality and make it sustainable. Additionally, accreditation was found to be defined as a tool that helps update educational programs in accordance with national and international standards. The expectations of the participants from accreditation include not only having local but also global validity, making educational processes more standardized, increasing the preference rates of the programs, and supporting the development of educational institutions and teachers. The findings of the study revealed that there was insufficient guidance and direction provided to stakeholders during the preparation phase for the accreditation process; issues such as excessive documentation workload and the difficulty of detailed work were experienced during the accreditation process. It was determined that

a culture of evaluation was established based on the feedback from the accreditation institution, the graduate tracking system and processes were improved, but physical conditions were not enhanced and there was no significant increase in student success. Participants suggested the multiplication of accreditation institutions, the inclusion of foreign accreditation bodies in the process, increased competition, the adoption of international standards, the information dissemination to stakeholders during the accreditation process, enhanced collaboration among stakeholders, and the continuous improvement of the process. Based on these findings, it can be recommended that increasing interaction among stakeholders would lead to greater utilization of the results of the accreditation efforts for the development of the program.

Keywords: Accountability, preservice teacher education, quality assurance

Öğretmen Eğitimi ve Akreditasyon Yazını Bize Ne Anlatıyor?: Bibliyometrik Bir Analiz

Tuba Bazancir [1,*], Atilla Çimer [2] & Funda Hatipoğlu [3]

[1] Endüstri Mühendisliği Trabzon Üniversitesi
[2] Biyoloji Öğretmenliği Trabzon Üniversitesi
[3] Fen Bilgisi Öğretmenliği Trabzon Üniversitesi
tubabazancir@trabzon.edu.tr

Özet

Kalite kavramı değişik bakış açıları tarafından farklı biçimlerde yorumlansa da genel olarak müşteri istek ve ihtiyaçlarına cevap verebilme durumu olarak tanımlanmaktadır. Eğitim kalitesi ise nitelikli insan gücü yetiştirilmesi olarak ifade edilmektedir. Eğitim sistemlerinin çıktısı olan bireylerin edindiği özelliklerin belirlenen standartlara uyması eğitim kalitesinin göstergesidir. Nitelikli insan gücünün yetiştirilmesi ve toplumun yaşam standardının yükseltilmesi nitelikli öğretmenlerin yetiştirilmesine bağlıdır. Bilgi çağı olarak görülen bilinen çağımız gün geçtikçe bilgiyi araştıran sorgulayan, problemlere çözüm üretebilen, yaratıcı ve eleştiriye açık bireylere ihtiyaç duymaktadır. Ayrıca eğitimin kalıcı izli istendik değişimleri oluşturması hedeflere ulaşmayı sağlayacak önemli adımlardan biridir. Farklı üniversitelerden mezun olan öğretmenlerin farklı donanımlara sahip olması eğitimden alınan verimi etkilemektedir. Bu durum üniversitelerin belli bir standardının olmasını gerekli kılmaktadır. Öğretmen yetiştiren kurumların belirli standartlara uyması eğitimde kalitenin sürekliliğini sağlar. Bu standartların belirlenmesi ve uygulanabilmesi akreditasyon kavramının benimsenmesiyle mümkündür. Nitelikli bireyler yetiştirmek isteyen kurumlar akreditasyona yoğunlaşmalıdır. Akreditasyon akademik kalite, saydamlık ve hesap verme sorumluluğunun bir aracıdır. Temel hedefi ise her çocuğun nitelikli bir öğretmen tarafından eğitilmesinin sağlanmasıdır. Standartlara uygun olarak akredite edilen bir kurum çıktı olarak daha nitelikli bireyler topluma kazandıracaktır. Bu sebeplerle öğretmen eğitiminin akreditasyonu çok daha önemli hale gelmektedir. Alanyazında bu konu ile ilgili gerçekleştirilen çalışmalar konunun önemini kanıtlar niteliktedir. Bu nedenle çalışmada öğretmen eğitimi akreditasyonunu ele alan çalışmalar incelenerek bir bibliyometrik analiz gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, öğretmen eğitimi akreditasyonu üzerine kaleme alınmış akademik yazının gelişimi ve eğilimlerini ortaya koyarak yazına katkıda bulunmaktır. Ayrıca çalışmanın ortaya koyacağı sonuçlar, öğretmen eğitiminin akreditasyonu üzerine gelişen alanyazının boşluklarını ortaya koyacaktır. Böylelikle, konu üzerinde çalışmayı isteyen araştırmacılara da yol göstermek mümkün olacaktır. Bu amaçla Web of Science veri tabanında "teacher education", ve "accreditation" anahtar kelimeleri kullanılarak arama yapılmıştır. Arama sonucunda 1962-2024 yılları arasında yapılan toplamda 331 çalışma araştırma örneklemini oluşturmuştur. Bu örneklemden elde edilen veri seti RStudio programında yer alan "biblioshiny" uygulamasında analiz edilmiştir. Analiz sonuçları, alanın gelişiminin %75 gibi büyük bir oranla makaleler aracılığıyla gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Veri setini oluşturan çalışmalarda en sık kullanılan ilk iki anahtar kelime "öğretmen eğitimi" ve "akreditasyon"dur. Çalışmanın amacı düşünüldüğünde bu sonuç olağandır. Bu iki kelimeyi takiben en sık kullanılan anahtar kelimeler ise "öğretmen", "eğitim", "değerlendirme" ve "standartlar" anahtar kelimeleri olmuştur. Alanyazında en çok atıf alan çalışmalar ile ortalama yıllık atıf alan çalışmalar listelendiğinde, her iki listenin sıralama açısından farklılıklar gösterse de üst sıraları aynı çalışmaların paylaştığı görülmektedir. Bu sonuç, en çok atıf alan çalışmaların aynı zamanda alanyazının gelişmesinde en etkili çalışmalar olduğuna da işaret etmektedir. Alanyazına ülkeler tarafından yapılan katkı değerlendirildiğinde ise Amerika, Avustralya ve Birleşik Krallık'ın araştırma üretimi konusunda ön plana çıktığı görülmektedir. Türkiye menşeli çalışmalar ise nispeten düşük bir sayı ile (n=4) ilk 20 arasında sonlarda kendisine yer bulmuştur. Bilimsel dergiler açısından değerlendirildiğinde ise "Journal of Teacher Education" ve "Australian Journal of Teacher Education" dergileri, en çok çalışmayı yayınlayan dergiler olarak ilk iki sırada yerini almıştır. Tematik harita ise "eğitim politikası" ve "öğretmen eğitimi"nin alanda genel olarak kullanılan temalar olduğunu, "öğretmen eğitimcileri" ve "farklılık" üzerine şekillenen çalışmaların önemini kaybettiğini gösterirken "iki dilli eğitim"temasının niş bir alan olarak ortaya çıktığını ortaya koymaktadır. Bu sonuç, alanyazına katkı yapmak isteyen araştırmacılar için fırsatların varlığına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, Eğitim, Bibliyometrik Analiz

What the Literature on Teacher Education and Accreditation Tells Us: A Bibliometric Analysis

Tuba Bazancir [1,*], Atilla Çimer [2] & Funda Hatipoğlu [3]

Abstract

Although the concept of quality is interpreted differently by different perspectives, it is generally defined as the ability to respond to customer demands and needs. Education quality is expressed as training qualified human resources. The compliance of the characteristics acquired by individuals, which are the output of education systems, with the determined standards is an indicator of education quality. Training qualified human resources and increasing the standard of living of the society depend on training qualified teachers. Our age, known as the information age, increasingly needs individuals who research, question, produce solutions to problems, are creative and open to criticism. In addition, creating permanent desired changes in education is one of the important steps that will ensure reaching the goals. The fact that teachers who graduate from different universities have different equipment affects the efficiency obtained from education. This situation necessitates that universities have a certain standard. The compliance of teacher training institutions with certain standards ensures the continuity of quality in education. The determination and implementation of these standards is possible by adopting the concept of accreditation. Institutions that want to train qualified individuals should focus on accreditation. Accreditation is a tool of academic quality, transparency and accountability. Its main goal is to ensure that every child is educated by a qualified teacher. An institution accredited in accordance with the standards will provide more qualified individuals to society as an output. For these reasons, accreditation of teacher education is becoming much more important. Studies conducted on this subject in the literature prove the importance of the subject. For this reason, a bibliometric analysis was conducted by examining studies on teacher education accreditation. The aim of this study is to contribute to the literature by revealing the development and trends of the academic literature on teacher education accreditation. In addition, the results of the study will reveal the gaps in the developing literature on teacher education accreditation. In this way, it will be possible to guide researchers who want to work on the subject. For this purpose, the Web of Science database was searched using the keywords “teacher education” and “accreditation”. As a result of the search, a total of 331 studies conducted between 1962 and 2024 constituted the research sample. The data set obtained from this sample was analyzed in the “biblioshiny” application in the RStudio program. The results of the analysis reveal that the development of the field has been realized through articles with a rate of 75%. The first two most frequently used keywords in the studies constituting the data set are “teacher education” and “accreditation”. Considering the purpose of the study, this is an expected result. Following these two words, the most frequently used keywords are “teacher”, “education”, “evaluation” and “standards”. When the most cited studies in the literature and the studies with average annual citations are listed, it is seen that although both lists show differences in terms of ranking, the same studies share the top ranks. This result indicates that the most cited studies are also the most influential studies in the literature. When the contribution to the literature by countries is evaluated, it is seen that the USA, Australia and the United Kingdom are at the forefront in terms of research production. On the other hand, the number of studies originating from Turkey is relatively low (n=4) and it is at the bottom of the top 20. In terms of scientific journals, “Journal of Teacher Education” and “Australian Journal of Teacher Education” are the two journals that publish the most studies. The thematic map reveals that “education policy” and “teacher education” are the themes that are generally used in the field, while studies on “teacher educators” and “diversity” have lost their importance, and the theme of “bilingual education” has emerged as a niche area. This result indicates that there are opportunities for researchers who want to contribute to the literature.

Keywords: Accreditation, Education, Bibliometric Analysis

Eğitim Fakültesi Lisans Programlarında Yürütülen Akreditasyon Sürecinin Yansımaları

Gülizar Güzel [1,*] & Ramazan Sağ [2]

[1] Sınıf Öğretmeni Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
[2] Eğitim Fakültesi Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
gulizar.guzel@gmail.com

Özet

Kaliteli bir eğitimin en önemli unsurların başında gelen nitelikli öğretmenler, eğitim politikalarının ve sınıf hedeflerinin etkili bir şekilde uygulanması ve sunulmasında önemli bir yere sahiptir. Toplumun ihtiyaç duyduğu nitelikli bireylerin yetişmesinde eğitim standartlarını korumak ve geliştirmek yalnızca öğretmenler aracılığıyla mümkündür. Öğretmen niteliğinin artırılmasında en önemli etkenlerin başında öğretmen eğitiminde kalite güvencesinin sağlanması gelmektedir. Yükseköğretim kurumlarında kalite güvencesini sağlamada yaygın olarak tercih edilen yaklaşım akreditasyondur. En genel anlamıyla değerlendirme süreci anlamına gelen ve Amerika'ya özgü bir yöntem olarak bilinen akreditasyon, son yıllarda Dünya'nın birçok yerine yaygınlaşmakta ve eğitim alanında kalite güvence sistemi olarak uygulanmaktadır. Türkiye' de Yükseköğretim kurumlarının iç ve dış kalite güvencesi, akreditasyon süreçleri ve bağımsız dış değerlendirme kurumlarının yetkilendirilmesi süreçlerini yürütmekle görevli en yüksek kurum Yükseköğretim Kalite Kurulu'dur. Eğitim örgütlerinde kalite güvencesinin sağlanmasına yönelik kurumsal örgütler ve gönüllü oluşumlar bulunmakla birlikte çeşitli akreditasyon ve program değerlendirme kuruluşları ön plana çıkmaktadır. Türkiye'de bu görevi üstlenen ve Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından yetkilendirilen tek kuruluş Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği'dir. Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği akreditasyon sürecini daha önceden belirlenen standartlar çerçevesinde yürütmekte olup, öğretmen eğitimi standartlarını eğitim öğretim, personel, öğrenciler, iş birliği, fiziksel alt yapı, yönetim ve kalite güvencesi şeklinde yedi standart alanın bileşeni olarak açıklamaktadır. Bunları başlangıç standartları, süreç standartları ve ürün standartları olmak üzere üç süreç içerisinde izleyecek biçimde tanımlamaktadır. Lisans programlarının değerlendirmesini alanında uzman ve öğrenci temsilcilerinden oluşan en az üç kişiden oluşan ekipler aracılığı ile yapmaktadır. Bu yönüyle uzman yönelimli program değerlendirme yaklaşımı özelliği taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği tarafından eğitim fakültelerinde yürütülen lisans programlarını değerlendirme ve akreditasyon süreçlerinin öğretmen yetiştirme programları üzerindeki yansımalarını eğitim programı değerlendirme çerçevesinde incelemektir. Araştırma çoklu durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grupları, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Matematik, İngilizce ve Sınıf Öğretmenliği lisans programlarında görevli öğretim elemanları, yöneticiler, idari personel ve öğrencilerden oluşmaktadır. Veriler görüşme, gözlem, doküman incelemesi ve anket tekniği kullanılarak elde edilmiştir. Bunun için geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formları, gözlem formu, anket formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen nitel veriler betimsel analiz yöntemi ile, nicel veriler betimleyici analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Betimsel analiz çerçevesi akreditasyon süreci ve yansımalar olmak üzere iki tema altında altı alt tema ve bunlara ilişkin kodlardan oluşturulmuştur. Nicel verilerin analizinde frekans ve yüzde istatistikleri kullanılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre, öğretmen eğitim programı değerlendirme ve akreditasyon sürecinin lisans programlarına yansımalarına yönelik olarak olumlu yönde yansımaları olmakla birlikte, yansımanın öğretim elemanları ve öğrencilerin çoğunluğu tarafından fark edilecek düzeyde olmadığından beklenen seviyede gerçekleşmediği belirlenmiştir. Akreditasyon sürecinde lisans programında uygulamalar açısından bir değişiklik olmamakla birlikte, sürece yönelik öğretim elemanları, öğrenciler ve idari personelin yeterince bilgilendirilmemesinden kaynaklı akreditasyonun faydalarının tam olarak ortaya çıkmadığı, bilgi eksikliğinin sürece ilişkin olumsuz etkileri olduğu görülmüştür. Bununla birlikte yansımaların akreditasyon uygulamalarında iletişim sorunu, herhangi bir dönütün olmaması, değerlendiricilerin yaklaşımı, mevcut görevlerin yanı sıra fazladan görevlerin verilmesinin ve kanıt toplamanın getirdiği evrak yoğunluğu ile iş yükü şeklinde eleştiriler olarak ortaya çıktığı görülmektedir. Akreditasyon süreci, değerlendirmenin bağımsız bir dış kurum tarafından uzmanlar aracılığı ile yapılması yönüyle biçimsel olarak uzman yönelimli yaklaşım özelliği taşımasına karşın gerçekleşen uygulamalar ve yapılan

değerlendirmelerin uzman yönelimli yaklaşımla örtüşmeyen noktalarının olduğu saptanmıştır. Araştırma sonunda kurumlara ve araştırmacılara, öğretmen eğitim akreditasyon sürecinde, programın iç paydaşları olan öğretim elemanı ve öğrencilerin kişisel bilgi ve deneyimlerini belirlemede farklı stratejilerin uygulanması, tüm paydaşların bilgilendirilmesi, görev alacak uzmanların belirlenmesine yönelik farklı yaklaşımların belirlenmesi, sürece ilişkin yapıcı ve teşvik edici dönütlerin verilmesi, süreçte oluşan iş yükü ve dokümantasyon yoğunluğunun azaltılması önerileri geliştirilmiştir.

*Bu çalışma "Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Lisans Programlarında Yürütülen Akreditasyon Süreci ve Sürecin Yansımaları" isimli yürütülen doktora tez çalışmasından geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, kalite, öğretmen eğitim programı

Reflections of Accreditation Process on Undergraduate Programs of the Faculty of Education

Gülizar Güzel [1,*] & Ramazan Sağ [2]

Abstract

Qualified teachers, who are among the most important elements of quality education, have an important place in the effective implementation and presentation of educational policies and class objectives. It is only possible to maintain and develop educational standards in the training of qualified individuals that society needs through teachers. One of the most important factors in increasing teacher quality is the provision of quality assurance in teacher education. The widely preferred approach in providing quality assurance in higher education institutions is accreditation. The highest institution responsible for carrying out the internal and external quality assurance, accreditation processes and authorization processes of independent external evaluation institutions in Turkey is the Higher Education Quality Board. While there are institutional organizations and voluntary formations aimed at providing quality assurance in educational organizations, various accreditation and curriculum evaluation organizations stand out. The only organization that undertakes this duty in Turkey and is authorized by the Higher Education Quality Board is the Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs. This organization carries out the accreditation process within the framework of previously determined standards and explains teacher education standards as components of seven standard areas as education, training, personnel, students, collaboration, physical infrastructure, management and quality assurance. It defines these in a way that will be followed within three processes as initial standards, process standards and product standards. It carries out the evaluation of undergraduate programs through teams consisting of at least three people consisting of experts and student representatives in the field. In this respect, it has the feature of an expert-oriented curriculum evaluation approach. The aim of this study is to describe the reflections of the curriculum evaluation and accreditation processes which was administered by by the Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs in education faculties on teacher education undergraduate programs. The research was designed as a multiple-case study. The study groups comprised of instructors, administrative staff employed in undergraduate programs and undergraduate students working in the Primary Mathematics, English and Classroom Teaching undergraduate programs of the Faculty of Education of Burdur Mehmet Akif Ersoy University. The data were obtained using interview, observation, document review and survey techniques. For this purpose, semi-structured interview forms, observation form and survey form were used. The qualitative data obtained in the study were analyzed with the descriptive analysis method, and the quantitative data were analyzed with the descriptive analysis method. The descriptive analysis framework was formed of six sub-themes and codes related to them under two themes, namely accreditation process and reflections. Frequency and percentage statistics were used in the analysis of quantitative data. According to the findings of the study, although there were positive reflections regarding the reflections of the teacher curriculum evaluation and accreditation process on undergraduate programs, it was determined that the reflection was not realized at the expected level since it was not at a level that could be noticed by the majority of the instructors and students. Although there was no change in the practices in the undergraduate program during the

accreditation process, it was observed that the benefits of accreditation were not fully realized due to the inadequacy of the instructors, students and administrative staff regarding the process, and the lack of information had negative effects on the process. However, it was observed that the reflections emerged as criticisms in the form of communication problems in accreditation practices, lack of any feedback, the approach of the evaluators, the workload and paperwork caused by the assignment of additional tasks in addition to the existing tasks and the collection of evidence. Although the accreditation process has the characteristics of an expert-oriented approach in terms of the evaluation being carried out by an independent external institution through experts, it has been determined that the practices and evaluations carried out have points that do not coincide with the expert-oriented approach. As a result of the research, recommendations were developed for institutions and researchers to implement different strategies in determining the personal knowledge and experiences of instructors and students, who are the internal stakeholders of the program, in the teacher education accreditation process, to inform all stakeholders, to determine different approaches to determining the experts who will take part, to provide constructive and encouraging feedback on the process, and to reduce the workload and documentation intensity in the process.

*This study was developed from the doctoral thesis titled “Accreditation Process and Its Reflections on Undergraduate Programs at Burdur Mehmet Akif Ersoy University Faculty of Education”.

Keywords: Accreditation, quality, teacher education curriculum

Çevrimiçi Eğitime Yönelik Kalite Standartlarında Yer Alan Temaların İncelenmesi

Ilker Yılmaz [1,*] & Ömer Uysal [1]

[1] Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
yilmazilker1995@gmail.com

Özet

Bilgi ve iletişim teknolojileri insanların yaşamını ciddi şekilde etkilemiştir. Eğitim bilimleri de bu teknolojilerin entegre edildiği alanlardan birisidir. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin eğitim bilimlerine entegrasyonu ile birlikte Bilgisayar tabanlı eğitim, web tabanlı eğitim, internet tabanlı eğitim, çevrimiçi eğitim, e-öğrenme ve m-öğrenme gibi kavramlar da hayatımızdaki yerlerini almıştır. Covid-19 pandemisinin de etkisiyle eğitimde bu uygulamalar aracılığıyla yapılan çevrimiçi programlar ve çevrimiçi dersler de hızla artış göstermiştir. Çevrimiçi eğitimin yaygınlaşması ile birlikte çevrimiçi eğitimde kalite konusu üzerine çalışmalar yapılması gerekliliği ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda farklı coğrafyalarda konuya yönelik birçok çalışma yapıldığı görülmektedir. Bu araştırmaları, bireysel araştırmacılar veya bu çalışmaların yapılması için görevlendirilmiş kurum ve kuruluşlar yönetmektedirler. Yapılan çalışmalar sonucunda çevrimiçi eğitimde kalitenin sağlanabilmesi amacıyla çeşitli başlıkların ele alındığı sonucuna ulaşılmaktadır. Öğrenci başarısı, içerik, ders süreci, etkinlikler bu başlıklara örnek olarak gösterilebilir. Çevrimiçi eğitimde kalite standartlarının sağlanması amacıyla yapılan araştırmalar incelendiğinde farklı yıllarda, farklı kişiler veya kurumlar tarafından çeşitli temaların vurgulandığı birçok çalışmaya rastlanmaktadır. Bu durum, tüm bu çalışmaların tek bir çalışmada incelenerek genel bir tablo haline getirilmesi ihtiyacını doğurmaktadır. Bu nedenle, bu çalışmada ABD, Avrupa ve Türkiye'de geliştirilen kalite standartlarının incelenmesi ile kalite standartlarında yer alan temaların sınıflandırılması, yıllara göre dağılımının, kalite standartlarına yapılan katkıların düzeylerinin ve standartların uygulama alanlarının nereler olduğunun belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri, Google Scholar, EBSCO ve ULAKBİM üzerinden yapılan taramalar sonucunda elde edilen İngilizce ve Türkçe makalelerden toplanmıştır. Alanyazın taraması sonucunda Amerika'dan 15, Avrupa'dan 4 ve Türkiye'den 6 çalışma olmak üzere toplam 25 çalışma araştırmaya dahil edilmiştir. Çalışmanın verileri araştırmacılar tarafından oluşturulan excell formu aracılığıyla kategorize edilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma verilerinin analizi sonucunda çevrimiçi eğitimde kalite standartları ilk olarak 1995 yılında WICHE komisyonu tarafından ABD'de belirlenmeye başladığı sonucuna ulaşılmıştır. Avrupa'da yapılan çevrimiçi kalite standartlarına yönelik çalışmalar ise ilk olarak 2004 yılında İngiliz Açık Üniversitesi tarafından başlatılmıştır. Türkiye'de ise çevrimiçi eğitime yönelik kalite standardı çalışmaları ilk olarak 2011 yılında bireysel çalışmalar ile başlamıştır. Çevrimiçi eğitimde kalite standartlarına yönelik çalışmalar incelendiğinde çalışmaların büyük, küçük veya orta ölçekte yapıldığı görülmektedir. Büyük ölçekli çalışmalar kurumlara yönelik, küçük ölçekli çalışmalar derslere yönelik, orta ölçekli çalışmalar ise programlara yönelik kalite standartlarının belirlenmesini amaçlayan çalışmalardır. Bazı çalışmaların karma araştırmalar yaptığına da rastlanmaktadır. Araştırma sonuçları incelendiğinde ABD'de kurumlara ve derslere yönelik yapılan çalışmaların daha fazla olduğu, ancak programlara yönelik gerçekleştirilen çalışmaların az sayıda olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Avrupa'da gerçekleştirilen çalışmalar incelendiğinde araştırmaların gerçekleştirildikleri alanların benzer sayıda olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Türkiye'de gerçekleştirilen çalışmaların ise daha çok kurumlara yönelik olduğu, derslere ve programlara yönelik çalışmaların sayısının da benzerlik gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Çevrimiçi eğitimde kalite standartlarının belirlenmesine yönelik yapılan çalışmaların katkı düzeyleri incelendiğinde ABD ve Avrupa'da gerçekleştirilen çalışmaların çoğunlukla kurumsal düzeyde yürütüldüğü görülmektedir. Ancak Avrupa'da gerçekleştirilen çalışmaların ABD'ye göre daha merkeziyetçi olduğu dikkat çekmektedir. Türkiye'de gerçekleştirilen çalışmalar incelendiğinde ise bireysel çalışmaların fazla olduğu ancak bu çalışmaların tek bir merkez tarafından değerlendirilerek kurumsallaştığı sonucuna ulaşılmaktadır. İlk olarak YÖK çağrısı ile başlayan bireysel çalışmalarla çevrimiçi temalar belirlenmeye başlamış daha sonrasında ise YÖKAK tarafından temalar kurumsal ve resmi olarak ortaya konmuştur. Araştırmaya dahil edilen çalışmaların temaları incelendiğinde ise ABD'de en fazla kullanılan temalar, öğrenci destek, öğretim elemanı destek, ölçme ve değerlendirme temaları olarak belirlenmiştir. Avrupa'da en fazla

kullanılan temalar, öğrenci destek, öğretim elemanı destek, kurumsal yönetim ve öğretim programı tasarımı olarak belirlenmiştir. Türkiye'de en fazla kullanılan temalar incelendiğinde ise eğitim programları ve öğretim, öğrenci destek, öğretim elemanı destek, ölçme ve değerlendirme olarak belirlenmiştir. Tüm temaların genel dağılımı incelendiğinde ise en fazla kullanılan temanın öğrenci destek teması olduğu görülmektedir. Bu temayı öğretim elemanı destek, ölçme değerlendirme ve öğretim tasarımı temalarının takip ettiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevrimiçi eğitim, çevrimiçi ders, kalite standartları

Investigation of the Themes in the Quality Standards For Online Education

Ilker Yılmaz [1,*] & Ömer Uysal [1]

Abstract

Information and communication technologies have seriously affected people's lives. Educational sciences is one of the fields where these technologies are integrated. With the integration of information and communication technologies into educational sciences, concepts such as computer-based education, web-based education, internet-based education, e-learning and m-learning have taken their place in our lives. With the effect of the Covid-19 pandemic, online programmes and online courses through these applications in education are increasing rapidly. With the widespread use of online education, it has become necessary to conduct studies on quality in online education. In this context, it is seen that many studies have been conducted on this subject in different geographies. These studies are conducted by individual researchers or institutions and organisations assigned to conduct these studies. As a result of the studies, it is concluded that various components are addressed in order to ensure quality in online education. Student achievement, content, course process, activities can be given as examples of these components. When the studies conducted to ensure quality standards in online education are analysed, it is seen that there are many studies in different years, by different people or institutions, in which various themes are emphasised. This situation necessitates the need to analyse all these studies in a single study and present a general picture. Therefore, in this study, it is aimed to examine the quality standards developed in the USA, Europe and Turkey and to classify the themes in the quality standards, to determine their distribution according to years, the level of contributions to quality standards and the application areas of the standards. Document analysis method, one of the qualitative research methods, was used in the study. The data of the study were collected from English and Turkish articles obtained from Google Scholar, EBSCO and ULAKBIM. As a result of the literature review, 15 studies from America, 4 studies from Europe and 6 studies from Turkey, totalling 25 studies, were included in the study. The data of the study were categorised through an excell form created by the researchers. The data obtained were analysed using content analysis. As a result of the analysis of the research data, it was concluded that quality standards in online education first started to be determined in the USA in 1995 by the WICHE commission. Studies on online quality standards in Europe were first initiated by the British Open University in 2004. In Turkey, quality standard studies for online education started with individual studies in 2011. When the studies on quality standards in online education are analysed, it is seen that the studies are conducted on large, small or medium scale. Large-scale studies aim to determine quality standards for institutions, small-scale studies for courses, and medium-scale studies for programmes. It is also seen that some studies are mixed studies. When the research results are examined, it is concluded that there are more studies on institutions and courses in the USA, but there are few studies on programmes. When the studies conducted in Europe are analysed, it is concluded that the areas of research are similar in number. It is concluded that the studies conducted in Turkey are mostly on institutions, and the number of studies on courses and programmes are similar. When the contribution levels of the studies on determining quality standards in online education are analysed, it is seen that the studies conducted in the USA and Europe are mostly conducted at the institutional level. However, it is noteworthy that the studies conducted in Europe are more centralised compared to the USA. When the studies conducted in Turkey are examined, it is concluded that there are many individual studies, but these studies are evaluated and institutionalised by a single centre. Firstly, online themes started to be determined with individual studies that started with the call of YÖK, and then the themes were put forward institutionally by YÖKAK. When the themes of the studies included in the research are analysed, the most commonly used themes in the USA are student support, instructor support,

measurement and evaluation. In Europe, the most commonly used themes are student support, instructor support, institutional management and curriculum design. When the most frequently used themes in Turkey are analysed, it is determined as educational programmes and instruction, student support, instructor support, measurement and evaluation. When the general distribution of all themes is analysed, it is seen that the most used theme is the student support theme. This theme is followed by instructor support, assessment and evaluation and instructional design themes.

Keywords: Online education, online course, quality standards

Akredite Edilen İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programlarında Görev Yapan Öğretim Elemanlarının Süreçle İlgili Görüşleri

Tuba Gökçek [1] & Burçin Gökkurt Özdemir [2,*]

[1] Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Kırıkkale Üniversitesi
[2] Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Bartın Üniversitesi
bgokkurt@bartin.edu.tr

Özet

Eğitim fakültelerinde yer alan lisans programlarında verilen eğitimin kalitesi, öğretmen adaylarının mesleki gelişimleri için önemli rol oynamaktadır. Eğitim programlarındaki kalite ölçümü, programlarda iyileştirilebilir yönlerin belirlenmesi, karşılaşılabilecek sorunları engellemek adına alınabilecek tedbirlerin önerilmesi, programlarda kalitenin arttırılması için yapılan faaliyetler "Akreditasyon Çalışmaları" adı altında yürütülmektedir. Bu akreditasyon çalışmaları, fakültelerin bağlı olduğu akreditasyon kurumları tarafından yapılmaktadır (Yaylacı vd., 2022). Eğitim fakülteleri programlarının akreditasyonu ise Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD) tarafından yapılmaktadır. Son yıllarda Türkiye'de akreditasyon çalışmalarına artan ilgi neticesinde yükseköğretim kurumlarında akreditasyon süreci ve çalışmalarının hız kazanması kaçınılmaz bir hal almıştır. Bu doğrultuda, eğitim fakültelerinde birçok program, akreditasyon çalışmaları neticesinde EPDAD tarafından akredite olmuştur. Eğitim fakültelerinde akredite edilen başlıca programlardan biri de İlköğretim Matematik Öğretmenliği programıdır. Türkiye'de 2024 yılı itibariyle güncel akreditasyon listesinde 32 yükseköğretim kurumunun İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programı, EPDAD tarafından akredite edilen programlar arasında yerini almıştır (https://epdad.org.tr/icerik/akredite-edilen-programlar). Halihazırda akredite edilen ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında akreditasyon çalışmalarında aktif olarak rol alan öğretim elemanlarının bu süreçle ilgili görüşlerinin alınmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Çünkü kurumlarda akreditasyon sürecinin katkılarının ne şekilde gözlemlendiği, hangi sorunların tespit edildiği, bu sorunlar için ne tür çözüm önerilerinin üretildiği konularının incelenmesi ve bu sonuçların paylaşılması ilerleyen süreçte program akreditasyon çalışmalarına yeni başlayacak veya bu çalışmalara devam eden kurumlar için faydalı olacaktır. Bu kapsamda çalışmanın amacı, EPDAD tarafından akredite edilen ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında görev yapan öğretim elemanlarının süreçle ilgili görüşlerinin incelenmesidir. Bu amaçla, çalışmada öğretim elemanlarının süreçle ilgili görüşlerini bütüncül bir bakış açısıyla incelenebilmesi için nitel araştırma yaklaşımına dayalı durum çalışması yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın katılımcılarını Türkiye'de yer alan özel ve devlet üniversitelerinin eğitim fakültelerinin EPDAD tarafından akredite edilen ilköğretim matematik öğretmenliği programlarında görev yapan 36 öğretim elemanı oluşturmaktadır. Katılımcıların seçilmesinde gönüllülük ilkesi esas alınmış, program akreditasyon sürecinde aktif görev alan öğretim elemanları olması göz önünde bulundurulmuştur. Veri toplama aracı olarak sekiz açık uçlu sorudan oluşan Öğretim Elemanı Görüşme Formu kullanılmıştır. Uygulama sürecinin ilk aşamasında katılımcılardan çevrimiçi Google Forms üzerinden hazırlanan görüşme formunu doldurmaları istenmiştir. İkinci aşamada katılımcılarla yazılı açıklamaları üzerinden görüşmeler yapılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde betimsel ve içerik analizinden yararlanılmıştır. Çalışmanın sonunda, katılımcıların çoğunun akreditasyon sürecinde kanıt toplama aşamasında zorluk yaşadıkları ortaya çıkmıştır. Çalışmada birçok katılımcı akreditasyon sürecinin programın daha kurumsal olmasına ve işleyişin daha sistematik ve sürdürülebilir devam etmesine katkı sağladığını belirtirken; bu sürecin katkı sağlamadığına yönelik görüş belirten az sayıda da olsa katılımcılara rastlanmıştır. Akreditasyon sürecinin fakülte veya üniversite açısından katkısına ilişkin sonuçlar incelendiğinde, bazı katılımcılar, tanınırlık ve tercih edilme noktasında, kurumun sistematik işleyişine ve eksikliklerin tespit edilmesine katkı sağladığını ifade etmişlerdir. Bazı katılımcılar da bu sürecin fakülte veya kuruma katkı sağlamadığına dair olumsuz görüş bildirmişlerdir. Bunlara ek olarak katılımcıların geneli EPDAD'ın Programın Değerlendirme ve Akreditasyon Standartlarını yeterli bulmuşlardır. Sadece az sayıda katılımcı bu standartların geliştirilmesi hususunda görüş belirtmiş özellikle de Fakülte-Okul İşbirliği standart alanında iyileştirilmenin yapılması gerektiğine ilişkin görüş ortaya koymuşlardır. Akreditasyon sürecinin daha etkili yürütülmesi adına, bu süreçle ilgili dokümantasyon yönteminin azaltılıp, izleme süreçlerinin fiilen daha çok yapılması ve akreditasyon sürecinin daha uzun süreliğine verilmesi hususunda öneriler tespit edilmiştir. Ayrıca çalışmada

akreditasyonun öğretmen yetiştirme sistemi ve öğretimin niteliğinin arttırılmasına ilişkin sonuçlara dayalı olarak, katılımcıların görüşleri neticesinde nitelikli öğretmen yetiştirme hususunda faydasının olduğu belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, ilköğretim matematik öğretmenliği, öğretim elemanı

Opinions of Instructors Working in Accredited Primary Mathematics Teaching Programs About the Accreditation Process

Tuba Gökçek [1] & Burçin Gökkurt Özdemir [2,*]

Abstract

The quality of education provided in undergraduate programs in education faculties plays an important role in the professional development of teacher candidates. Activities carried out to measure the quality of education programs, determine the aspects that can be improved in the programs, suggest measures that can be taken to prevent possible problems, and increase the quality of the programs are carried out under the name of "Accreditation Studies". These accreditation studies are carried out by the accreditation institutions to which the faculties are affiliated (Yaylacı et al., 2022). The accreditation of education faculties' programs is carried out by the Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs (TPEAA). As a result of the increasing interest in accreditation studies in Turkey in recent years, it has become inevitable for the accreditation research in higher education institutions to accelerate. Thus many programs in education faculties have been accredited by TPEAA as a result of accreditation studies. One of the main programs accredited in education faculties is the Primary Mathematics Teaching program. In Turkey, as of 2024, the Primary Mathematics Teaching Programs of 32 higher education institutions have taken their place among the programs accredited by TPEAA in the current accreditation list (https://epdad.org.tr/icerik/akredite-edilen-programlar). It is thought that it is important to obtain the opinions of the faculty members who actively take part in the accreditation studies in the currently accredited primary mathematics teaching programs regarding this process. Because examining how the contributions of the accreditation process are observed in the institutions, what problems are identified, what kind of solution suggestions are produced for these problems and sharing these results will be useful for the institutions that will start or continue accreditation studies. In this context, the aim of the study is to examine the opinions of the faculty members working in the primary mathematics teaching programs accredited by TPEAA regarding the process. For this purpose, a case study method based on a qualitative research approach was used in the study to examine the opinions of the faculty members regarding the process from a holistic perspective. 36 faculty members from private and public Turkish universities' faculties of education and have their programs accredited by TPEAA were the study's participants. The selection of participants was based on the principle of volunteering, with due attention given to the fact that the participants were faculty members who actively participated in the program accreditation process. The Faculty Member Interview Form consisting of eight open-ended questions was used as the data collection tool. In the first stage of the application process, participants were asked to fill out the interview form prepared via online Google Forms. In the second stage, interviews were conducted with the participants based on their written explanations. Descriptive and content analysis were used in the analysis of the data. It was revealed that most of the participants had difficulty in collecting evidence during the accreditation process. While many participants in the study stated that the accreditation process contributed to the program becoming more institutional and the operation continuing more systematically and sustainably, a small number of participants were encountered who stated that this process did not contribute to the program. When the results regarding the contribution of the accreditation process to the faculty or university are examined, some participants stated that it contributes to the systematic functioning of the institution and the identification of deficiencies in terms of recognition and preference by students. Some participants also expressed a negative opinion that this process does not contribute to the faculty or institution. In addition, the majority of the participants found TPEAA's Program Evaluation and Accreditation Standards sufficient. Remarks regarding the development of these standards and the need for improvements in the area of Faculty-School Cooperation standards were only partially voiced by the participants. Suggestions were made for reducing the documentation required for the accreditation process, implementing monitoring procedures more successfully, and extending the accreditation

process' duration in order to carry out the accreditation process more successfully. In addition, it was stated that accreditation is beneficial in terms of training qualified teachers based on the results regarding the teacher training system and increasing the quality of education.

Keywords: Accreditation, primary school mathematics teaching, teaching staff

Akreditasyon Süreçleri Kapsamında ISO 21001:2018 Eğitim-Öğretim Örgütleri Yönetim Sistem Standardlarının Değerlendirilmesi

İmam Bakır Arabacı

Eğitim Bilimleri Fırat Üniversitesi
arabacibaki@gmail.com

Özet

Örgütler toplumsal bir gereksinimi karşılamak için oluşturulmuş, karmaşık ilişki ağlarından oluşturulmuş uzman yapılardır. Değişen çağ, teknoloji ve kültür insanların örgütlerden beklentilerini artırmaktadır. Örgüt yönetimleri de değişen toplumsal beklentileri karşılayabilmek için kabul edilen standartlara göre örgütsel yapı ve işleyişlerini değiştirme gayreti içerisine girmişlerdir. Örgütsel etkilik ve verimliliği sağlama, örgüt saygınlığını artırma, imajı güçlendirme ile ilgili en önemli konuların başında "Akreditasyon" konusu gelmektedir. Akreditasyon" TDK sözlüğünde, Bir kuruluşun, programın veya birimin üçüncü bir tarafça belirlenen yöntem ölçütlerine göre uyumunun bağımsız ve yetkili bir kuruluş tarafından incelenmesi, onaylanması ve düzenli aralıklarla denetlenmesi işlemi, denklik olarak tanımlanmaktadır (TDK Sözlük). Yönetim ögeleri tarafından anlam ve önemi tam olarak farkına varılmasa da, toplumsal kültürün aktarılması, değiştirilmesi, yaşamın şekillendirilmesi açısından eğitimin önemli işlevi bulunmaktadır. Küreselleşme, toplumun eğitimden beklentileri, değerlerin değişimi, kalite gibi olgular eğitim kurumlarının belirli standartlara sahip olmalarını ve bunları belgelendirmelerini zorunlu kılmaktadır. Son yıllarda özellikle yüksek öğretim kurumlarının akreditasyonu önemli bir konu haline gelmiştir. Yükseköğretimde akreditasyon; örgütlerin akademik kalite, saydamlık ve hesap verme sorumluluğunun bir aracı olarak bir akreditasyon kuruluşu tarafından belirli bir alanda önceden belirlenmiş standartların yükseköğretim kurumları tarafından karşılanıp karşılanmadığını ölçen değerlendirme ve dış kalite güvence sürecini ifade eder. Bu amaçla yükseköğretimde kalite güvencesini sağlamak amacıyla 2015 yılında kurulan Yükseköğretim Kalite Kurulu (YÖKAK) oluşturulmuştur. Dünya ölçeğinde ürün ve hizmet kalitesinin korunması ve geliştirilmesi önemli görülmeye başlanmıştır. International Organization for Standardization (ISO), 1947 yılında Londra'da, ürün ve hizmetlerin güvenliğini, güvenilirliğini ve kalitesini garanti altına alacak standartlar geliştirmek amacıyla 25 ülkenin temsilcileri tarafından kurulmuştur. ISO sosyo-ekonomik ihtiyaçlar doğrultusunda bilgiyi paylaşmak, yeniliği desteklemek ve küresel zorluklara çözümler sunmak amacı ile sektörel bazda uluslararası standartlar geliştirmektedir. ISO'nun; çevre, enerji, gıda, BT… gibi sektörel bazlı alanlarda kalite yönetim standartları bulunmaktadır. Bunlardan birisi de ISO 21001:2018 Eğitim Örgütleri Kalite Yönetim Standardıdır. ISO eğitim yönetim sistem standartları, üniversitelerin sürekli gelişim hedeflerine ulaşmalarını destekler. Sürekli iyileştirme prensiplerine odaklanan bu standartlar, kurumların süreçlerini gözden geçirmelerini, hataları düzeltmelerini ve daha etkili ve verimli bir şekilde faaliyet göstermelerini sağlar. ISO, bir akreditasyon kurumu olmamakla birlikte, örgütlere belirli standartlara sahip olma k0nusunda toplum gözünde bir güvence sağlayarak, örgütlerin imajının geliştirilmesine katkı sağlamaktadır. Bu çalışmanın amacı akreditasyon süreçleri kapsamında ISO 21001:2018 eğitim-öğretim örgütleri yönetim sistem standardlarının değerlendirilmesini yapmak YÖKAK değerlendirme ölçütleri ile uyumunu incelemektir. Araştırma nitel araştırma tekniklerinden doküman analizi ile desenlenmiştir. Araştırma bulgularına göre ISO 21001'in temel ilkeleri; öğrenicilere ve diğer yararlanıcılara odaklanmak, vizyoner liderlik, paydaş katılımı, süreç yaklaşımı, iyileştirme, kanıta dayalı kararlar verme, ilişki yönetimi, sosyal sorumluluk, erişilebilirlik ve eşitlik, eğitimde etik davranış, veri güvenliği ve koruması olarak sıralanmıştır. ISO 21001'in temel kavramlarının örgüt temelinde tanımlanması, paydaşların belirlenmesi, yönetim sistemi kapsamının belirlenmesi,Liderlik (Politika, rol, sorumluluk ve yetkilerin belirlenmesi), Planlama,Destek (Kaynaklar, yetkinlik, farkındaklık, iletişim, İşleyiş (tasarım, geliştirme, eğitim hzimetinin sunulması), Performans değerlendirme (denetim, izleme, düzeltme, geliştirme gibi faaliyetleri içermektedir. YÖKAK değerlendirme ölçütleri de: Liderlik, Yönetişim ve Kalite (Liderlik ve kalite, Misyon ve stratejik amaçlar, Yönetim sistemleri, paydaş katılımı, Uluslararasılaşma, Eğitim ve Öğretim (Program tasarımı ve değerlendirilmesi, programın yürütülmesi, öğrenme kaynakları ve akademik destek, akademik kadro, Araştırma ve geliştirme (Araştırma Süreçlerinin Yönetimi ve Araştırma Kaynakları, Araştırma Yetkinliği, İş birlikleri ve Destekler, Araştırma Performansı) ve Toplumsal Katkı (gibi başlıklar altında yer almaktadır. YÖKAK Değerlendirme Ölçütleri aslında Avrupa Yükseköğretim

Alanında Kalite Güvencesi Standartları ve Yönergeleri göz önüne alınarak hazırlandığı için ISO eğitim yönetim sistem standartlarına uyumludur. ISO 21001:2018 eğitim-öğretim örgütleri yönetim sistem standartlarının eğitim örgütlerinin yapı ve işleyişlerine entegre edilmesi, örgütlerin etkili ve verimli olmalarına ve akreditasyon uygulamalarına büyük katkılar sağlar. Kalite yönetim sistemlerinin en önemli handikapı, kalite kültürünün oluştutulamaması, paylaşılamaması, hedeflerin kağıt üzerinde kalmasıdır. Kalite yönetim uygulamalarının üniversitelerin web sayfalarında göze ve kulağa hoş geliyor diyerek sergilenmesi yerine tüm süreçlere entegre edilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, Kalite standartları, ISO 21001, Eğitim örgütleri

Evaluation of ISO 21001:2018 Education-Learning Organizations Management System Standards Within The Scope Of Accreditation Processes

İmam Bakır Arabacı

Abstract

Organizations are specialized structures formed from complex networks of relationships created to meet a social need. Changing times, technology and culture increase people's expectations from organizations. Organizational managements have also attempted to change their organizational structure and functioning according to accepted standards in order to meet changing social expectations. "Accreditation" is one of the most important issues related to ensuring organizational effectiveness and efficiency, increasing the reputation of the organization and strengthening the image. In the TDK dictionary, "Accreditation" is defined as equivalence, which is the process of examining, approving and regularly auditing the compliance of an organization, program or unit according to the method criteria determined by a third party, by an independent and authorized organization.

Even though the meaning and importance are not fully realized by the administration, education has an important function in terms of transferring and changing social culture and shaping life. Facts such as globalization, society's expectations from education, change in values, and quality require educational institutions to have certain standards and certify them. In recent years, accreditation of higher education institutions has become an important issue. Accreditation in higher education; It refers to the evaluation and external quality assurance process that measures whether pre-determined standards in a particular field by an accreditation body are met by higher education institutions as a means of academic quality, transparency and accountability of organizations. For this purpose, the Higher Education Quality Board (HEQB) was established in 2015 to ensure quality assurance in higher education. Maintaining and improving product and service quality on a world scale has begun to be considered important. The International Organization for Standardization (ISO) was founded in London in 1947 by representatives of 25 countries to develop standards that will guarantee the safety, reliability and quality of products and services. ISO develops international standards on a sectoral basis in order to share knowledge in line with socio-economic needs, support innovation and provide solutions to global challenges. There are quality management standards in sectoral areas such as environment, energy, food, IT… of ISO. One of these is ISO 21001:2018 Educational Organizations Quality Management Standard. ISO education management system standards support universities in achieving their continuous development goals. Focusing on continuous improvement principles, these standards enable organizations to review their processes, correct errors and operate more effectively and efficiently. Although ISO is not an accreditation body, it contributes to the improvement of the image of organizations by providing assurance in the eyes of the society that organizations have certain standards. The aim of this study is to evaluate ISO 21001:2018 education-training organizations management system standards within the scope of accreditation processes and to examine their compliance with HEQB evaluation criteria. The research was designed with document analysis, one of the qualitative research techniques. According to the research findings, the basic principles of ISO 21001 are; focusing on learners and other beneficiaries, visionary leadership, stakeholder participation, process approach, improvement, evidence-based decision making, relationship management, social responsibility, accessibility and data security and protection equity, ethical behavior in education. Defining the basic concepts of ISO 21001 on the basis of the organization, determining the stakeholders, determining the scope of the management system,

Leadership (determination of policy, roles, responsibilities and authorities), Planning, Support (Resources, competence, awareness, communication, Operation (design, development, training service). Performance evaluation (includes activities such as auditing, monitoring, correction and development). HEQB evaluation criteria such as are: Leadership, Govarnance and Quality (Leadership and quality, Mission and strategic objectives, Management systems, stakeholder participation, Internationalization, Education and Training (Program design and evaluation, program execution, learning resources and academic support, academic staff, Research and development (Management of Research Processes and Research Resources, Research Competency, Collaborations and Supports, Research Performance) and Social Contribution (under headings). HEQB Evaluation Criteria are actually compatible with ISO education management system standards, as they were prepared by taking into consideration the Quality Assurance Standards and Guidelines in the European Higher Education Area. Integrating ISO 21001:2018 education-training organizations management system standards into the structure and functioning of educational organizations makes great contributions to the effectiveness and efficiency of organizations and their accreditation practices. The most important handicap of quality management systems is that a quality culture cannot be created and shared, and the targets remain on paper. Quality management practices need to be integrated into all processes rather than being displayed on the websites of universities as pleasing to the eye and ear.

Keywords: Accreditation, Quality standards, ISO 21001, Educational organizations

Uluslararası Öğretmenlerin Yetiştirilmesi: Yeditepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde IB PYP Akreditasyon Süreci ve Sonuçları

Meltem Ipek Öner [1,*] & Yelkin Diker Coskun [1]

[1] Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Yeditepe Üniversitesi
meltem.oner@yeditepe.edu.tr

Özet

Uluslararası Bakalorya (IB) İlk Yıllar Programı (PYP) akreditasyonuna ulaşmak, küresel standartlarla uyum sağlamak isteyen eğitim kurumları için önemli bir başarıdır. Bu özet, Eğitim Fakültemiz tarafından yürütülen akreditasyon sürecine genel bir bakış sunmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, mezun öğretmenlerin niteliklerini artırmayı hedefleyen ve Sürekli Eğitim Merkezimiz (CEC) aracılığıyla sunulan özel bir öğretmen eğitimi programı için IB PYP akreditasyonunu elde etmekti. Program, uluslararası standartlarla uyumlu olacak şekilde geliştirilmiş olup, katılımcı öğretmenlerin sınıflarında IB müfredatını etkin bir şekilde uygulamalarını sağlamak amacıyla hazırlanmıştır.Bu çalışma, akreditasyon için gerekli adımlara odaklanan nitel bir araştırma yaklaşımı kullanmıştır. Süreç, IB PYP standartları ve ilkelerinin derinlemesine incelenmesiyle başlamış, ardından program ve öğretim uygulamalarımızın bu kriterlere uyumlu hale getirilmesiyle devam etmiştir. Akreditasyon süreci, program geliştirme, öğretim üyelerinin eğitimi ve IB pedagojik yöntemlerinin entegrasyonu gibi birkaç ana aşamayı içermiştir. Veriler, akreditasyon sürecine dair belgeler, IB danışmanı ve tanıma ekibi üyelerinin geri bildirimleri ve fakülte tarafından yapılan iç değerlendirmelerden toplanmıştır. Bu çalışmada kullanılan araçlar arasında müfredat değerlendirme araçları, IB atölye çalışması ve yapılandırılmış geri bildirim mekanizmaları yer almaktadır. Program değerlendirme araçları, program içeriğinin IB standartlarını karşılamasını sağlamak için kullanılırken, IB atölye çalışması (PYP'yi Hayata Geçirmek-Kategori 1) eğitimcilerin IB metodolojilerinde yetkinlik kazanmalarını amaçlamıştır. IB danışmanı ve tanıma ekibi üyelerinin geri bildirimleri, programın akreditasyon için gerekli yüksek standartları karşılamasını sağlamakta kritik bir rol oynamıştır.Çalışma, Sürekli Eğitim Merkezi aracılığıyla IB PYP akreditasyonuna ulaşma sürecinin karmaşık ancak nihayetinde başarılı olduğunu ortaya koymuştur. Program, artık mezun öğretmenler için özel olarak tasarlanmış ve tamamen IB standartlarına uygun dört yeni akredite dersi içermektedir. Akreditasyon süreci, öğretim uygulamalarında, öğretim üyelerinin yetkinliklerinde ve müfredatın genel kalitesinde önemli iyileşmelere yol açmış ve uluslararası ölçütleri karşılayan sağlam bir çerçeve oluşturmuştur.IB PYP programının başarılı bir şekilde akredite edilmesi, Sürekli Eğitim Merkezimiz ve daha geniş anlamda Eğitim Fakültemiz için derin etkiler yaratmıştır. Bu başarı, öğretmen eğitimi programlarımızın kalitesini ve itibarını artırmakla kalmayıp, aynı zamanda kurumumuzu uluslararası alanda tanınan öğretmen profesyonel gelişim programları sunan bir lider olarak konumlandırmıştır. Bu başarı, akreditasyon sürecinde titiz hazırlık, sürekli mesleki gelişim ve küresel standartlara uyumun kritik önemini vurgulamaktadır. Ayrıca, akredite program, mezun öğretmenler ve eğitim ortakları için cazibesini artırmış, uluslararası işbirliklerini teşvik etmiş ve gelecekteki büyüme için fırsatlar yaratmıştır.

Anahtar Kelimeler: IB PYP Akreditasyonu, Öğretmen Eğitimi, Kalite Güvencesi

Training International Teachers: The IB PYP Accreditation Journey and Outcomes at Yeditepe University Faculty of Education

Meltem Ipek Öner [1,*] & Yelkin Diker Coskun [1]

Abstract

The pursuit of International Baccalaureate (IB) Primary Years Programme (PYP) accreditation is a significant achievement for educational institutions seeking to align with global standards. This abstract provides an overview of the accreditation process undertaken by our Faculty of Education in Türkiye. The primary aim of this study was to achieve IB PYP accreditation for a specialized teacher education program offered through our Continuing Education Center (CEC), catering to graduate teachers seeking to enhance their qualifications. The program was developed to align with international standards, ensuring that participating teachers are fully prepared to deliver the IB curriculum in their

classrooms.This study utilized a qualitative research approach, focusing on the steps required for accreditation. The process began with an in-depth review of IB PYP standards and principles, followed by the alignment of our curriculum and teaching practices to meet these criteria. The accreditation process involved several key phases, including curriculum development, faculty training, and the integration of IB pedagogical methods. Data was gathered from documentation of the accreditation process, feedback from IB consultant and recognition team members, and internal evaluations conducted by the faculty. The instruments employed in this study included curriculum assessment tools, IB workshop, and structured feedback mechanisms. Curriculum assessment tools were used to ensure the program content met IB standards, while the IB workshop aimed to upskill educators in IB methodologies (Making PYP Happen-Cat 1). Feedback from IB consultant and recongition team members played a crucial role in refining the program, ensuring it met the high standards required for accreditation. The study concluded that the process of achieving IB PYP accreditation through the Continuing Education Center was complex but ultimately successful. The program now includes four newly accredited courses, fully aligned with IB standards, which are specifically designed for graduate teachers. The accreditation process led to significant improvements in teaching practices, faculty competencies, and the overall quality of the curriculum, establishing a robust framework that meets international benchmarks. The successful accreditation of the IB PYP program has profound implications for our Continuing Education Center and the broader Faculty of Education. It not only enhances the quality and reputation of our teacher education offerings but also positions our institution as a leader in providing internationally recognized professional development for teachers. This achievement highlights the critical importance of thorough preparation, continuous professional development, and adherence to global standards in the accreditation process. Furthermore, the accredited program has increased its attractiveness to graduate teachers and educational partners, fostering international collaborations and creating opportunities for future growth.

Keywords: IB PYP Accreditation, Teacher Education, Quality Assurance

Bir Değerlendirilme Deneyimi Üzerinden Uluslararası Akreditasyon Değerlendirmesi Yapmaya Yönelik Öneriler

Özcan Erkan Akgün [1,*] & Akın Bulut [1]

[1] Eğitim Bilimleri Bölümü Ibn Haldun Üniversitesi
ozcanakgun@gmail.com

Özet

Yükseköğretim alanında akreditasyon kavramının yaygınlığı giderek artmakta, sahanın gereksinim ve gerekliliklerine dayalı olarak ver her geçen gün önemi artmaktadır. Ülkemizde kurumsal akreditasyonda sadece Yüksek Öğretim Kalite Kurulu yetkili olmakla birlikte program bazlı akreditasyonda ulusal kurumların yanı sıra uluslararası alternatifler bulunmaktadır. Türkiye'nin yükseköğretim alanında bulunduğu bölgede, özellikle Avrupa Birliği ile balkanlarla Türki Cumhuriyetlerle ilişkilerini ve iş birliklerini artırmasının doğal sonucu olarak yakın gelecekte veya orta vadede Türkiye'deki akreditasyon kurumlarının da uluslararası programları akredite etmeye başlamaları muhtemel görünmektedir. Bu çalışmada Türkiye'de gerçekleşen bir uluslararası akreditasyon sürecindeki hazırlık çalışmaları, belgeleme, saha ziyareti, görüş ve toplantı deneyimleri üzerinden gelecekte Öğretmenlik Eğitim Programlarına yönelik bir değerlendirme ve akreditasyon yapılması durumunda yaşanabilecek muhtemel durumlar ve gerçek deneyimler üzerinden geliştirilen öneriler paylaşılacaktır. Çalışmada uluslararası kurumun ve Türkiye'deki kurumun temel aldıkları standartlar, değerlendirme ekiplerinin kurulumu, tanışma-planlama süreci, saha ziyareti süreci, saha ziyareti süreci sonrası ve karar süreci karşılaştırılmaktadır. Bu karşılaştırmanın ardından belirtilen süreçlerin yürütülmesinde kültürel farklılıklar ve dil farklılığı nedeniyle yaşanan zorluklar vurgulanmaktadır. Bu zorlukların aşılmasında alınan önlemler, akreditasyon ziyareti yapanların ve ziyaret edilenlerin yaşadıkları zorluklara, kanıt sağlama ve toplama süreçlerinde yaşanan zorluklara yönelik geliştirilen çözüm önerileri ele alınmaktadır. Uluslararası akreditasyonda dil farklılıkları nedeniyle tüm raporlama ve dokümantasyonun akredite eden ve akredite olmak isteyen kurum arasında uzlaşılan dil üzerinden yapılması bazı zorluklara neden olabilmektedir. Bu raporların dışında yerel mevzuatın da yabancı dile çevrilmesinin gerekliliği ek bir yük oluşturmaktadır. Saha ziyareti ve görüşme süreçlerinde değerlendirme üyelerinin yerel dili bilmemesi, değerlendirilen öğretim üyeleri, idari personel ve yöneticilerin dil becerileri süreci etkilemektedir. Ziyaret ekibinde yerel akademik ve toplumsal kültürü bilen bir üyenin olması önemli bir avantaj sağlamaktadır. Uluslararası anlaşmaların ve örneğin Bologna sürecine yönelik düzenlemelerin anlatılmasında ve incelenmesinde mevcut durum benzer kültür içinde kolaylıkla bilinirken farklı kültürden gelen değerlendiricilere mevzuatı ve uygulamaları anlatmak fazladan emek gerektirebilmektedir. Kanıtların toplanması, yorumlanması ve değerlendirilmesi süreçleri yukarıda belirtilen ve başka bazı hususlar nedeniyle saha ziyareti sürecinde ve sonrasında daha çok iletişim kurmayı, karşılıklı olarak birbirini anlamaya daha çok çalışmayı gerektirebilmektedir. Bu nedenle sık ve nitelikli bir iletişim sürecini oluşturmak ve devam ettirmek gerektirmektedir. Uluslararası akreditasyona kabiliyet geliştirmeye yönelik olarak ulusal akreditasyon derneklerinin üyelerini uluslararası akreditasyon derneklerine üye olmaya ve saha ziyareti yapma deneyimi kazandırmaya yönlendirmelerinin önemli katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Bunların yanı sıra yaşanan deneyimler ve çözümler çalışmada ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası akreditasyon, değerlendirme, saha ziyareti, kültürel farklılıklar

Suggestions for Performing International Accreditation Evaluation Processes Based on an Evaluation Experience

Özcan Erkan Akgün [1,*] & Akın Bulut [1]

Abstract

The concept of accreditation in the field of higher education is becoming increasingly widespread, and its importance grows with each passing day based on the requirements and needs of the field. In our country, only the Higher Education Quality Council is authorized in institutional accreditation, while in program-based accreditation, there are both national institutions and international alternatives. As a natural result of Turkey's efforts to enhance its relations and collaborations with the European Union, the Balkans, and Turkic Republics in the field of higher education, it seems likely that in the near or mid-term future, accreditation institutions in Turkey may start accrediting international programs as well.

In this study, recommendations developed from actual experiences and potential situations will be shared in case an evaluation and accreditation process for Teacher Education Programs is conducted in the future, based on preparation efforts, documentation, site visits, and meeting experiences during an international accreditation process carried out in Turkey. The study compares the standards adopted by the international institution and the institution in Turkey, the formation of evaluation teams, the introduction-planning process, the site visit process, and the post-site visit and decision-making process. Following this comparison, the difficulties encountered due to cultural and language differences during the execution of these processes are highlighted. The study also addresses the measures taken to overcome these challenges, solutions developed for the difficulties experienced by both the accreditation visitors and those being visited, and challenges faced in the process of providing and collecting evidence.

In international accreditation, the requirement that all reporting and documentation be done in the agreed-upon language between the accrediting institution and the institution seeking accreditation can create certain difficulties due to language differences. Besides these reports, translating local regulations into a foreign language also adds an extra burden. The fact that evaluation members do not know the local language during site visits and interviews affects the process, as do the language skills of the faculty members, administrative staff, and managers being evaluated. Having a member in the visiting team who is familiar with the local academic and social culture provides a significant advantage. While explaining and reviewing international agreements, such as the Bologna process, the current situation may be easily understood within a similar culture, but explaining the regulations and practices to evaluators from different cultures may require additional effort. The collection, interpretation, and evaluation of evidence may necessitate more communication and mutual understanding during and after the site visit process due to the aforementioned, and other factors. Therefore, it is essential to establish and maintain a steadyt and high-quality communication process. It is believed that encouraging members of national accreditation associations to join international accreditation associations and gain experience in site visits will make a significant contribution to developing capabilities in international accreditation. In addition to these, the experiences and solutions encountered are discussed in the study.

Keywords: International acreditation, evaluation, on-site visit, cultural differences

İlköğretim Matematik Öğretmenliği Programlarında Akreditasyon Sonrası Kalite ve Sürdürülebilir İyileştirme Çalışmalarının Analizi

Atilla Özdemir

İlköğretim Matematik Öğretmenliği Süleyman Demirel Üniversitesi
atimaths06@gmail.com

Özet

Bu çalışma, Türkiye'deki ilköğretim matematik öğretmenliği programlarının EPDAD (Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği) akreditasyon süreci sonrasında sundukları ara raporlar doğrultusunda, programların sürdürülebilirlik ve kaliteyi iyileştirme yönünde attıkları adımları incelemektedir. Akreditasyon, eğitim programlarının belirli standartları karşılamasını sağlamanın ötesinde, bu standartların korunmasını ve sürekli iyileştirilmesini hedefleyen bir süreçtir. EPDAD koşullu akreditasyonu alan programlar, berlilenen süre sonunda sundukları ara raporlarla bu standartları sürdürdüklerini ve iyileştirme çalışmalarını ortaya koyarlar. Bu çalışmada, koşullu akredite programların iyileştirme stratejileri, bu stratejilerin hangi alanlara odaklandığı ve nasıl uygulandığı analiz edilmektedir.

Araştırma nitel bir çalışma olup, durum çalışması modeli çerçevesinde yürütülmüştür. Nitel araştırmalar, belirli bir fenomenin ya da sürecin derinlemesine anlaşılmasını sağlar ve bu çalışmada da ilköğretim matematik öğretmenliği programlarının akreditasyon süreçleri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Koşullu akreditasyon almış ilköğretim matematik öğretmenliği programlarının sunduğu ara raporlar doküman analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Bu raporlar, programların kalite güvencesi ve sürdürülebilirlik açısından attıkları adımları, iyileştirme stratejilerini ve karşılaştıkları güçlükleri detaylandırmaktadır. Veri analizi için içerik analizi yöntemi kullanılmış olup, tematik kodlama ile veriler kategorize edilmiştir. Çalışmada iyileştirme stratejileri, kalite standartlarının korunması ve eğitim-öğretim faaliyetlerine olan yansımalar temel temalar olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın bulguları, akreditasyon sonrası süreçlerde programların sürdürülebilir Bu süreçte, kalite güvencesi ve sürdürülebilirlik kavramları öne çıkmakta olup, bu iki temel bileşenin nasıl sağlandığı ve geliştirilmesi gerektiği programların sunduğu ara raporlarda ayrıntılı olarak incelenmiştir. Sürdürülebilirlik, akreditasyon süreçlerinin temel bir unsuru olarak ortaya çıkmaktadır. Bir programın akreditasyon süresince belirlenen standartları koruyup sürekli olarak iyileştirmeler yapabilmesi, sürdürülebilir bir kalite anlayışını benimsemesiyle mümkündür. EPDAD'ın sunduğu akreditasyon kriterleri, sürdürülebilirlik kavramıyla yakından ilişkilidir. Bir program, eğitim kalitesini sürdürülebilir bir şekilde artırmak için hem içerik açısından hem de uygulama süreçleri açısından sürekli olarak gelişmeye açık olmalıdır. Öğrenci memnuniyeti, öğretim kadrosunun gelişimi, altyapı ve teknolojik yenilikler gibi faktörler, sürdürülebilir kalite yönetimi sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu faktörler, akreditasyon süreci boyunca izlenir ve programların başarılarına veya karşılaştıkları zorluklara göre iyileştirme stratejileri geliştirilmeye çalışılır.

Bu çalışmada analiz edilen ara raporlar, programların karşılaştıkları zorlukları ve sürdürülebilir kaliteyi sağlamak için geliştirdikleri stratejileri ele almaktadır. Bu stratejiler, genellikle ders içerikleri ile öğretim yöntemlerinin güncellenmesi ve öğrenci geri bildirimlerinin etkin şekilde değerlendirilmesi gibi alanlara odaklanmaktadır. Programlar, eğitim içeriklerini sürekli olarak güncel tutmak ve öğrenci ihtiyaçlarına daha uygun hale getirmek için çeşitli yöntemler geliştirmektedir. Bu iyileştirme stratejileri, hem mevcut kaliteyi koruma hem de daha ileriye taşımayı amaçlar. Akreditasyon süreçlerinde alınan dersler ve elde edilen deneyimler, sonraki dönemlerde de uygulanmak üzere programların temel stratejilerine entegre edilir.

Ayrıca, sürdürülebilirlik kavramı, sadece akademik içeriklerin ve öğretim yöntemlerinin değil, aynı zamanda bütçe planlaması, insan kaynağı yönetimi ve altyapı geliştirmelerinin de dikkate alındığı geniş bir yelpazede değerlendirilir. Araştırma bulguları, programların bu alanlarda zaman zaman bütçe yetersizliği ve insan kaynağı eksikliği gibi zorluklarla karşılaştığını göstermektedir. Ancak bu zorluklara rağmen, programlar sürdürülebilir kalite yönetimi süreçlerini iyileştirme çabalarını sürdürmektedirler.

Sonuç olarak, Türkiye'deki ilköğretim matematik öğretmenliği programları, akreditasyon süreçlerinin bir parçası olarak sürdürülebilir kaliteyi sağlama ve geliştirme yönünde önemli adımlar atmaktadır. Akreditasyon süreçleri, bu programların ulusal ve uluslararası düzeyde rekabet gücünü artırmaya yönelik stratejiler geliştirmesine yardımcı olmaktadır. Ara raporlar, bu süreçlerin izlenmesi ve iyileştirilmesi açısından önemli bir araç olarak kullanılmaktadır. Eğitim programlarının, akreditasyon sürecinde edindikleri tecrübeyi uygulamaya geçirmesi, uzun vadeli başarı ve kaliteyi sağlama açısından kritik bir rol oynamaktadır.Verilerin analiz aşaması halen devam etmektedir ve tüm bulgular kongrede sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İlköğretim Matematik Öğretmenliği, Akreditasyon, Sürdürülebilirlik.

Analysis of Quality and Sustainable Improvement Efforts in Primary Mathematics Teacher Education Programs Post-Accreditation

Atilla Özdemir

Abstract

This study examines the steps taken by elementary mathematics teacher education programs in Turkey towards sustainability and quality improvement, based on the interim reports submitted following the accreditation process of EPDAD (Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs). Accreditation is not only about ensuring that educational programs meet certain standards but also about maintaining and continuously improving these standards. Programs that receive conditional accreditation from EPDAD submit interim reports at the end of the designated period to demonstrate that they have maintained these standards and implemented improvement efforts. This study analyses the improvement strategies of conditionally accredited programs, focusing on which areas these strategies target and how they are implemented.

The research is qualitative and follows the case study model. Qualitative research provides an in-depth understanding of a specific phenomenon or process, and in this study, the accreditation processes of elementary mathematics teacher education programs are examined in detail. Interim reports submitted by conditionally accredited elementary mathematics teacher education programs were analyzed using document analysis. These reports detail the steps taken by the programs to ensure quality assurance and sustainability, their improvement strategies, and the challenges they encountered. For data analysis, the content analysis method was used, and data were categorized through thematic coding. The main themes of the study are improvement strategies, the maintenance of quality standards, and the impact on educational activities.

The study's findings indicate that sustainability plays a prominent role in post-accreditation processes. During this process, the concepts of quality assurance and sustainability come to the forefront, and how these two key components are ensured and developed is examined in detail in the interim reports submitted by the programs. Sustainability emerges as a fundamental element of accreditation processes. A program's ability to maintain the standards set during accreditation and make continuous improvements depends on adopting a sustainable quality approach. The accreditation criteria set by EPDAD are closely linked to the concept of sustainability. For a program to sustainably enhance the quality of education, it must be open to continuous development in both content and application processes. Factors such as student satisfaction, faculty development, infrastructure, and technological innovations are integral to the sustainable quality management process. These factors are monitored throughout the accreditation process, and improvement strategies are developed based on the successes or challenges faced by the programs.

The interim reports analysed in this study address the challenges faced by the programs and the strategies they developed to ensure sustainable quality. These strategies often focus on areas such as updating course content, improving teaching methods, and effectively utilizing student feedback. Programs develop various methods to keep their educational content up to date and make it more relevant to student needs. These improvement strategies aim both to maintain current quality and to further enhance

it. Lessons learned and experiences gained during accreditation processes are integrated into the core strategies of the programs to be implemented in subsequent periods.

Moreover, the concept of sustainability is evaluated not only in terms of academic content and teaching methods but also in a broader context, including budget planning, human resource management, and infrastructure development. Research findings indicate that programs occasionally face challenges in these areas, such as insufficient budgets and a lack of human resources. However, despite these challenges, programs continue their efforts to improve sustainable quality management processes.

In conclusion, elementary mathematics teacher education programs in Turkey are taking important steps towards ensuring and enhancing sustainable quality as part of their accreditation processes. These accreditation processes help programs develop strategies to increase their competitiveness both nationally and internationally. Interim reports are used as an essential tool for monitoring and improving these processes. It is critical for educational programs to implement the lessons learned during the accreditation process to ensure long-term success and quality. The data analysis phase of this research is still ongoing, and all findings will be presented at the conference.

Keywords: Elementary Mathematics Teacher Education, Accreditation, Sustainability.

Yükseköğretimde Kurumsal İç Değerlendirme Süreçlerinin Dijital Dönüşümü: Trabzon Üniversitesi Örneği

Ayça Çebi [1], Merve Aydın [1,*], Murat Atasoy [2], Adil Yıldız [1] & Büşran Aşıcı [3]

[1] Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Trabzon Üniversitesi
[2] Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Trabzon Üniversitesi
[3] Dijital Dönüşüm ve Yazılım Ofisi Koordinatörlüğü Trabzon Üniversitesi
merveaydin@trabzon.edu.tr

Özet

Dijital dönüşüm veri toplama, iş birliği ve paydaşlar arası ağ kurma gibi alanlarda büyük bir ilerleme sağlamış ve kurumlara verimlilik, dinamik ve sürdürülebilir bir gelişim ortamı oluşturması için yeni yönetim metodolojilerini zorunlu kılmıştır. Yükseköğretim kurumlarında da bu dönüşüm, yükseköğretim kurumlarının kalite güvence süreçlerinde daha etkili planlama, izleme ve kontrolün sağlanması noktasında iyileştirmelere imkân tanımıştır. Bir yükseköğretim kurumunun, tüm faaliyetlerinidaha etkili bir şekilde yönetebilmesi için öncelikle dijital dönüşüme yönelik kapsamlı bir vizyon ve strateji geliştirmesi gerekmektedir. Bu vizyonun, etkileşimli, iş birliğine dayalı ve yenilikçi bir yaklaşımla şekillendirilmesi önem arz etmektedir. Ayrıca, dijital dönüşüm, yükseköğretimde kapsayıcı eğitim ortamlarının geliştirilmesine katkıda bulunurken, stratejik iş birlikleri ve kaynak yatırımları bu sürecin başarısında kritik rol oynamaktadır. Özellikle kurumsal iç değerlendirme raporları, üniversitelerin performanslarını değerlendirme ve geliştirme konusunda önemli görülmektedir. Bu bağlamda kalite yönetim süreçlerinin dijitalleşmesi, bilgi desteğini artırıma, şeffaflık sağlama ve sertifikasyon süreçlerinin güvenli bir şekilde yürütülmesine imkan tanıyarak yükseköğretimdeki kaliteyi güçlendirmektedir. Bu sayede yükseköğretim kurumlarının kalite güvence süreçlerinde büyümeyi destekleyerek ve kurumların güçlü ve zayıf yönlerini tespit etmelerine olanak tanımaktadır. Bu çalışmada, Trabzon Üniversitesinde kurumsal iç değerlendirme süreçlerinin dijital dönüşümünü sağlamak amacıyla bir yazılım geliştirilmiştir. Yazılımın geliştirilme sürecinde verimliliği artıran, ürünün erken bir versiyonunu hızlı bir şekilde oluşturan,kullanıcı geri bildirimlerinin entegre edilmesine olanak sağlayan, esnek bir yapıya sahip hızlı prototipleme modeli tercih edilmiştir. İlk prototip, Yükseköğretim Kalite Kurulu'nun (YÖKAK) Kurum İç Değerlendirme Raporu Hazırlama Kılavuzuve Trabzon Üniversitesi Kalite Koordinatörlüğü önerileri dikkate alınarak, Dijital Dönüşüm ve Yazılım Ofisi Korodinatörlüğü işbirliği ile oluşturulmuştur. Geliştirilen yazılım, üniversitenin tüm birimleri tarafından 2023 yılı Trabzon Üniversitesi Kurum İç Değerlendirme Raporunun oluşturulması sürecinde kullanılmıştır. Prototipin kullanımı sürecinde kullanıcıdan gelen geri bildirimler çerçevesinde çeşitli teknik aksaklıklar, iyileştirme talepleri ve farklılaştırma gereksinimleri ortaya çıkmıştır. Bu geri bildirimler, yazılımın güncellenmesi ve geliştirilmesi için temel teşkil etmiştir. Kullanıcıların geri bildirimleri doğrultusunda yazılım, işlevsel olarak genişletilmiş ve kullanıcı deneyimi iyileştirilmiştir. Geliştirilen yazılım, değerlendirme süreçlerinin daha hızlı ve güvenli bir şekilde yürütülmesini sağlarken, aynı zamanda süreç takibini de kolaylaştırmaktadır. Yazılım, yöneticiler ve kullanıcılar için farklı arayüzler sunarak her seviyedeki kullanıcının ihtiyaçlarına uygun şekilde uyarlanmıştır. Ayrıca her bir birimin iç değerlendirme raporunu oluşturulmasında görevli komisyon üyelerinin eş zamanlı bir şekilde çalışabilmesi için aynı arayüz üzerinde birden fazla kullanıcının iş birliği içinde çalışmasına imkân tanıyan bir yapıda tasarlanmıştır. Geliştirilen yazılım, üniversitelerdeki kurumsal iç değerlendirme süreçlerinin dijitalleşmesini kolaylaştıran önceki yıllara ait raporları arşivleme, farklı formatlarda kanıt yükleme ve güvenli bir şekilde depolama, her bir veri girişinin formata uygunluğu açısından renk göstergeleri ve yönergeler ile geri bildirimler sağlama, YÖKAK kurum iç değerlendirme raporu hazırlama kılavuzu formatına uygun şekilde raporlama ve kullanıcıların karşılaştığı sorunları çözmek için destek imkânı sağlama gibi çeşitli özellikler sunmaktadır. Ayrıca yazılım, kurum yöneticilerinin onay mekanizmalarını organizasyon yapılarına uygun hiyerarşik bir yapıda sunmaktadır. Bu çalışmada geliştirilen yazılımın , üniversitenin dijital dönüşüm süreçlerini kolaylaştırdığı ve kalite güvence süreçlerinin etkinliğini artırdığı düşünülmektedir. Yükseköğretim kurumlarında yönetim süreçlerinin dijitalleşmesi, belgelerin elektronik ortamda işlenmesi sayesinde hizmet kalitesinin arttırılması, kâğıt tüketiminin azaltılması ve karar vericilere süreç takibinde kolaylık sağlaması mümkün olacaktır. Bu dönüşüm, kaynakların daha verimli kullanılmasını sağlarken, sürdürülebilirlik hedeflerine

de katkıda bulunacaktır. Bu bağlamda bu çalışmada geliştirilen yazılımın, kalite güvence çerçevesindeüniversitelerin dijital dönüşüm süreçlerine önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital dönüşüm, yükseköğretim, kalite yönetim süreçleri, kurumsal iç değerlendirme

Digital Transformation of Institutional Internal Evaluation Processes in Higher Education: The Case of Trabzon University

Ayça Çebi [1], Merve Aydın [1,*], Murat Atasoy [2], Adil Yıldız [1] & Büşran Aşıcı [3]

Abstract

Digital transformation has provided significant progress in areas such as data collection, collaboration and networking among stakeholders, and has necessitated new management methodologies for institutions to create an efficient, dynamic and sustainable development environment. In higher education institutions, this transformation has also enabled improvements in terms of more effective planning, monitoring and control in the quality assurance processes of higher education institutions. In order for a higher education institution to manage all its activities more effectively, it must first develop a comprehensive vision and strategy for digital transformation. It is important that this vision is shaped with an interactive, collaborative and innovative approach. In addition, while digital transformation contributes to the development of inclusive educational environments in higher education, strategic collaborations and resource investments play a critical role in the success of this process. In particular, institutional internal evaluation reports are considered important in evaluating and improving the performance of universities. In this context, the digitalization of quality management processes strengthens the quality in higher education by increasing information support, providing transparency and enabling the safe execution of certification processes. In this way, it supports growth in the quality assurance processes of higher education institutions and enables institutions to identify their strengths and weaknesses. In this study, a software was developed to ensure the digital transformation of institutional internal evaluation processes at Trabzon University. A rapid prototyping model with a flexible structure was preferred, which increases efficiency in the software development process, creates an early version of the product quickly, and allows user feedback to be integrated. The first prototype was created in cooperation with the Digital Transformation and Software Office Coordinatorship, taking into account the Higher Education Quality Board Institutional Internal Evaluation Report Preparation Guide and Trabzon University Quality Coordinatorship recommendations. The developed software was used by all units of the university in the preparation of the 2023 Trabzon University Institutional Internal Evaluation Report. Various technical problems, improvement requests and differentiation requirements emerged within the framework of user feedback during the use of the prototype. This feedback formed the basis for updating and developing the software. In line with user feedback, the software was functionally expanded and the user experience was improved. The developed software enables faster and more secure execution of evaluation processes, while also facilitating process monitoring. The software has been adapted to the needs of users at all levels by offering different interfaces for managers and users. In addition, it has been designed in a structure that allows multiple users to work collaboratively on the same interface so that members of the commission responsible for preparing the internal evaluation report of each unit can work simultaneously. The developed software offers various features that facilitate the digitalization of institutional internal evaluation processes in universities, such as archiving reports from previous years, uploading and securely storing evidence in different formats, providing feedback with color indicators and guidelines in terms of the conformity of each data entry to the format, reporting in accordance with the the Higher Education Quality Board institutional internal evaluation report preparation guide format, and providing support to solve problems encountered by users. In addition, the software offers approval mechanisms for institutional managers in a hierarchical structure suitable for organizational structures. It is thought that the software developed in this study facilitates the digital transformation processes of the university and increases the effectiveness of quality assurance processes. Digitalization of management processes in higher education institutions will enable the processing of documents in an electronic environment, thus increasing service quality, reducing paper consumption, and facilitating decision-makers in monitoring processes. This transformation will ensure more efficient use of resources, while also contributing to sustainability goals. In this context, it

is thought that the software developed in this study will make a significant contribution to the digital transformation processes of universities within the framework of quality assurance.

Keywords: Digital transformation, higher education, quality management processes, institutional internal evaluation

Türk Eğitim Tarihinde Mezunların Takibi: Darülmuallimin-i Aliye Örneği

Ahmet Vurgun

Tarih Öğretmenliği Marmara Üniversitesi
ahmet.vurgun@marmara.edu.tr

Özet

Türkiye'nin 19. yüzyıldaki modernleşme hareketlerinin bir ayağını eğitim oluşturmuştur. Batı tarzı açılan askeri eğitim kurumlarıyla başlayan eğitimde modernleşme çalışmaları, bir süre sonra sivil eğitim kurumlarıyla birlikte gelişim göstermiştir. Böylece bir yandan ilk, orta, yüksek ve mesleki eğitim kurumları açıldığı gibi bir yandan da eğitim sisteminde kurumsallaşma yaşanmıştır. Maarif Nezareti kurulmuş, Maarif Nizamnamesi hazırlanmış ve eğitim teşkilatı ülke çapında yayılım göstermiştir. II. Abdülhamid döneminde ise eğitimle ilgili olarak istatistikler, eğitim yıllıkları ve okul tarihçeleri hazırlanmıştır. Ayrıca bazı okullar kendileriyle ilgili birtakım belgeler hazırlayarak yayınlamıştır. Bu belgelerde okulun işleyişi, programı ve öğrencileri hakkında ayrıntılı bilgiler yer almıştır. Hatta bazı okulların mezunları hakkında bilgiler verdiği de görülmüştür. İşte bu okullardan biri de dönemin yüksek öğretmen okulu olan Darülmuallimin-i Aliye'dir. Bu çalışmada, Darülmuallimin-i Aliye mezunlarına ait istatistik defterindeki bilgilerden hareketle mezunların takibi ve durumu değerlendirilmeye çalışılmıştır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden tarihsel araştırma kullanılmıştır. Doküman incelemesiyle elde edilen bilgiler kronolojik olarak tablolar halinde sunulmuştur. Bu bağlamda, mezunların belirli yıllara göre isimleri, memleketleri ve görev yerleriyle, halihazırdaki durumları hakkında bilgi verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Öğretmen, Darülmuallimin, Mezun.

Tracking of Graduates in the History of Turkish Education: The Case of High Teacher School

Ahmet Vurgun

Abstract

One of the pillars of Turkey's modernisation movements in the 19th century was education. Modernisation efforts in education, which started with the opening of western-style military education institutions, developed with civilian education institutions after a while. Thus, on the one hand, primary, secondary, higher and vocational education institutions were opened, and on the other hand, institutionalisation in the education system took place. The Ministry of Education was established, the Education Regulation was prepared and the educational organisation spread throughout the country. During the reign of Abdülhamid II, statistics on education, educational yearbooks and school histories were prepared. In addition, some schools prepared and published documents about themselves. These documents contained detailed information about the school's functioning, programme and students. Some schools even provided information about their graduates. One of these schools was Darülmuallimin-i Aliye, which was the high teacher school of the period. In this study, based on the information in the statistical book of Darülmuallimin-i Aliye graduates, the follow-up and status of the graduates were tried to be evaluated. Historical research, one of the qualitative research methods, was used in the study. The information obtained through document analysis is presented chronologically in tables. In this context, the names, hometowns and duty stations of the graduates according to certain years and their current status are given

Keywords: Education, Teacher, Teacher School, Graduate.

Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Kilis'in Tarih ve Kültür Rotasındaki Gezi Deneyimlerinin İncelenmesi

Türkan Çelik

Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Kilis 7 Aralık Üniversitesi
turkancelik@kilis.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, sosyal bilgiler öğretmen adaylarının Kilis'in Tarih, Kültür Rotasındaki gezi deneyimlerinin incelenmesidir. Öğretmen adaylarının gezi deneyimi ile yerel tarih konularının somutlaşmasında nasıl bir etkisi olduğu, Kilis iline yönelik düşüncelerinde neler değiştiği, Kilis'in yerel tarihine ilişkin nelerin kanıtlandığı, en çok hangi kanıtlardan etkilenildiği, Kilis'e ilişkin ön yargıları eğer varsa bunlarda nelerin değiştiği, başka şehirlerin yerel tahini merak etme duygusu uyandırıp uyandırmadığı ve Kilis'e ilişkin gezi öncesi ve gezi sonrası geliştirdikleri metaforların nasıl olduğu tespit edilmeye çalışılmıştır. Çalışma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen ile yürütülmüştür. Çalışmanın katılımcıları amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örneklem tekniği ile seçilen 13 sosyal bilgiler öğretmen adayından oluşmaktadır. Çalışmanın veri toplama sürecinde yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılmıştır. Çalışma bulguları ışığında şu sonuçlara ulaşılmıştır: Katılımcıların tümünün gezi deneyimi ile yerel tarih konusundaki bilgilerinin somutlaştığı, Kilis'in Tarih ve Kültürü konusundaki tutum ve algılarının tamamen olumlu olduğu, en çok zeytin üretimine ilişkin kalıntılar, sabunhanedeki üretim çalışmaları, Kilis müzesindeki eserler ve ev mimarisinin kendilerini etkileyen tarihi ve kültürel kanıtlar olduğuna ilişkin ifadeler dile getirilmiştir. Katılımcılardan bazılarının daha önce şehre karşı ön yargılarının; bu denli zengin bir tarihi ve kültürel mirasının olduğunu beklemiyordum, gezilecek tarihi ve kültürel yerler olmadığını düşünüyordum, çok kötü bir yer olduğunu düşünüyordum ama geziden sonra yaşanabilir bir yer olduğunu anladım, insanlarının bu denli sıcakkanlı olmasını beklemiyordum şeklindeki olumlu yargılara döndüğünü ifade etmişlerdir. Ayrıca katılımcıların tümü Kilis ilinde gerçekleştirdikleri gezi çalışmasının başka şehirlerin de tarih ve kültürünü merak etmesinde etkili olduğunu ifade etmişlerdir. Öte yandan katılımcılar gezi öncesi Kilis iline ilişkin olumsuz metaforlar geliştirirken gezi sonrasında şehre ilişkin geliştirdikleri metaforların tamamen olumlu olduğu dikkatleri çekmiştir. Bu bağlamda Sosyal bilgiler öğretmen adayları ile yapılan "Sosyal Bilgiler öğretiminde Tarihsel Kanıt Yerel ve Sözlü Tarih Dersi"nin gezi çalışmaları ile somutlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Sosyal Bilgiler öğretmen adayları, Kilis'in tarih ve kültür rotası, gezi yöntemi, Sosyal Bilgiler öğretiminde Tarihsel Kanıt Yerel ve Sözlü Tarih Dersi.

Analysing The Travel Experiences of Prospective Social Studies Teachers in Kilis's History and Culture Route

Türkan Çelik

Abstract

The aim of this study is to examine the travel experiences of pre-service social studies teachers on the History and Culture Route of Kilis. It was tried to determine what kind of effect it had on the concretisation of local history subjects, what changed in their thoughts about Kilis province, what was proved about the local history of Kilis, which evidence was influenced the most, what changed, if any, in their prejudices about Kilis, whether they aroused a sense of curiosity about the local history of other cities, and what kind of metaphors they developed before and after the trip about Kilis. The study was conducted with phenomenological design, one of the qualitative research methods. The participants of the study consisted of 13 pre-service social studies teachers selected by criterion sampling technique from purposeful sampling methods. Semi-structured interview forms were used in the data collection process of the study. In the light of the findings of the study, the following conclusions were reached: All of the participants concretised their knowledge about local history with the trip experience, their attitudes and perceptions about the history and culture of Kilis were completely positive, and the statements that the ruins of olive production, production works in the soap house, artefacts in the Kilis museum and house architecture were the historical and cultural evidence that affected them the most were expressed. Some of the participants stated that their prejudices against the city before turned into positive judgements such as; I did not expect it to have such a rich historical and cultural heritage, I thought there were no historical and cultural places to visit, I thought it was a very bad place, but after the trip I realised that it was a livable place, I did not expect the people to be so friendly. In addition, all of the participants stated that the excursion study they carried out in Kilis province was effective in making them curious about the history and culture of other cities. On the other hand, while the participants developed negative metaphors about Kilis city before the trip, it was noteworthy that the metaphors they developed about the city after the trip were completely positive. In this context, it is suggested that the 'Historical Evidence Local and Oral History Course in Social Studies Teaching' with pre-service social studies teachers should be concretised with excursion studies.

Keywords: Prospective Social Studies teachers, Kilis's history and culture route, excursion method, Historical Evidence Local and Oral History Course in Social Studies teaching.

Öğretmen Yetiştirmede Paradigmatik Dönüşüm: 21.Yüzyıl Modelleri

Didem Sevgi Avci [1,*] & Ercan Kiraz [2]

[1] Yabancı Diller Yüksek Okulu Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
[2] Eğitim Fakültesi Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
didemozgider@comu.edu.tr

Özet

Eğitimin geleceğinin, öğretmenlerin nitelik ve eğitim düzeyine bağlı olduğu gerçeğinden hareketle, öğretmen eğitiminde bir paradigma değişimini benimseyerek, gelecekteki eğitimcilerin öğrencilerini ilham veren, ilgi çeken ve güçlendiren bir şekilde donatılmalarını sağlayabiliriz; bu da gelecekteki nesiller için dirençli ve yenilikçi bir eğitim ekosistemini teşvik eder. Bu araştırma "Öğretmen eğitimi, eğitimin geleceği için nasıl dönüştürülebilir?" sorusuna yanıt aramak amacıyla yürütülmüştür. Bu soruyu ele almak için nitel araştırma yöntemlerinden gömülü (grounded) kuram kullanılmış olup, araştırma sonuçları eğitim uzmanları, görev başındaki öğretmenler ve eğitim yöneticileri ile yapılan görüşmelerden elde edilen verilere dayandırılmaktadır. Derinlemesine görüşmeler, odak grup görüşmeleri ve doküman analizi yoluyla, öğretmen eğitimi alanındaki ana eğilimler, zorluklar ve fırsatlar belirlenmiştir. Çalışma iki aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada, müfredat geliştirme konusunda deneyim ve bilgiye sahip bireylerin dahil edilmesini sağlamak için amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. İkinci aşamada ise, kapsamlı ve ayrıntılı veriler sağlayabilecek yeterli uzmanlık ve deneyime sahip bireylerin dahil edilmesini sağlamak için kartopu örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Genel olarak, katılımcılar arasında program geliştirme uzmanları, eğitim fakültesinde görev yapan öğretim üyeleri, yükseköğretim konusunda uzmanlaşmış akademisyenler, Çanakkale'deki çeşitli okullardan öğretmenler ve yöneticiler, öğretmen adayları ve yeni mezunlar gibi 21 farklı birey bulunmaktadır. Veriler, doküman analizi, yarı yapılandırılmış görüşmeler, odak grup tartışmaları, gözlemler ve araştırmacı günlükleri gibi birden fazla yöntemle toplanmıştır. Doküman analizi, yalnızca mevcut literatürü, politika belgelerini ve öğretmen eğitimiyle ilgili müfredatları değil, aynı zamanda birinci aşamadaki katılımcılar tarafından hazırlanan öğretmen eğitimi modeli belgelerini de içermektedir. Bu çalışmada veri analiz süreci, açık, eksen ve seçici kodlama süreçlerini içermektedir. Bulgular, Türkiye'nin öğretmen eğitiminde işbirliği, teknoloji kullanımı, müfredat ve fakülteye yerleştirilme kriterleri açısından yeniden yapılandırılmasına acil bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Ayrıca program yeterlilikleri, mezun iletişimi ve eğitim fakültelerinin rolleri ve tanımları konusunda belirgin sorunlar bulunmaktadır. Öğrenciler, öğretmenler ve akademisyenler binalar, ulaşım, derslikler, akademisyenler ve idare ile ilgili konularda benzer görüş bildirmiştir. Son olarak, öğretmen eğitiminin geleceğine nasıl katkıda bulunacakları, neden uygun oldukları ve anlamları açısından dört paradigma değişikliği kategorisi sunulmakta ve açıklanmaktadır. Bu dört kategori, öğretmen eğitiminde farklılaşma, uzmanlaşma, evrim ve devrim modelleri olarak adlandırılmıştır. Çalışmanın amacı, eğitim yöneticileri, program tasarımcıları ve eğitimcileri bilgilendirerek eyleme geçirilebilir öneriler geliştirmek, nihayetinde 21. yüzyıl gerekliliklerine daha uygun ve daha etkili bir öğretmen yetiştirme sistemi geliştirilmesine katkıda bulunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Yetiştirme, Eğitimin Geleceği, Paradigmatik Dönüşüm

Paradigm Shift in Teacher Education: Models for the 21st Century

Didem Sevgi Avci [1,*] & Ercan Kiraz [2]

Abstract

It is essential to recognize that the future of education hinges on the quality and preparedness of its teachers. By embracing a paradigm shift in teacher education, we can ensure that future educators are well-equipped to inspire, engage, and empower their students, fostering a resilient and innovative educational ecosystem for generations to come. The primary research question guiding this inquiry is: "How can teacher education be transformed for the future of education?" The study employs a qualitative research methodology to address this question, drawing insights from educational experts, current teachers, and policymakers. Through in-depth interviews, focus group interviews, and document analysis, the research identifies key trends, challenges, and opportunities in the realm of teacher education. Our goal is to develop actionable recommendations that can inform policy decisions, curriculum design, and teaching practices, ultimately contributing to the development of a more effective and forward-thinking teacher education system. This study employs a grounded theory approach, a qualitative research methodology that aims to develop theories grounded in systematically gathered and analyzed data. The study is conducted in two phases. In the first phase, participants were selected using purposive sampling to ensure the inclusion of individuals with relevant experience and knowledge in curriculum development. In the second phase, participants were mostly selected using snowball sampling to ensure the inclusion of individuals with enough expertise and background to provide overarching, elaborate, and stimulating data. In general, participants include a diverse group of 21 individuals: program development experts, education faculty members, academics specializing in higher education, teachers and administrators from various schools around Canakkale, teacher trainees, and recent graduates. Data were collected through multiple methods, including document analysis, semi-structured interviews; focus group discussions, observations, and researcher diaries. Document analysis involved reviewing not only existing literature, policy documents, and curricula related to teacher education but also teacher education model documents prepared by the participants of the first phase. The data analysis process in this study involves open, axial, and selective coding processes. The findings demonstrate that there is an urgent need to restructure Turkey's teacher education programs concerning cooperation, technology use, programming, and selection criteria. There are also apparent problems with program competencies, graduate communication, and the roles and definitions of education faculties. Students, teachers, and academics have been interested in issues pertaining to buildings, transportation, classrooms, academics, and administration. Finally, four categories of paradigm shift are offered and explained in terms of their meanings, why they are considered to be suitable and how they will contribute to the future of teacher education. These four categories are named as differentiation, specialization, evolution, and revolution models in teacher education. The aim of the study is to inform education administrators, curriculum designers, and educators in order to develop actionable recommendations, ultimately contributing to the development of a more effective teacher training system that is better suited to the requirements of the 21st century.

Keywords: Teacher Education, Future of Education, Paradigm Shift

Sahadan Sesler: Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Öğretmenlik Uygulamasına İlişkin Düşünceleri

Aylin Köyalan

Ingilizce Öğretmenliği Uluslararası Final Üniversitesi
akoyalan@mail.com

Özet

Final Uluslararası Üniversitesi 2015 yılında kurulmuş olup, İngilizce Öğretmenliği Bölümü 2017 yılında ilk öğrencilerini alarak dünyanın her yerinden öğrenci almıştır. Bunlardan bazılarını saymak gerekirse Rusya, Libya, Kongo, Fas, Azerbaycan, Kamerun, Gana, Fildişi Sahili, Kenya, İran, Irak vb. ülkelerden öğrencilerimiz var. Bu, farklı eğitim geçmişlerine sahip kültürlerin ve öğrencilerin güzel bir karışımını yaratıyor. Bu öğrenciler uygulama okullarına gittiklerinde ister istemez kendi deneyimlerini gördükleriyle karşılaştırıyorlar ve bazen beklentilerini karşılıyor bazen karşılayamıyorlar. Eğitimin hızla gelişen bir bilim alanı olduğu bir gerçektir, bu nedenle sadece bilgilerimizi değil, öğretmen eğitimi programımızdaki ders içeriklerini de sürekli güncellememiz gerekmektedir. Örnek vermek gerekirse, daha fazla teknolojiye ve dijital materyale yer vermemiz ve en önemlisi bu yeni neslin üyelerini motive etmenin yollarını bulmamız gerekiyor. Bu çalışmada iki dönem sonunda yarı yapılandırılmış sorular sorarak yirmi yedi öğrencinin fikirlerini topladık. Cevaplarını yazılı olarak vermelerini istedik. Sonuçlar, birçoğunun sınıf yönetimi ve öğretmenlerin öğrencilere karşı davranışlarından ve öğrencilerin akranlarına karşı davranışlarından ve öğrencilerin motivasyon eksikliğinden hayal kırıklığına uğradığını gösterdi. Öğrencilerin fikirlerini toplamamızın bir diğer nedeni de uzun süredir yapmadığımız için programın bazı derslerinde değişiklik teklifinde bulunmaktı. Mesela sınıf yönetimine daha fazla zaman ayırmayı, sınıfta huzurun, saygının, öğrenmenin daha fazla olduğu bir ortamın nasıl yaratılabileceğini teklif ettik. Son olarak, Girne bölgesinde görev yapan tüm İngilizce öğretmenlerine Sürekli Öğrenme Merkezimizde hizmet içi eğitim vermeye karar verdik.

Anahtar Kelimeler: Hizmet öncesi öğretmen eğitimi, kapasite geliştirme, dersi güçlendirme

Voices from the Field: Fourth-Year Student Reflections on Teaching Practice

Aylin Köyalan

Abstract

Final International University was founded in 2015 and The Department of English Language Teaching welcomed its first students in 2017, receiving students from all over the world. To name some of them, we have students from Russia, Libya, Congo, Morocco, Azerbaijan, Cameroon, Ghana, Ivory Coast, Kenya, Iran, Iraq, etc. This creates a nice blend of cultures and students with different educational backgrounds. When these students go to practice schools, they inevitably compare their own experience with what they see and sometimes they meet their expectation, sometimes they do not.

It is a fact that education is a fast growing field of science, that is why we need to keep updating not only our knowledge but also the contents of our courses in our teacher education program. To illustrate, we need to include more technology and digital materials and most importantly, find our ways of motivating the members of this new generation.

In this study we collected the ideas from twenty-seven students by asking semi-structured questions at the end of the two-semester period. We asked them to give their answers in written form. The results showed that many of them were disappointed with the classroom management and the behaviour of teachers towards students and students' behaviour towards their peers and the lack of motivation of the students. Another reason why we collected the ideas of students was to offer changes in some courses of the program since we hadn't done that for a long time. For example, we offered to give more time to classroom management and how to create a better atmophere in the classroom where there is peace,

respect and more learning. To sum up, we decided to offer in-service training to all English teachers working in Kyrenia reagion at our Continuing Learning Centre.

Keywords: Pre-service teacher education, capacity building, empowering courses

Türkiye'deki Eğitim Fakültelerinde Kariyer Eğitiminin Durumu: Bir Devlet Üniversitesi Örneği

Ebru Yayla Hınız [1,*] & Ercan Kiraz [2]

[1] Yabancı Diller Yüksekokulu Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
[2] Eğitim Bilimleri Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
ebruyhiniz@comu.edu.tr

Özet

Bu çalışma eğitim fakültelerinde eğitim alanında birincil ve alternatif kariyer planlamalarına dair yürütülen faaliyet, ders ve etkinliklerin niteliği ve bunların öğretmen adaylarının kariyer planlamalarında ne derece verimli olduğu ile ilgili bir durum tespitini, seçilen bir eğitim fakültesi üzerinden ortaya koymayı amaçlamaktadır. Her yıl eğitim fakülteleri farklı sayılarda öğretmen adayını devlet ve özel okullarda istihdam edilmek üzere mezun etmektedir; ancak mezun sayısı ile devlet okullarında öğretmen olarak istihdam edilen öğretmen sayısı arasındaki büyük fark alanyazında çokça çalışılan bir konudur. Öğretmen adayları devlette istihdam edilmemeleri durumunda, alanları dışında kendilerine oldukça farklı sektörlerde iş bulmakta ve bu da insan kaynaklarının doğru kullanılması adına olumsuz bir durum yaratmaktadır. Bunun yanı sıra öğretmen adayları bu süreç içerisinde sürekli değişen öğretmen istihdam politikaları nedeniyle net bir kariyer yolu belirleyememekte, endişe ve umutsuzluk içerisinde istihdam edilmeyi beklemektedir. Her ne kadar yükseköğretim kurumlarında zorunlu olarak yürütülen kariyer planlama ve geliştirme dersi kapsamında genel kariyer becerilerine yönelik faaliyetler yürütülse de bu faaliyetlerin gerekli desteği sağlayıp sağlamadığı tartışmaya açık bir konudur. Proaktif öğretmen davranışı geliştirmeyen öğretmen adayları reaktif bir bakış açısıyla kariyerlerine yaklaşmakta ve bu nedenle lisans eğitimleri sürecinde beceri geliştirmeye yönelik olarak inisiyatif almakta zorlanmaktadır. Tüm bu dinamikler açısından bakıldığında öğretmen adaylarının tek bir kariyer planına odaklanması anlayışının artık geçerli olmadığı açıktır. Dünya hızla değişip, teknoloji her sektördeki mesleği dönüştürürken öğretmenlik programlarının bu anlamda kendini değiştirip dönüştürmesi ve öğretmen adaylarının öğretmenlik kimliğini kapsamlı bir eğitimci kimliğine kavuşturması elzemdir. Bu araçsal durum çalışması kapsamında eğitim fakültelerinin hem öğretmenlik hem de eğitim alanında alternatif kariyer fırsatlarına yönelik olarak ne denli sorumluluk aldığı ve bunu programlarına ve faaliyetlerine ne derece yansıttığı ile ilgili paydaş görüşlerinden yola çıkarak bir mevcut durum analizi yapılması hedeflenmiştir. Paydaşlarla yapılan yarı yapılandırılmış ve odak grup görüşmeleri ve doküman analizi sonucunda seçilen eğitim fakültesinin ders içerikleri, kariyer merkezi faaliyetleri ve öğretim elemanları ve öğrencilerin farkındalıkları açısından birincil ve alternatif kariyer bağlamında yeterli desteği sağlamadığı ve sağlamak ile ilgili bir farkındalık geliştirmekte zorlandığı tespit edilmiştir. Programların bu açıdan bir çeşitlilik sunmamasının sebepleri arasında farkındalık eksikliği, önceliklerin farklı olması, geleneksel kariyer anlayışı ve mevcut programların bu dönüşümü sağlayacak ders içeriklerine, sistematik planlamalara ve farkındalığı yüksek yönetici ve öğretim elemanlarına yeteri kadar sahip olmadığı gibi birçok unsur ön plana çıkmıştır. Tüm paydaşların ortak noktası mevcut programların hem birincil hem de eğitim alanında alternatif kariyer planlamalarına yönelik olarak yeniden değerlendirilmesine duyulan ihtiyaçtır. Eğitim alanında alternatif kariyer planlama yapmanın bir gereklilik olduğu ve bunun eğitimci kimliği oluşturmaya hizmet eden programlarla yapılabileceğine dair bir bakış açısı sunan bu çalışma, paydaşların görüşlerini yansıtarak bu anlamda daha geniş ölçekli bir farkındalık oluşturmayı hedeflemiştir. Bu çalışmanın sonuçları, eğitim fakültesi misyon ve vizyonunda bir dönüşümü ve bu yolla öğretmenlik programları akreditasyon süreçlerinin gözden geçirilmesi adına bir bakış açısı yaratmayı hedeflemektedir. Eğitim alanında alternatif kariyer planlamalarının da programlara ek ya da programlarda yürütülerek özellikle değişen öğretmen yeterliliklerinin programlara da yansıması ve programlarda bu anlamda bir dönüşümün sağlanması adına bir farkındalık geliştirmeyi amaçlamıştır. Eğitim alanında alternatif kariyer planlama programlarının öğretmen adaylarına kariyerlerini yönetmeleri adına nasıl rehberlik edebileceği ile ilgili öneriler de çalışma kapsamında ele alınmıştır. Çalışma bu yönüyle öğretmen programlarını geliştiren program geliştirmecilere, politika yapıcılara, öğretmen eğitimi araştırmacılarına, öğretim elemanlarına ve öğretmen adaylarına farklı içerik ve bağlamlarda yapılacak uygulamalar için bir yol göstermeyi hedeflemiştir.

* Bu çalışma Prof. Dr. Ercan Kiraz danışmanlığında halen yürütülen "Öğretmen Adaylarına Alternatif Bir Kariyer Yolu: Öğretmen Adaylarının Eğitim Alanında Farklı Kariyer Planlamalarına Yönelik Bir Program Tasarısı" adlı yayınlanmamış tez çalışmasının bir bölümünden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kariyer planlama, hizmet öncesi öğretmen eğitimi, alternatif kariyer

The Status of Career Education in Faculties of Education in Turkey: A Case Study of a Public University

Ebru Yayla Hınız [1,*] & Ercan Kiraz [2]

Abstract

This study aims to investigate the quality of the activities, courses, and events held in the faculties of education regarding primary and alternative career planning in the field of education, and their effectiveness in the career planning of preservice teachers, using a selected faculty of education as a case study. Every year, faculties of education graduate a high number of preservice teachers for employment in both public and private schools. However, the significant gap between the number of graduates and the number of those employed as teachers in public schools is an issue mainly discussed in the literature. When preservice teachers are not employed in the public schools, they need to find jobs in sectors highly unrelated to their field, which creates a negative situation in terms of the proper utilization of human resources. Additionally, due to constantly changing teacher employment policies, preservice teachers are unable to determine a clear career path, and wait in uncertainty and stress for employment. Although general career skills activities are carried out as part of the mandatory career planning and development courses in higher education institutions, whether these activities provide the necessary support is debatable. Teacher candidates who do not develop proactive teaching behavior tend to approach their careers with a reactive perspective, making it difficult for them to take the initiative in developing skills during their undergraduate education. From this perspective, the approach of focusing solely on a single career plan for preservice teachers is no longer valid. As the world changes rapidly and technology transforms professions in every sector, it is essential for teacher training programs to evolve by transforming preservice teachers' professional identities into a more comprehensive educator identity. In this instrumental case study, an analysis is aimed at assessing the extent to which faculties of education take responsibility for and reflect on both teaching and alternative career opportunities in education within their programs and activities, based on the views of stakeholders. As a result of semi-structured and focus group interviews with stakeholders, as well as document analysis, it was found that the selected faculty of education does not provide sufficient support in terms of primary and alternative career paths. It was also noted that the faculty struggles to raise awareness about this issue. The reasons for the lack of variety in the programs include a lack of awareness, differing priorities, traditional career perspectives, and the fact that the current programs do not have course contents, systematic planning. It has been revealed that the number of administrators and faculty members who are aware of the need for this transformation is limited. All stakeholders agree on the need to re-evaluate current teacher education programs concerning both primary and alternative career planning in education. This study, which presents the perspective that planning alternative careers in education is a necessity and that this can be achieved through programs that contribute to building an educator identity, aims to create broader awareness in this regard by reflecting stakeholders' opinions. The results of this study aim to create a perspective on the transformation of the mission and vision of the faculty of education, leading to the review of teacher training program accreditation processes. It also aims to raise awareness of how alternative career planning in education can be added to or conducted within programs to reflect changing teacher qualifications in the programs, thereby fostering transformation. The study also addresses suggestions on how alternative career planning programs in education can guide preservice teachers in managing their careers. In this regard, the study aims to serve as a guide for program developers, policymakers, teacher education researchers, faculty members, and preservice teachers in developing different practices in various contexts related to teacher training programs.

**This study is a section produced from the unpublished and ongoing thesis titled "An Alternative Career Path for Preservice Teachers: Design of a Program for Different Career Plans within the Field of Education" supervised by Prof. Dr. Ercan Kiraz.*

Keywords: Career planning, preservice teacher education, alternative career

2020-2024 Yılları Arasındaki Program Geliştirme ve Program Değerlendirme Çalışmalarının Farklı Özellikler Bağlamında İncelenmesi: Derleme Çalışması

Gürbüz Ocak [1], Barış Varol [2,*] & Hilal Tunç Toptaş [2]

[1] Eğitim Bilimleri Afyon Kocatepe Üniversitesi
[2] Eğitim Programları ve Öğretim Afyon Kocatepe Üniversitesi
barisvarool@gmail.com

Özet

Bu çalışma, eğitim programlarının geliştirilmesi ve değerlendirilmesindeki güncel trendleri ve yaklaşımları incelemeyi amaçlamaktadır. Eğitim programlarının kalitesinin artırılması, bir ülkenin sürdürülebilir büyüme ve gelişiminde kritik bir rol oynamaktadır. Eğitim ve öğretim faaliyetlerinin etkili olabilmesi için, eğitim programlarının standartlara uygun ve kabul edilebilir bir şekilde uygulanması gerekmektedir. Eğitim programlarının çeşitli tanımlamaları, planlı öğrenme deneyimlerinden geçerli öğrenme yaşantılarına kadar geniş bir yelpazede incelenmiştir (Bobbitt, 1918; Demirel, 2020; Ertürk, 2017; Poster, 1995; Sönmez, 2020). Araştırmanın amacı, 2024 yılından geriye giderek son beş yılda yapılan eğitim programı geliştirme ve değerlendirme çalışmalarının çeşitli özelliklerini incelemektir. Bu özellikler arasında yıllar, yapıldığı ülke, çalışma türü, kullanılan model, araştırma deseni, katılımcılar, veri toplama araçları ve veri analiz yöntemleri yer almaktadır. Eğitim programlarının sürekli olarak güncellenmesi, eğitim dinamiği gereği önemlidir. Bu nedenle, mevcut programların değerlendirilmesi ve yeni programların geliştirilmesi gerekmektedir. Bu derleme çalışması, eğitim programı çalışmalarının çeşitli özelliklerini inceleyerek bu süreçlerin nasıl yürütüldüğünü anlamak açısından önem taşımaktadır. Bu araştırma, bir derleme çalışması olarak tasarlanmıştır. Derleme çalışması, ilgili alanda birçok çalışma olduğu için belirli özelliklere göre dahil etme ve hariç tutma kriterleri belirlenerek yapılmıştır. Çalışmanın örneklemini oluşturan 33 çalışma, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiştir. Seçim kriterleri arasında 2020-2024 yılları arasında yayınlanmış, ERIC veri tabanında indekslenen, İngilizce dilinde yazılmış ve anahtar kelimeler arasında "program geliştirme" ve "program değerlendirme" bulunan araştırmalar yer almıştır. Veri toplama sürecinde şu aşamalar izlenmiştir: araştırma probleminin ve genel çerçevenin belirlenmesi, dahil etme ve hariç tutma kriterlerinin belirlenmesi, araştırma stratejisinin belirlenmesi, ve araştırmaların tanımsal kriterler açısından değerlendirilmesi. Elde edilen çalışmalar, çeşitli kriterlere göre sınıflandırılmıştır. Son beş yılda ERIC veri tabanında taranan eğitim/öğretim programı çalışmalarının özellikleri şu şekilde özetlenmiştir:

- **Yıllara Göre Dağılım**: Çalışmaların sayısı yıllara göre değişiklik göstermektedir. En fazla çalışma 2023 yılında yapılmışken, 2024 yılında en az çalışma görülmüştür.
- **Ülkelere Göre Dağılım**: Türkiye ve Tayland, en fazla çalışma yapılan ülkeler arasında yer almıştır. Diğer ülkeler ise daha az çalışma sayısına sahiptir.
- **Çalışma Türü**: Program geliştirme ve program değerlendirme çalışmaları dengeli bir şekilde dağılmıştır.
- **Kullanılan Model**: Çalışmalarda çoğunlukla belirli bir model belirtilmemiştir. CIPP modeli ise dört çalışmada kullanılmıştır. Diğer modeller arasında bölge bazlı program geliştirme, ADDIE ve Hesaplı Düşünme Taksonomisi gibi çeşitli yaklaşımlar yer almıştır.
- **Araştırma Deseni**: Nitel araştırmalar arasında durum çalışmaları öne çıkarken, nicel araştırmalar arasında tarama modelleri yaygındır. Karma araştırmalar ise daha az bir oranda kullanılmıştır.
- **Katılımcılar**: Öğretmenler, en çok katılımcı grubunu oluştururken, çoklu veri toplama araçlarıyla yapılan araştırmalar da çoğunluktadır.

- **Veri Toplama Yöntemleri**: Bireysel görüşmeler, en sık kullanılan veri toplama yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca, anketler ve gözlemler de yaygın olarak kullanılmaktadır.
- **Veri Analiz Yöntemleri**: İçerik analizi ve betimsel analiz en çok kullanılan veri analiz yöntemleri arasında yer almaktadır.

Bu çalışmada, eğitim programı geliştirme ve değerlendirme alanındaki araştırma trendlerini ve uygulama özelliklerini ortaya kaymak amaçlanmıştır. Çalışmaların yıllara göre, ülkelere göre, türlere göre ve kullanılan metodolojilere göre değişiklik gösterdiği tespit edilmiştir ve tablolar halinde çalışmada sunulmuştur. Bu bulgular, göre eğitim programlarının sürekli güncellenmesi ve geliştirilmesi gerektiğini vurgulamakta, ayrıca bu süreçlerde kullanılan yaklaşımların çeşitliliğini ve etkililiğini değerlendirme fırsatını sunmaktadır. Bu tür derleme çalışmaları, eğitim alanında yapılan araştırmaların kalitesini artırmak ve gelecekteki çalışmalar için temel teşkil etmek amacıyla büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Program geliştirme, Program değerlendirme, derleme çalışması

An Examination of Curriculum Development and Curriculum Evaluation Studies in the Context of Various Characteristics Between 2020-2024: A Review Study

Gürbüz Ocak [1], Barış Varol [2,*] & Hilal Tunç Toptaş [2]

Abstract

This study aims to examine current trends and approaches in the development and evaluation of educational programs. Improving the quality of educational programs plays a critical role in a country's sustainable growth and development. For educational and teaching activities to be effective, educational programs must be implemented according to suitable and accepted standards. The definitions of educational programs have been explored across a broad spectrum, from planned learning experiences to valid learning experiences (Bobbitt, 1918; Demirel, 2020; Ertürk, 2017; Poster, 1995; Sönmez, 2020). The goal of this research is to investigate the characteristics of educational program development and evaluation studies conducted in the last five years, going back from 2024. These characteristics include the years, countries where studies were conducted, study types, models used, research designs, participants, data collection tools, and data analysis methods. The continuous updating of educational programs is essential due to the dynamic nature of education. Therefore, evaluating existing programs and developing new ones is necessary. This review study is significant for understanding how these processes are carried out by examining various characteristics of educational program studies. This research is designed as a review study. Given the abundance of studies in the field, inclusion and exclusion criteria were determined. The sample of 33 studies was selected through purposive sampling. Selection criteria included studies published between 2020-2024, indexed in the ERIC database, written in English, and containing keywords like "program development" and "program evaluation." The data collection process involved defining the research problem and general framework, setting inclusion and exclusion criteria, determining the research strategy, and evaluating studies based on definitional criteria. The obtained studies were categorized based on various criteria. The characteristics of educational/teaching program studies indexed in the ERIC database over the last five years are summarized as follows:

- **Distribution by Years:** The number of studies varies by year, with the highest number of studies conducted in 2023 and the lowest in 2024.
- **Distribution by Countries:** Turkey and Thailand have been among the countries with the most studies, while other countries have fewer studies.
- **Type of Study:** Program development and program evaluation studies are evenly distributed.

- **Models Used:** A specific model is often not mentioned in the studies. The CIPP model was used in four studies, while other models included region-based program development, ADDIE, and the Taxonomy of Calculated Thinking.
- **Research Design:** Case studies are prominent among qualitative research, while survey models are common among quantitative research. Mixed methods research is less frequently used.
- **Participants:** Teachers constitute the largest participant group, and studies employing multiple data collection tools are prevalent.
- **Data Collection Methods:** Individual interviews are the most frequently used data collection method, with surveys and observations also commonly employed.
- **Data Analysis Methods:** Content analysis and descriptive analysis are among the most frequently used data analysis methods.

This study aims to reveal research trends and application characteristics in the field of educational program development and evaluation. Variations in studies by year, country, type, and methodology have been identified and presented in tabular form. These findings highlight the need for continuous updating and development of educational programs and offer opportunities to assess the diversity and effectiveness of approaches used in these processes. Such review studies are crucial for improving the quality of research in the education field and providing a foundation for future studies.

Keywords: Curriculum development, curriculum evaluation, review study

Öğretmen Adaylarının Öğrenci Değişim Programlarında Yaşadıkları Sorunlar ve Çözüm Önerileri

Aslı Hanım Çelik [1] & Tuğba Kafadar [2,*]

[1] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Erciyes Üniversitesi
[2] Sosyal Bilgiler Eğitimi Erciyes Üniversitesi
tugbakafadar@erciyes.edu.tr

Özet

Araştırmanın amacı değişim programına katılan öğretmen adaylarının yaşadıkları sorunları tespit etmek ve bu sorunlara yönelik çözüm önerilerini belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden "olgu bilim" deseni kullanılmıştır. Araştırmada fenomenoloji deseninin kullanılmasının nedeni değişim programına (Erasmus+) katılan öğretmen adaylarının yaşadıkları sorunları ve çözüm önerilerini derinlemesine incelemek ve araştırmaktır. Araştırmanın çalışma grubunda değişim programlarına katılmış olan öğretmen adayları oluşturmaktadır. Veriler öğretmen adaylarından görüşme yöntemi aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler ise Maxqda programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlar ise şu şekildedir: Değişim programına katılan öğretmen adaylarının kazandıkları deneyimler olarak üç ana kategoride; sosyal, eğitimsel ve kişisel faktörler kategorilerinde görüşlerine ulaşılmıştır. Bu kategorilerden öğretmen adaylarının çoğunlukla görüşlerinin bulunduğu ana kategori olan sosyal faktörler kategorisinde alt kategoriler olarak en çok seyahat etme, farklı kültür deneyimi kategorileri sonrasında ise sırasıyla arkadaş edinme iletişim ve en az olarak ise iş tecrübesi gibi kategorilerde görüşlerde bulunmuşlardır. Eğitimsel faktörler kategorisi altında en çok yabancı dil sonrasında sırasıyla farklı eğitimi deneyimleme, eğitimler arasında karşılaştırma yapma, mesleki gelişim ve en az olarak ise problem çözme becerisi gibi kategorilerde görüşlerine ulaşılmıştır. Kişisel faktörler kategorisi altında ise en çok özgüven ve en az olarak ise özgürlük algısı kategorisinde öğretmen adayları görüşlerini bildirmişlerdir. Öğretmen adaylarının değişim programının eğitim sürecine yansımaları nasıldır? Sorusuna ilişkin ise iki ana kategoride eğitimsel yansımalar ve kişisel gelişime yansımaları kategorilerinde görüşlerine ulaşılmıştır. Öğretmen adaylarının bu kategorilerden çoğunlukla görüşlerinin bulunduğu ana kategori olan eğitimsel yansımalar kategorisinde ise alt kategoriler olarak en çok yabancı dil gelişimi, ülkelerin eğitimlerini analiz etme sonrasında sırasıyla ise yapılandırmacı eğitim deneyimi, öğretim yöntemlerinde gelişme ve en az olarak ise pratik bilgi deneyimi, etkinlikleri deneyimle gibi kategorilerde görüşlerde bulunmuşlardır. Kişisel gelişime yansımaları kategorisi altında ise özgüven gelişimi ve yaratıcılık kategorisinde öğretmen adaylarının görüşlerine ulaşılmıştır. Değişim programına katılan öğretmen adaylarının değişim programında yaşadıkları sorunlar olarak dört ana kategoride sosyal sorunlar, kişisel sorunlar, ekonomik sorunlar ve eğitimsel sorunlar olarak ifadeleri elde edilmiştir. Bu kategorilerden çoğunlukla görüşlerinin bulunduğu ana kategorinden sosyal sorunların alt kategorileri olarak en çok barınma sonrasında sırası ile kültürel farklılık, ulaşım, yabancı dil ve en az ise vize işlemleri, iş hayatındaki zorluklar kategorilerine ulaşılmıştır. Kişisel sorunların alt kategorileri olarak en çok adaptasyon sorunu ve en az ise özlem gibi kategorilerinde görüşleri elde edilmiştir. Ekonomik sorunların alt kategorileri olarak en çok maddi zorluklar ve en az ise bankacılık işlemleri gibi kategorilere ulaşılmıştır. Eğitimsel sorunların alt kategorileri olarak akademik yönlendirme eksikliği, eğitimsel farklılıklar kategorisinde öğretmen adaylarının görüşleri elde dilmiştir. Öğretmen adaylarının yaşadıkları sorunlara ilişkin çözüm önerileri sorusuna ilişkin olarak ise dört ana kategoride eğitimsel sorunlara çözüm önerileri, ekonomik sorunlara çözüm önerileri, sosyal sorunlara çözüm önerileri ve kültürel sorunlara çözüm önerileri görüşlerine ulaşılmıştır. Bu kategorilerde çoğunlukla görüşlerinin bulunduğu ana kategoriden eğitimsel sorunlara çözüm önerilerinin alt kategorisi olarak en çok bilgilendirme toplantıları, konferanslar sonrasında en az olarak kurumla daha iyi iletişim gibi kategorilerde görüşleri elde edilmiştir. Ekonomik sorunlara çözüm önerilerinin alt kategorisinde ise devlet desteği arttırılabilir görüşlerine ulaşılmıştır. Sosyal sorunlara çözüm önerileri alt kategorisi olarak en çok kalacak yer titizlikle belirlenebilir ve en az olarak vize kolaylığı görüşleri elde edilmiştir. Değişim programlarına katılan öğretmen adaylarının değişim programlarının daha etkili olabilmesi için iki ana kategoride eğitimsel alanda öneriler ve ekonomik alanda öneriler olarak görüşlerine ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen adayları, öğrenci değişim programları, Erasmus

Problems Experienced by Preservice Teachers in the Student Exchange Programs and Solution Suggestions

Aslı Hanım Çelik [1] & Tuğba Kafadar [2,*]

Abstract

The aim of the research is to identify the problems experienced by preservice teachers participating in the exchange program and to determine solution suggestions for these problems. The "phenomenology" design, which is one of the qualitative research designs, was used in the research. The reason for using the phenomenology design in the research is to deeply examine and investigate the problems experienced by preservice teachers participating in the exchange program (Erasmus+) and the solution suggestions. The study group of the research consists of preservice teachers who participated in exchange programs. Data were collected from preservice teachers through interview method. The data obtained from the research was analyzed through Maxqda program. The results obtained from the research are as follows: The opinions of the preservice teachers participating in the exchange program were reached in three main categories as the experiences they gained; social, educational and personal factors categories. In the social factors category, which is the main category where the preservice teachers mostly have opinions, they mostly gave opinions in the subcategories of traveling, different culture experience categories, making friends, communication and least in the categories of work experience. Under the educational factors category, the most opinions were reached in the categories of foreign language, then experiencing different education, making comparisons between educations, professional development and least in the categories of problem solving skills. Under the personal factors category, the preservice teachers expressed their opinions mostly in the self-confidence category and least in the perception of freedom category. Regarding the question of how the exchange program reflects on the education process of the preservice teachers, their opinions were obtained in two main categories: educational reflections and personal development. In the educational reflections category, which is the main category where the preservice teachers mostly have opinions, the subcategories were mostly foreign language development, after analyzing the education of the countries, constructivist education experience, development in teaching methods and least in practical knowledge experience, experiencing activities. Under the reflections on personal development category, the preservice teachers ' opinions were obtained in the self-confidence development and creativity category. The problems experienced by the preservice teachers participating in the exchange program in the exchange program were obtained in four main categories as social problems, personal problems, economic problems and educational problems. From these categories, the subcategories of social problems mostly in the main category where the preservice teachers mostly have opinions were mostly accommodation, then cultural differences, transportation, foreign language and least in visa procedures, difficulties in business life. As subcategories of personal problems, the most opinions were obtained in categories such as adaptation problem and the least opinions were obtained in categories such as longing. As subcategories of economic problems, the most opinions were obtained in categories such as financial difficulties and the least opinions were obtained in categories such as banking transactions. As subcategories of educational problems, the views of preservice teachers were obtained in categories such as lack of academic guidance and educational differences. Regarding the question of solution suggestions regarding the problems experienced by preservice teachers, four main categories were obtained: solution suggestions for educational problems, solution suggestions for economic problems, solution suggestions for social problems and solution suggestions for cultural problems. In these categories, the views of the subcategories of solution suggestions for educational problems, the most opinions were obtained in categories such as information meetings and better communication with the institution after conferences. In the subcategory of solution suggestions for economic problems, the views of state support could be increased were obtained. As subcategories of solution suggestions for social problems, the most opinions were obtained in the subcategories of accommodation that could be determined meticulously and the least opinions were obtained in visa facilitation. In order for the exchange programs to be more effective, the views of preservice teachers participating in exchange programs were obtained in two main categories as suggestions in the field of education and suggestions in the field of economy.

Keywords: Preservice teachers, student exchange programs, Erasmus

Türk Dünyası Öğretmen Yetiştirme Sistemlerinin Karşılaştırılması

Naciye Kaya

Eğitim Programları ve Öğretim Izmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü
naciyesaltikalp35@hotmail.com

Özet

İnsan doğduğu andan itibaren yaşantısını, eğitim sistemi içerisinde geliştirmekte ve şekillendirmektedir. Bir sistem bütünü olan eğitimde okul, aile, çevre, öğrenci gibi öğelerin yanında öğretmen önemli bir konumdadır. Bununla birlikte yaşantı boyunca içerisinde bulunulan eğitim sisteminin işleyişini ve alınan eğitimin kalitesini farklı birçok unsurun yanında belirleyen şüphesiz ki öğretmendir. Öğretmenlik mesleğinin ne denli önemli olduğunun bilincinde olan dünya toplumları, eğitim sistemlerinde öğretmen yetiştirme olgusu üzerinde durmaktadır. Yapılan araştırmalara bakıldığında Türkiye, ABD, Finlandiya, Norveç, İsveç, Fransa, Almanya, Singapur, İngiltere, Polonya, Portekiz, Tayland, Japonya gibi ülkelerin öğretmen yetiştirme sistemlerinin karşılaştırıldığı görülmektedir. Bu araştırmanın amacı, Türk dünyasındaki öğretmen yetiştirme sistemlerini karşılaştırmaktır. Bu karşılaştırma için Türkiye, Azerbaycan, Türkmenistan, Özbekistan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Kazakistan ve Kırgızistan öğretmen yetiştirme sistemleri seçilmiştir. Karşılaştırmalı eğitim olan bu araştırma, farklı eğitim sistemlerinin ayrı unsurlarını bütün halinde inceleyen yatay yaklaşım kullanılmıştır. Bu ülkelerdeki öğretmenlik eğitimine öğrenci seçme sistemi, eğitim programları, öğretmen yetiştiren kurumları, öğrenme-öüretme süreçleri, öğretim süreleri, staj uygulama, mezuniyet ve öğretmenlik mesleğine atanma koşulları karşılaştırılmış ve değerlendirmeler yapılmıştır. Verilerin toplanması aşamasında; Türk Cumhuriyetleri ve Türkiye'de uygulanmakta olan öğretmen yetiştirmeyle sistemleriyle ilgili tez, kitap, dergi, makale gibi basılı bilimsel kaynaklardan ve üniversitelerin internet adreslerinden yararlanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler araştırmanın amaçları doğrultusunda belirlenen kriterlere göre betimsel analiz yaklaşımı kullanılarak çözümlenmiştir. Sonuç olarak, öğretmen yetiştirme sistemleri ile ilgili olarak Türk dünyasında seçilen ülkeler arasında benzerlikler ve farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Bu tespitlerden Türk dünyası seçilen ülkelerde öğretmen yetiştirme de pedagoji ve eğitim fakültelerinin rol oynaması, bu kurumlarda gerçekleştirilen eğitim süresinin 4 yıl(240 AKTS) olduğu, teorik eğitimin yanısıra uygulamalı eğitimin yer alması benzerdir. Türkiye ve Kuzey Kıbrıs haricindeki ülkelerde öğretmen yetiştirme programlarında Etnopedagoji ve Halk Pedagojisi dersleri dikkat çekmektedir. Ayrıca öğretmenlerin atanma koşullarında Türk dünyasından seçilen ülkelerde sınav uygulama koşulları arasında farklılıklar bulunmaktadır.

Bu araştırma ile birlikte araştırmacılara Türk dünyasında ortak öğretmen yetiştirme sistemlerine kaynaklık edecek yönelik yeni araştırmalar planlaması önerilmektedir. Türk dünyasında günümüzde gerçekleştirilen politikalar ışığında eğitim ayağının da ortak hale getirilmesi ile Türk dünyası öğretmen eğitimi kalite standartları oluşturulması beklenmektedir. Öğretmen yetiştiren kurumların eğitimi programlarının da niteliğinin periyodik olarak değerlendirilebileceği çalışmalar yaparak fakültelerdeki programları gözden geçirip ortak programlar oluşturulabilir. Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti eğitim programlarında Etnopedagoji, Halk Pedagojisi dersleri öğrenme-öğrenme sürecine dahil edilebilinir. Öğretmenlik atama koşullarının öğretmenlik mesleğinin özellikleri dikkate alınarak kişinin mesleğe uygunluk açısından yazılı sınav haricinde farklı uygulamaların kullanılması ile değerlendirileceği yöntemlerin benimsenmesi önem taşımaktadır

Anahtar Kelimeler: Türk dünyası, öğretmen yetiştirme,karşılaştırmalı eğitim

Comparison of Teacher Training Systems in the Turkish World

Naciye Kaya

Abstract

From the moment people are born, they develop and shape their life within the education system. In education, which is a whole system, the teacher has an important position along with elements such as school, family, environment and student. Among many other factors, it is undoubtedly the teacher who determines the functioning of the education system and the quality of education received throughout life. World societies that are aware of the importance of the teaching profession focus on the issue of teacher training in their education systems. When the studies are examined, it is seen that teacher training systems of countries such as Turkey, the USA, Finland, Norway, Swedish, France, Germany, Singapore, England, Poland, Portugese, Thailand, Japan are compared. The aim of this purpose is to compare teacher training systems in the Turkish world. For this study, teacher training systems of Turkey, Azerbaijan, Turkmenistan, Uzbekistan, Turkish Republic of Northern Cyprus, Kazakhstan and Kyrgyzstan were chosen. This study, which is comparative education, used the horizontal approach that examines the separate elements of different education systems as a whole. The student selection system, education programs, teacher training institutions, learning-teaching processes, teaching periods, internship practices, graduation and appointment conditions to the teaching profession in these countries were compared and evaluated. During the data collection phase, printed scientific resources such as theses, books, journals, articles and university websites regarding teacher training systems implemented in the Turkish Republics and Turkey were used. The data obtained in the study were analyzed using the descriptive analysis approach according to the criteria determined in line with the objectives of the study. As a result, it has been determined that there are similarities and differences among the selected countries in the Turkish world regarding teacher training systems. From these findings, it can be seen that in the selected countries of the Turkish world it is similar that pedagogy and education faculties play a role in training teachers, the duration of education in these institutions is 4 years (240 ECTS), and practical training is included in addition to theoretical education. Ethnopedagogy and Folk Pedagogy courses attract attention in teacher training programs in countries other than Turkey and Northern Cyprus. In addition, there are differences in the appointment conditions of teachers and the examination application conditions in the selected countries from the Turkish world.

With this study, it is recommended that researchers plan new studies that will serve as a resource for common teacher training systems in the Turkish world. In the light of the policies implemented in the Turkish world today, it is expected that the education aspect will be made common and the quality standards of teacher education in the Turkish world will be established. Studies can be conducted to periodically evaluate the quality of the education programs of teacher training institutions, and joint programs can be created by reviewing the programs in the faculties. In the educational programs of Turkey and the Turkish Republic of Northern Cyprus, Ethnopedagogy and Folk Pedagogy courses can be included in the learning process. It is important to adopt methods that will evaluate the conditions for teacher appointment by using different practices other than written exams, taking into account the characteristics of the teaching profession, in terms of the person's suitability for the profession.

Keywords: Turkish world, Teacher Training, Comperative Education

Rehberli Sorgulama Temelli Fizik Laboratuvar Uygulamalarının Öğretmen Adaylarının Bilimsel Süreç Becerileri ve Öz-Yeterliklerine Etkisi

Bestami Buğra Ülger [1] & Muhammed Muzaffer Özhan [2,*]

[1] Özel Eğitim Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Department of Child Development Uludağ University
muzafferozhan73@gmail.com

Özet

Rehberli öğretim, sorgulamaya dayalı öğrenme yaklaşımının bir uzantısı olarak fen eğitimi laboratuvarlarında öğrencilerin bilimsel süreç becerilerini geliştirmeye yönelik bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Bu yaklaşım, öğrencilerin aktif katılımını sağlayarak, keşfetmeye dayalı öğrenme süreçlerini destekler. Öğrenciler, öğretmen rehberliğinde bilimsel sorulara yanıt ararken, bilimsel yöntemlerin ve süreçlerin derinlemesine kavranmasına olanak tanır. Rehberli öğretim, bilimsel süreçlerin hem deneyimlenmesini hem de öğrencilerin bu süreçlere dahil olmasını teşvik eder. Öğretmen, bu süreçte yönlendirici bir rol üstlenerek, öğrencilerin araştırma sorularını şekillendirmelerine, hipotez oluşturmalarına ve deneyleri yürütmelerine rehberlik eder. Literatürde, bu yaklaşımın öğrencilerin kavramsal bilgilerini derinleştirdiği ve bilimsel becerilerini geliştirdiği, aynı zamanda öğrencilerin fen laboratuvarlarına yönelik öz-yeterlik algılarını artırdığı belirtilmektedir (Driver ve ark., 1994; Hofstein ve Lunetta, 2004).

Rehberli Sorgulama temelli fizik laboratuvar uygulamaları ile öğretmen adaylarının bilimsel süreç becerilerini ve fen bilimleri öğretmeni adaylarının laboratuvar öz yeterliklerini geliştirmek amaçlanmıştır.

Problem

Rehberli Sorgulama temelli fizik laboratuvar uygulamalar öğretmen adaylarının bilimsel süreç becerilerini ve öz-yeterliklerini ne ölçüde geliştirmiştir?

Alt-problem

Rehberli Sorgulama temelli fizik laboratuvar uygulamaları, öğretmen adaylarının bilimsel süreç becerilerini ve laboratuvar öz-yeterliklerini cinsiyet, öğrenim durumu ve laboratuvar deneyimi gibi farklı değişkenler açısından nasıl etkilemiştir?

Rehberli Sorgulama temelli fizik laboratuvar uygulamaları, deney ve kontrol grupları açısından öğretmen adaylarının bilimsel süreç becerileri ve laboratuvar öz-yeterlikleri üzerinde anlamlı bir fark yaratmış mıdır?

Bu araştırma, bir fen eğitimi laboratuvar ortamında uygulanan bilimsel eğitim yoluyla nicel ve nitel verileri birleştirmektedir. Nitel veriler, katılımcıların deneysel müdahale bağlamındaki görüşleri ve düşünme süreçleri de dahil olmak üzere nicel verilere eklenmiştir. Bu nedenle, gömülü karma yöntem tasarımı prosedürleri kullanılmıştır (Creswell & Clark, 2011). Şekil 1, gömülü tasarımın nasıl uygulandığını göstermektedir. Creswell & Clark (2017), bu tasarım türünü, nitel verilerin deneysel sonuçları açıklamaya yardımcı olduğu yakınsak bir çekirdek tasarım olarak tanımlamışlardır. Veri toplama, 2024 bahar döneminde 13 hafta boyunca Elektrik ve Manyetizma – Genel Fizik Laboratuvarı II'nde gerçekleşmiştir. Çalışmanın ayrıntılı bir açıklaması aşağıda verilmiştir.

Genel Fizik Laboratuvarı II – Elektrik ve Manyetizma, çalışma bağlamı olarak hizmet etmiş ve bu ders, bahar döneminde öğrencilere sunulan 2 kredilik bir ders olmuştur. Güz döneminde, Fizik Laboratuvarı-II, rehberli sorgulama temelli bir müfredatı yansıtacak şekilde yeniden tasarlanmıştır. Tek bir sonuca odaklanmak yerine, müfredat sürecin kendisini vurgulamaktadır. Bu, doğru cevaplara odaklanmak yerine bilimsel süreçlerle etkileşimi teşvik eden kanıta dayalı çıkarımlar kullanılarak başarılmıştır. Araştırmacılar tarafından yönetilen her laboratuvar oturumunda, her iki grupta da 26 öğrenci bulunmuştur. Sonuçlar, detaylı bir analiz sürecinden geçmekte olup, ilerleyen aşamalarda kapsamlı bir şekilde değerlendirilerek sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Rehberli Öğretim, Sorgulamaya Dayalı Öğrenme, Bilimsel Süreç Becerileri, Öz-Yeterlik, Fizik Laboratuvarı

The Effect of Guided Inquiry-Based Physics Laboratory Applications on Scientific Process Skills and Self-Efficacy of Prospective Teachers

Bestami Buğra Ülger [1] & Muhammed Muzaffer Özhan [2,*]

Abstract

Guided instruction stands out as a method for developing students' scientific process skills in science education laboratories as an extension of the inquiry-based learning approach. This approach supports discovery-based learning processes by ensuring students' active participation. While students seek answers to scientific questions under the guidance of the teacher, it allows for an in-depth understanding of scientific methods and processes. Guided instruction encourages both the experience of scientific processes and the students' involvement in these processes. The teacher assumes a guiding role in this process, guiding students to shape research questions, create hypotheses and conduct experiments. It is stated in the literature that this approach deepens students' conceptual knowledge and develops their scientific skills, while also increasing students' self-efficacy perceptions for science laboratories (Driver et al., 1994; Hofstein and Lunetta, 2004).

The aim of Guided Inquiry-based physics laboratory applications is to develop the scientific process skills of prospective teachers and the laboratory self-efficacy of prospective science teachers.

Problem

To what extent did Guided Inquiry-based physics laboratory practices improve pre-service teachers' scientific process skills and self-efficacy?

Sub-problem

How did Guided Inquiry-based physics laboratory practices affect pre-service teachers' scientific process skills and laboratory self-efficacy in terms of different variables such as gender, educational status, and laboratory experience?

Did Guided Inquiry-based physics laboratory practices create a significant difference in pre-service teachers' scientific process skills and laboratory self-efficacy in terms of experimental and control groups?

This study combines quantitative and qualitative data through scientific education implemented in a science education laboratory environment. Qualitative data were added to quantitative data, including participants' views and thinking processes in the context of the experimental intervention. Therefore, embedded mixed methods design procedures were used (Creswell & Clark, 2011). Figure 1 shows how the embedded design was implemented. Creswell & Clark (2017) defined this design type as a convergent core design in which qualitative data help explain experimental results. Data collection took place in the Electricity and Magnetism – General Physics Laboratory II for 13 weeks in the spring semester of 2024. A detailed description of the study is provided below.

General Physics Laboratory II – Electricity and Magnetism served as the study context and was a 2-credit course offered to students in the spring semester. In the fall semester, Physics Laboratory-II was redesigned to reflect a guided inquiry-based curriculum. Instead of focusing on a single outcome, the curriculum emphasized the process itself. This was accomplished by using evidence-based inferences that encouraged engagement with scientific processes rather than focusing on correct answers. Each laboratory session, led by the researchers, included 26 students in each group.

The results are undergoing a detailed analysis process and will be comprehensively evaluated and presented in the following stages.

Keywords: Guided Instruction, Inquiry-Based Learning, Scientific Process Skills, Self-Efficacy, Physics Laboratory

PISA 2022 Sonuçları Işığında Singapur, Japonya ve Güney Kore ve Türkiye'nin Öğretmen ve Yönetici Yetiştirme Politikalarının Karşılaştırılması

İmam Bakır Arabacı

Eğitim Bilimleri Fırat Üniversitesi
arabacibaki@gmail.com

Özet

Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı olan PISA, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) tarafından üçer yıllık dönemler hâlinde, 15 yaş grubundaki öğrencilerin matematik, okuma ve fen alanında kazanmış oldukları bilgi ve becerileri değerlendiren bir araştırmadır. Aynı zamanda öğrencilerin okulda öğrendikleri bilgi ve becerileri günlük yaşamda kullanma becerisini ölçmek, onları daha iyi tanımak; öğrenme isteklerini, derslerdeki performanslarını ve öğrenme ortamları ile ilgili tercihlerini daha açık bir biçimde ortaya koymayı amaçlamaktadır. PISA sonuçları ile ülkeler eğitim alanında hangi düzeyde olduklarının ve olası eksikliklerin belirlenmesi, bu doğrultuda alınması gereken tedbirlerin alınabilmesi sağlanabilmektedir. PISA 2022 sonuçlarına göre matematik, fen ve okuma alanında ilk sırayı Singapur alırken, ikinci sırada Japonya, üçüncü sırada matematik ve fen alanında Güney Kore, okuma alanında İrlanda yer almaktadır. Türkiye 81 ülke içerisinde matematik alanında 39., fen alanında 34., okuma alanında da 36. sırada yer almaktadır. Örgütsel etkililik ve verimliliğin sağlanmasında nitelikli insan kaynağının önemi büyüktür. Eğitim-öğretim örgütlerinin de en önemli insan kaynağını kuşkusuz okul yöneticisi ve öğretmenleri oluşturmaktadır. Bu doğrultuda okul yöneticisi ve öğretmen yetiştirme sistemi bir bakıma akademik gelişim ve başarıyı sağlamada önemli bir faktör olarak görülebilir. Bu çalışma 2022 yılı PISA sonuçları ışığında ilk üç sırada yer alan Singapur, Japonya, Güney Kore ile Türkiye yönetici ve öğretmen yetiştirme politikalarının karşılaştırılmasını amaçlamaktadır. Araştırma nitel araştırma tekniklerinden doküman analizi ile desenlenmiştir. Türkiye 2022 PISA sonuçlarına göre orta sıralarda yer almaktadır. Singapur'da okul yöneticisi seçimine büyük önem verilmektedir. Okul müdürü olmak için, başvuran adayların sınıf öğretmenliğinden başlayarak sırasıyla branş öğretmenliği, şube müdürlüğü, okul müdür yardımcılığı ve en son kademe olan okul müdürlüğüne doğru yöneticilik kariyer basamaklarını tamamlamaları gerekmektedir. Öğretmenlerin hizmet öncesinde dil, matematik, fen, sosyal, sanat, müzik, fiziksel aktiviteler konusunda ciddi bir eğitim verilmekte, hizmet içinde de her yıl 100'er saatlik eğitim verilerek profesyonelleşmeleri sağlanmaktadır. Japonya'da okul yöneticisi olabilmek için öğretmenlik kıdemi önem taşımakta, adayların liderlik becerileri geliştirilmektedir. Liderlik eğitim programları National Institute for School Teachers and Staff Development (NITS) tarafından düzenlenmekte ve yerel eğitim kurulları tarafından düzenlenen eğitimler de bu kurum tarafından koordine edilmektedir. Güney Kore' de yönetici olmak için öğretmenlikteki kıdem süresi önem taşımakta, okul müdürleri genellikle terfi eden öğretmenler arasından seçilmektedir. Okul müdürü olabilmek için adayların doktora veya yüksek lisans derecesine sahip olmaları, çeşitli alanlarda hizmet içi eğitimlerden almış oldukları sertifikalar önem taşımaktadır. Güney Korede öğretmen eğitimi dört yıllık bir lisans eğitimini gerektirmekte, öğretmenlik sertifikası için bu eğitim sonrası 130 ile 145 kredilik sertifikaya sahip olmaları gerekmektedir. Türkiye'de okul yöneticisi olmak için atanılacak kurumda görev yapabilecek alan eğitimine sahip olmak, müdür yardımcısı olarak görev yapmış olma, yazılı ve sözlü sınavlarda başarılı olmak gibi şartlar bulunmaktadır. Türkiye'de öğretmen olarak atanabilmek için dört yıllık lisans eğitimi veren eğitim fakültelerinden veya değişik branşlarda alan eğitimi veren fakültelerden mezun olduktan sonra veya eğitimleri süresince eğitim fakültelerinde pedagojik formasyon eğitimi alıp, KPSS sınavında, test ve mülakat sınavlarında başarılı olmak şartları dikkate alınarak atamaları yapılmaktadır. Türkiye ile Singapur, Japonya ve Güney Kore okul yöneticisi ve öğretmen yetiştirme politika ve uygulamaları karşılaştırıldığında nitelik unsurunun ön plana çıktığı, uygulama (Pratik) eğitimin Türkiye'de daha zayıf olduğu görülmektedir. Eğitim yöneticisi ve öğretmen eğitiminde kriterlerin belirlenmesi, yetiştirme programlarının denetiminin sağlanması konusunda akreditasyon çalışmalarının zorunlu hale getirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: PISA, yönetici ve öğretmen yetiştirme, eğitim politikası

Comparison of Teacher and Administrator Training Policies of Singapore, Japan, South Korea and Turkey According to the PISA 2022 Results

İmam Bakır Arabacı

Abstract

PISA, the Program for International Student Assessment, is a research conducted by the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) that evaluates the knowledge and skills gained by 15-year-old students in mathematics, reading and science in three-year periods. At the same time, to measure the ability of students to use the knowledge and skills they have learned at school in daily life, to get to know them better; It aims to reveal their desire to learn, their performance in the lessons and their preferences regarding learning environments more clearly. With the PISA results, it is possible to determine the level of education of the countries and possible deficiencies, and to take the necessary measures in this direction. According to the PISA 2022 results, Singapore ranks first in mathematics, science and reading, followed by Japan in second place, South Korea in third place in mathematics and science, and Ireland in reading. Turkey ranks 39th in mathematics, 34th in science, and 36th in reading among 81 countries. It is located in the medium ranks. Qualified human resources are of great importance in the effectiveness and efficiency of organizations. Undoubtedly, the most important human resource of educational organizations is school administrators and teachers. In this direction, the school administrator and teacher training system can be seen as an important factor in ensuring academic development and success. This study aims to compare the administrator and teacher training policies of Turkiye with Singapore, Japan, South Korea, which are in the top three in the light of the PISA results of 2022. The research was designed by document analysis, which is one of the qualitative research techniques. According to the findings of the research, Turkey ranks in the middle according to the 2022 PISA results. In Singapore, great importance is attached to the selection of school heads. In order to become a school principal, the applicant must complete the managerial career starting from classroom teaching to branch teacher, branch manager, deputy school principal and the last level, school principal. Teachers are given serious training in language, mathematics, science, social, art, music and physical activities before the service, and they are provided with 100 hours of training every year to become professional. In order to become a school administrator in Japan, teaching seniority is important and leadership skills are developed. Leadership training programs are organized by the National Institute for School Teachers and Staff Development (NITS) and training organized by local boards of education is coordinated by this institution.In order to become an administrator in South Korea, the seniority period in teaching is important, and school principals are usually selected from among the promoted teachers. In order to become a school principal, it is important for candidates to have a doctorate or master's degree, and to have certificates from in-service training in various fields. Teacher education in South Korea requires a four-year undergraduate education, and for the teaching certificate, they must have a certificate of 130 to 145 credits after this training. In order to become a school administrator in Turkey, there are conditions such as having the field education to work in the institution to be appointed, having served as an assistant principal, and being successful in written and oral exams. In order to be appointed as a teacher in Turkey, after graduating from faculties of education that provide four-year undergraduate education or faculties providing field education in different branches, or during their education, they receive pedagogical formation training in faculties of education and are appointed by taking into account the conditions of being successful in the Public Personnel Selection Exam, test and interview exams. When the policies and practices of school administrator and teacher training are compared with Turkey in Singapore, Japan and South Korea, it is seen that the quality element comes to the fore and practical education is weaker in Turkey. It is recommended that accreditation studies should be made mandatory in order to determine the criteria in education administrator and teacher training and to ensure supervision.

Keywords: PISA, School dministrator and teacher training, education policy.

Türkiye'de Akreditasyon Sürecinden Geçen Fen Bilimleri Eğitimi Lisans Programlarının Akreditasyon Raporlarının Analizi

Mehmet Kürşad Duru [1,*] & Tufan Inaltekin [2]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Marmara Üniversitesi
[2] Fen Bilgisi Öğretmenliği Kafkas Üniversitesi
mkduru@gmail.com

Özet

Öğretmen eğitimi 21. yüzyılda daha sistematik bir hal alırken öğretmen eğitiminde kalite kültürünün oluşması ve yaygınlaşması adına daha yenilikçi ve sürekli gelişimi odak noktasına koyan bir yaklaşım gelişmiştir. Günümüz imkanları ile bilgiye ulaşmadaki kolaylık ve hız bu yaklaşımın yaygınlaşmasını ve öğretmen yetiştirmede daha genel olarak eğitimde bir kalite anlayış ve kültürünün oluşmasına ve dinamizm kazanmasına neden olmaktadır. Eğitimin her kademesinde olduğu gibi öğretmen eğitiminde de alan bilgisi yanında mesleki yeterliliklerin gelişimini ve sürekliliğini sağlayan yenilikçi yöntem ve tekniklerle donatılmış bir sistem gerekliliği savunulmaktadır. Bu çerçevede geliştirilen yenilikçi yaklaşımlar, öğretmenlerin mesleki gelişimlerini desteklemek adına hem teorik hem de uygulamalı eğitim süreçlerini kapsamaktadır. Diğer taraftan sürekli yenileşme bakış açısıyla eğitim süreçlerinde için izleme ve değerlendirmelerin yapılması ve devamında iyileştirme ve geliştirmenin bir döngü içerisinde gerçekleşmesi gerekmektedir. Bu gereklilik 21. yüzyılda öğretmen eğitiminde kalite kültürünün yaygınlaşması, yenilikçi ve sürekli gelişim odaklı bir anlayışla mümkün olmuştur. Bu durum öğretmen eğitimi programlarının müfredatının daha kapsamlı olarak düzenlenmesi, hesap verme sorumluluğu bağlamında programların gözetiminin artırılması, yeni içerik ve performans değerlendirmelerinin uygulamaya konulması gibi çalışmalara ağırlık verilmiştir.

Akreditasyon, öğretmen yetiştiren kurumlarda eğitim-öğretimin niteliğinin arttırılması, kalitesinin belli standartlara dayalı olarak güvence altına alınması ve sürdürülebilirliğini garanti altına almak için kullanılan araçlardan biri olmuştur. Gelişmeler aynı zamanda fen bilimleri öğretmeni yetiştiren programlar hakkındaki düşünceleri de etkilemiştir. Bu çalışmalara hız verilmesi Türkiye'de fen bilimleri eğitiminin geliştirilmesi ve iyileştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Türkiye'de Öğretmenlik Eğitim Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD), öğretmenlik eğitim programlarını 7 standart alanında önceden belirlenen standartlara göre dış değerlendirmeye tabi tutmaktadır.

Bu araştırmada 2020-2024 yılları arasında akredite edilen 31 Fen Bilimleri Öğretmenliği lisans programının, (1) Öğretim: Planlama, Uygulama ve Değerlendirme, (2) Öğretim Elemanları, (3) Öğrenciler, (4) Fakülte-Okul İş birliği standartları çerçevesindeki yeterlilik durumları incelenecektir.

Araştırmanın veri kaynağını 2020-2024 yılları arasında Öğretmenlik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAD) akreditasyon sürecinden geçen 31 Fen Bilimleri Öğretmenliği Lisans Programının ziyaret ekipleri tarafından hazırlanan program değerlendirme raporu özetleri oluşturacaktır.

Dört standart alanının her biriyle ilgili EPDAD değerlendirme raporların içeriği karşılaştırılacak ve yorumlanarak ayrıntılı analiz yapılacaktır. Akredite edilen programlar, (1) Öğretim: Planlama, Uygulama ve Değerlendirme, (2) Öğretim Elemanları, (3) Öğrenciler, (4) Fakülte-Okul İş birliği standartları bağlamındaki yeterlilik durumlarına göre değerlendirilecektir.

Araştırmada nitel araştırma yöntemi çerçevesinde içerik analizi yönteminden yararlanılacaktır. İçerik analizi yöntemi ile program değerlendirme raporları içerisinde yer alan veriler bütüncül bir bakış açısıyla incelenerek içerdiği anlama göre gruplandırılacak ve gruplandırılan bilgi kümeleri sistematik bir düzen içerisinde özetlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Eğitimi, Fen Bilimleri Eğitimi

Analysis of Accreditation Reports of Science Education Undergraduate Programs Going Through the Accreditation Process in Turkey

Mehmet Kürşad Duru [1,*] & Tufan Inaltekin [2]

Abstract

As teacher education became more systematic in the 21st century, a more innovative and continuous development-focused approach was developed in order to create and spread a quality culture in teacher education. The ease and speed of accessing information with today's opportunities cause this approach to become widespread and to create a quality understanding and culture in teacher training more generally and to gain dynamism. As in every level of education, a system equipped with innovative methods and techniques that ensure the development and continuity of professional competencies as well as field knowledge is advocated in teacher education. Innovative approaches developed within this framework cover both theoretical and practical education processes in order to support the professional development of teachers. On the other hand, monitoring and evaluations should be carried out for education processes with a perspective of continuous innovation and subsequent improvement and development should be carried out in a cycle. This requirement became possible with the spread of quality culture in teacher education in the 21st century and an innovative and continuous development-focused approach. This situation has been emphasized by studies such as organizing the curriculum of teacher education programs more comprehensively, increasing the supervision of programs in the context of accountability, and implementing new content and performance evaluations.

Accreditation has become one of the tools used to increase the quality of education and training in teacher training institutions, to secure its quality based on certain standards and to guarantee its sustainability. Developments have also affected the ideas about science teacher training programs. Accelerating these studies is of great importance in terms of developing and improving science education in Turkey. The Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs in Turkey (EPDAD) subjects teacher education programs to external evaluation according to predetermined standards in 7 standard areas.

In this research, the qualification status of 31 Science Education undergraduate programs accredited between 2020-2024 will be examined within the framework of (1) Teaching: Planning, Implementation and Evaluation, (2) Teaching Staff, (3) Students, (4) Faculty-School Collaboration standards .

The data source of the research will be the program evaluation report summaries prepared by the visiting teams of 31 Science Teaching Undergraduate Programs that went through the accreditation process of the Association for Evaluation and Accreditation of Teacher Education Programs (EPDAD) between 2020-2024.

The content of EPDAD evaluation reports related to each of the four standard areas will be compared and interpreted, and detailed analysis will be made. Accredited programs will be evaluated according to their competence status in the context of (1) Teaching: Planning, Implementation and Evaluation, (2) Teaching Staff, (3) Students, (4) Faculty-School Collaboration standards.

With the content analysis method, the data contained in the program evaluation reports will be examined from a holistic perspective and grouped according to the meaning they contain, and the grouped information sets will be summarized in a systematic order.

Keywords: Teacher Education, Science Education

Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Drama Yöntemi Özyeterlilikleri ile Kişilerarası İletişim Yetkinleri Arasındaki İlişki

Arzu Çanakçıoğlu [1] & Tuğba Kafadar [2,*]

[1] Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi, Sosyal Bilgiler Eğtiimi Abd Erciyes Üniversitesi
[2] Sosyal Bilgiler Eğitimi Erciyes Üniversitesi
tugbakafadar@erciyes.edu.tr

Özet

Sosyal Bilgiler hayatla iç içe, güncel ve tarihsel bilgilerin entegre edildiği, 21. yüzyıl değer ve becerilerin öğrencilere kazandırılmasını hedefleyen ve öğrenciyi birebir hayata hazırlayan bir ders niteliği taşımaktadır. Araştırmada sosyal bilgiler öğretmen adaylarının drama yöntemi özyeterliklerini ile kişilerarası iletişim yetkinlikleri arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara cevaplar aranmıştır: Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının drama yöntemi özyeterlilikleri ile kişilerarası iletişim yetkinlikleri düzeyleri nasıldır? Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının drama yöntemi özyeterlilikleri ve kişilerarası iletişim yetkinlikleri cinsiyetlerine, sınıf seviyelerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir? Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının drama yöntemi özyeterlilikleri ile kişilerarası iletişim yetkinlikleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? Araştırmanın problem cümlesini de 'sosyal bilgiler öğretmen adaylarının drama yöntemi özyeterlilikleri ile kişilerarası iletişim yetkinlikleri arasındaki anlamlı bir ilişki var mıdır?' sorusu oluşturmaktadır. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama desenine göre tasarlanmıştır. İlişkisel tarama yöntemi en az iki değişken arasındaki ilişki olup olmadığını ve birbirlerini etkileme durumlarını gösteren bir araştırma türüdür (Fraenkel, Waller & Hyun, 2012). Araştırmanın çalışma grubu ise amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örneklemesine göre belirlenmiş olup, araştırmanın çalışma grubunu sosyal bilgiler öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırmada ölçüt olarak çalışma grubunda drama eğitimi almış olmak araştırmanın ölçütlerindendir. Araştırmanın çalışma grubunda sosyal bilgiler öğretmenliği lisans eğitimi alan drama eğitimi almış 2., 3. ve 4. sınıf öğrencileri yer almıştır. Öğrencilerin 40'ı (%24.2) erkeklerden, 125'i (%75.8) kadınlardan oluşmaktadır. Sınıf düzeyi olarak 48 kişi (%29.1) 2. sınıf, 53 kişi (%32.1) 3. sınıf, 64 kişi (%38.8) 4. sınıf düzeyinde yer almıştır. Araştırmada veriler "Kişiler bilgiler formu", Can & Cantürk-Günhan (2009) tarafından geliştirilen "Yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algısı ölçeği", Çıkrıkçı ve Çinpolat (2021) tarafından Türkçeye uyarlanan "Kişilerarası iletişim yetkinliği ölçeği" ile veriler toplanmıştır. Yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algısı ölçeği Can ve Cantürk - Günhan (2009) tarafından geliştirilmiştir. 47 maddeden oluşan 5'li likert tipi bir ölçektir. Ölçek maddeleri otuz altı olumlu on bir olumsuz cümleden oluşmaktadır. Katılımcıların olumlu veya olumsuz yönelimlerini engellemek için maddeler karışık olarak sıralanmıştır. Araştırma için elde edilen verilerle yapılan güvenirlik çalışmasında Cronbach Alfa katsayısı .90 olarak hesaplanmıştır. Kişilerarası iletişim yetkinliği ölçeği ise Huang ve Lin (2018) tarafından hazırlanmış ve Çıkrıkçı ile Çinpolat (2021) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Uyarlama dört aşamalı bir süreçle gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada dil geçerliğine, ikinci aşamada yapı geçerliğine, üçüncü aşamada güvenirlik ve madde analizine son aşamada ise ölçüt ve ayırt ediciliği üzerine çalışmalar yapılmıştır. Ölçek dinleme, empati, ifade etme ve sosyal rahatlama alt boyutlarıyla dört farklı beceri alanına dayalı geliştirilmiştir. İlk dört madde dinleme becerisi, 5-8 maddeler arası sosyal rahatlık becerisini, 9-12 maddeler arası empati becerisini ve 13-15 maddeler arası ifade becerisini değerlendirmektedir. Toplamda on beş maddeli ve beş dereceli likert tipi değerlendirmeye sahip bir ölçektir. Araştırma için ölçeğin güvenirlik çalışmasında Cronbach Alpha katsayısı .79 olarak hesaplanmıştır. Araştırma verilerinin analizinde ise IBM SPSS analiz programı kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarında şu sonuçlara ulaşılmıştır: Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemi kullanmaya yönelik öz yeterlilik algılarına ilişkin cinsiyet ve sınıf değişkenlerine göre yapılan analizlerde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının kişilerarası iletişim yetkinlikleri puanlarının cinsiyete ve sınıf düzeylerine göre de yapılan analizlerde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler öğretmen adayları, drama, kişilerarası iletişim

The Relationship Between Drama Method Self-Efficacy and Interpersonal Communication Competence of Preservice Social Studies Teachers

Arzu Çanakçıoğlu [1] & Tuğba Kafadar [2,*]

Abstract

Social studies is a course that is intertwined with life, integrates current and historical information, aims to provide students with 21st century values and skills, and prepares students for life one-on-one. The aim of the study was to examine the relationship between the drama method self-efficacy and interpersonal communication competencies of preservice social studies teachers. In line with this purpose, the following questions were sought: What are the drama method self-efficacy and interpersonal communication competency levels of preservice social studies teachers? Do the drama method self-efficacy and interpersonal communication competencies of preservice social studies teachers show a significant difference according to their gender and grade level? Is there a significant relationship between the drama method self-efficacy and interpersonal communication competencies of preservice social studies teachers? The problem statement of the study is the question 'Is there a significant relationship between the drama method self-efficacy and interpersonal communication competencies of preservice social studies teachers?' The research was designed according to the relational screening design, which is one of the quantitative research methods. The relational screening method is a type of research that shows whether there is a relationship between at least two variables and how they affect each other (Fraenkel, Waller & Hyun, 2012). The study group of the research was determined according to criterion sampling, which is one of the purposeful sampling methods, and the study group of the research consists of preservice social studies teachers. Having received drama education is one of the criterion of the study. The study group of the research included 2nd, 3rd and 4th grade students who were receiving social studies teaching undergraduate education and had received drama education. 40 of the students (%24.2) were male and 125 (%75.8) were female. In terms of grade level, 48 people (%29.1) were in the 2nd grade, 53 people (%32.1) were in the 3rd grade, and 64 people (%38.8) were in the 4th grade. In the study, data were collected with the "Personal information form", the "Self-efficacy perception scale for using the creative drama method" developed by Can & Cantürk-Günhan (2009), and the "Interpersonal communication competence scale" adapted to Turkish by Çıkrıkçı and Çinpolat (2021). The self-efficacy perception scale for using the creative drama method was developed by Can and Cantürk - Günhan (2009). It is a 5-point Likert-type scale consisting of 47 items. The scale items consist of thirty-six positive and eleven negative sentences. The items were listed in mixed order to prevent the participants' positive or negative orientations. In the reliability study conducted with the data obtained for the research, the Cronbach Alpha coefficient was calculated as .90. The interpersonal communication competence scale was prepared by Huang and Lin (2018) and adapted to Turkish by Çıkrıkçı and Çinpolat (2021). The adaptation was carried out in a four-stage process. In the first stage, language validity was studied, in the second stage, construct validity, in the third stage, reliability and item analysis, and in the last stage, criteria and discrimination were studied. The scale was developed based on four different skill areas with the sub-dimensions of listening, empathy, expression and social relaxation. The first four items evaluate listening skills, items 5-8 evaluate social comfort skills, items 9-12 evaluate empathy skills and items 13-15 evaluate expression skills. It is a scale with a total of fifteen items and a five-point Likert-type evaluation. In the reliability study of the scale for the research, the Cronbach Alpha coefficient was calculated as .79. IBM SPSS analysis program was used in the analysis of the research data. The following results were reached in the research results: No significant difference was detected in the analyses conducted according to gender and grade variables regarding the self-efficacy perceptions of preservice social studies teachers towards using the creative drama method. No significant difference was detected in the analyses conducted according to gender and grade levels of the interpersonal communication competency scores of preservice social studies teachers.

Keywords: Preservice social studies teachers, drama, interpersonal communication

Derlem Dilbilim Yöntemleriyle EPDAD Değerlendirme Raporlarının İncelenmesi: İngilizce Öğretmenliği Bölümlerinin Anahtar Terimleri

Hatice Gülru Yüksel [1] & Emrah Özcan [2,*]

[1] İngilizce Öğretmenliği Yıldız Teknik Üniversitesi
[2] Ingilizce Öğretmenliği Yıldız Teknik Üniversitesi
eozcan@yildiz.edu.tr

Özet

Kalite güvencesi (QA) öğretmen eğitiminde kritik bir öneme sahiptir olması nedeniyle standartlar oluşturur ve performansı sürekli olarak izleyerek öğretmen eğitimi programlarının kalitesinin korunmasına ve geliştirilmesine yardımcı olur. Öğretmen eğitimi programlarının izlenmesi ve akreditasyonu 2015 yılından bu yana Türkiye'de EPDAD tarafından gerçekleştirilmektedir. EPDAD akreditasyonu, bölümlerin eğitim standartlarına uyduğunu ve kaliteyi sürdürmeye olan kararlılıklarını gösterir. Değerlendirme raporları, denetlenen programın güçlü yönlerini vurgulamak ve iyileştirilmesi gereken alanları belirlemek için hazırlanmaktadır. Bugüne kadar 60 farklı üniversitede toplam 276 program EPDAD tarafından akredite edilmiştir. Bu çalışma, akreditasyon raporlarından hareketle Türkiye'deki İngilizce Öğretmenliği programlarının güçlü yönlerine ve iyileştirmeye açık alanlarına genel bir bakış sunmayı amaçlamaktadır. Bu çalışma nitel bir çalışmadır ve belge inceleme yöntemi kullanılarak yapılandırılmıştır. Değerlendirme raporlarında kullanılan dil derlem dilbilim teknikleri kullanılarak analiz edilmiştir. EPDAD tarafından kamuya açık raporlardan verileri elde etmek için BBEdit ve ABBYY Fine Reader programları kullanılmıştır. Metinleri analize hazırlamak için her bölüm için biri güçlü yönler, diğeri de geliştirilmesi gereken alanlar olmak üzere iki metin dosyası oluşturulmuş, ardından tüm dosyalar birleştirilerek metinlerde geçen kelimelerin sıklık listesi hazırlanmıştır. Metin içerisinde geçen her sözcük, yer aldığı metindeki bölümün raporu üzerinde etiketlenerek kodlanmıştır. Gerçekleştirilen araştırma bulgularının, ülkemizdeki İngilizce Öğretmenliği lisans programlarının genel bir portresini sunması ve kaliteyi artırmaya yönelik gelecekteki çabalara rehberlik etmesi öngörülmektedir.

Elde edilen veriler ışığında, sözcük düzeyinde, bölümlerin güçlü yönlerinin çoğunlukla öğretim elemanları ve uygulama okullarıyla olan güçlü ilişkileri olduğu sonucuna varılabilir; bunun nedeni öğretim elemanları ve uygulama ile ilgili sözcüklerin sıklık sayıları tüm sözcükler içerisinde oldukça yüksektir. Öte yandan, dersler ve derslerle ilgili konular, derslere atıfta bulunan sözcük sıklığının diğerlerine kıyasla daha yüksek olması nedeniyle, iyileştirmeye açık alanlarda öne çıkmaktadır.

Kaynakça

European Commission, European Education and Culture Executive Agency: Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture & Eurydice. (2006). Quality assurance in teacher education in Europe. Eurydice.

O'Keeffe, A., & McCarthy, M. (2010). The Routledge Handbook of Corpus Linguistics (1st ed). Routledge.

Anahtar Kelimeler: İngilizce Öğretmenliği, akreditasyon, yükseköğretimde kalite

Approaching EPDAD Evaluation Reports from a Corpus Linguistics Perspective: Key Terms of ELT Departments

Hatice Gülru Yüksel [1] & Emrah Özcan [2,*]

Abstract

Quality assurance (QA) is critical in teacher education because it helps to maintain and improve the quality of teacher education programs by establishing standards and monitoring performance on an ongoing basis. The monitoring and accreditation of teacher education programs is overseen by EPDAD in Türkiye since 2015. The EPDAD accreditation signifies that departments adhere to rigorous standards of educational excellence and are committed to maintaining quality. Evaluation reports are meticulously crafted to highlight strengths and identify areas for improvement in the program under audit. To date, a total of 276 programs in 60 different universities have been accredited by EPDAD. This study aims to provide an overview of the strengths and areas for improvement of English Language Teaching programs in Türkiye, as informed by accreditation reports. This study is qualitative and structured using a document review method. The language used in the evaluation reports was analyzed using corpus linguistics techniques. BBEdit and ABBYY Fine Reader programs were used to acquire data from the reports publicly released by EPDAD. We created two text files for each department—one for strengths and one for areas for improvement—to prepare the texts for analysis. Subsequently, all files were combined to create a frequency list of words cited in the texts, and each word was tagged with the associated department report code from which it was taken. It is envisaged that the findings of this research would offer an overall picture of English Language Teaching undergraduate programs in our country and guide future efforts to improve quality.

With the results obtained, it can be concluded that, at the word level, the strengths of the departments mostly lie in their faculty staff and their strong relations with the practicum schools as the frequency of the words related to faculty staff and practicum is the highest among all. On the other hand, courses and subjects related to courses are considered to reside in areas for improvement since the frequency of words that refer to courses is higher compared to other words.

References

European Commission, European Education and Culture Executive Agency: Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture & Eurydice. (2006). *Quality assurance in teacher education in Europe*. Eurydice.

O'Keeffe, A., & McCarthy, M. (2010). The Routledge Handbook of Corpus Linguistics (1st ed). Routledge.

Keywords: English Language Teaching, accreditation, quality in higher education

Eğitimde Kalitenin Sağlanmasında Mesleki Gelişim Faaliyetlerinin Önemi

Mehtap Çiçen

Yabancı Diller Yüksekokulu Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
mhtpcicen@gmail.com

Özet

Eğitim kurumlarında, öğretmenlerin mesleki gelişimi, kurumun kalitesini artırmada kritik bir rol oynamaktadır. Bu durum, yalnızca mesleki gelişim faaliyetlerini değil, aynı zamanda müfredatın ve uygulamasının, öğretim mükemmeliyetinin ve dolayısıyla öğrenci ilerlemesinin de etkilenmesini içermektedir. Bu nedenle, bu faaliyetlerin sistematik olarak yürütülmesinin önemi göz ardı edilmemelidir. Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye'de bir Yabancı Diller Yüksekokulu'nda çalışan öğretim elemanlarının mesleki gelişim ihtiyaçlarını incelemek ve tanımlamak ve ardından kaliteyi artırmak için uygun önlemler almaktır. Araştırma, 61 öğretim elemanıyla gerçekleştirilmiş ve veriler anket, görüşmeler ve gözlemler yoluyla toplanmıştır. İhtiyaç analizi süreciyle, eğitmenlerin algıları, mesleki gelişim faaliyetlerine katılımı engelleyen faktörler, mesleki gelişim girişimlerinin sunulma biçimleri ve formatlarına yönelik tercihler ve kurumsal destek beklentileri belirlenmiştir. Yanıtlardan yola çıkarak, gelişimi teşvik etmek amacıyla bir eylem planı oluşturulmuş ve uygulanmıştır. Eğitmenlerin mesleki gelişim faaliyetlerine katılımı gözlemlenmiş ve yeni eylem planına karşı tutumlarını anlamak için 10'u ile görüşmeler yapılmıştır. Bulgular, eğitmenlerin, öğrenme sorumluluğunu birimle paylaştıkları katılımcı faaliyetleri tercih ettiklerini göstermiştir. Düzenli olarak gerçekleştirilen çeşitli faaliyetler beklemiş ve hem çevrim içi hem de yüz yüze sınıf öğretimini desteklemek için kaynaklar talep etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Mesleki gelişim, kalite çalışmaları

The Importance of Professional Development Activities in Ensuring Quality in Education

Mehtap Çiçen

Abstract

In educational organizations, the professional development of teachers plays a critical role in enhancing the quality of the institution. This not only involves professional development activities but also impacts the curriculum and its implementation, teaching excellence, and consequently, learner progress. Therefore, the importance of conducting these activities systematically should not be overlooked. The main objective of this research was to examine and identify the professional development needs of instructors employed at a School of Foreign Languages in Turkey and subsequently take appropriate measures to enhance the quality. It was conducted with 61 instructors, and the data were collected through a questionnaire, interviews, and observations. Through the needs analysis process, educators' perceptions, factors hindering participation in professional development activities, preferences for delivery modes and formats of professional development initiatives, and expectations for institutional support were identified. Drawing from the responses, an action plan was devised and implemented to foster development. Educators'participation in professional development activities was observed, and 10 of them were interviewed to gain insights into their receptiveness toward the new action plan. The findings indicated that educators preferred participatory activities wherein they shared the responsibility for their learning with the unit. They expected a variety of regularly conducted activities from and sought resources to bolster online and face to face classroom instruction.

Keywords: Professional development, quality studies

Öğretmen Eğitiminde Karakter Güçleri

Meltem Yıldız

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bursa Uludağ Üniversitesi
meltemyildiz@uludag.edu.tr

Özet

Öğretmen adaylarının mesleki gelişimi, üniversitedeki ana bilim dallarına yerleşmeleri ile başlamaktadır. Diğer faktörlerin yanı sıra, öğretmenlerin öğretme şeklini belirlediğinden mesleki gelişim sürecinde, öğretmen adaylarının mesleki kimliklerinin oluşumu önem arz etmektedir (Beijaard vd., 2004). Mesleki kimlik oluşumu, deneyimlerin yorumlanmasını ve yeniden incelenmesini içeren; kişisel tarihi, sosyal, psikolojik ve kültürel faktörlerden etkilenen karmaşık bir süreçtir. Bir kişi olarak öğretmen, profesyonel olarak nasıl davrandığıyla o kadar güçlü bir şekilde iç içe geçmiştir ki mesleki kimliği kişisel kimliğinden ayrı tutulamaz (Lamote ve Engels, 2010). Friesen ve Besley (2013) öğretmen mesleki kimliğinin gelişimi üzerine yaptıkları bir çalışmada, öğretmen adaylarının kişisel ve sosyal kimliklerinin değişmesinin profesyonel öğretmen kimliğinin de gelişimiyle sonuçlandığını bulmuşlardır. Karakter güçleri kişisel kimliği yansıtmaktadır (Niemiec, 2018) ve öğretmenlerin karakter güçleri öğretmenlik mesleki kimliğinin geliştirilmesinde önemli bir gerekliliktir. Karakter güçleri genellikle kişinin davranışlarında tutarlı bir şekilde ortaya çıktığı için, etkili öğretim uygulamalarına da yatkınlık sağlar (McGovern, 2011; McGovern ve Miller, 2008; McGrath, 2015). Symbaluk ve Howell (2018) de, karakter güçlerinin öğreticinin gelişmiş öğretim performansı ile bağlantılı olduğunu ortaya koymuşlardır. Bu nedenle öğretmenlerin karakter güçleri kendi mesleki kimlik gelişimlerinin yanı sıra çocukların eğitiminde de önemli bir faktördür (Yin ve Majid,2018).

Arendt'e (1971) göre öğretmek ahlaki bir faaliyettir, kendi başına bir amaçtır ve aynı zamanda düşünceli ve bilinçli etik davranış geliştirmenin bir yoludur. Öğretmenin rolü sadece bilgi aşılamak değil, aynı zamanda kişisel ve ahlaki gelişimle de ilgilenmektir (Arthur vd., 2015). Öğretmenlerin daha geniş ahlaki eğitim amaçları için iyi ahlaki karakterlere sahip olmaları gerekir (Carr, 2007; Osguthorpe, 2008; Arthur, Davison ve Lewis, 2005) görüşünü destekleyen bir çalışmanın sonucuna göre öğretmenlerin karakter güçleri ile ahlaki eğitim vermeye yönelik öz yeterlik inançları pozitif yönde anlamlı ilişkiye sahiptir (Ghurbani vd., 2022). Buna göre karakter güçlerini desteklemek öğretmen adaylarının mesleki kimlik gelişimlerine ve iyi bir öğretici olmalarına katkı sunmasının yanında hem iyi bir ahlaki rol model olmalarında hem de öğrencilerinin ahlaki gelişiminde kendilerini daha sorumlu ve yetkin hissetmelerinde önemli bir etki sağlayabilir.

Öğretmen adayları, genel öğrenci stres faktörlerine ek olarak, zorlu bir akademik müfredat, uygulamalı dersler, öğretmenlik stajları ve algılanan yüksek talepler dahil olmak üzere benzersiz zorluklarla karşı karşıyadır (Chaplain, 2008; García-Martínez vd., 2021; Geng vd., 2015; National Council for Teacher Education, 2009). Özellikle öğretmen adayları arasındaki stres olmak üzere ruhsal sorunları genellikle ele alınmaz, öğretmen gelişiminin tipik bir yönü olarak görülür ve mesleğin doğasında var olduğu kabul edilir (Birchinall vd., 2019; Gupta ve Panshikar, 2023). Karakter güçleri öğretmen eğitimi için önemlidir, çünkü öğretmen ve öğretmen adayları ile ilgili yapılan çalışmalarda psikolojik iyi oluş (Gustems ve Caldaron, 2014; Kurt Atık, 2022), olumlu kişiler arası öğretmen davranışı (Ghorbani vd., 2022), mutluluk ve öfke kontrolü (Eom, Kang ve Seo, 2016), yaşam doyumu (Gradisek, 2012) ile ilişkili oldukları tespit edilmiştir. Ayrıca karakter güçlerine dayalı gerçekleştirilen müdahale programları vasıtasıyla öğretmenlerin yılmazlık, öz yeterlik, iç kontrol odağı, azim, başa çıkma ve uyum düzeylerine olumlu yönde etki edilebileceği belirlenmiştir (Eyüboğlu Dönmez, 2022). Yin ve Majid'e (2018) göre de öğretmenlerin karakter güçleri öğrencilerin refahını ve gelişimini, çalışma ortamını ve meslektaşlar arasındaki ilişkileri etkilemektedir. Buna göre karakter güçleri mesleki kimlik gelişimi, iyi bir öğretici olma, öğrencilerinin ahlaki gelişimlerine katkı sunmalarına katkı sağlama dışında öğretmen ve öğretmen adaylarının yaşam doyumu, mutluluk gibi olumlu sonuçlar elde etmelerini ve çalışma yaşamının zorluklarına yönelik psikolojik sağlamlıklarını güçlendirmelerini destekleyebilir.

Öğretmen adaylarının karakter güçlerinin sistematik olarak belirlenmesi ve teşvik edilmesi, mesleki ve kişisel gelişimleri için önemli bir yol teşkil edebilir. Öğretmen adayları, mesleki gelişimlerinin başından itibaren karakter güçlerinin tanınıp destekleneceği, potansiyellerinin gerçekleştirileceği ve mesleki

kimliklerinin desteklenip geliştirileceği bir ortamda öğrenim görmelidirler (Gradisek,2023). Bu fikirden hareketle son yıllarda güçlü yanlara dayalı yaklaşım ön plana çıkmaya başlamıştır. Bu yaklaşım öğretmen adayının kişisel güçlerinin daha iyi bir öğretmen olmalarına yardımcı olmak için nasıl kullanılabileceğini anlamasını sağlamak amacıyla öğretim güçlerini, karakter güçlerini ve kendi benzersiz yeteneklerini belirlemelerine yardımcı olmaya odaklanan çalışmaları kapsamaktadır (Moehle, 2011). Öğretmen eğitiminde, güçlü yanlara dayalı yaklaşım ile ilgili tartışmalar müfredat ve öğretime (Anderson, 2004; Gomez, 2009) ve öğrenme ile gelişimi en iyi şekilde desteklediği söylenen bir uygulama olan Takdir Edici Danışmanlık gibi yaklaşımları kullanarak öğrencilere nasıl daha iyi mentorluk sunulacağına odaklanmıştır (Bloom, Hutson ve He, 2008; Cooperrider ve Whitney, 2005). Güçlü yanlara dayalı yaklaşıma ilişkin literatür incelemesinde He (2009), öğretmen eğitimi programlarında güçlü yanlara dayalı yaklaşımların kullanılmasının olası sonuçlarını; öğretmen adayların dayanıklılığını artırabileceği, öğretmenlik kariyerlerini sürdürmeye hazır olmalarını sağlayabileceği ve daha motive ve kararlı öğretmenler haline gelebilecekleri şeklinde sıralamıştır. Öğretmen eğitiminde güçlü yanlara dayalı yaklaşımların kullanılması, öğretmen adaylarının kendi güçlü yönlerini ve öğrencilerinin güçlü yönlerini belirlemeleri ve kullanmaları, kendi öz yeterliliklerini ve hedef belirleme yeteneklerini artırmaları ve akademik iyimserliklerini yükseltmeleri için daha iyi bir hazırlık sağlayabilir(Moehle, 2011).

Anahtar Kelimeler: Karakter güçleri, öğretmen eğitimi, mesleki kimlik

Character Strengths in Teacher Education

Meltem Yıldız

Abstract

The professional development of teacher candidates commences with their placement in the university departments. In addition to other factors, the formation of the professional identity of teacher candidates is of significant importance in the professional development process, as it determines the manner in which teachers teach (Beijaard et al., 2004). The formation of a professional identity is a complex process that involves the interpretation and re-examination of experiences and is influenced by a number of personal, historical, social, psychological and cultural factors. The teacher's professional identity is inextricably linked to their personal identity, such that the two are inseparable (Lamote & Engels, 2010). In a study conducted by Friesen and Besley (2013) on the development of teacher professional identity, it was found that the change in personal and social identities of prospective teachers resulted in the development of professional teacher identity. Character strengths reflect personal identity (Niemiec, 2018), and teachers' character strengths are an essential component of the development of teacher professional identity. Given that character strengths are often consistent across a person's behaviours, they also predispose them to effective teaching practices (McGovern, 2011; McGovern & Miller, 2008; McGrath, 2015). Symbaluk and Howell (2018) also identified a correlation between character strengths and enhanced teaching performance. Consequently, teachers' character strengths represent a crucial element in their professional identity formation and in their students' educational development (Yin & Majid, 2018).

As Arendt (1971) posited, teaching is a moral activity, an end in itself and also a means of fostering thoughtful and conscious ethical conduct. The role of the teacher is not merely to impart knowledge; it also encompasses the fostering of personal and moral development (Arthur et al., 2015). The results of a study conducted by Carr (2007), Osguthorpe (2008) and Arthur, Davison and Lewis (2005) support the view that teachers require good moral character in order to provide effective moral education. A positive and significant relationship has been identified between teachers' character strengths and their self-efficacy beliefs for providing moral education (Ghurbani et al., 2022). It can be reasonably deduced that the cultivation of supporting character strengths can facilitate the professional identity development of prospective teachers, enhancing their capacity to excel in the role of educators. Furthermore, such strengths can profoundly influence their aptitude for exemplifying moral conduct and fostering the moral growth of their pupils.

In addition to the general stressors that all students face, those training to become teachers encounter a number of unique challenges. These include the demands of an academic curriculum, the requirements of practicums, teaching internships and the perception of high demands (Chaplain, 2008; García-Martínez et al., 2021; Geng et al., 2015; National Council for Teacher Education, 2009). Psychological issues, particularly stress, are frequently overlooked in prospective teachers, perceived as an inherent aspect of the teaching profession (Birchinall et al., 2019; Gupta and Panshikar, 2023). The importance of character strengths in teacher education is underscored by studies on teachers and teacher candidates, which have demonstrated a correlation between these strengths and psychological well-being (Gustems & Caldaron, 2014; Kurt Atık, 2022). Additionally, positive interpersonal skills and behaviors have been linked to the presence of these strengths (Kurt Atık, 2022). Teacher behaviour (Ghorbani et al., 2022), happiness and anger control (Eom, Kang, & Seo, 2016), and life satisfaction (Gradisek, 2012). Furthermore, it has been established that teachers' resilience, self-efficacy, internal locus of control, determination, coping and adaptation levels can be enhanced through the implementation of intervention programmes based on character strengths (Eyüboğlu Dönmez, 2022). As postulated by Yin and Majid (2018), teachers' character strengths exert a significant influence on the well-being and development of students, the work environment and the quality of relationships between colleagues. In light of the above, it can be argued that the application of character strengths can facilitate positive outcomes for teachers and teacher candidates. These include an enhanced sense of life satisfaction and happiness, as well as the development of psychological resilience in the face of the challenges inherent to the teaching profession. Additionally, the utilisation of character strengths can foster the growth of a robust professional identity, the acquisition of effective teaching skills, and a contribution to the moral development of their students.

The potential outcomes of using strengths-based approaches in teacher education programs that have become prominent in recent years include improved resilience among teacher candidates, greater readiness to pursue teaching careers, and increased motivation and determination to become effective and committed teachers (He, 2009)

Keywords: Character strengths, teacher education, professional identity

İngilizce Öğretmen Adaylarının Etkili Öğretmenlerin Özelliklerine İlişkin Anlayışları: Karma Yöntemli Bir Çalışma

Zıa Tajeddin [1] & Zahra Valisharıatpanahı [2,*]

[1] Tefl Department Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
[2] Tefl Islamic Azad University - Tehran West Branch
shariatpanahi.zv@gmail.com

Özet

Öğretim şekli, öğretmenler tarafından dikkate alınan bir dizi unsurdan etkilenir. Bu bağlamda, öğretmen kalitesi ve öğretimin etkililiği çok sayıda özellik tarafından belirlenmektedir. Bu nedenle, öğretmen yetiştirme kurslarının amaçlarından biri, öğretmenlerin etkili öğretmen olarak tanınmalarını sağlayan faktörlerden en iyisini seçebilmeleri için etkili öğretmen bilişlerini geliştirmektir. Farklı bağlamlarda etkili öğretmenlerin özelliklerine ilişkin çok sayıda çalışma olmasına rağmen, öğretmen adaylarının bu etkililiğe ilişkin kavrayışları konusu hala yeterince araştırılmamıştır. Öğretmen adaylarının kavrayışlarını keşfetmek önemlidir çünkü bu kavrayışlar onların gelecekteki sınıf içi öğretmenlik uygulamalarını şekillendirir. Bu boşluğu gidermek için, bu çalışma İranlı EFL (yabancı dil olarak İngilizce) öğretmen adaylarının etkili öğretmenlerin özelliklerine ilişkin algılarını karma yöntem tasarımıyla araştırmayı amaçlamıştır. Eğitim kurslarını alan toplam 20 İranlı EFL öğretmen adayı yarı yapılandırılmış görüşmelere katılmıştır. Bu görüşmelerin yapılmasındaki amaç, öğretmenlerin etkili öğretmen kriterlerini araştırmaktır. Görüşme verilerini çeşitlendirmek için öğretmenler ayrıca etkili öğretmenlerin beş bileşenli çerçevesinden (Stronge, 2007) geliştirilen ve bir kişi olarak öğretmen, sınıf yönetimi, öğretimi planlama, öğretimi uygulama ve öğrenci gelişimini izlemeden oluşan Likert ölçekli bir kontrol listesini doldurmuşlardır. Bu çalışmanın sonuçları, öğretmen adayları tarafından seçilen etkili öğretmenlerin tüm niteliklerini belgelemiştir. Etkili bir öğretmeni tanımlarken, onları önce insan, sonra da öğretmen olarak görmek gerektiğine inanıyorlardı. Her iki veri kaynağının analizi, katılımcıların etkili öğretmenleri esas olarak nazik, bilgili, ilgili, sabırlı, eğlenceli ve arkadaş canlısı olmaları gibi kişisel özelliklerine göre değerlendirdiklerini göstermiştir. Bununla birlikte, çoğunlukla öğretmenlerin günlük görevler için rutinler oluşturmayı, potansiyel sorunları öngörmeyi ve sınıf alanını düzenlemeyi içeren disiplin yönetimi becerilerini vurgulamışlardır. Ayrıca, iyi düzenlenmiş bir ders planı geliştirmek ve öğrencileri öğretimin uygulanmasına dahil etmek, etkili öğretimin eğitsel önkoşulları olarak algılanmıştır. Öğrencilerin gelişiminin izlenmesi ile ilgili olarak, düzenli sınavlar yapmak ve öğrencilere düzeltici geri bildirim sağlamak, katılımcıların etkili öğretmenlerin önemli özellikleri olarak kullandıkları iki ana temadır. Etkili öğretmenlerin bazı göstergeleri diğerlerine göre daha fazla dikkat çekmiş olsa da kontrol listesinde rapor edilen ortalama puanların birbirine yakınlığı, etkili öğretmenlerin sahip olduğu özelliklerin birbiriyle ilişkili olduğunu ve bu özellikler arasında baskın bir nitelik olmadığını göstermiştir. Bu çalışmanın bulguları, öğretmen adayları tarafından algılanan etkili öğretmenlerin özelliklerine ilişkin literatürün zenginleşmesine teorik olarak yardımcı olabilir. Ayrıca, bu çalışma, öğretmen yetiştiricileri ve öğretmen alımından sorumlu kişilerin, yalnızca dil öğretimi ve öğreniminin teorisini değil, aynı zamanda öğretmenlerin bakış açılarını da göz önünde bulundurabilecekleri öğretmen eğitim kurslarını geliştirmelerine ve tasarlamalarına pratik olarak yardımcı olabilir. Böylece, öğretmen yetiştiricileri, hizmet öncesi öğretmenlerin etkili öğretmenlerle ilgili bilişsel farkındalıklarının daha fazla bilincinde olabilirler. Ayrıca bu bulgular, öğretmen adaylarının mesleki gelişimleri için etkili öğretmenlere ilişkin kavrayışlarının geliştirilmesine yardımcı olabilir. Çalışmanın daha kesin ve kapsamlı sonuçlar vermesi için, bulgular daha derinlemesine nitel yaklaşımlara açıktır.

Anahtar Kelimeler: etkili öğretmenler, öğretmen eğitimi, öğretmen kavrayışı

Pre-service EFL Teachers' Cognition of Characteristics of Effective Teachers: A Mixed-Method Exploration

Zıa Tajeddin [1] & Zahra Valisharıatpanahı [2,*]

Abstract

The way of teaching is influenced by a number of elements taken into account by teachers. In this regard, Teacher quality and the effectiveness of teaching are framed by numerous characteristics. Therefore, one of the aims of teacher training courses is to develop teachers' cognition of effective teachers in order to choose the best of those factors by which they are recognized as effective teachers. Although there are numerous studies on the characteristics of effective teachers in different contexts, the topic of pre-service teachers' cognition of this effectiveness is still under-researched. Exploring pre-service teachers' cognition is important because it informs their future teaching practice in the classroom. To address this gap, this study aimed to explore Iranian pre-service EFL teachers' perceptions of the characteristics of effective teachers through a mixed-methods design. A total of 20 Iranian pre-service EFL teachers who were taking their training course participated in semi-structured interviews. The aim of the carrying out these interviews was to investigate teachers' criteria for effective teachers. To triangulate the interview data, the teachers also filled out a Likert-scale checklist developed out of a five-component framework of effective teachers (Stronge, 2007) consisting of teacher as a person, classroom management, planning for instruction, implementing instruction, and monitoring student progress. The results of this study documented all qualities of effective teachers chosen by pre-service teachers. They believed that in defining an effective teacher, there is a need to regard them first as people and second as teachers. The analysis of both sources of data indicated that the participants valued effective teachers mainly based on their personal characteristics such as being kind, knowledgeable, caring, patient, funny, and friendly. However, they mostly emphasized teachers' ability for discipline management, which included establishing routines for daily tasks, anticipating potential problems, and organizing classroom space. Furthermore, developing a well-organized lesson plan and engaging learners in implementing instruction were perceived as the instructional prerequisites of effective teaching. As to the monitoring of learners' progress, giving regular quizzes and providing learners with corrective feedback were two main themes that the participants used as the crucial characteristics of effective teachers. Although some indicators of effective teachers received more attention than others, the proximity of mean scores reported in the checklist showed that characteristics possessed by effective teachers were interrelated and that there was no predominant quality among these features. The findings of the present study can theoretically help enrich the literature on the characteristics of effective teachers perceived by pre-service teachers. Furthermore, it can practically help teacher trainers and those in charge of recruiting teachers to develop and design teacher training courses in which not only the theory of language teaching and learning but also teachers' perspectives can be taken into consideration by teacher educators so that they can be more conscious of pre-service teachers' cognition about effective teachers. Furthermore, the findings can help enhance pre-service teachers' cognition of effective teachers for their professional development. For the study to yield more conclusive and comprehensive results, the findings are open for more in-depth qualitative approaches.

Keywords: effective teachers, teacher education, teacher cognition

Mesleki Gelişimde Öğretmen Etkenliği Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Hateme Aysel Kuzu [1,*], Cahit Erdem [2], Hilal Tunç Toptaş [2] & Barış Varol [2]

[1] Eğitim Programları ve Öğretim (Dr) Afyon Kocatepe Üniversitesi
[2] Eğitim Programları ve Öğretim Afyon Kocatepe Üniversitesi
hatemeayselcalskan@gmail.com

Özet

Bu çalışma, mesleki gelişim bağlamında öğretmen etkenliğini değerlendiren kapsamlı bir ölçek geliştirmeyi amaçlamaktadır. Eğitim alanındaki sürekli değişim ve gelişim dinamikleri göz önüne alındığında, öğretmenlerin eğitim reformlarını yönlendirme ve öğrenme deneyimlerini şekillendirmedeki kritik rolü giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Öğretmenlerin mesleki niteliklerinin geliştirilmesi, eğitim sisteminde meydana gelen önemli değişimlerin hızlı ve etkili bir şekilde uygulanmasını sağlayan temel bir faktördür. Eğitim sisteminde çeşitli aralıklarla gerçekleştirilen reformlar, öğretmenlerin güçlendirilmesi ve mesleki yeterliliklerinin artırılmasıyla daha etkili sonuçlar elde etmeyi hedeflemektedir. Bu bağlamda, öğretmenlerin mesleki gelişiminin önemi her zamankinden daha fazla dikkat çekmektedir. Çalışmanın temel amacı, mesleki gelişim bağlamında öğretmen etkenliğinin çok yönlü boyutlarını açıklamak için bir ölçek geliştirmek ve eğitim politikaları ile pedagojik uygulamalar arasındaki dinamik etkileşimi derinlemesine araştırmaktır. Eğitim reformlarının etkinliği, doğrudan öğretmenlerin mesleki yeterlilikleri ile ilişkilidir. Bu nedenle, öğretmenlerin mevcut eğitim reformlarına uyum sağlaması, pedagojik duyarlılıklarını geliştirmesi ve bu değişiklikleri uygulamalara entegre etmesi gerekmektedir. Eğitimdeki bu değişimlerin başarıyla uygulanabilmesi için öğretmenlerin mesleki gelişim bağlamındaki etkenliklerinin değerlendirilmesi, eğitim sisteminin kalitesini artırma adına kritik bir adımdır. Bu araştırma, mesleki gelişim boyutuyla öğretmen etkenliğini ölçen bir ölçek geliştirme sürecini metodolojik olarak kapsamaktadır. Araştırmanın hedef kitlesi, 2023-2024 eğitim-öğretim yılında Afyonkarahisar'daki Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan öğretmenlerdir. Basit seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılarak 311 öğretmenden veri toplanmış, uç değerler atıldıktan sonra 304 öğretmenin yanıtları analiz edilmiştir. Ölçek geliştirme süreci, dokuz aşamalı bir süreç izlemiştir : (1) alanyazın incelemesi, (2) madde havuzu oluşturma, (3) uygun format belirleme, (4) taslak yapının geliştirilmesi, (5) uzman değerlendirmesi, (6) ön uygulama, (7) ölçeğin ana katılımcı grubuna uygulanması, (8) geçerlik ve güvenirlik çalışmaları, (9) nihai şeklin verilmesi. Araştırma sürecinde ilk olarak, alanyazın detaylı bir şekilde incelenmiş ve anahtar kavramlar belirlenmiştir. 55 maddeden oluşan bir madde havuzu oluşturulmuş ve bu havuzdan 52 maddelik bir taslak ölçek geliştirilmiştir. Uzman görüşleri doğrultusunda madde sayısı 48'e düşürülmüş ve pilot uygulama yapılmıştır. Pilot uygulama sonucunda, ölçekteki madde sayısı 48'den27'ye inmiştir. Ölçeğin güvenirliği için Cronbach alpha değerleri incelenmiş ve yapı geçerliği Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) yoluyla test edilmiştir. Yapı geçerliği için öncelikle Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) analizi, ve Barlett's testi yapılmış, sonrasında Temel Bileşenler Analizi ve Varimax Döndürme yöntemi ile ölçek yapısı test edilmiştir. Çalışmanın ana bulguları, geliştirilen ölçeğin dört alt boyutta ve 27 maddede geçerli ve güvenilir ölçümler sağladığını ortaya koymaktadır. Öğretmen etkenliğini mesleki gelişim boyutuyla değerlendiren bu ölçek, öğretmenlerin mesleki gelişimlerini, bu süreçteki karar verme yeteneklerini ve etkenlik düzeylerinin pedagojik uygulamalarını nasıl etkilediğini ölçmeyi amaçlamaktadır. Ölçek formunun faktör yapısı farklı bir örneklemden toplanan verilerle doğrulayıcı faktör analizi yoluyla yeniden test edilecektir.Geliştirilen ölçek, öğretmenlerin mesleki gelişimlerini ve uygulama yeteneklerini öğretmen etkenliği bağlamında değerlendirmede kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir araç sunmaktadır. Eğitim reformlarının başarılı bir şekilde uygulanması ve öğretmenlerin güçlendirilmesi için sürekli mesleki gelişim içerisinde buluna öğretmenlere ihtiyaç vardır. Bu durumun ölçülmesi için ise bu tür ölçeklerin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Geliştirilen ölçek nicel desendeki araştırmalar kapsamında kullanılarak çok sayıda öğretmenden veri toplamayı mümkün kılacağı için eğitim politikalarına destek sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: mesleki gelişim, öğretmen etkenliği, ölçme aracı geliştirme

Development of Teacher Agency for Professional Development Scale: Validity and Reliability Study

Hateme Aysel Kuzu [1,*], Cahit Erdem [2], Hilal Tunç Toptaş [2] & Barış Varol [2]

Abstract

The objective of this study is to develop a comprehensive scale for the assessment of teacher agency in the context of professional development. In light of the ever-evolving landscape of education, the pivotal function of teachers in spearheading educational reforms and influencing learning experiences is becoming increasingly crucial. The advancement of teachers' professional qualifications is a pivotal element that facilitates the expeditious and efficacious implementation of substantial alterations in the education system. Reforms to the education system at various intervals aim to achieve more effective results by empowering teachers and increasing their professional competences. In this context, the importance of teachers' professional development has attracted more attention than ever before. The main purpose of this study is to develop a scale to explain the multifaceted dimensions of teacher agency in the context of professional development and to explore in depth the dynamic interaction between educational policies and pedagogical practices. The efficacy of educational reforms is contingent upon the professional competencies of the teaching staff. It is therefore incumbent upon teachers to adapt to the current educational reforms, develop their pedagogical sensitivity and integrate these changes into their practices. In order to successfully implement these changes in education, it is essential to evaluate teachers' agency levels in the context of professional development, as this will facilitate improvements to the quality of the education system. This research methodologically examines the process of developing a scale for measuring teacher agency in relation to professional development. The research is focused on teachers employed in schools affiliated with the Ministry of National Education in Afyonkarahisar during the 2023-2024 academic year. The data were collected from 311 teachers using the simple random sampling method, and the responses of 304 teachers were analysed after the outliers were removed. The scale development process was conducted in accordance with a nine-stage methodology, comprising the following stages: (1) literature review, (2) item pool creation, (3) format determination, (4) draft structure development, (5) expert evaluation, (6) pilot application, (7) scale application to the main participant group, (8) validity and reliability studies, and (9) finalisation. In the initial stages of the research process, a comprehensive analysis of the existing literature was conducted, with a view to identifying the key concepts that would inform the subsequent stages of the study. An item pool comprising 55 items was constructed, and a 52-item draft scale was subsequently developed from this pool. In accordance with the recommendations of the expert panel, the number of items was reduced to 48, and a pilot application was conducted. Following the pilot application, the number of items in the scale was reduced from 48 to 27. The reliability of the scale was evaluated through the analysis of Cronbach alpha values, while construct validity was assessed through Exploratory Factor Analysis (EFA). To assess construct validity, a KMO analysis and a Barlett's test were initially conducted, followed by a Principal Component Analysis and Varimax Rotation method to evaluate the scale structure. The principal findings of the study demonstrate that the developed scale offers valid and reliable measurements across four sub-dimensions and 27 items. The objective of this scale, which assesses teacher agency in the context of professional development, is to evaluate teachers' professional development, their decision-making abilities in this process, and the impact of their agency levels on their pedagogical practices. The factor structure of the scale will be re-tested through the application of a confirmatory factor analysis, utilising data collected from a different sample. The developed scale provides a valid and reliable tool for the assessment of teachers' professional development and implementation skills in the context of teacher agency. In order to successfully implement educational reforms and empower teachers, it is essential to engage them in continuous professional development. The development of scales to measure this situation is therefore of great importance. It is anticipated that the scale will support educational policies by enabling the collection of data from a large number of teachers within the scope of quantitative research.

Keywords: professional development, teacher agency, scale development

Okul Yöneticilerinin Mesleki Çalışmalara Yönelik Görüşleri

Fahrettin Aşıcı [1,*] & Ogün Bilge [2]

[1] İlköğretim Matematik Öğretmenliği Balıkesir Üniversitesi
[2] Ankara Il Milli Eğitim Müdürlüğü Milli Eğitim Bakanlığı
fahrettin.asici@balikesir.edu.tr

Özet

Eğitim kalitesinin arttırılması noktasındaki en önemli unsurlardan birinin öğretmen olduğu dikkate alındığında, bilimsel ve teknolojik gelişmelerin sağladığı yeni fırsatlarla hızlanan dünya, eğitimcilerin de kendilerini yenilemelerini gerektirmekte ve bu da mesleki gelişimlerini sağlamalarını zorunlu kılmaktadır. Bu noktada eğitimcilere eğitim öğretim döneminin farklı zamanlarında verilen hizmet içi eğitimlerin rolü büyüktür. Bu bağlamda Millî Eğitim Bakanlığı, örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan yönetici ve öğretmenlere ilgili yönetmeliklerde belirlenen dönemlerde mesleki çalışma yapma yükümlülüğü getirmiştir. Öğretmenlerin mesleki çalışmaları, Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü tarafından planlanarak uygulanması için okul ve kurumlara gönderilmektedir. Genel müdürlüğün genel hatları ile çerçevesini çizdiği mesleki çalışma programlarında, okul/kurum müdürlükleri ile il ve ilçe milli eğitim müdürlükleri tarafından yapılacak çalışmalar yer almaktadır. Bütün bu çalışmaların amacı eğitimcilerin hizmet içinde belirli konu alanlarında eğitim almaları ve mesleki açıdan gelişimlerine katkıda bulunulmasıdır. Bu durumda eğitimcilerden beklenen, bu çalışmalardan en iyi şekilde yararlanarak bunu eğitim-öğretim sürecine yansıtmalarıdır. Bu noktada eğitimcilere verilen hizmet içi eğitimlerin etkililiğin araştırılması, ilköğretim ve ortaöğretim seviyesinde görev yapan ve eğitimlerin planlanması ve yürütülmesinde büyük rolü olan okul yöneticilerinin mesleki çalışmalara ilişkin görüşlerinin belirlenmesi gelecekte yapılacak çalışmaların daha iyi planlanması, daha nitelikli ve verimli şekilde gerçekleştirilmesi açısından önemli görülmektedir. Ayrıca bu çalışmalar katılan öğretmen ve yönetici sayısının fazlalığı, harcanan emek ve zaman ile ödenen ek ders ücreti yönüyle de oldukça büyük bir öneme sahiptir. Bu yönüyle mesleki çalışmaların etkililiğinin belirlenmesi ve amacına uygun yapılıp yapılmadığının incelenmesi önemli görülmektedir. Bu bağlamda şimdiki çalışmanın amacı, okul yöneticilerinin mesleki çalışmalara ilişkin görüşlerinin belirlenmesidir. Bu kapsamda, nitel araştırma yaklaşımı üzerine durum çalışması olarak temellendirilen çalışmanın katılımcılarını, Ankara il merkezinde görev yapmakta olan ve gönüllü olduğunu bildiren 33 okul yöneticisi oluşturmaktadır. Bu kapsamda okul yöneticilerinden eğitim öğretim yılı başında, sonunda ve ara tatillerde yapılan mesleki çalışmalar ile çalışmaların planlanması, uygulanması, değerlendirilmesi, süresi, içeriği, zümre öğretmenler kurulu ve çalışmalardan beklentileri ile ilgili görüşleri istenmiştir. Çalışmanın verileri, araştırmacılar tarafından hazırlanan ve uzman görüşü ile şekillendirilen yazılı görüş alma formu ile toplanmış olup, nitel veri analiz yöntemleriyle NVivo 15 yazılımı ile çözümlenmekte olup, analiz süreci devam etmektedir. Çalışmadan elde edilen ilk sonuçlar, okul yöneticilerinin genel anlamda eğitim öğretim döneminin işleyişi ve planlama açısından mesleki çalışmaları yararlı bulduklarını, ancak öğretmenlerin genellikle çalışmalara katılım konusunda isteksiz olduklarını ya da zorunlu katılım gerektiren çalışmalara katıldıklarını düşündüklerini göstermektedir. Çalışmanın sonucunda; elde edilen bulgular ışığında ileriki çalışmalar için araştırmacılara ve yapılabilecek düzenlemeler ile ilgili politika uygulayıcılarına önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Yöneticisi, Mesleki Çalışma, Hizmet İçi Eğitim

School Administrators' Opinions on Professional Studies

Fahrettin Aşıcı [1,*] & Ogün Bilge [2]

Abstract

Considering that one of the most important elements to improve the quality of education is one of the most important elements, the world, which has accelerated with new opportunities provided by scientific and technological developments, requires educators to renew themselves and this necessitates their professional development. At this point, the role of in-service training given to educators at different times of the educational period in our country has a major role. In this context, the Ministry of National Education has imposed an obligation on administrators and teachers working in formal and non-formal education institutions to carry out professional work in the periods specified in the relevant regulations. Teachers' professional studies are planned by the General Directorate of Teacher Training and Development and sent to schools and institutions for implementation. The professional work programs outlined by the General Directorate include the activities to be carried out by school/institution directorates and provincial and district national education directorates. The aim of all these studies is that educators receive education in certain subject areas within the service and contribute to their professional development. In this case, the expectations of the educators are the best way to benefit from these studies to reflect this in the education process. At this point, it is important to investigate the effectiveness of in-service trainings given to educators and to determine the opinions of school administrators, who work in primary and secondary education and have a great role in the planning and execution of trainings, on professional studies to better plan future studies and to realize them in a more qualified and efficient way. In addition, these activities have a great importance in terms of the high number of teachers and administrators participating, the effort and time spent, and the additional course fee paid. In this respect, it is important to determine the effectiveness of professional activities and to examine whether they are carried out in accordance with their purpose. In this context, the aim of the current study is to determine the views of school administrators on professional studies. In this context, the participants of the study, which was based on qualitative research approach as a case study, consisted of 33 school administrators working in Ankara provincial centre and who reported that they volunteered. In this context, school administrators were asked for their opinions on the professional studies conducted at the beginning and end of the academic year and during the interim vacations, as well as their opinions on the planning, implementation, evaluation, duration, content, the committee of teachers and their expectations from the studies. The data of the study were collected with the written opinion form prepared by the researchers and shaped by expert opinion and is analysed by Nvivo 15 software through qualitative data analysis methods. The preliminary results of the study show that school administrators generally find the professional activities useful in terms of planning and functioning of the educational period, but teachers are generally reluctant to participate in the activities or think that they participate in activities that require compulsory participation. At the end of the study; in the light of the findings, suggestions will be made to researchers for future studies and policy implementers regarding the regulations that can be made.

Keywords: School Administrator, Professional Studies, In-Service Training

Belgenet Yazışma Sistemi Hizmetiçi Eğitim Programının Kirkpatrick Modeli ile Değerlendirilmesi

Veysel Bilal Arslankara [1,*], Elif Arslankara [2], Abdüssamet Uçar [3] & Kübra Uçar [4]

[1] Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Akyazı Ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü
[2] Moda Tasarımı Işmont Halil Bildirici Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
[3] Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Akyazı Mesleki Eğitim Merkezi
[4] Sınıf Öğretmenliği Akyazı Mehmet Soykan Ilkokulu
vbilalarslankara@gmail.com

Özet

Milli Eğitim Bakanlığı (MEB), 2014-2024 yılları arasında Doküman Yönetim Sistemi (DYS) adını taşıyan masaüstü yazışma platformunu kullanmıştır. 2024 yılı Mayıs ayı itibarıyla çeşitli ihtiyaç ve gereklilikler doğrultusunda, Türksat tarafından geliştirilen ve Elektronik Belge Yönetim Sistemi (EBYS) ana çatısı altında yer alan web tabanlı Belge Net yazışma sistemine geçiş yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 2024 yılından itibaren kullanılmaya başlanan EBYS Belge Net yazışma sistemine yönelik düzenlenen hizmet içi eğitim programının etkinliğinin, Kirkpatrick Eğitim Değerlendirme Modeli çerçevesinde incelenmesidir. Kirkpatrick modeli doğrultusunda değerlendirme; Reaksiyonlar, Öğrenme, Davranış ve Sonuçlar olmak üzere dört aşamada gerçekleştirilmiştir.

Reaksiyonlar aşamasında, katılımcıların eğitimden memnuniyet düzeyleri, eğitim sonunda uygulanan memnuniyet anketleriyle ölçülmüştür. Öğrenme aşamasında, öğrenmenin gerçekleşme düzeyini belirlemek amacıyla eğitim öncesi ve sonrası bilgi düzeyini ölçen testler uygulanmış, öğrenme hedeflerinin ne dereceye kadar karşılandığı analiz edilmiştir. Bu aşamada tanımlayıcı istatistikler ve t-testi analizi ile öğrenmenin gerçekleşme düzeyi incelenirken, memnuniyet ve öğrenme değişkenleri arasındaki ilişkiler korelasyon analiziyle değerlendirilmiştir.

Davranış aşamasında ise katılımcıların öğrendikleri bilgi ve becerileri iş ortamına transfer edebilme yetenekleri, kişisel hedefleri ve eğitim sonrası uygulamalara yönelik eğilimleri izlenmiştir. Analiz sonuçları, eğitim öncesi ve sonrası öğrenme düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğunu, ayrıca reaksiyon ve öğrenme aşamaları arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermiştir. Ancak, iş transferi aşamasında katılımcıların istekli ve planlı olmalarına rağmen, uygulamaların beklenen düzeyde gerçekleşmediği gözlemlenmiştir. Kirkpatrick modelinin, diğer kurumsal eğitimlerin etkinlik değerlendirilmesinde de başarılı bir şekilde uygulanabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hizmet içi eğitim, kirkpatrick değerlendirme modeli, yazışma sistemi

Evaluation of Belgenet Correspondence System In-Service Training Programme with Kirkpatrick Model

Veysel Bilal Arslankara [1,*], Elif Arslankara [2], Abdüssamet Uçar [3] & Kübra Uçar [4]

Abstract

The Ministry of National Education (MEB) used the Document Management System (DYS), a desktop-based correspondence platform, between 2014 and May 2024. As of May 2024, due to various needs and requirements, the ministry transitioned to the web-based correspondence system, Belge Net, developed by Türksat under the framework of the Electronic Document Management System (EBYS). The aim of this study is to evaluate the effectiveness of an in-service training program designed for the use of the EBYS Belge Net correspondence system, which has been implemented by the Ministry of National Education since 2024, using the Kirkpatrick Training Evaluation Model. In accordance with the Kirkpatrick model, the evaluation was carried out in four stages: Reactions, Learning, Behavior, and Results.

In the Reactions stage, participants' satisfaction with the training was measured through satisfaction surveys administered at the end of the training. In the Learning stage, tests were conducted both before

and after the training to measure the level of knowledge and the achievement of learning objectives. Descriptive statistics and t-test analyses were used to assess the level of learning, while correlation analysis was applied to examine the relationships between satisfaction and learning variables.

At the Behavior stage, tests were administered to observe the participants' ability to transfer the acquired knowledge and skills to the job, as well as their personal goals and tendencies regarding post-training application. The analysis results indicated a significant difference between the pre- and post-training learning measurements and revealed a meaningful relationship between the Reactions and Learning stages. However, although participants were eager and well-prepared for job transfer, it was observed that the level of application did not meet the expected standards. It is concluded that the Kirkpatrick model can be successfully applied to evaluate the effectiveness of other institutional training programs.

Keywords: In-service training, kirkpatrick evaluation model, correspondence system

Towards Systematic Quality Enhancement: Improving İnternal Outsourcing Through Buddy System in ELT

Ece Zehir Topkaya [1,*], Onur Ergünay [2], Didem Koban Koç [2], Kadriye Dimici [2], Kudret Öktem Öztürk [3], Irem Erdem [3] & Burcu Başak Coşkun [3]

[1] Department of Foreign Languages Teaching Izmir Demokrasi University, Faculty of Education
[2] Department of Teacher Training in English Izmir Demokrasi University
[3] School of Foreign Languages Izmir Demokrasi University
ecetopkaya@yahoo.com

Abstract

Improving the quality of instruction is essential in higher education, especially in internal outsourcing where lecturers from different units take on teaching courses outside their home departments. Research highlights that the transitioning process for these lecturers plays a crucial role in maintaining educational standards and aligning teaching practices with departmental goals (Harvey, 2013; Marshall, 2012). In this context, effective cross-departmental collaboration is paramount, and it not only ensures consistency in instructional quality but also fosters a sense of belonging and integration, which is vital for collaborative teaching environments (Brouwer et al., 2024; Harvey, 2017). Moreover, studies have shown that pairing less familiar lecturers with department-based colleagues through buddying can improve teaching efficacy, reduce anxiety, and enhance students' and instructors' overall instructional experience (Wevill & Savage, 2020).

In many Turkish universities, English Language Teaching (ELT) departments often welcome lecturers from internal departments to join their teams on a sessional basis. Yet, there is a dearth of research examining how this integration takes place and its benefits and challenges. Against this backdrop, this study examines the implementation of a buddy system as part of an internal outsourcing process, where three lecturers from the School of Foreign Languages were brought in to teach four courses in an English Language Teaching (ELT) department at a state university in Türkiye. These external lecturers were paired with four department-based lecturers in a cross-departmental collaboration to address concerns raised by students regarding instructional quality revealed by a SWOT analysis. To shed light on the benefits and challenges of the buddy system as experienced by the lecturers, this study explores how such a system can be shaped and implemented to improve alignment with departmental goals, enhance instructional coherence, and overall increase instructional quality.

The research utilizes a participatory action research methodology including a three-step process: a) initial assessment, where a snapshot of who the lecturers are in the buddying process and their support needs as well as the specific needs of the department will be examined to help optimize the buddy system; b) implementing the buddy system as a collegial support mechanism, where the lecturers will collaborate to address identified needs; and c) evaluating the benefits and challenges of the system.

Data will be collected through self-reported questionnaires, reflective journals, and focus group discussions. The quantitative data regarding participants' demographics will be analyzed through descriptive statistics, while the qualitative data will be examined through content analysis. Since the study is in its early stages, only the theoretical background, the initial assessment phase, and the buddy system framework will be presented at the conference.

Bearing the gap in mind in understanding how cross-departmental integrations through buddying can be put in place, this study ultimately intends to offer insights into the development of an effective collaboration model to improve lecturer integration and teaching experience with a focus on enhancing teaching quality and overall instructional quality.

Anahtar Kelimeler: English Language Teaching, cross-departmental collaboration, buddy system

Öğretmenlerin Mesleki Gelişimi ve Hizmet İçi Eğitim Uygulamaları: Okul Müdürlerinin Rolü ve Etkisi

Tuncay Küçükdanacı [1,*] & Nurcan Parmak [1]

[1] Sınıf Öğretmenliği Milli Eğitim Bakanlığı
ijsspjournal@gmail.com

Özet

Bu çalışma, öğretmenlerin mesleki gelişiminde okul müdürlerinin rolünü ve hizmet içi eğitim uygulamalarının etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Okul müdürleri, öğretmenlerin mesleki gelişim süreçlerinde kritik bir role sahiptir ve bu süreçlerin başarılı olabilmesi için etkin liderlik ve destek önemlidir. Çalışmada, bir ortaokulda gerçekleştirilen hizmet içi eğitim programları üzerine nitel bir analiz yapılmıştır. Çalışmada, nitel araştırma yöntemi kullanılarak, öğretmenlerle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerde, hizmet içi eğitim programlarının öğretmenlerin mesleki gelişimine olan katkıları ve müdürlerin bu süreçteki destekleyici rolü üzerine odaklanılmıştır. Veriler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Çalışmada, hizmet içi eğitim programlarına katılan öğretmenlerin mesleki gelişimlerinde olumlu etkiler gözlemlenmiştir. Okul müdürlerinin, öğretmenlerin gelişim sürecinde aktif rol almaları, öğretmenlerin motivasyonunu ve eğitime olan katılımlarını artırmıştır. Ayrıca, öğretmenler, müdürlerinden aldıkları desteğin, mesleki gelişimlerini sürdürme konusunda onları teşvik ettiğini belirtmişlerdir. Bu çalışma, hizmet içi eğitim programlarının öğretmenlerin mesleki gelişiminde önemli bir etken olduğunu ve okul müdürlerinin bu süreçteki liderlik rolünün belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Okul müdürlerinin daha etkin rol aldığı mesleki gelişim süreçlerinin, eğitim kalitesini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: mesleki gelişim, hizmet içi eğitim, eğitim kalitesi

Teachers' Professional Development and In-Service Training Practices: The Role and Impact of School Principals

Tuncay Küçükdanacı [1,*] & Nurcan Parmak [1]

Abstract

This study examines the role of school principals in teachers' professional development and the impact of in-service training practices. School principals play a critical role in teachers' professional development processes, and effective leadership and support are essential for these processes to be successful. This study conducted a qualitative analysis on in-service training programs implemented in a middle school. Semi-structured interviews were conducted with teachers, focusing on their contributions to professional development from in-service training programs and the supportive role of principals in this process. The data were evaluated using content analysis. The study observed that teachers participating in in-service training programs experienced positive effects on their professional development. The active involvement of school principals in the development process increased teachers' motivation and participation in education. Additionally, teachers stated that the support they received from their principals encouraged them to continue their professional development. This study reveals that in-service training programs are a significant factor in teachers' professional development and that the leadership role of school principals in this process is crucial. It concludes that school principals' active role in the professional development process enhances the quality of education.

Keywords: professional development, in-service training, educational quality

Öğretmenlik Uygulaması Süreci: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adaylarının Görüşleri

Züleyha Avşar [1,*] & Nazlı Yanar-Tunçel [2]

[1] Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Antrenörlük Eğitimi Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
zuleyha@uludag.edu.tr

Özet

Öğretmenlik uygulaması dersi, öğretmen adaylarının kontrollü ve destekleyici bir ortamda deneyim kazanmalarına ve öğretim stratejilerini geliştirmelerine olanak sağlaması açısından, öğretmen eğitimi programının ürünlerini test etme fırsatı sunması açısından ve öğretmen eğitiminin kalitesini etkilemesi açısından önemli bir derstir. Bu nedenle araştırma, beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulama sürecinde karşılaştıkları zorlukları ve fırsatları daha iyi anlamalarına yardımcı olmak, öğretmen yetiştiren kurumlara önerilerde bulunmak ve sorunları çözmede fikirler sunmak amacıyla planlanmış ve öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması dersi deneyimlerini ortaya koymak için hazırlanmıştır. Araştırmada eğitim öğretim ortamının bağlam farklılıkları göz önüne alınarak nitel araştırma yöntemine başvurulmuş ve odak grup görüşmesi tekniği kullanılarak veri toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, öğretmenlik uygulaması dersini bir ortaokulda (n=12) ve bir lisede (n=12) olmak üzere iki farklı okulda deneyimleyen 24 beden eğitimi ve spor öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katılımcılar odak grup görüşmesine gönüllü olarak katılmış ve onam formunu imzalamışlardır. Odak grup görüşmesinde araştırmacılar tarafından hazırlanan öğretmenlik uygulaması süreci ile ilgili yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre ortaokulda öğretmenlik uygulamasına katılan öğretmen adayları, okulun spor salonunun ve bazı spor dalları için yeterli malzemenin olmamasını, ilk haftalarda sınıfı kontrol etmekte zorlanmalarını bir sorun olarak ifade ederken; uygulama öğretmenlerinin kendilerine yaklaşımını, uygulama öğretim elemanının ilk haftalarda sürekli yanlarında gelerek kendilerinin uyum sürecini kolaylaştırmasını ve okuldaki diğer branş öğretmenlerinin kendilerine yaklaşımını olumlu görüş olarak belirtmişlerdir. Lisede öğretmenlik uygulamasına giden öğretmen adayları ise uygulama öğretmenlerinden birisinin cinsiyetçi yaklaşımını yani kadın öğretmen adayları ile iletişim kurmazken erkek öğretmen adayları ile iletişim kurmasını ve kendilerini notla tehdit etmesini olumsuz bir durum olarak ifade etmişlerdir. Bu grupta belirtilen diğer olumsuz görüşler arasında öğrencilerin fiziksel aktivite alt yapısının olmaması nedeniyle derslerde çok isteksiz olmaları ve özellikle son sınıf öğrencilerinin sınava hazırlık bahanesiyle derslere katılmak istememesi ama buna rağmen ölçme ve değerlendirme aşamasında çok yüksek notlar almaları bulunmaktadır. Bunun yanı sıra, lisede spor salonunun olması ve malzemenin fazlalığı olumlu bir durum olarak değerlendirilmiştir. Her iki grubun da olumsuz olarak ifade ettiği bir diğer görüş ise uygulama öğretim elemanının tüm öğretmen adaylarını gözlemleme fırsatının olmaması ve yeterince geri bildirim verilmemesidir. Sonuçlara dayalı olarak, öğretmenlik uygulaması için fakülte uygulama koordinatörlerinin, öğretmen adayları ile ilgilenen, onlara geribildirimler verebilen ve öğretmeye istekli uygulama öğretmenleri ile çalışması, uygulama okulları belirlenirken okul yerine öğretmen temelli bir yaklaşım izlenmesi önerilmektedir. Bu şekilde, öğretmen adaylarının ilk öğretim deneyimlerinde olumsuz tecrübeler yaşamasına neden olabilecek uygulama öğretmenlerinin önüne geçilebilir. Ayrıca, uygulama öğretim elemanlarının ders yükleri azaltılarak dönem boyunca tüm öğretmen adaylarını gözlemleme olanağı yaratılmalıdır. Uygulama öğretim elemanının tüm öğretmen adaylarını gözlemleyememe sorunu, öğretim elemanı başına düşen 12 öğretmen adayı yerine daha az öğretmen adayı yükü ile de çözülebilir. Katılımcılar tarafından ifade edilen malzeme eksikliği ve spor salonu eksikliği araştırmacılar tarafından büyük bir sorun olarak görülmemektedir. Bazı öğretmen adayları sınıf içi etkinliklerle, oyun odaklı yaklaşım ve yöntemlerle bu eksikliği rahatlıkla kapattıklarını ifade etmişlerdir. Burada öğretmen adaylarının yaratıcılığı da devreye girmekte hatta olumsuz gibi görünen bu durum avantaj haline gelebilmektedir. Bu sorunun çözümüne destek olması açısından, öğretmen adaylarının yaratıcılığını destekleyen materyal tasarımı dersinin tekrar öğretmen eğitimi programlarına alınması da tavsiye edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor, öğretmenlik uygulaması

Teaching Practice Process: Views of Prospective Physical Education and Sports Teachers

Züleyha Avşar [1,*] & Nazlı Yanar-Tunçel [2]

Abstract

The teaching practice course is one of the most important courses because it provides teacher candidates with the opportunity to gain experience in a controlled and supportive environment, test the outputs of teacher education programs, and impact the quality of teacher education. Therefore, this research was designed to help physical education and sports teacher candidates better understand the challenges and opportunities they face during their teaching practice, provide suggestions to teacher training institutions, and offer ideas for solving problems. The study aimed to reveal the teaching practice experiences of teacher candidates. In the research, a qualitative research method was used considering the contextual differences of the educational environment, and data were collected using focus group interviews. The study group consisted of 24 physical education and sports teacher candidates who experienced the teaching practice course in two different schools: one middle school (n=12) and one high school (n=12). Participants voluntarily joined the focus group interviews and signed consent forms. A semi-structured interview form prepared by the researchers regarding the teaching practice process was used in the focus group interviews. The data obtained were analyzed using content analysis. According to the research results, teacher candidates who participated in the teaching practice at the middle school expressed the lack of sufficient equipment for the school's gymnasium and some sports as a problem, as well as difficulties in managing the class during the initial weeks. However, they positively noted the approach of the practice teachers and their support in easing the adaptation process by being constantly present during the first weeks. On the other hand, teacher candidates at the high school reported negative experiences related to one of the practice teachers' sexist approach, who communicated with male candidates but not with female candidates, and threatened them with grades. Other negative aspects mentioned by this group included students' lack of enthusiasm in classes due to insufficient physical activity background and the reluctance of final-year students to attend classes under the pretext of exam preparation, despite receiving very high grades in the assessment phase. Conversely, having a gymnasium and an abundance of equipment at the high school was viewed positively. Another common negative view expressed by both groups was the lack of opportunity for practice teachers to observe all teacher candidates and the insufficiency of feedback provided. Based on the results, it is recommended that faculty practice coordinators work with practice teachers who are interested in teacher candidates, can provide feedback, and are willing to teach. Additionally, it is suggested to adopt a teacher-centered approach rather than a school-centered one when determining practice schools. This way, potential negative experiences due to problematic practice teachers can be avoided. Furthermore, practice teachers' workloads should be reduced to allow for observation of all teacher candidates throughout the period. The issue of not being able to observe all teacher candidates could be addressed by having fewer candidates per instructor rather than the current 12. Material and gymnasium shortages mentioned by participants are not seen as major problems by researchers. Indeed, some teacher candidates have stated that they easily addressed these shortages through in-class activities and game-based approaches. In this case, the creativity of teacher candidates comes into play, turning seemingly negative situations into advantages. To support this, reintroducing a material design course that fosters creativity into teacher education programs could also be recommended.

Keywords: Physical education ans sports, teaching practice

Okul Öncesi Sınıflarında Öğretmenlerin Duygu Koçluğu Kullanımına Mentörlük Sürecinin Etkileri

Merve Nevruzoğlu [1,*] & Nalan Kuru [1]

[1] Okul Öncesi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
mervenevruzoglu@gmail.com

Özet

Duygu koçluğu, bireylerin yaşadığı duyguları fark etmelerine, bu duyguların nedenlerini anlamalarına ve duygularını nasıl yöneteceklerine rehberlik eden ilişkisel bir modeldir (Gus vd., 2015). Bu yaklaşım, sosyal duygusal becerilerin geliştirilmesinde önemli bir rol oynamakta, hem öğretmenlerin hem de çocukların duygusal okur yazarlığını geliştirmektedir (Kloes, 2015; Shaw, 2018). Duygular, hem zihinsel hem de fiziksel düzeyde davranışlarımızı etkileyerek öğrenme süreçlerimize doğrudan yansır. Özellikle erken çocukluk döneminde, çocukların duygusal zekalarının gelişiminde yetişkinlerin rehberliği kritik öneme sahiptir (Gottman ve DeClaire, 2021).

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu aynı okulda görev yapan iki okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın temel amacı, öğretmenlerin Duygu Koçluğu yaklaşımını sınıflarında uygulama durumlarına mentörlük desteğinin etkisini incelemektir. Öncelikle öğretmenlere uzman bir uygulayıcı tarafından bir tam gün süren, duygu koçluğunun kuramsal temelleri ve uygulama adımlarının yer aldığı, hem teorik hem de uygulamalı bir eğitim verilmiş, ardından 8 hafta boyunca mentörlük desteği sağlanmıştır. Süreç boyunca öğretmenler, her hafta gözlemlenmiş, yapılan gözlemlerden elde edilen veriler, öğretmenlerle gerçekleştirilen çevrimiçi görüşmelerde tartışılmış, öğretmenlerin uygulama durumları analiz edilmiştir. Öğretmenler sınıfta yaşadığı zorlukları dile getirmiş araştırmacı tarafından uygun geri dönütler verilerek süreç iyileştirilmeye ve yöntemin uygulanabilirliği artırılmaya çalışılmıştır.

Araştırma sürecinin ilk haftasında, öğretmenlerin genel olarak "çocuğun duygularını fark etmek ve anlamak" aşamasını uygulamaya başladıkları, ancak bu aşamada yeterince durmadan hızlıca çözüme geçtikleri gözlemlenmiştir. Bu, duygusal süreci tam anlamadan doğrudan bir çözüm sunma eğilimini ortaya koymaktadır. Bazı durumlarda, öğretmenlerin empati kurma konusunda başarılı olmalarına rağmen, empati ifadelerinin doğal bir akış içinde gelmediği ve asıl mesajı iletmekte zorlandıkları belirlenmiştir. Genel olarak, öğretmenlerin duygu ve davranış arasındaki bağı kurmakta güçlük çektikleri görülmüştür. Ancak zamanla, öğretmenler bu adımları uygulamada daha yetkin hale gelmiş ve deneyim kazandıkça daha etkili stratejiler geliştirmeye başlamışlardır. Özellikle sürecin dördüncü haftasında, öğretmenlerin duygu koçluğu adımlarını daha doğru ve sistematik bir şekilde uygulayarak çocuklarla duygusal farkındalık ve empati becerileri konusunda daha sağlam bir etkileşim kurdukları gözlemlenmiştir.

Araştırma, öğretmenlerin sınıf yönetiminde duygu koçluğu yöntemini uygularken karşılaştıkları zorlukların, mentörlük desteğiyle aşılabileceğini ortaya koymaktadır. Mentörlük süreci, öğretmenlerin stratejileri etkin bir şekilde uygulamalarına yardımcı olmakta ve mesleki bilgi ve becerilerini geliştirmektedir. Çalışma, öğretmenlerin yaşadığı zorlukların giderilmesinde mentörlük süreçlerinin önemini vurgulamakta ve duygu koçluğu yaklaşımının uygulamada daha olumlu sonuçlar doğuracağını göstermektedir. Gelecek araştırmalar için bu süreç, öğretmenlerin mesleki gelişimlerini desteklemek için mentörlük yönteminin kullanılmasına dair önemli bir örnek teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygu koçluğu, mentörlük, okul öncesi.

The Effects of Mentoring Process on Teachers' Use of Emotion Coaching in Preschool Classrooms

Merve Nevruzoğlu [1,*] & Nalan Kuru [1]

Abstract

Emotion coaching is a relational model that guides individuals to recognise their emotions, understand the reasons for these emotions, and how to manage their emotions (Gus et al., 2015). This approach plays an essential role in the development of social emotional skills and improves the emotional literacy of both teachers and children (Kloes, 2015; Shaw, 2018). Emotions directly reflect on our learning processes by affecting our behaviours at both mental and physical levels. Especially in early childhood, the guidance of adults is critical in the development of children's emotional intelligence (Gottman & DeClaire, 2021).

This study was conducted with a case study, one of the qualitative research methods. The study group consists of two preschool teachers working in the same school. The main purpose of the study was to examine the effect of mentoring support on teachers' implementation of the Emotion Coaching approach. Firstly, the teachers were given a full-day theoretical and practical training by an expert practitioner, which included the theoretical foundations and implementation steps of emotion coaching, and then mentoring support was provided for 8 weeks. Throughout the process, the teachers were observed every week, the data obtained from the observations were discussed in online interviews with the teachers, and the implementation situations of the teachers were analysed. Teachers expressed the difficulties they experienced in the classroom and the researcher tried to improve the process and increase the applicability of the method by giving appropriate feedback.

In the first week of the research process, it was observed that teachers generally started to implement the stage of 'recognising and understanding the child's emotions' but quickly moved on to the solution without stopping long enough at this stage. This shows a tendency to offer a direct solution without fully understanding the emotional process. In some cases, although the teachers were successful in empathising, their expressions of empathy were not in a natural flow and they struggled to get the main message across. In general, teachers struggled to make the connection between emotion and behaviour. However, over time, teachers became more competent in applying these steps and began to develop more effective strategies as they gained experience. Particularly in the fourth week of the process, it was observed that teachers applied the emotion coaching steps more accurately and systematically, and established a more robust interaction with children in terms of emotional awareness and empathy skills.

The study reveals that the difficulties teachers face while applying the emotion coaching method in classroom management can be overcome with mentoring support. The mentoring process helps teachers to implement the strategies effectively and improves their professional knowledge and skills. The study emphasises the importance of mentoring processes in overcoming the difficulties experienced by teachers and shows that the emotion coaching approach will lead to more positive results in practice. For future research, this process constitutes an important example of using mentoring method to support teachers' professional development.

Keywords: Emotion coaching, early childhood, mentoring

Ofsted ve EPDAD'ın Öğretmen Yetiştirme Programlarını Akredite Etme Süreçleri

Gizem Günçavdı - Alabay

Eğitim Bilimleri Bursa Uludağ Üniversitesi
gizemguncavdi@uludag.edu.tr

Özet

Eğitim kalitesinin artırılması ve öğretmenlerin niteliklerinin güvence altına alınması, ülkelerin eğitim sistemlerinde öncelikli hedefler arasında yer almaktadır. Bu bağlamda, İngiltere'deki Ofsted (Office for Standards in Education, Children's Services and Skills) ve Türkiye'deki EPDAD (Eğitim Programları ve Öğretmen Yetiştirme Akreditasyon Derneği) öğretmen yetiştirme programlarını akredite eden iki önemli kurumdur. Bu bildiri, her iki kuruluşun akreditasyon süreçlerini karşılaştırarak, eğitim alanında nasıl bir etki yarattıklarını ortaya koymaktadır.

Ofsted Akreditasyon Süreci

Ofsted, İngiltere'deki eğitim kurumlarının, özellikle de öğretmen yetiştirme programlarının kalite standartlarını değerlendiren bağımsız bir kuruluştur. Akreditasyon süreci aşağıdaki aşamaları içerir:

- **Ön Hazırlık ve Kendini Değerlendirme**:
  - Programlar, kendi iç değerlendirmelerini yaparak güçlü ve zayıf yönlerini belirler. Bu aşama, kurumun mevcut durumunu analiz ederek akreditasyon sürecine hazırlıklı olmasını sağlar. Kurumlar, öğrenci geri bildirimleri, öğretim materyalleri ve müfredatın geçerliliği gibi faktörleri dikkate alarak detaylı bir rapor oluşturur.
- **Resmi Başvuru**:
  - Eğitim kurumu, Ofsted'e akreditasyon için resmi bir başvuru yapar. Bu başvuru, programın içeriği, hedefleri, eğitim yöntemleri ve öğrenci başarıları hakkında kapsamlı bilgi sunar. Bu aşamada, kurumun geçmiş performansı ve geliştirilmesi gereken alanlar da belirtilir.
- **Değerlendirme Ziyareti**:
  - Ofsted, değerlendirme ekibini atar. Bu ekip, dersleri gözlemleyerek öğretim kalitesini değerlendirir, öğrenci ve öğretmenlerle görüşmeler yapar. Ayrıca, öğretim materyallerinin kalitesi, öğretmenlerin yeterliliği ve sınıf içi etkileşimler de analiz edilir.
- **Veri Analizi ve Raporlama**:
  - Öğrenci başarı oranları, mezun istihdam durumu gibi veriler toplanır ve analiz edilir. Bu veriler, programın etkinliğini göstermek için kullanılır. Elde edilen bulgular, detaylı bir rapor haline getirilir; bu rapor, Ofsted'in değerlendirme sonuçlarını açıklar.
- **Akreditasyon Kararı**:
  - Değerlendirme sonuçlarına dayanarak, program ya akredite edilir ya da iyileştirme planları yapılması istenir. Akredite olan programlar, düzenli aralıklarla yeniden değerlendirilir. Bu süreç, öğretmen adaylarının eğitim kalitesini artırmak amacıyla müfredatın kapsamını ve öğretim yöntemlerini sürekli olarak gözden geçirmeyi teşvik eder.

EPDAD Akreditasyon Süreci

EPDAD, Türkiye'de öğretmen yetiştirme programlarının kalitesini artırmak amacıyla faaliyet gösteren bir akreditasyon kurumudur. EPDAD'ın akreditasyon süreci ise aşağıdaki adımlardan oluşmaktadır:

- **Öz Değerlendirme**:
  - Programlar, kendi iç değerlendirmelerini yaparak güçlü ve zayıf yönlerini belirler. Bu, kalite güvence sürecinin ilk adımıdır. Kurumlar, müfredat, öğretim yöntemleri ve öğrenci destek hizmetleri gibi unsurları değerlendirir.

- **Başvuru Süreci**:
  - EPDAD'a akreditasyon başvurusu yapılır. Bu başvuruda, programın genel yapısı, müfredatı, hedefleri ve daha önce yapılan iyileştirmeler hakkında bilgi sunulur. Başvurunun içeriği, EPDAD'ın belirlediği standartlarla uyumlu olmalıdır.
- **Değerlendirme ve Ziyaret**:
  - EPDAD, bağımsız bir değerlendirme ekibi atar. Bu ekip, programın müfredatını ve öğretim yöntemlerini gözlemler, öğretmen ve öğrencilerle görüşmeler yapar. Ayrıca, programın başarı oranlarını ve mezunların kariyer gelişimlerini inceleyerek kapsamlı bir değerlendirme yapar.
- **Raporlama**:
  - Değerlendirme sonuçları, bir rapor halinde sunulur. Bu rapor, programın güçlü yönlerini, geliştirilmesi gereken alanları ve önerileri içerir. EPDAD, bu raporu ilgili kurumla paylaşarak geri bildirim sürecini başlatır.
- **Akreditasyon Kararı ve İyileştirme Planları**:
  - EPDAD, değerlendirme sonuçlarına dayanarak akreditasyon kararını verir. Akredite olmayan programlar, iyileştirme planları hazırlamak zorundadır. Bu süreç, öğretmen yetiştirme programlarının kalitesini artırmak için sürekli bir iyileştirme sürecini teşvik eder.

Sonuç

Her iki kuruluş da öğretmen yetiştirme programlarının kalitesini artırmak için önemli bir rol oynamaktadır. Ofsted, daha merkezi ve uluslararası standartlara odaklanarak geniş bir yelpazede değerlendirme yaparken, EPDAD yerel ihtiyaçlara odaklanarak Türkiye'nin eğitim sistemine uygun kriterler belirlemektedir. Bu farklılıklar, her iki akreditasyon sürecinin eğitim sistemlerinin gelişimine katkıda bulunmasını sağlamaktadır. Sonuç olarak, her iki kurum da öğretmenlerin niteliklerinin artırılmasına ve dolayısıyla öğrencilerin başarısına önemli katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: ofsted, epdad, akreditasyon, öğretmen eğitimi

The Accreditation Processes of Teacher Training Programs by Ofsted and EPDAD

Gizem Günçavdı - Alabay

Abstract

Improving the quality of education and ensuring the qualifications of teachers are among the primary goals of educational systems in various countries. In this context, Ofsted (Office for Standards in Education, Children's Services and Skills) in England and EPDAD (Education Programs and Teacher Training Accreditation Association) in Turkey are two important institutions that accredit teacher training programs. This report compares the accreditation processes of these two organizations and highlights their impact on the field of education.

Ofsted Accreditation Process

Ofsted is an independent organization that evaluates the quality standards of educational institutions in England, particularly teacher training programs. The accreditation process includes the following stages:

1. **Preparation and Self-Evaluation**:
    - Programs conduct internal evaluations to identify their strengths and weaknesses. This phase enables institutions to analyze their current situation and prepare for the accreditation process. Institutions create detailed reports considering factors such as student feedback, teaching materials, and the validity of the curriculum.
2. **Formal Application**:
    - The educational institution submits a formal application for accreditation to Ofsted. This application provides comprehensive information about the program's content, objectives, teaching methods, and student achievements. The institution's past performance and areas requiring improvement are also highlighted at this stage.
3. **Evaluation Visit**:
    - Ofsted sends an evaluation team. This team observes classes to assess the quality of teaching and conducts interviews with students and teachers. They also analyze the quality of teaching materials, the competency of teachers, and classroom interactions.
4. **Data Analysis and Reporting**:
    - Data such as student achievement rates and graduate employment status are collected and analyzed. This data is used to demonstrate the program's effectiveness. The findings are compiled into a detailed report that outlines Ofsted's evaluation results.
5. **Accreditation Decision**:
    - Based on the evaluation results, the program is either accredited or required to develop improvement plans. Accredited programs are re-evaluated at regular intervals. This process encourages continuous review of the curriculum and teaching methods to enhance the quality of teacher candidates' education.

EPDAD Accreditation Process

EPDAD is an accreditation institution that aims to improve the quality of teacher training programs in Turkey. The accreditation process of EPDAD consists of the following steps:

1. **Self-Evaluation**:
    - Programs conduct their internal evaluations to identify their strengths and weaknesses. This is the first step in the quality assurance process. Institutions evaluate aspects such as the curriculum, teaching methods, and student support services.
2. **Application Process**:

- An application for accreditation is submitted to EPDAD. This application includes information about the overall structure of the program, the curriculum, objectives, and previous improvements made. The content of the application must align with the standards set by EPDAD.

3. **Evaluation and Visit**:
    - EPDAD assigns an independent evaluation team. This team observes the program's curriculum and teaching methods, conducts interviews with teachers and students, and assesses the success rates of the program and the career development of graduates.
4. **Reporting**:
    - The evaluation results are presented in a report. This report includes the program's strengths, areas for improvement, and recommendations. EPDAD initiates the feedback process by sharing this report with the relevant institution.
5. **Accreditation Decision and Improvement Plans**:
    - Based on the evaluation results, EPDAD makes an accreditation decision. Programs that are not accredited must prepare improvement plans. This process promotes continuous improvement in the quality of teacher training programs.

Conclusion

Both organizations play a crucial role in enhancing the quality of teacher training programs. While Ofsted focuses on a centralized approach and international standards for a wide range of evaluations, EPDAD concentrates on local needs, establishing criteria suitable for Turkey's educational system. These differences contribute to the development of the education systems in their respective contexts. Ultimately, both institutions significantly contribute to improving teachers' qualifications and, consequently, the success of students.

Keywords: ofsted, epdad, accreditation, teacher education

Deprem Bölgesinde Gönüllü Çalışan ve Çalışmayan Öğretmen Adaylarının Öz Yetkinlik, Bireysel Sosyal Sorumluluk, Yılmazlık Düzeyleri

Meral Taner Derman [1], Pınar Bağçeli Kahraman [1,*], Gönül Onur Sezer [2] & Ömür Sadioğlu [2]

[1] Temel Eğitim Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Sınıf Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
pinarbag@uludag.edu.tr

Özet

6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş merkezli olarak meydana gelen ve geniş bir bölgeyi etkileyen depremin Türkiye'de ekonomik, sosyal, psikolojik etkileri olmuştur. Bu doğal afet sonrasında depremden etkilenen bölgelerde yaşayan bireylerin psikososyal ihtiyaçlarını karşılamak ve yeniden normalleşme süreçlerine katkı sağlamak amacıyla çeşitli gönüllülük faaliyetleri organize edilmiştir. Gönüllü bireyler, bireysel ve sosyal yönden gelişime açık, bireysel ve ekip olarak çalışmanın sorumluluğunu alabilen bireylerdir. Eğitim veya eğitmenlik, bağış toplama, hizmet materyallerini biriktirme, bir araya getirme ve dağıtma, bakım ve taşıma hizmeti sağlama, danışmanlık veya idari işler gönüllü çalışma alanları arasında yer alır. Gönüllülük tam bir adanmışlık, sorumluluk alma ve çözüm odaklı olmayı gerektiren bir özelliktir. Bu bağlamda gönüllülerin katıldıkları etkinlik boyunca sürece ilişkin sorumluluklarını yerine getirmeleri, olası sorunlara çözüm üretme ve problemlerle baş etme becerilerine sahip olmaları gerektirmektedir. Gönüllü bireyin tüm bu yeterlikleri yerine getirebilmesinin öz yetkinlik algısı ile de ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu kapsamda Uludağ Enerji Hatay'da Yaşam ve Gelişim Kampüsünü kurmuştur. Bursa Uludağ Üniversitesi işbirliği ile okul öncesi dönem çocukları için destekleyici etkinliklerin yürütüldüğü "Hatay Yaşam ve Gelişim Kampüsü Projesi" de faaliyete geçmiştir. Bu çerçevede, 2023 Temmuz ayından itibaren gönüllü okul öncesi ve sınıf öğretmenliği öğretmen adayları dönüşümlü olarak Hatay'da birer hafta süreyle görev alarak depremden etkilenen çocuklara yönelik çeşitli destek faaliyetleri yürütmüşlerdir. Bu çalışma, söz konusu gönüllülük faaliyetlerine katılan ve katılmayan öğretmen adaylarının öz yetkinlik, sorumluluk alma ve yılmazlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda nicel araştırma yöntemlerinden biri olan ilişkisel model araştırmanın yöntemi olarak kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Hatay Yaşam ve Gelişim Kampüsü'ne katılan okul öncesi ve sınıf eğitiminde öğrenim gören 104 öğretmen adayı ve bu projeye katılmayan 195 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırma kapsamına alınan öğretmen adaylarının belirlenmesinde, basit rastgele örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Hatay Yaşam ve Gelişim Kampüsü'ne katılan tüm öğretmen adaylarına ulaşılmaya çalışılmış ve yaklaşık %80'ine ulaşılmıştır. Veri toplama sürecinde, katılımcılara araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, Jerusalem ve Schwarzer (1979) tarafından geliştirilen ve Yeşilay (1993) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Genellenmiş Özyetkinlik Beklentisi Ölçeği, Asan (2017) tarafından geliştirilen Bireysel Sosyal Sorumluluk Ölçeği ile Gürgan (2006) tarafından geliştirilen Yılmazlık Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin dağılımının normal olup olmadığını belirlemek amacıyla basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmış ve verilerin normal dağıldığı belirlenmiştir. Çalışmada öğretmen adaylarının özyetkinlik, bireysel sosyal sorumluluk ile yılmazlık düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla korelasyon analizi, Hatay Yaşam ve Gelişim Kampüsü Projesinde gönüllü olan ve olmayan öğretmen adaylarının özyetkinlik, bireysel sosyal sorumluluk ve yılmazlık düzeylerinde farklılaşmanın olup olmadığının belirlenmesi amacıyla t testi kullanılmıştır. Ayrıca öğretmen adaylarının özyetkinliklerine gönüllü katılımın, bireysel sosyal sorumluluk ve yılmazlık düzeylerinin katkısını belirlemek amacıyla regresyon analizi yapılmıştır. Analizler sonucunda öğretmen adaylarının özyetkinlikleri, bireysel sosyal sorumlulukları ve yılmazlık düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının bireysel sosyal sorumluluk ve özyetkinlik düzeylerinin gönüllü katılan öğretmen adaylarının lehine farklılaştığı belirlenmiştir. Yılmazlık düzeylerinde ise toplam puan gönüllü katılımcılar lehine yüksek olmasına rağmen, gönüllü katılan ve katılmayan öğretmen adayları arasında anlamlı bir farklılaşma belirlenmemiştir. Bireysel sosyal sorumluluk, yılmazlık ve özyetkinlik düzeylerini öğrencilerin gönüllü katılımlarını olumlu etkilediği görülmüştür. Bireysel sosyal sorumluluk ve yılmazlık düzeylerinin öğretmen adaylarının özyetkinliklerini açıklama oranının ise %35,6 olduğu saptanmıştır. Bu araştırma sonucunda öğretmen adaylarının özyetkinlik ve bireysel sosyal sorumluluk alma düzeylerinin onların gönüllü çalışmalara

katılımını etkilediği ve üniversitede öğrencilik hayatlarında bu tür çalışmalara yönlendirilmelerinin meslek hayatlarına da katkısı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, gönüllülük, özyetkinlik, sorumluluk, yılmazlık

Self-efficacy, Individual Social Responsibility, Resilience Levels of Prospective Teachers Who Volunteered and Did Not Volunteer in the Earthquake Region

Meral Taner Derman [1], Pınar Bağçeli Kahraman [1,*], Gönül Onur Sezer [2] & Ömür Sadioğlu [2]

Abstract

On February 6, 2023, an earthquake centered in Kahramanmaraş, which affected a large region, had economic, social and psychological effects in Turkey. In the aftermath of this natural disaster, various volunteering activities were organized to meet the psychosocial needs of individuals living in earthquake-affected regions and to contribute to their re-normalization process. Volunteers are individuals who are open to individual and social development and can take responsibility for working individually and as a team. Areas of volunteer work include training or tutoring, fundraising, collecting, assembling and distributing service materials, providing maintenance and transportation services, consultancy or administrative work. Volunteering requires total dedication, taking responsibility and being solution-oriented. In this context, volunteers need to fulfill their responsibilities related to the process throughout the activity they participate in, and they need to have the skills to produce solutions to possible problems and to cope with problems. It is thought that the ability of the volunteer to fulfill all these competencies is also related to the perception of self-efficacy. In this context, Uludağ Energy established the Life and Development Campus in Hatay. In cooperation with Bursa Uludağ University, the "Hatay Life and Development Campus Project" was also launched, where supportive activities were carried out for preschool children. In this framework, since July 2023, volunteer pre-service preschool and primary school teachers took turns to work in Hatay for one week each and carried out various support activities for children affected by the earthquake. This study aims to comparatively examine the relationship between self-efficacy, responsibility taking and resilience levels of pre-service teachers who participated and did not participate in these volunteering activities. In this direction, the relational model, which is one of the quantitative research methods, was used as the research method. The study group of the research consists of 104 pre-service teachers studying in preschool and classroom education who participated in Hatay Life and Development Campus and 195 pre-service teachers who did not participate in this project. Simple random sampling method was used to determine the pre-service teachers included in the study. All pre-service teachers participating in Hatay Life and Development Campus were tried to be reached and approximately 80% of them were reached. In the data collection process, the participants were administered the personal information form prepared by the researchers, the Generalized Self-Competence Expectancy Scale developed by Jerusalem and Schwarzer (1979) and adapted into Turkish by Yeşilay (1993), the Individual Social Responsibility Scale developed by Asan (2017), and the Resilience Scale developed by Gürgan (2006). In order to determine whether the distribution of the data was normal, kurtosis and skewness values were examined and it was determined that the data were normally distributed. In the study, correlation analysis was used to determine the relationship between self-efficacy, individual social responsibility and resilience levels of pre-service teachers, and t-test was used to determine whether there was a difference in the self-efficacy, individual social responsibility and resilience levels of pre-service teachers who volunteered and did not volunteer in Hatay Life and Development Campus Project. In addition, regression analysis was conducted to determine the contribution of voluntary participation, individual social responsibility and resilience levels to pre-service teachers' self-efficacy. As a result of the analyzes, a significant relationship was determined between pre-service teachers' self-efficacy, individual social responsibility and resilience levels. It was determined that pre-service teachers' individual social responsibility and self-efficacy levels differed in favor of pre-service teachers who participated voluntarily. In resilience levels, although the total score was higher in favor of voluntary participants, there was no significant difference between voluntary and non-voluntary participating pre-service teachers. Individual social responsibility, resilience and self-efficacy levels were found to positively affect students' voluntary participation. The rate of individual social responsibility and resilience levels explaining pre-service teachers' self-efficacy

was found to be 35.6%. As a result of this study, it is thought that pre-service teachers' levels of self-efficacy and individual social responsibility affect their participation in volunteer work and that directing them to such activities during their student life at university will contribute to their professional lives.

Keywords: Earthquake, volunteer, self-efficacy, responsibility, resilience

Devlet Okulundan Koleje Geçen Öğrencilerin Habitus Kavramı Bağlamında Sosyolojik Açıdan Değerlendirilmesi

Ebru Turhan

Sosyal Bilgiler Doktora Ogrencısı Bursa Uludağ Üniversitesi
ebru.turhan@sinav.k12.tr

Özet

Çocuklarının en iyi, en verimli ve en donanımlı eğitim hayatına sahip olmalarını isteyen ebeveynler kurumlarla ilgili araştırmalar yaparak okulun mimari yapısından öğretmen kalitesine, sosyal faaliyetlerden yabancı dil eğitimine kadar irdeleyip çocukları için en doğru kararı verme eğilimindedirler. Bu hususta belirleyici olan dinamikler göz önüne alındığında, imkanlar dahilinde devlet okulundan özel okula yapılan geçişlerin oldukça fazla olduğu görülmektedir. Öğrencilerin devlet okulundan gelerek kolejde dahil olduğu mücadele alanında yaratılan bir algı vardır. İnsanların, toplumsal dünyayı nasıl değerlendirdikleri, içinde bulunmuş oldukları kültürel ve sosyal yapılara göre şekil alır. Bu bağlamda öğrenciler şekillendirmeye çalıştıkları yeni habitusları, bu sürece kadar belli bir alt kültürde edindikleri sermayeleri ortaya koyarak oluştururlar. Bulundukları çevreye ayak uydurmak için hakim kültüre göre beğenilerini ve davranış eğilimlerini dönüştürmek zorunda kalırlar. Çünkü onlara göre kolej öğrencileri daha üst tabakayı temsil ederken, devlet okulu öğrencileri ise alt tabakayı temsil eder. Bu durumu Pierre Bourdieu'nun habitus kavramı ile değerlendirmemiz gerekirse habitusun eğitim alanında da sınıf ve kültürleri etkilediğini, tercihleri şekillendirdiğini, öznel beklentilerle belirli bir gruba bağlı olmayı veya belirli bir sınıfa karşı olmayı gerektirdiğini söyleyebiliriz. Okulda sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel bağlamda yaşanan simgesel şiddet dolaylı olarak ebeveyn ve çocuklar arasında da çatışmalar doğurur . Bireylerin ekonomik durumlarının, sosyal sınıfının, kültürel farklılığın çeşitliliğinin fazlaca görüldüğü bu alanda damgalanma, dışlanma ve ayrımcılık gibi önemli sorunlar da beraberinde gelmektedir. Okul ortamında yaşanan olumsuzluklar da kolej öğrencilerinin değerlerini reddeden, direnç gösteren alt kültür bireylerin manipule edilmelerine, değerlerini değiştirmelerine sebep olmaktadır.

Bu çalışmanın sonucunda devlet okulundan özel okula geçen öğrencilerin kimlik değişim durumları ve buna sebep olan dinamikler ışığında öğrencilerle görüşmeler sağlanarak veriler elde edilmiş ve bu süreç için neler yapılabilir bunun çözümleri yansıtılmıstır.

Bu araştırma devlet okulundan özele okula geçen öğrencilerin dahil oldukları yeni sosyal gruplara ait hissedebilmeleri için habituslarının değişime uğrama süreçlerini, bu sürece girmeden önceki sermayelerini, onları bu sürece bilinçdışı iten etkenleri, yeni alanlarında karşılaştıkları simgesel şiddeti ve bu sosyalizasyon sürecini nasıl yönettikleri veya yönetemedikleri ile ilgili yaklaşımlarını ele almak üzere yapılmıştır. Bu tezin amacı; sosyal, kültürel ve ekonomik anlamda farklılıklara sahip belirli bir alt kültürden gelen öğrencilerin kolej öğrencileri ile eğitim kurumunda yaşadıkları çatışma, kimlik değişimi, adaptasyon ve problem çözme durumlarını Bourdieu'nun Habitus, Sermaye, Alan ve Simgesel Şiddet gibi kavramlarıyla incelemek ve değerlendirmektir.

Eğitim, aileler için hayata atılan önemli bir adım, meslek edinilen kurtarıcı bir yer, sosyal statü kazandıran bir alan, hayat standartlarının yükseltilmesine imkan sağlayan bir araç olarak görülmektedir. Bu durum ekonomik düzeyi , aile yapısı, kültürel seviyesi birbirinden farklı olan aileler ve dolayısıyla farklı kurumlardaki çocuklar arasında bir rekabet ortamı yaratmaktadır. Belli bir alt kültür çevresinde yaşayan ve devlet okulundan koleje geçen öğrenciler bu sistemde, birlikte bir eğitim hayatı geçirecekleri sosyal grupla aynı beğenilere, aynı sermayeye, aynı kimliğe sahip olmanın şart olduğuna inandıkları için habitus sistemlerini yeniden oluştururlar.

Bu yüzden bu çalışma, toplumun eğitime bakış açısını incelemek, okul öğrencilerin hayatı anlamında verilen kararın ebeveyn süzgecinden geçtikten sonra eğitim alanında öğrencilerin homojen bir gruba dahil olma sürecinde yaşadıkları kimlik dönüşümünü bu geçişi yaşayan öğrenciler gözünden tartıştığı için ,sahip olunan sosyal ve kültürel sermayenin eğitim ortamına yansımalarını, ailelerin çocuklarına okul hayatı tercihlerini benimsetmeye çalışırken gözden kaçırdıkları mücadele alanını tartıştığı için bir kez daha önemlidir.

Bu çalışmada nitel veri analizi kullanılarak devlet okulundan özel okula geçen öğrencilerle derinlemesine görüşme yapılması amaçlanmaktadır. Bursa ili Nilüfer ilçesindeki özel bir kurumun 5 ayrı kampüsündeki devlet okulundan özel okula geçiş yapan 25 öğrenci ile yapılması planlanmistir. Yapılan çalışmada katılımcıların her birine eşit zaman verilmis ve gönüllülük esas alınmistir.

Ergen bir bireyin kişisel, sosyal, ve eğitsel problemleriyle başa çıkabilmesi, PDR ilişkilerinin sağlamlığı ve uzmanın istikrarlı takibi ile (Ilgar, 2004) mümkün olmaktadır dolayısıyla olumlu bir sonuç alabilmek için kurum PDR birimlerinin öğrenci ile her daim irtibatta olması, sorunlarını dinlemesi ve özellikle gözlem yaparak dezavantajlı durumları gidermesi gerekmektedir. Katılımcıların PDR anlamında ciddi boyutta bir beklentileri bulunmamakla birlikte aslında sürecin nasıl işlemesi gerektiği ve süreç sonunda ne yönde bir fayda sağlayıp sağlamayacakları hususunda bir belirsizlik bulunmaktadır. Katılımcı öğrencilerin ifadelerinden ve öğrencilerin adaptasyon süreci boyunca mücadele ettikleri çetrefilli durumlardan yola çıkılarak oryantasyon takip ve değerlendirmelerinin istikrarlı yürütülmediği, öğrencilerin akranlarıyla sosyal bağ kurmalarında, mevcut düzene uyum sağlamalarında, davranış ve tutumlarını düzene koymalarında yeterince destek sağlanamadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Habitus, adaptasyon, sinifsal esitsizlik, yatkinlik, kimlik degisimi, akran zorbaligi

A Sociological Evaulation of the Students Transferred to Private Schools From Government Schools in the Context of Habitus

Ebru Turhan

Abstract

Parents who want their children to have the best, most productive and well-equipped educational life tend to make the best decision for their children by researching the institutions, from the architectural structure of the school to the quality of teachers, from social activities to foreign language education. Considering the dynamics that determine this issue, it is seen that there are quite a lot of transitions from public to private schools within the possibilities. There is a perception that is created in the field of struggle in which students come from public school and get involved in college. How people evaluate the social world is shaped by the cultural and social structures in which they are embedded. In this context, students create the new habitus they are trying to shape by revealing the capital they have acquired in a certain subculture until this process. In order to keep up with their environment, they have to transform their tastes and behavioral tendencies according to the dominant culture. Because according to them, college students represent the upper stratum, while public school students represent the lower stratum. If we need to evaluate this situation with Pierre Bourdieu's concept of habitus, we can say that habitus influences classes and cultures in the field of education, shapes preferences, and requires being affiliated to a certain group or being against a certain class with subjective expectations. Symbolic violence in the socio-economic and socio-cultural context at school indirectly leads to conflicts between parents and children. In this area where the economic status, social class and cultural diversity of individuals are highly varied, important problems such as stigmatization, exclusion and discrimination come along with it. The negativities experienced in the school environment also cause subcultural individuals who reject and resist the values of college students to be manipulated and change their values.

As a result of this study, data were obtained through interviews with students in the light of the identity change situations of students who transferred from public to private schools and the dynamics that caused this, and the solutions for this process were reflected.

The research was conducted to examine the processes of change in the habitus of students who transferred from public to private schools in order to feel belonging to the new social groups they were included in, their capital before entering this process, the factors that pushed them unconsciously into this process, the symbolic violence they encountered in their new spaces, and their approaches to how they managed or failed to manage this socialization process. The aim of this thesis is to examine and evaluate the conflict, identity change, adaptation and problem solving situations that students from a certain subculture with social, cultural and economic differences experience in the educational institution with college students through Bourdieu's concepts such as Habitus.

For families, education is seen as an important step in life, a saving place where a profession is acquired,

an area that provides social status, and a tool that allows raising living standards. This situation creates an environment of competition between families with different economic levels, family structures and cultural levels, and therefore between children in different institutions.
In this study, qualitative data analysis was used to conduct in-depth interviews with students who transferred from public to private schools. It was planned to be conducted with 25 students who transferred from public school to private school in 5 different campuses of a private institution in Nilüfer district of Bursa province. In the study, each participant was given equal time and volunteerism was taken as a basis. The ability of an adolescent to cope with personal, social, and educational problems is possible with the strength of the PDR relations and the consistent follow-up of the specialist (Ilgar, 2004), so in order to get a positive result, the PDR units of the institution should always be in contact with the student, listen to their problems, and especially eliminate disadvantageous situations by observation. Although the participants do not have serious expectations in terms of PDR, there is actually uncertainty about how the process should work and whether they will benefit at the end of the process. Based on the statements of the participant students and the complicated situations that the students struggled with during the adaptation process, it was concluded that orientation follow-up and evaluations were not carried out consistently, and not enough support was provided for students to establish social bonds with their peers, adapt to the existing order, and regulate their behaviors and attitudes.

Keywords: Habitus;adaptation,class inequality,identity mutation,familiarity,peer bullying

STEM Kariyeri Üzerine Bir Gömülü Teori Çalışması: STEM Kariyer Karar Modeli

Ülke Balcı Yeşilkaya [1,*], Ilker Yeşilkaya [2], Salih Çepni [3] & Salih Tutun [4]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Meb
[2] Işletme Yönetimi Metacognitive Llc
[3] Fen Bilgisi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[4] Işletme Yönetimi Washington University St. Louis
ulkebalci@gmail.com

Özet

Dünyada bilimsel ve teknolojik değişim ilerlerken, ülkelerin büyümek için yenilikçi ekonomilere yönelmesi, bilim ve STEM (Fen, Teknoloji, Mühendislik ve Matematik) alanlarında yetenekli insanlara ihtiyaç duyulmasına neden olmuştur. Bu durum STEM mesleklerindeki istihdam olanaklarını artırmıştır. Öte yandan, STEM alanlarında artan fırsatlara ve çok sayıda eğitim reformuna rağmen, öğrencilerin STEM kariyerlerine olan ilgisi azalmakta ve yükseköğretimde STEM alanlarına öğrenci kayıt oranları düşmektedir. STEM becerilerine sahip işgücü açığı dünya çapında büyük bir sorun haline gelmektedir. STEM ekonomik sektörü yüzlerce potansiyel kariyer seçeneği sunarken, STEM meslekleri için işgücü açığının nedenlerini anlamak gerekmektedir.

Ortaokul dönemi, çocukların STEM'e olan ilgileri açısından çok önemlidir ve ortaokulda edinilen STEM becerileri, STEM alanında başarılı bir kariyere sahip olmanın temelini oluşturur. Birçok öğrenci başlangıçta güçlü bir STEM ilgisine sahiptir. Ancak literatürde bu ilginin desteklenmediğinde giderek azaldığı 'sızdıran boru hattı' metaforu ile ifade edilmektedir. 'Sızdıran boru hattını' onarmaya yönelik ilk adım, STEM kariyerini etkileyen faktörleri ortaya çıkarmaktır.

Bu sorunu çözmek için Ortaokul 5, 6, 7 ve 8. sınıflardan 535 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilen karma yöntem araştırmasında veri toplama aracı olarak Kısa Küre Envanteri ve Holland teorisine dayalı STEM'e Yönelik Tutum Envanteri ‘nin yanı sıra öğrencilerin sınav puanları ve O*Net veri tabanı STEM meslekleri endeksi kullanılmıştır. STEM tutumlarını ve kariyerlerini etkileyen değişkenler veri madenciliği yöntemleri ile belirlenmiştir. Bu değişkenlerde fenomen olarak kabul edilen 24 öğrenci amaçlı örnekleme için seçilmiştir. STEM mesleklerini sevme/sevmeme, bu meslekleri yapacaklarına dair bir inanca sahip olma/olmama ve yüksek akademik başarı diliminde olma/olmama bu öğrencileri araştırmadaki davranışları açısından fenomen öğrenciler haline getirmektedir.

Nitel bölümde, bu fenomenlere sahip öğrencilerle bir gömülü teori çalışması yürütülmüştür. Olguların altında yatan kök nedenler belirlenmiştir. Araştırma bulguları, özellikle 'öz yeterlilik' ve 'öz düzenleme' faktörleri ile 'çevresel etki' bağlamında, Holland tipolojisine göre mesleki eğilimleri Bandura'nın sosyal öğrenme teorisine dayanan sosyal bilişsel kariyer teorisiyle ilişkilendirerek bir köprü oluşturmaktadır. Bulgular sonucunda, STEM kariyer kararlarını etkileyen faktörlere ilişkin 4 tema, 9 kategori ve 19 alt kategoriden oluşan bir 'STEM Kariyer Karar Modeli' (SKKM) oluşturulmuştur.

Bu temalar 'STEM meslekleri hakkında bilgi', 'kariyer algısı', 'öz düzenleme' ve 'çevresel etki ‘dir. Bulgular hem branş hem de danışman öğretmenlerin STEM kariyer kararlarında etkili olduğunu göstermektedir. Öğretmenlerin, öğrencilerin “STEM kariyerleri hakkında bilgi” edinmelerinde aktif rol oynadığı görülmüştür. Ayrıca 'kariyer algısı' temasını oluşturan unsurlardan 'akademik başarı düşüncesi' ve öz yeterlilik algısı üzerinde de öğretmenlerin etkili olduğu ortaya çıkmıştır. Öğrencilerin öz yeterlik inançlarının yüksek olması durumunda daha büyük hedefler koyma ve çaba gösterme eğiliminde oldukları düşünüldüğünde öğretmen faktörü büyük önem taşımaktadır.

Öğrenciler öğretmenlerinin etkisini 'Öz-düzenleme' temasının hedef belirleme, strateji geliştirme, planlı çalışma ve erken hazırlık kategorilerinde ifade etmişlerdir. Öz-düzenleyici öğrencilerin kendi belirledikleri hedefler doğrultusunda ilerlerken azim ve uyum becerileri sergiledikleri ve stratejiler geliştirdikleri bilinmektedir. Bu bağlamda öğretmenler, öğrencilere öz-düzenleme stratejileri kazandırmanın önemini bilmelidir.

'Çevresel etki' teması üç kategoriden oluşmaktadır: destek, rol model ve motivasyon. Öğrencilerin çoğunun sınava hazırlık sürecinde dışarıdan destek almayı bekledikleri görülmüştür. Öğretmenlerin rol

model olarak etkisi de ortaya çıkmıştır. Rol modellerin öğrencilerin STEM alanlarına ilgisini artırabildiği ve başarılarını olumlu yönde etkileyebildiği bilinmektedir. Motivasyon, ebeveyn tutumları ve öğretmen tutumları olmak üzere iki alt kategoriden oluşmaktadır. Motivasyonel inançlar, beklentiler ve değer inançları birbiriyle ilişkilidir ve öğrencilerin performansını ve seçimlerini etkiler.

Sonuç olarak, öğrencilere kariyer fırsatlarını keşfetme konusunda eğitim verilmesine ihtiyaç vardır. Bu sayede öğrenciler iş ve kariyer konularında planlama yapma ve ilgi ve yeteneklerini tanıma fırsatı bulabilirler. Öğrencilere ilkokul seviyesinden başlayarak öz düzenleme stratejilerinin öğretilmesi hem başarılarını olumlu yönde etkileyecek hem de kariyer kararlarında daha yüksek hedefler belirlemelerine yardımcı olacaktır. Rol model olarak öğretmenlerin motivasyonel inançlar ve öz yeterlilik algısı üzerindeki etkileri göz önünde bulundurulmalı ve bunları destekleyici etkinlikler geliştirilmelidir. Okulların, öğretmenlerin ve özellikle rehberlik servislerinin SCDM çerçevesindeki kategoriler ve temalar üzerinde çalışmalar düzenlemesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: “STEM Kariyer”, “Eğitimde Veri Madenciliği”, “Sosyo Bilişsel Kariyer Teorisi”

A Grounded Theory Study on STEM Career: STEM Career Decision Model

Ülke Balcı Yeşilkaya [1,*], Ilker Yeşilkaya [2], Salih Çepni [3] & Salih Tutun [4]

Abstract

Whilst scientific and technological change in the world is progressing, countries' tendency towards innovative economies to achieve growth has led to the need for talented people in science and STEM fields (Science, Technology, Engineering and Mathematics).

This has increased the employment opportunities in STEM professions. On the other hand, despite the increasing opportunities in STEM fields and numerous educational reforms, students' interest in STEM careers is decreasing and student enrolment rates in STEM fields in higher education are declining. The shortage of labour with STEM skills is becoming a major problem worldwide. While the STEM economic sector offers hundreds of potential career options, it is necessary to understand the causes of the labour shortage for STEM occupations.

The secondary school period is crucial in children's STEM interests, and the STEM skills acquired in secondary school form the basis of having a successful career in STEM. Many students initially have a strong STEM interest.

However, in the literature, it is expressed with the metaphor of ‘leaky pipeline’ that this interest gradually decreases when it is not supported. The first step towards repairing the ‘leaky pipeline’ is to reveal the factors affecting STEM career.

In order to solve this problem, in the mixed method research conducted with the participation of 535 students from the 5th, 6th, 7th and 8th grades of Secondary School, the factors affecting the STEM career decision were used as data collection tools in addition to the Short Sphere Inventory and Attitude Towards STEM Inventory based on Holland theory, students' exam scores and O*Net database STEM professions index. The variables affecting STEM attitudes and careers were determined by data mining methods. In these variables, 24 students accepted as phenomena were selected for purposive sampling. Liking/not liking STEM professions, having/not having a belief that they will do them, and being/not being in the high academic achievement segment make these students phenomenon students in terms of their behaviour in the research.

In the qualitative part, a grounded theory study was conducted with the students who had these phenomena. The root causes underlying the phenomena were determined. The research findings, especially in the context of ‘self-efficacy’ and ‘self-regulation’ factors and ‘environmental impact’, form a bridge by linking the vocational tendencies according to Holland typology to the social cognitive career theory based on Bandura's social learning theory. As a result of the findings, a ‘STEM Career Decision Model’ (SCDM) was created with 4 themes, 9 categories, and 19 subcategories related to the factors affecting STEM career decisions.

These themes are ‘knowledge about STEM professions’, ‘career perception’, ‘self-regulation’ and ‘environmental impact’. The findings show that both subject and counsellor teachers are effective in STEM career decisions. It was observed that teachers played an active role in students' acquiring “knowledge about STEM careers”. In addition, it was revealed that teachers were effective on ‘academic success thinking’ and self-efficacy perception, which are among the elements that make up the ‘career perception’ theme. Considering that students tend to set bigger goals and make effort if their self-efficacy belief is high, the teacher factor is of great importance.

Students expressed the influence of their teachers in the categories of goal setting, strategy development, planned study and early preparation of the ‘Self-regulation’ theme. It is known that self-regulated students exhibit, perseverance and adaptability skills and develop strategies while pursuing their self-determined goals. In this context, teachers should know the importance of providing students with self-regulation strategies. The ‘environmental impact’ theme consists of three categories: support, role model and motivation. It was observed that most students expected to receive external support for the exam preparation process. The effect of teachers as role models also emerged. It is known that role models can increase students' interest in STEM fields and positively affect their success. Motivation consisted of two sub-categories: parental attitudes and teacher attitudes. Motivational beliefs, expectations and value beliefs, are interrelated and influence students’ performance and choices.

There is a need to provide students with training on exploring career opportunities. In this way, students can find the opportunity to plan for work and career issues and to recognise their interests and abilities. Teaching self-regulation strategies to students starting from primary school level will both positively affect their achievements and help them set higher goals in their career decisions. As role models, teachers' effects on motivational beliefs and self-efficacy perception should be considered, and activities supporting them should be developed. It is recommended that schools, teachers and especially guidance services organise studies on the categories and themes within the SCDM framework.

Keywords: “STEM Career”, “Educational Data Mining”, “Social Cognitive Career Theory”

Dijital Dönüşümün Öğretmen Adaylarının Rolleri ve Kimlikleri Üzerindeki Etkisinin Araştırılması: Nitel Bir Çalışma

Gizem Günçavdı - Alabay [1,*] & Sercan Alabay [2]

[1] Eğitim Bilimleri Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Yabancı Diller Yüksek Okulu Galatasaray Üniversitesi
gizemguncavdi@uludag.edu.tr

Özet

Dijital dönüşüm, eğitim ortamlarını hızla dönüştürmekte ve öğretmenlerin rollerini ve mesleki kimliklerini köklü bir şekilde yeniden tanımlamaktadır. Dijital teknolojilerin eğitimde kullanımının yaygınlaşması, öğretmenlerin geleneksel bilgi aktarıcı rolünden sıyrılarak, öğrenme süreçlerinin kolaylaştırıcıları, öğrenme ortamlarının tasarımcıları ve dijital içerik üreticileri gibi daha dinamik ve çok yönlü pozisyonlara evrilmelerine yol açmıştır. Bu dönüşüm, sadece sınıf içi uygulamaları etkilemekle kalmamış, aynı zamanda yeni pedagojik beklentilere uyum sağlamak zorunda kalan öğretmenlerin mesleki kimliklerini de derinlemesine etkilemiştir. Bununla birlikte, aday öğretmenlerin bu değişiklikleri nasıl algıladığı ve dijital dönüşümün mesleki kimlik ve rollerinin gelişimine nasıl etki ettiği hakkında literatürde sınırlı bilgi bulunmaktadır. Bu araştırma, aday öğretmenlerin dijital dönüşümü nasıl deneyimlediklerini ve bu dönüşümün mesleki gelişimlerine olan etkilerini anlamayı amaçlamaktadır.

Bu nitel araştırma, dijital dönüşümün öğretmen adaylarının mesleki kimlikleri ve rolleri üzerindeki etkilerini keşfetmeye odaklanmıştır. Araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının dijital dönüşümle yeniden şekillenen sınıflardaki gelecekteki rollerini nasıl algıladıklarını ve bu algıların mesleki kimlik gelişimlerine nasıl katkı sağladığını ortaya koymaktır. Elde edilen bulguların, öğretmen yetiştirme programlarına, dijitalleşen eğitim ortamlarının gereksinimlerine yanıt verebilecek yetkin ve uyumlu eğitimciler yetiştirme konusunda rehberlik etmesi beklenmektedir. Bu kapsamda, öğretmen adaylarının dijital pedagojilere ve teknolojilere karşı hazırlıklı olmalarını sağlamak, mesleki gelişim süreçlerinin bir parçası olarak öne çıkmaktadır.

Araştırmada, 15 öğretmen adayından oluşan bir örneklem ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla derinlemesine veri toplanmıştır. Katılımcılar, bir öğretmen yetiştirme programına kayıtlı olup, dijital teknolojilerin pedagojik kullanımı konusunda eğitim almış bireylerdir. Görüşmeler, dijital dönüşümün öğretmen adaylarının gelecekteki mesleki rollerini ve kimliklerini nasıl etkilediğine dair algılarını ortaya çıkarmaya odaklanmıştır.

Görüşmelerin ardından elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle incelenmiş ve dijital dönüşüm bağlamında öğretmen adaylarının rolleri ve kimliklerine ilişkin temel temalar belirlenmiştir. İlk kodlamalar, katılımcıların dijital sınıflardaki rollerine dair açıklamalarına ve kimlik değişimlerine yönelik algılarına odaklanmıştır. Analiz sonucunda dört ana tema öne çıkmıştır. Birinci tema, öğretmen rollerinin genişlemesi ve esnekleşmesi olmuştur. Dijital dönüşümün etkisiyle, öğretmen adayları kolaylaştırıcı, teknoloji yöneticisi ve dijital içerik üreticisi gibi çok yönlü roller üstlenme beklentisi taşımaktadır. İkinci tema ise öğretmen-öğrenci ilişkilerinin yeniden tanımlanmasıdır. Katılımcılar, teknolojinin sunduğu imkanlar doğrultusunda daha işbirlikçi ve etkileşimli bir öğretim süreci için potansiyel gördüklerini belirtmişlerdir. Dijital araçlar, öğrenci özerkliğini artırmanın bir aracı olarak değerlendirilmiş ve bu durumun öğretmenlerin rollerini dönüştürdüğüne dikkat çekilmiştir.

Üçüncü tema, mesleki kimlik çatışması ve adaptasyonu olmuştur. Birçok öğretmen adayı, geleneksel öğretim anlayışları ile dijital dönüşümün getirdiği yeni roller arasında bir denge kurma konusunda zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Bu bağlamda, pedagojik değerler ile dijital dönüşüm taleplerini uyumlu hale getirme gerekliliği, aday öğretmenler için önemli bir endişe kaynağı olarak ortaya çıkmıştır. Dördüncü tema ise dijital yeterlilik ve hazırlık konularında olmuştur. Katılımcılar, dijital dönüşümün mesleki rollerine etkisi konusunda yeterince hazırlıklı hissetmediklerini belirtmiş ve dijital araçların pedagojik entegrasyonu konusunda daha kapsamlı bir eğitim talep etmişlerdir.

Araştırmanın bulguları, dijital dönüşümün öğretmen adaylarının rollerini ve mesleki kimliklerini derinlemesine etkilediğini göstermektedir. Öğretmen yetiştirme programlarının, dijital dönüşümün

taleplerine yanıt verebilecek donanıma sahip öğretmenler yetiştirme konusunda önemli bir rolü olduğu sonucuna varılmaktadır. Bu bağlamda, dijital pedagojilere yönelik daha kapsamlı eğitimlerin sunulması ve öğretmenlerin dijitalleşen sınıflara uyum sağlayabilecek esnek bir mesleki kimlik geliştirmelerinin teşvik edilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Araştırma, dijital dönüşümün öğretmen adaylarının mesleki kimlik ve rollerini nasıl etkilediğine dair literatüre önemli bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: dijital dönüşüm, öğretmen eğitimi, öğretmen adayları, nitel araştırma

Exploring the Impact of Digital Transformation on the Roles and Identities of Prospective Teachers: A Qualitative Study

Gizem Günçavdı - Alabay [1,*] & Sercan Alabay [2]

Abstract

Digital transformation rapidly reshaped educational landscapes, significantly altering the roles and identities of teachers. With the increasing use of digital technologies in teaching, the traditional role of teachers as knowledge transmitters evolved into more dynamic roles, such as facilitators, designers of learning environments, and digital content creators. These shifts not only influenced classroom practices but also challenged the professional identities of teachers, who had to adapt to new pedagogical expectations. However, little had been known about how prospective teachers perceived these changes and how digital transformation affected their evolving identities and roles as they prepared to enter the profession. This study aimed to investigate these perceptions among prospective teachers to better understand how they were influenced by digital transformation and how it impacted their professional development.

The purpose of this qualitative study was to explore how digital transformation affected the roles and professional identities of prospective teachers. Specifically, the study sought to identify how teacher candidates perceived their future roles in digitally transformed classrooms and how these perceptions shaped their professional identity development. The findings were expected to inform teacher education programs on how to better prepare future educators for the demands of digitalized teaching environments, ensuring that they were equipped with the necessary skills and adaptable mindsets required for effective teaching in an increasingly digital world.

The study adopted a qualitative research design, employing semi-structured interviews to collect in-depth data from a sample of 15 prospective teachers. These participants were enrolled in a teacher education program and had been exposed to digital technologies in their pedagogical training. The interviews focused on their perceptions of how digital transformation influenced their expected roles as teachers and how these changes impacted their professional identity formation.

After conducting and transcribing the interviews, a thematic analysis was carried out to identify key themes related to the roles and identities of prospective teachers in the context of digital transformation. The analysis began with initial coding, focusing on participants' descriptions of their roles in digital classrooms and perceptions of identity shifts. Several themes emerged from the data. One of the key themes was the expansion and flexibility of roles. Prospective teachers anticipated taking on more multifaceted roles due to digital transformation, including that of facilitator, technology manager, and digital content creator. Participants also noted the necessity of being adaptable to accommodate rapidly changing technologies. Another theme was the redefinition of teacher-student relationships. The traditional authority-based relationship was being reimagined, with many participants discussing the potential for more collaborative and interactive relationships fostered by technology. Digital tools were seen as a means to enhance student autonomy, requiring teachers to adapt their roles accordingly.

A third emerging theme revolved around identity conflict and adaptation. Many participants expressed concern about reconciling traditional teaching ideals with the newer, technology-driven aspects of their professional identity. The tension between maintaining core pedagogical values and adapting to digital demands emerged as a key concern. Prospective teachers were aware of the need to balance traditional values with new technologies, but they also expressed a sense of unease about how to achieve this

balance without losing their core identity as educators. Another theme related to digital competence and preparedness. A recurrent theme was the perceived gap between current teacher training and the digital skills needed to thrive in modern classrooms. Many prospective teachers felt unprepared for the extent to which digital transformation would influence their roles and called for more comprehensive training in digital tools and pedagogical strategies.

The finding showed that digital transformation reshaped the roles and identities of prospective teachers in profound ways. Teacher education programs needed to address these shifts by providing future educators with the skills and strategies necessary to thrive in digital environments. Prospective teachers were aware of the changes taking place but felt unprepared to fully embrace the evolving demands. Therefore, teacher preparation programs should offer comprehensive training in digital pedagogy and support the development of a flexible professional identity capable of adapting to the challenges of a digitalized educational landscape. This study contributed to the growing body of research on digital transformation in education, offering insights into how future teachers grappled with these changes as they prepared to enter the profession.

Keywords: digital transformation, teacher education, prospective teachers, qualitative research

Teknopedagojik Yeterlikler ve Teknostres İlişkisi: Cinsiyet ve Kıdeme Dayalı Bir Analiz

Veysel Bilal Arslankara [1,*], Elif Arslankara [2], Abdüssamet Uçar [3] & Kübra Uçar [4]

[1] Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Akyazı Ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü
[2] Moda Tasarımı Işmont Halil Bildirici Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
[3] Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Akyazı Mesleki Eğitim Merkezi
[4] Sınıf Öğretmenliği Akyazı Mehmet Soykan Ilkokulu
vbilalarslankara@gmail.com

Özet

Eğitime teknoloji entegrasyonunun önündeki en önemli engellerden biri olarak teknostres karşımıza çıkmaktadır. Teknostres, bireylerin teknoloji kullanımından kaynaklanan stres düzeylerini ifade eder ve özellikle eğitim gibi teknoloji yoğun ortamlarda öğretmenler üzerinde önemli etkiler yaratabilir. Bu çalışma, öğretmenlerin teknopedagojik yeterlikleri ile teknostres düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında, Sakarya ilinde kamu okullarında görev yapan 165 öğretmen ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Bu öğretmenler, teknoloji kullanımı konusunda farklı deneyimlere sahip olsalar da, teknoloji entegrasyonu süreçlerinde yaşadıkları zorluklar ve bu zorlukların onların pedagojik yeterliklerini nasıl etkilediği araştırılmıştır.

Verilerin toplanmasında, "Öğretmenlerin Teknostres Düzeylerini Belirleme Ölçeği" ve "Algılanan Teknolojik Pedagojik İçerik Bilgisi Ölçeği" kullanılmıştır. Bu iki ölçek, öğretmenlerin teknoloji kullanımından doğan stres düzeylerini ve teknoloji ile pedagojik bilgi bütünleştirme becerilerini ölçmek için tasarlanmıştır. Çalışma, nicel araştırma yöntemine dayanmaktadır ve öğretmenlerin teknostres ve teknopedagojik yeterlik düzeylerinin cinsiyet ve mesleki kıdem değişkenlerine göre farklılık gösterip göstermediğini incelemiştir. Bu bağlamda yapılan analizler sonucunda, öğretmenlerin teknostres düzeylerinin orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Teknopedagojik yeterlikleri ise genel olarak yüksek düzeyde bulunmuş, ancak alt faktörler arasında en düşük seviyenin teknoloji boyutunda olduğu görülmüştür.

Cinsiyet değişkeni açısından yapılan değerlendirmede, teknolojik bilgi boyutunda erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre daha yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bu bulgu, erkek öğretmenlerin teknoloji kullanımında kadın meslektaşlarına oranla daha özgüvenli olabileceğini düşündürmektedir. Ancak, teknostres düzeyinde erkek ve kadın öğretmenler arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır; her iki grup da benzer düzeylerde teknostres yaşamaktadır.

Ayrıca, mesleki kıdem değişkeni ile teknopedagojik yeterlikler ve teknostres düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Yani, öğretmenlerin kıdemlerine bakılmaksızın, teknostres düzeyleri ve teknolojiyi pedagojik olarak entegre etme yeterlikleri benzer bulunmuştur. Son olarak, araştırmanın önemli bir sonucu olarak, öğretmenlerin teknostres düzeyleri ile teknopedagojik yeterlikleri arasında negatif yönlü düşük düzeyde bir ilişki tespit edilmiştir. Bu bulgu, teknostres düzeylerinin artmasının teknopedagojik yeterlikleri olumsuz etkilediğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Teknostres, teknopedagojik yeterlik, eğitimde teknoloji entegrasyonu

Technopedagogical Competences and Technostress Relationship: An Analysis Based on Gender and Seniority

Veysel Bilal Arslankara [1,*], Elif Arslankara [2], Abdüssamet Uçar [3] & Kübra Uçar [4]

Abstract

One of the most significant barriers to the integration of technology into education is technostress. Technostress refers to the stress levels individuals experience due to the use of technology, and it can have significant impacts, especially on teachers working in technology-intensive environments like education. This study aims to examine the relationship between teachers' technopedagogical competencies and their technostress levels. The research was conducted with 165 teachers working in

public schools in the province of Sakarya. These teachers have varying levels of experience with technology use, but the study focuses on the challenges they face in the technology integration process and how these challenges affect their pedagogical competencies.

In collecting the data, the "Technostress Levels of Teachers Scale" and the "Perceived Technological Pedagogical Content Knowledge Scale" were used. These two scales were designed to measure teachers' stress levels arising from the use of technology and their ability to integrate technology with pedagogical knowledge. The study is based on a quantitative research method, examining whether teachers' technostress and technopedagogical competency levels differ according to the variables of gender and professional seniority. According to the analyses conducted, it was found that teachers' technostress levels are generally at a moderate level. Their technopedagogical competencies were found to be at a high level overall, though the lowest scores were observed in the technology dimension among the sub-factors.

Regarding the gender variable, it was found that male teachers scored higher than female teachers in the technological knowledge dimension. This finding suggests that male teachers may be more confident in using technology compared to their female counterparts. However, no significant difference was found between male and female teachers in terms of technostress levels, with both groups experiencing similar levels of technostress.

Additionally, no significant difference was found between professional seniority and technopedagogical competencies or technostress levels. In other words, regardless of the teachers' seniority, their technostress levels and ability to integrate technology into pedagogy were found to be similar. Finally, an important result of the study revealed a negative, low-level correlation between teachers' technostress levels and their technopedagogical competencies. This finding suggests that as technostress levels increase, technopedagogical competencies tend to be negatively affected.

Keywords: Technostress, technopedagogical competence, technology integration in education

Çocukların Eleştirel Düşünme Becerilerinin Gelişiminde Soruların Aracı Rolü: Öğretmenlerin Soru Sorma Becerileri Üzerine Bir Değerlendirme

Mine Yılmaz [1] & Demet Koç [2,*]

[1] Okul Öncesi Öğretmenliği Kuş Ağacı Anaokulu
[2] Okul Öncesi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
demetkoc@uludag.edu.tr

Özet

Öğretmenlerin soru sorma becerileri, öğrenme süreçlerinin önemli bir parçasıdır. İyi tasarlanmış sorular, çocukların farklı öğrenme stillerine hitap etmekte ve özellikle açık uçlu sorular, onların analiz yapma, problem çözme yeteneklerini destekleyerek eleştirel düşünme becerilerini geliştirmektedir. Erken yıllarda, çocukların eleştirel düşünme becerilerinin desteklenmesine yönelik alanyazında yer bulan çalışmalarda, öğretmenlerin soru sorma becerileri önemli faktörlerden biri olarak vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda, çocukların eleştirel düşünme becerilerinin gelişiminde aracı rolü bulunan, öğretmenlerin soru sorma becerilerinin düzeylerine ve kullanılan soru türlerine yönelik mevcut durumun belirlenmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu çalışmada, okul öncesi öğretmenlerinin soru sorma becerilerinin düzeylerini belirlenmesi ve öğretmenlerin soru türlerine yönelik farklılık ve benzerliklerin ortaya çıkarılarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda araştırmaya 30 okul öncesi öğretmeni dahil edilmiştir.

Araştırma, amacı doğrultusunda, karma araştırma yöntemlerinden eş zamanlı iç içe desende tasarlanmış ve yürütülmüştür. Araştırmada öğretmenlerin soru sorma becerilerine yönelik nicel verilerin elde edilmesinde Sınıf İçi Soru Sorma Teknikleri Ölçeği (SİSSTO) kullanılmıştır. Araştırmanın nitel verileri ise yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla elde edilmiştir. Araştırma verileri toplanmış olup, verilerin analiz süreci devam etmektedir. Nicel veriler için istatistiksel analizlerden yararlanılmış olup nitel veriler içerik analizi ile çözümlenmektedir. Verilerin analizinin tamamlanmasının ardından, nicel ve nitel verilerden elde edilen bulgular birlikte yorumlanarak sunulacaktır. Araştırmada öğretmenlerin soru sorma düzeylerinin, kullanılan soru türlerinin ve benzerlik ve farklılıkların ortaya çıkarılmasının ileriye dönük geliştirilebilecek eğitim uygulamalarına ışık tutması beklenmektedir. Aynı zamanda araştırma sonuçları doğrultusunda belirlenecek çerçevenin alan yazına da katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel Düşünme, Soru Sorma Becerileri, Erken Çocukluk Eğitimi.

The Mediating Role of Questions in the Development of Children's Critical Thinking Skills: An Evaluation of Teachers' Questioning Skills

Mine Yılmaz [1] & Demet Koç [2,*]

Abstract

Teachers' questioning skills are an essential part of the learning process. Well-designed questions address different learning styles of children, and particularly open-ended questions enhance their analytical and problem-solving abilities, thereby developing their critical thinking skills. In the literature focusing on supporting children's critical thinking skills during early years, teachers' questioning skills are highlighted as one of the important factors. In this regard, there is a need to determine the current status of teachers' questioning skills, which play a mediating role in the development of children's critical thinking skills, including the levels of these skills and the types of questions used.

This study aims to identify the levels of questioning skills among preschool teachers and evaluate the differences and similarities in the types of questions they use. In this context, 30 preschool teachers were included in the research. The study was designed and conducted in a concurrent nested pattern, one of the mixed research methods, in line with its objectives. The In-Class Question Asking Techniques Scale (ICOATS) was used to obtain quantitative data on teachers' questioning skills. Qualitative data were

collected through semi-structured interviews. The research data have been collected, and the data analysis process is ongoing. Statistical analyses are being utilized for quantitative data, while qualitative data are being analyzed using content analysis. After the completion of data analysis, the findings obtained from both quantitative and qualitative data will be interpreted and presented together. It is expected that revealing teachers' questioning levels, the types of questions used, and their similarities and differences will illuminate future educational practices that can be developed. Additionally, it is believed that the framework determined based on the research results will contribute to the literature.

The abstract should be informative by referring study aims, the methodology, the instruments, the major findings and the implications of the study.

Keywords: Critical Thinking, Questioning Skills, Early Childhood Education.

Yapay Zeka Destekli Metodolojilerle Geleceğin Fransızca Öğretmenlerinde Motivasyonun Artırılması

Sercan Alabay

Yabancı Diller Yüksek Okulu Galatasaray Üniversitesi
sercan.alabay@gmail.com

Özet

Yapay zekanın (YZ) öğretmen eğitimine entegrasyonu, özellikle geleceğin eğitimcileri arasında motivasyonu artırmada dönüştürücü bir potansiyel sunmaktadır. Motivasyon, hem öğretim etkinliğini hem de öğretmenlerin meslekte kalmasını etkileyen kritik bir faktördür. Bu makale, kişiselleştirilmiş öğrenme, gerçek zamanlı geri bildirim sistemleri, uyarlanabilir teknolojiler ve işbirlikçi YZ ortamlarına odaklanarak, YZ tabanlı platformların ve araçların geleceğin Fransızca öğretmenlerinin yaşadığı motivasyon zorluklarını nasıl ele alabileceğini incelemektedir. Özerklik, yeterlilik ve ilişkili olma psikolojik ihtiyaçlarını vurgulayan Öz Belirleme Teorisi'ne (ÖBT) dayanan bu çalışma, Fransızca öğretmen eğitimi bağlamında bu ihtiyaçları karşılayabilen belirli YZ odaklı yöntemleri araştırmaktadır. Bu araştırmanın temel amacı, YZ odaklı eğitim teknolojilerinin geleceğin Fransızca öğretmenlerinin motivasyonunu artırmak için nasıl kullanılabileceğini araştırmaktır. Öğretmen eğitimi, yalnızca bilişsel bilgi değil aynı zamanda duygusal ve psikolojik dayanıklılık da gerektiren karmaşık bir süreçtir. Birçok aday öğretmen, iş yükü, duygusal stres ve sınıf yönetiminin artan karmaşıklıklarıyla ilgili zorluklarla karşı karşıyadır. Bu zorluklar genellikle motivasyonun azalmasına ve bazı durumlarda erken tükenmişliğe yol açar. Yapay zeka teknolojilerinin kişiselleştirilmiş ve uyarlanabilir öğrenme yoluyla bu zorlukları nasıl azaltabileceğini inceleyerek, araştırma öğretmen yetiştirme süreci boyunca motivasyonu sürdürmek için etkili stratejiler önermeyi amaçlamaktadır. Amaç, öğretmen yetiştirme programlarında uygulanabilecek, hem motivasyonu hem de mesleki gelişimi teşvik eden pratik içgörüler sunmaktır.

Bu araştırma, öğretmen yetiştirme programlarına kayıtlı gelecekteki Fransızca öğretmenlerinin motivasyonel ihtiyaçlarını karşılamada yapay zekanın rolüne odaklanmaktadır. Kapsam, kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri, gerçek zamanlı geri bildirim ve uyarlanabilir öğrenme ortamları sunan Smart Sparrow, Knewton, Moodle, Edthena ve Squirrel AI gibi belirli yapay zeka platformlarının incelenmesini içerir. Araştırma ayrıca, motivasyonun temel itici güçleri olarak özerkliği, yeterliliği ve ilişkiyi belirleyen Öz Belirleme Teorisi (SDT) merceğinden motivasyonun psikolojik temellerini ele almaktadır (Deci ve Ryan, 2000). Ayrıca çalışmada, yapay zekanın eğitimde uygulanmasıyla ilgili olası zorluklar ve etik kaygılar ele alınarak, önerilen çözümlerin hem sürdürülebilir hem de eşitlikçi olması sağlanıyor.

Motivasyonun Artırılması İçin Yapay Zeka Odaklı Platformlar

1. Yapay Zeka Platformları Aracılığıyla Kişiselleştirilmiş Öğrenme Ortamları: Smart Sparrow ve Knewton gibi platformlar, geleceğin öğretmenlerinin özel ihtiyaçlarına ve öğrenme stillerine uyum sağlayan kişiselleştirilmiş öğrenme ortamları oluşturmak için yapay zekayı kullanıyor. Bu platformlar, bireysel öğrenme yörüngelerine göre eğitim içeriğini düzenlemek için makine öğrenimi algoritmalarından yararlanıyor ve bir yeterlilik ve ilerleme duygusunu teşvik ediyor (Schmidt vd., 2019). Geleceğin Fransızca öğretmenleri için, kişiselleştirilmiş dil eğitimi ve yeterlilik seviyelerine göre uyarlanmış pedagojik kaynaklar bilişsel aşırı yüklenmeyi azaltabilir ve böylece hem katılımı hem de motivasyonu artırabilir.

2. Yapay Zeka Destekli Geri Bildirim Sistemleri: Gerçek zamanlı geri bildirim, özellikle öğretmen eğitiminde motivasyon k için önemlidir. Moodle ve Edthena gibi yapay zeka odaklı sistemler, ders planlaması, öğretim stratejileri ve sınıf yönetimi uygulamaları hakkında anında ve kişiselleştirilmiş geri bildirim sağlar (Johnson vd., 2020). Bu platformlar, geleceğin Fransızca öğretmenlerinin ilerlemelerini takip etmelerine ve ayrıntılı geri bildirimlere göre öğretim yöntemlerini ayarlamalarına olanak tanır ve böylece bir yeterlilik ve başarı duygusunu güçlendirir. Ayrıca, dilsel doğruluğu ve akıcılığı gerçek zamanlı olarak değerlendiren yapay zeka araçları, geleceğin Fransızca öğretmenlerinin dil öğretim uygulamalarını geliştirmelerini sağlar.

Anahtar Kelimeler: Fransızca, Öğretmen, YZ

Enhancing Motivation Among Future French Teachers Through AI-driven Methodologies

Sercan Alabay

Abstract

The integration of artificial intelligence (AI) into teacher education offers transformative potential, particularly in enhancing motivation among future educators. Motivation is a critical factor influencing both the teaching efficacy and the retention of teachers within the profession. This paper examines how AI-based platforms and tools can address the motivational challenges experienced by future French language teachers, with a focus on personalized learning, real-time feedback systems, adaptive technologies, and collaborative AI environments. Grounded in Self-Determination Theory (SDT), which emphasizes the psychological needs of autonomy, competence, and relatedness (Deci & Ryan, 2000), this study explores the specific AI-driven methods that can meet these needs in the context of French teacher education.

Aim of the Research

The primary aim of this research is to investigate how AI-driven educational technologies can be utilized to enhance the motivation of future French teachers. Teacher education is a complex process that demands not only cognitive knowledge but also emotional and psychological resilience. Many prospective teachers face challenges related to workload, emotional stress, and the growing complexities of classroom management. These challenges often lead to reduced motivation and, in some cases, early burnout. By examining the ways in which AI technologies can mitigate these challenges through personalized and adaptive learning, the research aims to propose effective strategies for sustaining motivation throughout the teacher training process. The goal is to offer practical insights that can be implemented in teacher education programs, fostering both motivation and professional development.

Scope of the Research

This research focuses on the role of AI in addressing the motivational needs of future French teachers enrolled in teacher education programs. The scope includes an examination of specific AI platforms such as Smart Sparrow, Knewton, Moodle, Edthena, and Squirrel AI, which offer personalized learning experiences, real-time feedback, and adaptive learning environments. The research also addresses the psychological underpinnings of motivation through the lens of Self-Determination Theory (SDT), which identifies autonomy, competence, and relatedness as key drivers of motivation (Deci & Ryan, 2000). Furthermore, the study explores the potential challenges and ethical concerns surrounding AI's implementation in education, ensuring that the proposed solutions are both sustainable and equitable.

AI-Driven Platforms for Motivation Enhancement

1. Personalized Learning Environments via AI Platforms

Platforms such as Smart Sparrow and Knewton use AI to create personalized learning environments that adapt to the specific needs and learning styles of future teachers. These platforms leverage machine learning algorithms to curate educational content based on individual learning trajectories, fostering a sense of competence and progression (Schmidt et al., 2019). For future French teachers, personalized language instruction and pedagogical resources tailored to their proficiency levels can reduce cognitive overload, thereby enhancing both engagement and motivation.

2. AI-Powered Feedback Systems

Real-time feedback is crucial for maintaining motivation, especially in teacher education. AI-driven systems such as Moodle and Edthena provide immediate and personalized feedback on lesson planning, teaching strategies, and classroom management practices (Johnson et al., 2020). These platforms allow future French teachers to track their progress and adjust their teaching methods based on detailed feedback, thereby reinforcing a sense of competence and achievement. In addition, AI tools that assess linguistic accuracy and fluency in real time enable future French teachers to refine their language teaching practices.

References

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. Psychological Inquiry, 11(4), 227-268. https://doi.org/10.1207/S15327965PLI1104_01

Johnson, A., Eichmann, A., & Harris, S. (2020). AI-powered learning systems: A comprehensive guide to educational technology and motivation. Journal of Educational Technology, 32(2), 145-162. https://doi.org/10.1177/1096348020978637

Schmidt, C., Hou, Y., & Wu, J. (2019). Personalized learning and motivation in AI-enhanced teacher education programs. Education & AI Research Journal, 27(3), 89-102. https://doi.org/10.1111/j.1467-8535.2018.01234.x

Keywords: French, Teacher, AI

Matematik Eğitiminde Teknoloji Kullanımının Öğretim Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Fatma Cumhur

Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Muş Alparslan Üniversitesi
cumhurfatma@gmail.com

Özet

Teknolojinin özelde matematiğe entegre edilerek önemli çalışmalar yapılabileceği ve teknolojinin avantajlarından faydalanabileceği düşünülmektedir. Bu anlamda en önemli avantajlardan biri öğrenci tutumundaki olumlu yönde değişimlerdir. Araştırmalara göre, öğrencilerin teknolojinin eğitime ve matematik öğretimine yardımcı olarak kullanılmasına karşı tutumlarının olumlu olduğu görülmüştür. Olumlu tutum geliştiren öğrencinin aynı oranda ilgi ve motivasyonunun da artacağı ve bu durumun derse karşı güdülenmesine neden olacağı söylenebilir. Teknolojinin öğrencide ilgi ve motivasyonu arttırmasının yanı sıra öğrenciye birden fazla duyu organına ve zekâ türüne hitap etme şansı vereceği düşünülmektedir. Nitekim Gardner'a göre çoklu zekâ kuramında zekâ ve öğrenme tek boyutta değil birden fazla boyutta incelenmektedir. Zekânın, bir biriyle bağımsız olarak işleyen, sekiz farklı bileşeni olduğunu belirtmekte ve etkinliğin bu zekâ bileşenlerinin bazılarının birlikte çalışması olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrencilerin farklı zekâ türlerine sahip olması öğrenme stillerini de etkileyebilir. Farklı zekâ türlerine sahip olan öğrencilerin algılama, karar ve etkileşim konularındaki farklılıkları da eklendiğinde her öğrencinin farklı bir öğrenme stiline sahip olabileceğine vurgu yapılır. Bu sebeple, öğrencilere tüm öğrenme stillerine göre öğretim yapılmalıdır ki öğrenciler tercih ettikleri öğrenme stiline alışabilsin ve problem çözme becerilerini tercih ettikleri stile göre geliştirebilsinler. Bu bilgiler ışığında Teknoloji kullanılarak yapılan öğretimin öğrencilere çoklu öğrenme ortamı sunduğu söylenebilir. Dolayısı ile bu öğretim tarzı birden çok zekâ ve duyuya hitap edecek, bilgilerin kalıcılığını sağlayacak ve soyut olan matematik dersinin somutlaştırılmasına yardımcı olacaktır. Teknolojinin matematik eğitiminde birçok potansiyel faydası olduğu düşünülmektedir. Teknolojinin matematik öğrenmeyi geliştirmek, matematik öğretimini desteklemek, matematiksel düşünmeyi geliştirmek, matematik eğitiminde yeni fırsatlar yaratmak ve matematik eğitimi araştırmalarına katkıda bulunmak için nasıl kullanılabileceğini araştırmak, matematik eğitimi araştırmacıları ve uygulayıcıları için önemli bir araştırma alanıdır. Bu çalışmanın amacı da ilköğretim matematik öğretmeni adaylarının öğretim sürecinde teknoloji kullanımının olumlu, olumsuz etkilerini incelemektir. Araştırmanın katılımcılarını bir devlet üniversitesinin ilköğretim matematik öğretmenliği bölümünden 1,2,3 ve 4. sınıf öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırma verileri öğretmen adaylarının teknoloji kullanımındaki fikirleri, önerileri ve eleştirileri ile ilgili düşüncelerini içeren bir görüşme formu yoluyla toplanmıştır. Veriler nitel araştırma yöntemi ile analiz edilmiştir. Verilerin analizi sonucunda elde edilen bulgular ışığında öğretmen adayları teknolojinin; bilimsel becerileri arttırdığını, konuların öğrenilmesine yardımcı olduğunu, derslerde kullanılmasından hoşlandığını ve derslerde daha sık kullanılması gerektiğini belirtmişleridir. Buradan teknolojiye karşı tutumum olumlu yönde olmasının adayların teknoloji kullanım düzeylerini olumlu yönde etkileyeceği sonucuna varılmıştır. Öğretmen adayları teknolojinin faydalı olduğunu düşündüğü ve kullanımının arttırılması gerektiğini belirtseler de, bazı bulgular teknoloji kullanırken çaresizlik hissettikleri yönündedir. Ayrıca öğretmen adaylarımız teknolojinin dikkat dağınıklığına sebep olabileceğini ve dikkat dağınıklığının öğretmen adaylarının teknoloji kullanımını olumsuz etkileyebileceği sonucuna ulaşılmıştır. Özetle öğretmen adaylarının teknoloji kullanımında yetersiz ve önyargılı oldukları, buna bağlı olarak matematik eğitiminde yeterli düzeyde teknoloji kullanımına sahip olmadıkları sonucuna varılmıştır. Ancak bu çalışmayla beraber öğretmen adaylarının matematik öğretiminde teknoloji kullanımının gerekliliği ve bu yeterliliklerin geliştirilmesine ilişkin olumlu düşüncelerine rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen adayı, teknoloji, teknoloji kullanımı

Evaluating the Effect of Technology Use in Mathematics Education on Teaching

Fatma Cumhur

Abstract

It is thought that by integrating technology into mathematics in particular, important studies can be carried out and the advantages of technology can be utilized. In this sense, one of the most important advantages is the positive changes in student attitudes. According to research, it has been observed that students have positive attitudes towards the use of technology as an aid to education and teaching mathematics. It can be said that the interest and motivation of students who develop a positive attitude will increase at the same rate and this will cause them to be motivated towards the lesson. It is thought that technology will increase the interest and motivation of students as well as giving them the chance to appeal to more than one sense organ and intelligence type. Indeed, according to Gardner, in the theory of multiple intelligences, intelligence and learning are examined not in a single dimension but in more than one dimension. He states that intelligence has eight different components that operate independently of each other and reveals that effectiveness is the working of some of these intelligence components together. The fact that students have different types of intelligence can also affect their learning styles. When the differences in perception, decision and interaction of students with different types of intelligence are added, it is emphasized that each student may have a different learning style. For this reason, students should be taught according to all learning styles so that they can get used to their preferred learning style and develop their problem-solving skills according to their preferred style. In light of this information, it can be said that teaching using technology offers students a multiple learning environment. Therefore, this teaching style will appeal to multiple intelligences and senses, ensure the permanence of information and help to concretize the abstract mathematics course. Technology is thought to have many potential benefits in mathematics education. Investigating how technology can be used to improve mathematics learning, support mathematics teaching, develop mathematical thinking, create new opportunities in mathematics education and contribute to mathematics education research is an important research area for mathematics education researchers and practitioners. The purpose of this study is to examine the positive and negative effects of technology use in the teaching process of primary school mathematics teacher candidates. The participants of the study are 1st, 2nd, 3rd and 4th grade teacher candidates from the primary school mathematics teaching department of a state university. The research data were collected through an interview form containing the teacher candidates' ideas, suggestions and criticisms regarding the use of technology. The data were analyzed with the qualitative research method. In light of the findings obtained as a result of the analysis of the data, the teacher candidates stated that technology increases scientific skills, helps learning the subjects, enjoys its use in lessons and should be used more frequently in lessons. From here, it was concluded that a positive attitude towards technology will positively affect the technology usage levels of the candidates. Although the teacher candidates think that technology is useful and state that its use should be increased, some findings indicate that they feel helpless while using technology. In addition, our teacher candidates concluded that technology can cause distraction and that distraction can negatively affect the technology usage of the teacher candidates. In summary, it was concluded that the teacher candidates are inadequate and prejudiced in the use of technology and accordingly, they do not have sufficient technology usage in mathematics education. However, with this study, the positive thoughts of the teacher candidates regarding the necessity of using technology in mathematics teaching and the development of these competencies were encountered.

Keywords: Pre-service teacher, technology, use of technology

Okul Öncesi Eğitimde Öğretmenlerin, Çocukların Duygularına Yönelik Tepkilerinin Sosyal Duygusal Yetkinlikleri Bağlamında İncelenmesi

Türkan Bengisu Kumlay [1,*] & Nalan Kuru [1]

[1] Okul Öncesi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
tbengisu20@gmail.com

Özet

Çocukların çevrelerinden aldıkları tepkiler, özellikle erken yaşlarda, onların sosyal ve duygusal gelişimi üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Çocuklar, yaşamlarının ilk yıllarında çevrelerinden gelen tepkilere son derece duyarlıdırlar, çünkü okul öncesi dönemi de kapsayan bu dönemde duygusal gelişim ve sosyal etkileşimler için önemli temel taşlar atılmaktadır. Öğretmenlerin çocukların duygusal tepkilerine verdikleri yanıtlar, erken çocukluk döneminde sosyal-duygusal gelişim süreçlerinin de kritik bir parçasıdır. Öğretmenlerin çocukların farklı duygusal durumlarına verdikleri tepkiler, eğitim ortamının duygusal iklimini ve çocukların sosyal duygusal gelişimini doğrudan etkileyen maddeler arasında yer almaktadır. Alanyazında, çocukların duygusal gelişimlerinin desteklenmesinde öğretmen tepkilerinin önemli bir rol oynadığına dair çeşitli bulgular yer almaktadır. Çocukların duygusal tepkilerine yönelik öğretmen yanıtlarının, öğretmenlerin sosyal duygusal yetkinlikleriyle ilişkisinin araştırılması, çocukların sosyal ve duygusal gelişimlerinin desteklenmesi hususunda kritik öneme sahiptir. Bu bağlamda, öğretmenlerin çocukların duygularına yönelik tepkilerinin öğretmenlerin sosyal duygusal yetkinlikleriyle ilişkisinin incelenmesine yönelik çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu çalışmada, okul öncesi öğretmenlerinin sosyal duygusal yetkinliklerinin düzeylerinin belirlenmesi ve öğretmenlerin çocukların duygusal ifadelerine verdikleri tepkilerin sosyal duygusal yetkinlikler bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda araştırmaya aktif olarak görev yapan 28 okul öncesi öğretmeni dahil edilmiştir.

Araştırma, amacı doğrultusunda, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde tasarlanmış ve yürütülmüştür. Araştırmada öğretmenlerin sosyal duygusal yetkinliklerine yönelik verilerin elde edilmesinde Öğretmenlerin Sosyal-Duygusal Yetkinliklerini Değerlendirme Ölçeği (ÖSDYDÖ) ve Çocukların Duygularına Verilen Tepkiler Ölçeği (ÇDVTÖ) kullanılmıştır. Araştırmanın verileri toplanmış olup, verilerin analiz süreci devam etmektedir. Nicel veriler için istatistiksel analizlerden yararlanılmaktadır. Verilerin analizinin tamamlanmasının ardından, elde edilen bulgular yorumlanarak sunulacaktır. Araştırma sonucunda, sosyal duygusal yetkinlikleri yüksek olan ve düşük olan okul öncesi öğretmenlerinin, çocukların duygularına yönelik tepkileri arasındaki farkların istatistiksel olarak anlamlı olması beklenmektedir. Araştırmadan elde edilen sonuçların ilerleyen süreçlerde planlanan öğretmen eğitimi ve erken çocukluk eğitimi uygulamalarının geliştirilmesine katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırma sonuçları doğrultusunda elde edilecek bulguların, alanyazına önemli katkılarda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Duygusal Yetkinlik, Sosyal Duygusal Gelişim, Erken Çocukluk Eğitimi.

The Examination of Preschool Teachers' Responses to Children's Emotions in the Context of Social Emotional Competencies

Türkan Bengisu Kumlay [1,*] & Nalan Kuru [1]

Abstract

The responses children receive from their environment, especially in early childhood, have a significant impact on their social and emotional development. During the first years of life, children are highly sensitive to the reactions they receive from those around them, as this period, including the preschool years, lays crucial foundations for emotional development and social interactions. Teachers' responses to children's emotional reactions are a critical part of social-emotional development processes in early childhood. The way teachers respond to children's various emotional states is one of the factors that directly affects the emotional climate of the educational environment and children's social-emotional development. The literature includes various findings indicating that teachers' responses play an important role in supporting children's emotional development. The investigation of the relationship between teachers' responses to children's emotional reactions and their social-emotional competencies is of critical importance for supporting children's social and emotional development. In this context, there is a need for studies that examine the relationship between teachers' responses to children's emotions and their social-emotional competencies.

This study aims to determine the levels of preschool teachers' social-emotional competencies and to examine the responses teachers give to children's emotional expressions in the context of social-emotional competencies. In this scope, 28 preschool teachers actively working in the field were included in the research..

The research was designed and conducted in line with its objective using the correlational-survey model, which is one of the quantitative research methods. In the study, the Teacher Social-Emotional Competencies Assessment Scale (TSECAS) and the The Responses to Children’s Emotions Questionnaire (RCEQ) were used to gather data on teachers' social-emotional competencies. Data collection has been completed, and the data analysis process is ongoing. Statistical analyses are being utilized for the quantitative data. After the analysis of the data is completed, the findings will be interpreted and presented. It is expected that there will be statistically significant differences between the responses of preschool teachers with high and low social-emotional competencies to children's emotions. The results of the study are expected to contribute to the development of teacher training and early childhood education practices planned for future stages. It is believed that the findings obtained from the study will make important contributions to the literature.

Keywords: Social Emotional Competence, Social Emotional Development, Early Childhood Education.

Yapay Zekâ ve Algoritmalar Çağında Dijital Yeterlilikler

Hakan Aydın

Iletişim Fakültesi Erciyes Üniversitesi
haydin@erciyes.edu.tr

Özet

Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik Programları Merkezi Başkanlığı'nca yürütülmekte olan Erasmus+ Programı İşbirliği için Ortaklıklar faaliyeti kapsamında "2023" yılı teklif çağrısı döneminde kabul edilen "Digital Health Guidance Academy for Young Leaders" (Safe-You) başlıklı proje, dijital hayata katılmak, dijital toplumda yaşamak, öğrenmek ve çalışmak için ihtiyaç duyulan bir dizi beceri ve tutum anlamına gelen dijital okuryazarlık becerilerini, klasik çerçeveden öte algoritmalar ve yapay zeka çağının gerekliliklerileriyle birlikte ele almayı ve buna ilişkin araç setleri yoluyla aktif vatandaşlığı teşvik etmeyi ve böylece gençlerin özellikle sosyal alanlarda inisiyatif duygusunu güçlendirmeyi ve kendi topluluklarını desteklemelerini sağlamayı amaçlamakta, bu becerilerin ediniminde Avrupa çerçevelerinin kullanımını yaygınlaştırmayı hedeflemektedir. Niteliksel tasarım karakterini taşıyan bu bildiri, Safe-You Projesi'nin amaç ve hedefleri kapsamında odaklanacağı dijital haber okuryazarlığı yetkinliğinin konusal ve içeriksel tasarımını tartışmaya açarak hedef kitle dönütlerini edinmeyi amaçlamaktadır. Bildiride dijital haber okuryazarlığı, dezenformasyonun bugün artık ulusal güvenlikleri tehdit eden küresel bir sorun haline gelmesine karşı ne yapılabilir sorusuna hem bilimsel hem de yönetimsel bir yanıt olarak, "21. Yüzyıl Becerileri" bağlamında ele alınmaktadır. Küresel bir sorun haline gelen dezenformasyon, mücadele için küresel çapta yoğun bir işbirliğini gerektirse de çözüm çabaları bireysel desteğe de muhtaçtır. Bu nedenle tüm nüfusun medya ve haber okuryazarlığını artırarak, insanları dezenformasyon, manipülasyon ve komplo teorileriyle nasıl başa çıkacakları konusunda eğitmeye önem vermek basit bir gereklilik olmaktan çıkmıştır. Bir mesajın kim tarafından oluşturulduğunu ve ne söylediğini eleştirel bir şekilde sorgulayan, kaynağını kontrol eden, şüphelendiği içerikleri paylaşmayarak başkalarının yanlış bilgilendirilmesini önlemeye çalışan, son olarak bu konuda yetkililerle işbirliği yapmaya istekli olan bireylere her zamankinden fazla ihtiyaç bulunmaktadır. Safe-You bu gereksinime gençlik alanında karşılık üretmeye odaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Safe-You, Dijital Okuryazarlık, Erasmus+

Digital Competencies in the Age of Artificial Intelligence and Algorithms

Hakan Aydın

Abstract

The project titled "Digital Health Guidance Academy for Young Leaders" (Safe-You), accepted under the 2023 call for proposals within the framework of the Erasmus+ Programme Partnerships for Cooperation activity, coordinated by the Turkish National Agency for EU Education and Youth Programmes, aims to address digital literacy skills- defined as the set of competencies and attitudes required for participating in digital life, living in a digital society, and engaging in learning and work- by considering them not only within the traditional framework but also in the context of the demands of the algorithm and artificial intelligence era. Through related toolkits, the project seeks to promote active citizenship, thereby empowering young people to take initiative, particularly in social domains, and to support their communities. Additionally, it aims to broaden the adoption of European frameworks in the acquisition of these skills. Furthermore, it aims to disseminate the use of European frameworks in acquiring these skills. This paper, characterized by a qualitative design, intends to explore the thematic and content design of the digital news literacy competence within the scope of the Safe-You Project's goals and objectives, while gathering feedback from the target audience. In the paper, digital news literacy is discussed as both a scientific and managerial response to the question of how to combat disinformation, which has become a global issue threatening national securities, within the context of "21st Century Skills." While disinformation, now a global problem, requires intensive international collaboration to address, individual support is also essential for these efforts. Therefore, enhancing the media and news literacy of the entire population, and educating people on how to deal with disinformation, manipulation, and conspiracy theories, has become more than a mere necessity. There

is an increasing need for individuals who critically assess the origin and content of messages, verify their sources, refrain from sharing suspicious content to prevent the spread of misinformation, and are willing to collaborate with authorities on these matters. Safe-You focuses on responding to this need within the youth sector.

Keywords: Safe-You, Digital Literacy, Erasmus+

2014-2024 Yılları Arasında Ortaokul Düzeyinde Öğrencilerin Öz Düzenleme Becerileri İle İlgili Türkiye'de Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Umut Döndü Acar [1,*], Fatma Nurcan Pınar [2] & Gürbüz Ocak [3]

[1] Eğitim Programları ve Öğretim Afyon Kocatepe Üniversitesi
[2] Bilgisayar Teknolojisi Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi
[3] Eğitim Programları ve Öğretimi Afyon Kocatepe Üniversitesi
acarumut30@gmail.com

Özet

Bu araştırmada, Türkiye'de yapılan ortaokul öğrencilerinin öz düzenleme becerilerini konu alan lisansüstü tezlerdeki konu ve yöntem temelli eğilimlerin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda, araştırmada doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evreni, YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanında dizinlenen ve öz düzenleme becerilerini ele alan 278 lisansüstü tezden oluşmaktadır. Araştırmada, yeterli büyüklükte bir örnekleme ulaşabilmek ve belirli ölçütleri karşılayan çalışmaların incelenebilmesi amacıyla ölçüt örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Örneklem, 2014-2024 yılları arasında hazırlanmış, erişim izni olan ve yalnızca ortaokul öğrencilerinin öz düzenleme becerilerini konu alan 48 lisansüstü tezden oluşmaktadır. Erişim izni bulunmayan ve ortaokul öğrencilerini konu almayan 230 tez, araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. Seçilen tezler, "Türkiye'de Ortaokul Öğrencilerinin Öz Düzenleme Becerilerini Konu Alan Lisansüstü Tezleri İnceleme Formu" aracılığıyla değerlendirilmiştir. Araştırma verileri, bu form aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Sonuçlar betimsel olarak tablolaştırılmış ve raporlanmıştır. Yapılan analiz sonucunda, ortaokul düzeyindeki öğrencilerin öz düzenleme becerilerini ele alan lisansüstü tezlerde eğilimin ağırlıklı olarak yüksek lisans düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Çalışmaların konu yönelimi açısından büyük çoğunluğunda öz düzenleme becerilerinin ele alındığı görülmüştür. Üniversitelere göre dağılıma bakıldığında, Mersin Üniversitesinin bu alanda öne çıktığı, enstitü dağılımında ise en fazla çalışmanın Eğitim Bilimleri Enstitüsü tarafından yapıldığı tespit edilmiştir. Yöntem açısından, çalışmaların çoğunda nicel araştırma yaklaşımlarından ilişkisel tarama modeli tercih edilmiştir. Yayınlanma sıklığı açısından en fazla çalışmanın 2023 yılında yapıldığı belirlenmiştir; örneklem grubu olarak çoğunlukla 7. sınıf öğrencilerinin seçildiği, örneklem türü olarak uygun örnekleme yöntemi kullanıldığı görülmüştür. Veri toplama aracı olarak ise ağırlıklı olarak ölçekler tercih edilmiştir. Veri analiz teknikleri açısından ise betimsel istatistiklerin yoğun şekilde kullanıldığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Ortaokul Öğrencileri, Öz düzenleme

Examination of Graduate Theses Made in Turkey on Self-Regulation Skills of Secondary School Students Between The Years 2014-2024

Umut Döndü Acar [1,*], Fatma Nurcan Pınar [2] & Gürbüz Ocak [3]

Abstract

In this study, it aimed to determine the subject and method-based trends in postgraduate theses on the self-regulation skills of secondary school students in Turkey. In this context, the document review method was used in the research. The universe of the research consists of 278 postgraduate theses on self-regulation skills indexed in the database of YÖK National Thesis Center. In order to reach a sufficiently large sample and to examine the studies that meet certain criteria, the criterion sampling method was preferred in the research. The sample consists of 48 postgraduate theses prepared between the years 2014-2024, with access permission and only addressing the self-regulation skills of secondary school students. 230 theses without access permission and not addressing secondary school students were excluded from the scope of the research. The selected theses were evaluated using the "Review Form for Postgraduate Theses Addressing the Self-Regulation Skills of Secondary School Students in Turkey". The research data were collected using this form and analyzed using the content analysis method. The results were tabulated and reported descriptively. As a result of the analysis, it was determined that the tendency in postgraduate theses addressing the self-regulation skills of secondary

school students was predominantly at the master's level. In terms of subject orientation, it was observed that the vast majority of the studies addressed self-regulation skills. When the distribution by universities was examined, it was determined that Mersin University stood out in this field, and in terms of institute distribution, the Institute of Educational Sciences conducted the most studies. In terms of method, the relational screening model, one of the quantitative research approaches, was preferred in most of the studies. In terms of publication frequency, it was determined that the most studies were conducted in 2023; it was seen that 7th grade students were mostly selected as the sample group, and the convenience sampling method was used as the sample type. Scales were predominantly preferred as the data collection tool. In terms of data analysis techniques, it was determined that descriptive statistics were used intensively.

Keywords: Education, Secondary School Students, Self-regulation

Yazma Öz-Yeterlik ile Yazma Kaygısı Arasındaki İlişkide Bilişsel Esnekliğin Düzenleyici Etkisi

Abdurrahman Gündüz [1,*] & Ferhat Ensar [2]

[1] Türkçe Öğretmenliği Meb
[2] Türkçe Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
abdurrahman_gunduz@hotmail.com

Özet

Yazma eğitimi konusunda çalışan araştırmacıların başlıca amacı, öğrencilerin yazılı anlatımlarının doğru, anlaşılır ve etkili kılınmasıdır. Çünkü yazma becerisi hem bir dizi karmaşık zihinsel becerileri hem de duyuşsal faktörlerin devrede olduğu etkinlikleri içermektedir. Bu durum öğrencilerin arzulanan düzeyde metin üretebilmesini zorlaştırır. Nitekim yazmanın zihinsel ve duyuşsal boyutlarına yönelik gerçekleştirilen araştırmalarda da öğrencilerin neden iyi metinler üretemediği sorgulanmaktadır. Bununla birlikte öğrencilerin daha iyi metinleri nasıl üretebileceği sorusu da tartışılmaktadır. Sözü edilen araştırmalarda bu sorulara verilen temel yanıtlardan biri de yazma kaygısıdır.

Yazma kaygısı yaşayan öğrenci yazma sürecinde gergin olmakla kalmayıp aynı zamanda üzerinde baskı da hisseder. Bu durum onda yazmaktan zevk alamama, yazarken zorlanma ve yazmadan kaçınma gibi olumsuz tepkilere yol açar. Öğrencilerin yazmaya karşı olumsuz tutum geliştirmesine neden olan yazma kaygısının giderilebilmesi için alan yazında yazma öz-yeterliğinin sağladığı olanaklardan söz edilmektedir. Yani yazma öz-yeterliğin yazma kaygısını gidermedeki rolüne vurguda bulunulmaktadır. Dolayısıyla iyi yazı üretebileceği inancına sahip öğrenciler daha az yazma kaygısı yaşayacaktır. Çünkü yüksek yazma öz-yeterliğine sahip öğrenciler, yazma sürecinde karşılaştıkları zorlukları aşabileceklerine dair olumlu inanca sahiptirler. Bu inanç onları yazma sürecindeki olası zorluklara karşı daha dayanıklı ve daha kararlı kılar. Düşük yazma öz–yeterliğine sahip öğrenciler ise yazmanın zor ve karmaşık doğası karşısında olumsuz inanç geliştirirler.

Öz-yeterlik ve kaygıyla ilişkili bir diğer kavram olan bilişsel esneklik, bu araştırmanın düzenleyici değişkenidir. Bilişsel esnekliği yüksek öğrenciler karşılaştığı zorluklar karşısında esnek düşünebilme ve bu zorlukları aşabilecek farklı çözüm yolları bulabilme çabası içerisindedir. Bu nedenle düşük ya da yüksek düzeyde bilişsel esnekliğe sahip olmanın yazma öz-yeterlik ile yazma kaygısı ilişkisini nasıl etkilediği sorusu bu araştırmada sorgulanmaktadır.

Bu araştırmanın amacı, ortaokul öğrencilerinin yazma öz-yeterlik düzeyleri ile yazma kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi açıklamak ve bu ilişkide bilişsel esnekliğin düzenleyicilik (moderatör) etkisini belirlemektir. Araştırma nicel türde korelasyonel desende yürütülmüştür. Veriler Yazma Kaygısı Ölçeği, Yazma Öz-Yeterlilik Ölçeği ve Bilişsel Esneklik Ölçeği üzerinden toplanmıştır. Araştırmanın verileri, olasılıklı örnekleme yöntemlerinden küme örnekleme yöntemi ile belirlenen, Bursa ili Yıldırım ilçesi devlet okulunda öğrenim gören 355 (kız = 194, erkek = 161) 7. sınıf öğrencisinden elde edilmiştir. Ortaokul öğrencilerinin yazma öz-yeterlik düzeylerinin yazma kaygılarına etkisinde bilişsel esnekliğin düzenleyici etkisini test etmek için gözlenen değişkenlerle yol analizi gerçekleştirilmiştir. Yol analizine dâhil edilen tüm tahmin değişkenlerin, yazma kaygısı üzerindeki değişimin %49'unu (R^2=.49) açıkladığı belirlenmiştir. Yazma öz-yeterliği, yazma kaygısını (β = -.56, p <. 01) ve bilişsel esnekliğin yazma kaygısını (β = -.23, p <. 01) olumsuz yönde ve anlamlı olarak etkilediği belirlenmiştir. Ayrıca yazma öz-yeterlik ile bilişsel esnekliğin etkileşimsel etkisinin anlamlı olduğu tespit edilmiştir (β = -.20, p < .01). Bu durum, yazma öz-yeterlik ile yazma kaygısı arasındaki ilişkide bilişsel esnekliğin düzenleyici bir etkisi olduğu sonucunu doğurmaktadır. Düzenleyici etkinin bu ilişkiyi nasıl etkilediğini görmek amacıyla basit eğim grafiği incelenmiştir. Sonuç olarak yazma öz-yeterliğinin yazma kaygısını etkileyen bir faktör olduğu belirlenmiştir. Düzenleyici etki analizinin sonucunda bilişsel esnekliği düşük olan öğrencilerde yazma öz-yeterliği yazma kaygısını daha çok etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel esneklik, yazma öz-yeterlik, yazma kaygısı

The Moderating Effect of Cognitive Flexibility on the Relationship Between Writing Self-Efficacy and Writing Anxiety

Abdurrahman Gündüz [1,*] & Ferhat Ensar [2]

Abstract

The main aim of researchers working on writing education is to make students' written expressions accurate, understandable and effective. Because writing skills include both a series of complex mental skills and activities where affective factors are involved. This makes it difficult for students to produce texts at the desired level. Indeed, in studies conducted on the mental and affective dimensions of writing, it is questioned why students cannot produce good texts. In addition, the question of how students can produce better texts is also discussed. One of the basic answers given to these questions in the mentioned studies is writing anxiety.

A student experiencing writing anxiety not only feels nervous during the writing process, but also feels pressured. This situation leads to negative reactions such as not enjoying writing, having difficulty writing and avoiding writing. In order to eliminate writing anxiety, which causes students to develop a negative attitude towards writing, the opportunities provided by writing self-efficacy are mentioned in the literature. In other words, the role of writing self-efficacy in eliminating writing anxiety is emphasized. Therefore, students who believe that they can produce good writing will experience less writing anxiety. Because students with high writing self-efficacy have a positive belief that they can overcome the difficulties they encounter in the writing process. This belief makes them more resilient and determined against possible difficulties in the writing process. Students with low writing self-efficacy, on the other hand, develop negative beliefs about the difficult and complex nature of writing.

Cognitive flexibility, another concept related to self-efficacy and anxiety, is the moderator variable of this study. Students with high cognitive flexibility try to think flexibly and find different solutions to overcome the difficulties they encounter. Therefore, the question of how having low or high levels of cognitive flexibility affects the relationship between writing self-efficacy and writing anxiety is questioned in this study.

The aim of this study is to explain the relationship between middle school students' writing self-efficacy levels and writing anxiety levels and to determine the moderator effect of cognitive flexibility in this relationship. The research was conducted in a quantitative correlational design. Data were collected through the Writing Anxiety Scale, Writing Self-Efficacy Scale and Cognitive Flexibility Scale. The data of the study were obtained from 355 (girls = 194, boys = 161) 7th grade students studying in a public school in the Yıldırım district of Bursa province, determined by cluster sampling method, one of the probability sampling methods. In order to test the moderating effect of cognitive flexibility on the effect of writing self-efficacy levels of secondary school students on writing anxiety, path analysis was performed with the observed variables. It was determined that all predicted variables included in the path analysis explained 49% (R2=.49) of the change on writing anxiety. It was determined that writing self-efficacy negatively and significantly affected writing anxiety (β = -.56, p <. 01), and cognitive flexibility negatively and significantly affected writing anxiety (β = -.23, p <. 01). In addition, it was determined that the interactive effect of writing self-efficacy and cognitive flexibility was significant (β = -.20, p <. 01). This leads to the conclusion that cognitive flexibility has a moderating effect on the relationship between writing self-efficacy and writing anxiety. In order to see how the moderator effect affects this relationship, a simple slope graph was examined. As a result, it was determined that writing self-efficacy is a factor affecting writing anxiety. As a result of the moderator effect analysis, writing self-efficacy affected writing anxiety more in students with low cognitive flexibility.

Keywords: Cognitive flexibility, writing self-efficacy, writing anxiety

2024 Fen Bilimleri Öğretim Programının Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Açısından İncelenmesi

Hümeyra Azize Malay [1,*], Şükran Sungur [1] & Salih Çepni [1]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
azizeyalcin@uludag.edu.tr

Özet

Bu çalışma, 2024 Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programı'nda 5-8. sınıf öğrenme çıktılarının ve süreç bileşenlerinin (kazanımlarının) sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma perspektifinden incelenmesini amaçlamaktadır. Sürdürülebilirlik, çevresel, ekonomik ve sosyal boyutlarıyla ele alınması gereken küresel bir olgudur ve bu bağlamda fen bilimleri dersi, öğrencilere sürdürülebilirlik bilinci kazandırma konusunda önemli bir rol üstlenmektedir (Yalçın & Şemin, 2024). Bu bağlamda, fen bilimleri dersinin sürdürülebilir yaşam biçimlerin geliştirilmesi üzerindeki etkisi göz önünde bulundurularak, öğrenme çıktılarının sürdürülebilir kalkınma hedefleri ile ilişkisi değerlendirilmiştir. Özellikle, 2024 müfredatında, tüm sınıf seviyelerinde sürdürülebilirlik ile ilgili öğrenme çıktıları yer aldığı göz önünde bulundurularak 2018 fen bilimleri eğitim programına göre bu konudaki ilerlemeler analiz edilmiştir. Ön analizlere göre 2024 müfredatında, tüm sınıf seviyelerinde sürdürülebilirliğe dair öğrenme çıktılarının sarmal olarak yer alması, fen eğitim müfredatının sürdürülebilirliği önceki öğretim programlarına göre daha fazla benimsediğine işaret etmektedir.

Çalışmanın temel amacı, fen bilimleri dersinin sürdürülebilirlik konusunda öğrencilere ne tür bilgi ve beceriler kazandırmayı hedeflediğini analiz etmektir. Sürdürülebilirlik, hem çevresel boyutlarıyla hem de ekonomik ve sosyal boyutlarıyla müfredatın tüm sınıf düzeylerinde yer almakta olup, öğrencilerin bu çok boyutlu konuya dair nasıl bir farkındalık geliştireceği ele alınmıştır. Bu çerçevede, öğrencilerin biyoçeşitliliğin önemini, enerji kaynaklarının tasarruflu kullanımı, biyolojik denge, doğal kaynakların korunması ve çevre kirliliği kavramaları için müfredatın ne tür öğrenme çıktıları sunduğu araştırılmıştır.

Araştırmanın yöntemi nitel araştırma yaklaşımlarından doküman analizi yöntemi üzerine kurulmuştur. Bu yöntem, yazılı belgelerin derinlemesine incelenerek anlamlandırılması sürecine dayanmaktadır (Creswell-John & Creswell-David, 2017). Çalışmanın verileri, 2024 Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programı'nın öğrenme çıktıları ve süreç bileşenlerini temel alarak toplanmış ve analiz edilmiştir. Doküman analizi, özellikle eğitim programlarının incelenmesinde etkili bir yöntem olarak kabul edilmekte ve içerik analizinin yapılmasına olanak sağlamaktadır (Fraenkel-Jack et al., 1993). Bu çalışmada, fen bilimleri müfredatında sürdürülebilirlik perspektifine uygun öğrenme çıktıları sürdürülebilir kalkınma hedefleri ile ilişkilendirilerek sistematik bir şekilde analiz edilmiştir.

Araştırmanın bulguları, 2024 Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programı'nın sürdürülebilirlik konusuna büyük ölçüde yer verdiğini ortaya koymaktadır. Özellikle, geri dönüşüm, kaynakların etkili kullanımı, biyoçeşitliliğin önemi, besin zincirindeki canlılar ve canlılar arasındaki enerji ilişkilerinin açıklanması, fotosentezin önemi, canlılarda solunum ve madde döngülerinin yaşam açısından önemi gibi konular müfredatın önemli bir parçası haline getirilmiştir. Bununla birlikte, kazanımların yalnızca teorik bilgiye değil, aynı zamanda uygulamalı becerilere ve günlük yaşamda sürdürülebilir alışkanlıkların kazandırılmasına yönelik olduğu da görülmektedir. Öğrencilerin, doğal çevrenin korunması ve sürdürülebilir yaşam biçimlerinin benimsenmesi konularında bilinçli bireyler olarak yetiştirilmelerine yönelik olarak fen bilimleri dersinde belirlenen öğrenme çıktılarının önemli bir katkı sağlaması hedeflendiği anlaşılmaktadır.

Çalışmanın sonuçları, 2024 Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programı'nda sürdürülebilirlik konusunun bütüncül bir yaklaşımla ele alındığını ve öğrencilerin teorik bilgileri günlük yaşam becerileri haline getirilmeye ve pratik açıdan donanımlı bireyler yetiştirilmeye çalışıldığını ortaya koymaktadır. Sürdürülebilir kalkınma hedefleri bağlamında iincelendiğinde 2024 Fen Bilimleri Öğretim Programının yalnızca nitelikli eğitim amacına yönelik değil erişilebilir temiz enerji, iklim eylemi, sürdürülebilir şehirler ve topluluklar gibi amaçlara yönelik olarak da sürdürülebilir kalkınmayı destekleyen öğrenme çıktılarına yer verdiği görülmektedir. Sürdürülebilirlik üniteleri dışında kalan fakat sürdürülebilirlik ile ilişkili olan konularda gerekli interdisiplinler bağlantıların kurularak örtük dahi olsa sürdürülebilirliğin hissettirilmesi önerilmektedir. Sonuç olarak, bu çalışma, fen bilimleri müfredatındaki sürdürülebilirlik

öğrenme çıktılarının değerlendirilmesi açısından katkı sunmakta ve eğitim sisteminin sürdürülebilir bir dünya yaratmadaki rolüne dair anlamlı bir perspektif geliştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, 2024 fen bilimleri öğretim programı, öğrenme çıktıları.

Examination of the 2024 Science Curriculum in Relation to Sustainable Development Goals

Hümeyra Azize Malay [1,*], Şükran Sungur [1] & Salih Çepni [1]

Abstract

This study aims to examine the learning outcomes and process components (objectives) of the 2024 Science Curriculum for grades 5-8 from the perspective of sustainability and sustainable development. Sustainability is a global phenomenon that must be addressed from environmental, economic, and social dimensions. In this context, the science curriculum plays a significant role in instilling sustainability awareness in students (Yalçın & Şemin, 2024). Accordingly, with consideration of the science curriculum's impact on the development of sustainable lifestyles, the relationship between the learning outcomes and the sustainable development goals has been assessed. Specifically, given that the 2024 curriculum includes sustainability-related learning outcomes across all grade levels, progress in this area has been analyzed in comparison to the 2018 science education program. Preliminary analyses indicate that the spiral inclusion of sustainability-related learning outcomes across all grade levels in the 2024 curriculum suggests a greater integration of sustainability into the science education curriculum compared to previous programs.

The primary objective of the study is to analyze what types of knowledge and skills the science curriculum aims to provide students regarding sustainability. Sustainability is incorporated at all grade levels of the curriculum, addressing its environmental, economic, and social dimensions, and the study explores how students will develop awareness of this multifaceted topic. Within this framework, the research investigates the types of learning outcomes provided by the curriculum to help students understand the importance of biodiversity, the efficient use of energy resources, biological balance, natural resource conservation, and environmental pollution.

The methodology of the research is based on the document analysis method, which is one of the qualitative research approaches. This method involves the deep examination and interpretation of written documents (Creswell-John & Creswell-David, 2017). The data for the study were collected and analyzed based on the learning outcomes and process components of the 2024 Science Curriculum. Document analysis is recognized as an effective method specifically for examining educational programs and facilitates content analysis (Fraenkel-Jack et al., 1993). In this study, sustainability-oriented learning outcomes in the science curriculum were systematically analyzed in relation to sustainable development goals.

The findings of the research reveal that the 2024 Science Curriculum significantly addresses the topic of sustainability. In particular, subjects such as recycling, effective use of resources, the importance of biodiversity, the relationships between organisms in the food chain, the significance of photosynthesis, respiration in living organisms, and the importance of material cycles have become substantial components of the curriculum. Additionally, it is evident that the achievements are directed not only towards theoretical knowledge but also towards practical skills and the development of sustainable habits in daily life. It is understood that the established learning outcomes in science classes aim to contribute significantly to raising students as conscious individuals regarding environmental protection and the adoption of sustainable lifestyles.

The results of the study indicate that the 2024 Science Curriculum addresses the issue of sustainability through a holistic approach and strives to enable students to transform theoretical knowledge into practical life skills, thereby preparing them as well-equipped individuals. When examined in the context of sustainable development goals, the 2024 Science Curriculum incorporates learning outcomes that support sustainable development not only for the purpose of quality education but also for objectives such as accessible clean energy, climate action, and sustainable cities and communities. It is suggested

that necessary interdisciplinary connections should be established in areas related to sustainability outside the sustainability units, even if implicitly, to reinforce the concept of sustainability. Consequently, this study contributes to the evaluation of sustainability learning outcomes in the science curriculum and develops a meaningful perspective on the education system's role in creating a sustainable world.

Keywords: Sustainability, 2024 science curriculum, learning outcomes.

Eğitimde Biçimlendirici (Formatif) Değerlendirme Makaleleri Üzerine VosViewer ile Bibliyometrik Bir Analiz

Sena Uludağ [1] & Burcu Koşar [2,*]

[1] Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Sınıf Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
burcukosarr@gmail.com

Özet

Öğrencinin öğrenme sürecine aktif olarak katılımını sağlamak, öğrenme güçlüklerini belirlemek ve bunlara yönelik çözüm önerileri geliştirmek amacıyla yapılan, not verme yerine öğrenmeyi merkez alan değerlendirme türüne biçimlendirici değerlendirme denir (Keeley, Eberle & Farrin, 2005). Öğrencilerin başarıları sadece bir notla ifade edildiğinde, bu durum öğrencilerin kendilerine olan güvenlerini zedeleyebilir ve motivasyonlarını düşürebilir. Oysa biçimlendirici değerlendirme yöntemi, öğrencilerin güçlü ve zayıf yönlerini belirleyerek onlara gelişim fırsatı sunar ve bu sayede öğrencilerin kendilerine olan güvenlerini artırır (Black vd., 2003). Değişen öğretim programları ile birlikte öğrenci merkezli öğretim ön plana çıkmış ve programlar bu doğrultuda geliştirilmiştir. 2024 Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde benimsenen öğretim programları, öğrencilerin öğrenme süreçlerini sürekli olarak takip etmek ve geliştirmek amacıyla biçimlendirici değerlendirme yöntemlerini kullanır. Bu sayede öğrencilerin güçlü ve zayıf yönleri belirlenir, onlara özel geri bildirimler verilir ve öğrenme süreçleri desteklenir. Böylece öğrencilerin hem akademik başarıları hem de kişisel gelişimleri desteklenir. Bu bağlamda yapılan çalışmanın amacı 2014 - 2024 yılları arasında eğitimde biçimlendirici değerlendirme üzerine yazılan makalelerin bibliyometrik analizini sunarak bütünsel bir bakış açısıyla, yapılacak yeni araştırmalara yardımcı olmaktır. Amaç doğrultusunda WoS veritabanında "education" anahtar kelimesi içerisinde "formative assessment" (biçimlendirici değerlendirme) anahtar kelimesi yapılan araştırmada "education and educational research" alanında bulunan makaleler sınırlandırılarak 1524 sonuca ulaşılmıştır. VOSviewer programı, diğer yazılımlara kıyasla daha geniş bir işlevsellik yelpazesi sunmaktadır. Bu nedenle, çalışmanın amacına ulaşmada etkili bir araç olarak görülmüştür. 1524 makalenin yayın yıllarına göre dağılımı incelendiğinde 2021 (193 makale), 2020 (176 makale) ve 2018 (166 makale) yıllarında yoğunlaşmış olduğu; en fazla makale sayısına sahip araştırmacıların 10'ar makale çalışması ile Furtak, Bould ve Heredia olduğu ortaya çıkmıştır. En fazla makale çalışması yayınlanan ülkelerin Amerika (321 makale), İspanya (163 makale) ve İngiltere (144 makale) olduğu; yayınlanan dergi alanları bazında ise lise düzeyinde ölçme ve değerlendirme (93 makale); eğitim ilkeleri, politikaları ve uygulamalarının değerlendirilmesi (49 makale) ve bilgisayar ve eğitim (33 makale) alanlarında yoğunlaşıldığı görülmüştür. Makalelerde en çok kullanılan anahtar kelimelerin 558 tekrar ile biçimlendirici değerlendirme (formative assessment) 182 tekrar ile "geribildirim" (feedback) ve 143 tekrar ile "ölçme" (assessment) olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Makalelerin 794'ü SSCI, 607'si ESCI ve 236'sı SCI- EXPANDED endekslerde taranan yayınlarda yoğunlaştığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: bibliyometrik analiz, biçimlendirici değerlendirme, ölçme

Bibliometric Analysis of Articles on Formative Assessment in Education Using VosViewer

Sena Uludağ [1] & Burcu Koşar [2,*]

Abstract

Formative assessment is a type of assessment that focuses on learning rather than grading, with the aim of actively engaging students in their learning process, identifying learning difficulties, and developing solutions for them (Keeley, Eberle & Farrin, 2005). When students' achievements are expressed solely through grades, it can undermine their self-confidence and reduce their motivation. However, the formative assessment method identifies students' strengths and weaknesses, provides them with opportunities for development, and thereby increases their self-confidence (Black et al., 2003). With changing curricula, student-centered teaching has come to the forefront, and programs have been developed accordingly. The teaching programs adopted in the 2024, 'Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli', use formative assessment methods to continuously monitor and improve students' learning processes. In this way, students' strengths and weaknesses are identified, personalized feedback is given, and learning processes are supported. Thus, both students' academic achievements and personal development are supported. The aim of the study in this context is to provide a bibliometric analysis of articles written on formative assessment in education between 2014 and 2024, offering a holistic perspective and assisting future research. To achieve this goal, the research was conducted using the WoS database with the keyword "formative assessment" within the "education" keyword, and articles in the "education and educational research" field were filtered, resulting in 1,524 articles. The VOSviewer program, offering a broader range of functionality compared to other software, was seen as an effective tool in achieving the study's aim. Analyzing the distribution of the 1,524 articles by publication year showed a concentration in 2021 (193 articles), 2020 (176 articles), and 2018 (166 articles); the researchers with the highest number of articles were Furtak, Bould, and Heredia, each with 10 articles. The countries with the highest number of published articles were the USA (321 articles), Spain (163 articles), and the UK (144 articles). In terms of published journal fields, the areas of high school-level measurement and evaluation (93 articles), evaluation of educational policies, politics, and practices (49 articles), and computer and education (33 articles) were prominent. The most frequently used keywords in the articles were formative assessment (558 occurrences), feedback (182 occurrences), and assessment (143 occurrences). It was observed that 794 of the articles were indexed in SSCI, 607 in ESCI, and 236 in SCI-EXPANDED.

Keywords: assessment, bibliometric analysis, formative assessment

Öğretmen Yetiştiren Programların Değerlendirilmesinde Katma Değer Modellerinin Kullanımı

Ali Temurtaş

Ilköğretim Matematik Öğretmenliği Adıyaman Üniversitesi
temurtasali@gmail.com

Özet

Yükseköğretim programlarının değerlendirilmesi hem programların kalitesini belirlemek hem de bu kaliteyi artırmaya yönelik stratejiler geliştirmek açısından kritik bir öneme sahiptir. Değerlendirme süreci, üniversitelerin ve diğer yükseköğretim kurumlarının sunduğu eğitimin ne kadar etkili olduğunu ortaya koymak için kullanılan çok yönlü ve kapsamlı bir süreçtir. Ancak, bu sürecin oldukça karmaşık ve zaman alıcı olduğunu belirtmek gerekir. Genellikle bağımsız değerlendirme kuruluşları tarafından yürütülen bu değerlendirmeler, çok sayıda farklı bileşeni içermektedir. Değerlendirme sürecinin temel unsurları arasında, programla ilgili öz değerlendirme, öğrencilerin öğretim elemanları hakkında yaptıkları değerlendirmeler, idari yapıların gözden geçirilmesi ve öğretim sürecinin analizi gibi faktörler yer almaktadır. Bu noktada, gerçekleştirilen değerlendirmenin karmaşıklığı ve hassasiyeti göz önünde bulundurulduğunda, değerlendirmelerin olabildiğince geniş bir çerçevede ve fazla sayıda faktörle gerçekleştirilmesi geçerlik ve güvenirlik açısından oldukça önemlidir.

Kurumların genel performanslarının değerlendirilmesinde kullanılan diğer bir yaklaşım da ortaya konulan ürüne dayalı gerçekleştirilen değerlendirmelerdir. Yükseköğretim programları özelinde bu programlara devam eden veya bu programlardan mezun olan öğrenciler bu programların bir çıktısı olarak kabul edilebilir ve öğrencilerin programa özgü kazanımları ilgili programın eğitim kalitesi hakkında nesnel ve doğrudan bilgiler sunabilir. Öğrencilerin performansı üzerinden yapılan değerlendirmeler, programların etkinliğini ve genel başarısını ortaya koymada güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır. Bu doğrultuda, eğitimde öğretmen ve okul performanslarının değerlendirilmesinde önemli bir yere sahip olan katma değer modellerinin, yükseköğretim programlarının değerlendirilmesinde de önemli katkılar sunabileceği düşünülmektedir.

Katma değer modelleri, öğrencilerin akademik gelişimi üzerinde öğretmenlerin ve okulların etkisini belirlemeye yönelik istatistiksel modellerdir. Bu modeller, farklı ülkelerde öğretmenleri ve okulları, gerçekleştirdikleri öğretim faaliyetlerinin sonuçlarından sorumlu tutmak amacıyla kullanılmaktadır. Genellikle bu sorumluluk, öğrencilerin standart testlerden elde ettikleri puanlar üzerinden belirlenmektedir. Katma değer modelleri, öğretmenlerin ve okulların, öğrencilerin bu puanlar üzerindeki etkilerini ayrıştırmaya çalışarak, eğitim sürecindeki katkılarını ortaya çıkarmayı amaçlar. Öğretmen ve okul performansını değerlendirme aracı olarak sıkça kullanılan bu modeller, aynı zamanda eğitim programlarının kalitesini değerlendirmek için de kullanılmaktadır.

Bu çalışmada, katma değer modellerinin Türkiye'deki yükseköğretim düzeyindeki programların, özel olarak öğretmen yetiştiren programların değerlendirilmesinde nasıl kullanılabileceğinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Yükseköğretim programlarının değerlendirilmesi, genellikle çok çeşitli yöntemler kullanılarak gerçekleştirilmektedir. Ancak, katma değer modellerinin bu sürece dahil edilmesi, programların kalitesi ile ilgili objektif kanıtlar sunacak şekilde bir değerlendirilme yapılmasına yönelik önemli bir adım olabilir. Çalışmada sistematik literatür taraması yöntemi kullanılacaktır. Bu doğrultuda, öncelikle katma değer modellerinin bu süreçte nasıl kullanılabileceğine dair mevcut literatür taranarak, çalışmalarda elde edilen bulgular sentezlenecektir. Söz konusu bulgular ışığında Türkiye'deki yükseköğretim programlarının, özel olarak öğretmen yetiştiren programların değerlendirilmesinde bu modellerden nasıl faydalanılabileceğinin ortaya konulması hedeflennektedir.

Sonuç olarak, bu çalışmada katma değer modellerinin yükseköğretim programlarının değerlendirilmesindeki rolü tartışılacak ve özellikle öğretmen yetiştirme programları için nasıl bir katkı sağlayabileceği üzerinde durulacaktır. Çalışmada ele alınan araştırmalardan elde edilen ön bulgular, öğretmen yetiştiren programların değerlendirilmesinde katma değer modellerinin uygulanabilirliği hakkında fikir vermektedir. Bu süreçte, öncelikle öğretmen adaylarının genel yeterliklerinin yanında

öğretmenlik mesleğine özgü yeterliklerin de kesin olarak ortaya konması ve bu özelliklerin nasıl ölçülebileceğinin araştırılması önem taşımaktadır. Katma değer modellerinin sunduğu objektif verilerin, bu programların kalitesine dair daha sağlam ve güvenilir sonuçlar ortaya koyabileceği değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, öğretmen yetiştiren programların değerlendirilmesinde katma değer modellerinin kullanılması, programların kalitesini artırmaya yönelik karar alma süreçlerine önemli katkılar sunabilir. Çalışma sonunda elde edilen bulgular ışığında söz konusu değerlendirmeye yönelik bir model geliştirilmesi önerisinde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Değerlendirme, katma değer modelleri, öğretmen eğitimi

The Use of Value-Added Models in the Evaluation of Teacher Education Programs

Ali Temurtaş

Abstract

The evaluation of higher education programs is critical both for determining the quality of programs and for developing strategies to improve this quality. Evaluation is a multifaceted and comprehensive process used to determine how effective the education offered by universities and other higher education institutions is. However, it should be noted that this process is complex and time-consuming. These evaluations, which are usually carried out by independent evaluation organizations, involve many different components. Key elements of the evaluation process include self-assessment of the program, student evaluations of teaching staff, a review of administrative structures and an analysis of the teaching process. At this point, given the complexity and sensitivity of the evaluation process, it is very important for validity and reliability that evaluations are carried out in as broad a framework and with as many factors as possible.

Another approach used to evaluate the overall performance of institutions is product-based evaluations. In the case of higher education programs, students attending or graduating from these programs can be considered as an output of these programs, and the program-specific outcomes of students can provide objective and direct information about the quality of education of the relevant program. Evaluations based on students' performance are used as a powerful tool to demonstrate the effectiveness and overall success of programs. In this respect, value-added models, which have an important place in the evaluation of teacher and school performances in education, can also make important contributions to the evaluation of higher education programs.

Value-added models are statistical models to determine the impact of teachers and schools on students' academic development. These models are used in different countries to hold teachers and schools accountable for the results of their teaching activities. Usually, this responsibility is based on students' scores on standardized tests. Value-added models aim to reveal the contributions of teachers and schools in the educational process by trying to decompose the effects of teachers and schools on these scores of students. These models, which are frequently used as a means of evaluating teacher and school performance, are also used to assess the quality of educational programs.

This study aims to examine how value-added models can be used in the evaluation of higher education programs, specifically teacher training programs, in Turkey. The evaluation of higher education programs is usually carried out using a wide variety of methods. However, the inclusion of value-added models in this process can be an important step towards an evaluation that provides objective evidence about the quality of programs. A systematic literature review will be used in this study. Accordingly, first, the existing literature on how value-added models can be used in this process will be reviewed and the findings of the studies will be synthesized. In the light of these findings, it is aimed to reveal how these models can be used in the evaluation of higher education programs, especially teacher training programs, in Turkey.

As a result, this study will discuss the role of value-added models in the evaluation of higher education programs and how they can contribute especially to teacher training programs. The preliminary findings from the studies discussed in this study provide an idea about the applicability of value-added models in the evaluation of teacher education programs. In this process, it is important to determine the general competencies of prospective teachers as well as the competencies specific to the teaching profession and to investigate how these characteristics can be measured. Objective data provided by value-added models can provide more robust and reliable conclusions about the quality of these programs. Accordingly, the use of value-added models in the evaluation of teacher training programs can make important contributions to decision-making processes to improve the quality of these programs. In the light of the findings obtained at the end of the study, it will be suggested to develop a model for this evaluation.

Keywords: Evaluation, value-added models, teacher education

Özel Eğitim Öğretmen Adaylarının Yaratıcı Düşünme Eğilimleri ile Psikolojik Esneklik ve Öz-Anlayış Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Tuğba Özenli [1] & Hikmet Beyza Yakıcı [1,*]

[1] Özel Eğitim Öğretmenliği Necmettin Erbakan Üniversitesi
hbeyzayakici@gmail.com

Özet

Bireyin ihtiyacına uygun materyal tasarımı, bireyin yetersizliğine uygun öğretim ortamı, oyunların uyarlaması gibi beceriler; öğretmenin yaratıcı düşünme becerisiyle ilgilidir. Dolayısıyla öğretmenin eğitim öğretim sürecini nitelikli ve verimli bir şekilde sürdürebilmek için öz-anlayış düzeyi ve psikolojik esneklik düzeyi hakkında da bilgi sahibi olmak gereklidir. Bu çalışmanın amacı özel eğitim öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme eğilimi ile psikolojik esneklik ve öz-anlayış düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu araştırmanın yöntemi nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli ile desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubu ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu özel eğitim bölümünde lisans öğrencisi olan 337 kız (%70,2) ve 143 (%29,8) erkek olmak üzere toplam 480 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak "Marmara Yaratıcı Düşünme Eğilimleri Ölçeği", "Kabul ve Eylem Formu-2", "Öz-Anlayış Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA ve pearson korelasyon katsayısı ve hiyerarşik regresyon analizi kullanılmıştır. Bu araştırmanın sonucunda yapılan t-testine göre özel eğitim öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme eğilimleri cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmamaktadır ($t_{478}=621$, $p>.05$). Yapılan ANOVA testi sonucuna özel eğitim öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme eğilimleri sınıf düzeyine göre anlamlı şekilde farklılaşmaktadır ($F_{3-476}=9{,}845$, $p<.05$). Tukey testi sonucuna göre 1. Sınıf lisans öğrencilerinin puanları ($\bar{x}=100.28$) 2. Sınıf ($\bar{x}=93.83$), 3. Sınıf ($\bar{x}=91{,}50$) ve 4. Sınıf ($\bar{x}=95{,}24$) öğrencilerin puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir. Yapılan pearson korelasyon analizi sonucunda, özel eğitim öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme eğilimleri ile psikolojik esneklikleri arasında ($r=.233$, $p<.01$) pozitif yönde düşük düzeyde ve öz anlayış puanları ile ($r=.465$, $p<.01$) pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki elde edilmiştir. Psikolojik esneklik puanları ile öz anlayış puanları arasında ($r=.607$, $p<.01$) pozitif yönde yüksek düzeyde anlamlı bir ilişki elde edilmiştir. Yapılan hiyerarşik regresyon analizi sonucunda ise psikolojik esneklik ve öz anlayış puanlarının yaratıcı düşünme eğilimlerini anlamlı düzeyde yordadığı bulgusu elde edilmiştir (Model 1: $R=.23$, $R2=.05$, $\Delta R2=.05$, $F1\text{-}478=27.333$, $p<.001$ ve Model 2: $R=.47$, $R2=.22$, $\Delta R2=.22$, $F2\text{-}477=67.355$, $p<.001$). Araştırmada elde edilen sonuçlara dikkate alınarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı Düşünme Eğilimi, Psikolojik Esneklik, Öz Anlayış

An Examination of the Relationship Between the Creative Thinking Dispositions, Psychological Flexibility, and Self-Compassion Levels of Special Education Teacher Candidates

Tuğba Özenli [1] & Hikmet Beyza Yakıcı [1,*]

Abstract

The design of materials tailored to individual needs, the creation of dispositions instructional environments for individual disabilities, and the adaptation of games are skills related to a teacher's creative thinking dispositions. Therefore, in order to conduct a high-quality and effective educational process, it is also necessary to have information about the teacher's level of self-compassion and psychological flexibility. The purpose of this study is to examine the relationship between the creative thinking dispositions, psychological flexibility, and self-compassion levels of special education teacher candidates. This research was designed using a relational survey model, which is one of the quantitative research methods. The study group was selected using criterion sampling. The study group consisted of a total of 480 students, including 337 female (70.2%) and 143 male (29.8%) undergraduate students from the Special Education Department. Data were collected using the "Marmara Creative Thinking Dispositions Scale," the "Acceptance and Action Questionnaire-2," the "Self-Compassion Scale," and a "Personal Information Form." Descriptive statistics, t-tests, ANOVA, Pearson correlation coefficient, and hierarchical regression analysis were used in data analysis. According to the t-test results, there is no significant difference in the creative thinking dispositions of special education teacher candidates based on gender ($t_{478} = 6.21$, $p > .05$). The ANOVA test results show that the creative thinking dispositions of special education teacher candidates differ significantly by class level ($F_{3-476} = 9.845$, $p < .05$). According to the Tukey test, first-year students ($\bar{x} = 100.28$) have statistically significantly higher scores than second-year ($\bar{x} = 93.83$), third-year ($\bar{x} = 91.50$), and fourth-year students ($\bar{x} = 95.24$). The Pearson correlation analysis revealed a positive low-level significant relationship between the creative thinking dispositions and psychological flexibility of special education teacher candidates ($r = .233$, $p < .01$), and a positive moderate-level significant relationship with self-compassion scores ($r = .465$, $p < .01$). There was a positive high-level significant relationship between psychological flexibility scores and self-compassion scores ($r = .607$, $p < .01$). The hierarchical regression analysis showed that psychological flexibility and self-compassion scores significantly predict creative thinking dispositions (Model 1: $R = .23$, $R2 = .05$, $\Delta R2 = .05$, $F_{1-478} = 27.333$, $p < .001$; Model 2: $R = .47$, $R2 = .22$, $\Delta R2 = .22$, $F_{2-477} = 67.355$, $p < .001$). The results obtained in the study were discussed with consideration of these findings.

Keywords: Creative Thinking Dispositions, Psychological Flexibility, Self-Compassion Levels

Müzelerin Sosyal Bilgiler Dersinde Okul Dışı Öğretim Olarak Kullanımına Yönelik Bir Eylem Araştırması: Bursa Yaşam Kültürü Müzesi

Sibel Güngörmüş

Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
sibel.gungormuss10@gmail.com

Özet

2005 sosyal bilgiler öğretim programında yapılan değişiklik ile yapılandırmacı eğitim anlayışı benimsenmiştir. Bu anlayışa göre öğretim süreçlerinde öğrencilerin aktif katılımı esas alınmaktadır. Aktif katılımlar, yapılan okul içi ve okul dışı etkinlikler ile mümkün olabilmektedir. Okul dışı ortamların kullanılması öğrencilere, öğrendikleri bilgileri günlük yaşamında deneyimleme ve pratik olarak da uygulayabilme imkânı sunmaktadır. Bu ortamlara; hayvanat bahçelerinden bilim merkezlerine, tiyatrolardan sanat galerilerine, müzelerden ören yerlerine kadar pek çok yer örnek gösterilebilmektedir. Son yıllarda eğitimde okul dışı öğrenme ortamlarının kullanılmasına önem verilmektedir. Müzeler de okul dışı öğrenme ortamlarına güzel bir örnektir. Müzeler ile ilgi yapılan araştırmalar incelendiğinde, müze kullanımının öğrenme üzerinde olumlu etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir. Müzeler aracılığı ile öğrenciler nesneleri yerinde inceleyebilmektedir. Nesneleri bulundukları alanda gözleme imkânı elde eden öğrenciler bu sayede zihinlerinde yer alan soyut şemaları kolaylıkla somutlaştırabilmektedirler. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden arasında yer alan eylem araştırmasından faydalanılmıştır. Çalışma grubu 2023-2024 eğitim öğretim döneminde Bursa ili Osmangazi ilçesi Süleyman Çelebi İmam Hatip Ortaokulu'ndan 5, 6 ve 7. sınıflardan toplam 25 öğrenciden oluşturulmuştur. Bu okul müzeye yakın olması sebebi ile seçilmiştir. Süleyman Çelebi İmam Hatip Ortaokulu çalışmanın yapıldığı dönemde toplam 200 öğrenci mevcuduna sahiptir. Okulda kız öğrencilerin sayısı erkek öğrenci sayısından fazla olması dolayısıyla, çalışma 10 erkek öğrenci ve 15 kız öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veriler öğrenci görüşme formlarıyla toplanmıştır. Veri analizi yapılırken betimsel analiz yöntemine başvurulmuştur. Okul dışı öğrenme ortamlarında eğlenerek öğrenme faaliyetleri gerçekleştirildiği için öğrenciler üzerinde olumlu etki bıraktığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bursa Yaşam Kültürü Müzesi, müze eğitimi, okul dışı öğrenme

An Action Research On The Use Of Museums As Out-of-school Education In Social Studies Course: Bursa Life Culture Museum

Sibel Güngörmüş

Abstract

With the 2005 amendment to the social studies curriculum, a constructivist education approach was adopted. According to this understanding, active participation of students in teaching processes is taken as a basis. Active participation is possible through in-school and out-of-school activities. The use of out-of-school environments offers students the opportunity to experience and practically apply the knowledge they have learned in their daily lives. Examples of these environments include zoos, science centers, theaters, art galleries, museums and ruins. In recent years, the use of out-of-school learning environments has been emphasized in education. Museums are a good example of out-of-school learning environments. When the research on museums is examined, it is observed that the use of museums has a positive effect on learning. Through museums, students can examine objects on site. In this way, students who have the opportunity to observe objects in the field where they are located can easily concretize the abstract schemes in their minds. In this study, action research, which is one of the qualitative research methods, was utilized. The study group consisted of a total of 25 5th, 6th and 7th grade students from Süleyman Çelebi Imam Hatip Secondary School in Osmangazi district of Bursa province during the 2023-2024 academic year. This school was chosen because it is close to the museum. Süleyman Çelebi Imam Hatip Secondary School had a total enrollment of 200 students at the time of the study. Since the number of female students in the school is higher than the number of male students, the study was conducted with the participation of 10 male students and 15 female students. Data were

collected through student interview forms. Descriptive analysis method was used for data analysis. It was observed that out-of-school learning environments have a positive effect on students as learning activities are carried out by having fun.

Keywords: Bursa Life Culture Museum, museum education, out-of-school learning

Lise Öğrencilerinin Kariyer Gelişimlerinin ve Kariyer Engellerinin Değerlendirilmesi

Salih Çepni [1], Muhammed Muzaffer Özhan [2,*] & Hazel Duru [3]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Department of Child Development Uludağ University
[3] Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bursa Uludağ Üniversitesi
muzafferozhan73@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı lise öğrencilerinin kariyer gelişimlerinin ve kariyer engellerinin değerlendirilmesidir. Alan yazın incelendiğinde lise öğrencilerinin kariyer engellerini belirlemeye yönelik yapılan çalışma sayısının oldukça az olduğu fark edilmektedir. Kariyer gelişimlerini ele alan çalışma sayısı da sınırlıdır. Kariyer yaşam boyu devam eden, bireylerin yaşam içindeki rollerinin etkileşiminden oluşan, özellikle iş ve meslek alanındaki hareketlerin meydana getirdiği ve değişimlere açık bir kavramdır (Kuzgun, 2006). Kariyer kavramını gelişimsel bir süreç olarak ele alan Super, yaşam boyu yaşam alanı kuramında, bireylerin kariyer gelişimlerini doğumdan itibaren başlayan ve ölümle birlikte sona eren bir süreç olarak ele alır. Kariyer gelişimi, yaşam boyu gelişim dönemlerine göre şekillendiği için yaşam boyu gelişim bakış açısıyla incelenmesi gerekmektedir (Super, 1990). Ortaöğretim dönemi ülkemizde öğrencilerin meslek seçimi yaptığı veya bir işe geçişe karar verdiği kritik dönemlerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Buradan hareketle lise öğrencilerinin kariyer ve mesleki gelişimlerinde ne tür engellere sahip olduğunun belirlenmesi önem arz etmektedir. Öğrencilerin meslek ve kariyer gelişimlerinde hangi unsurları göz önünde bulundurduklarını belirlenerek ve ne tür zorlanmalar yaşadıkları tespit edilerek sonraki süreçte daha etkili iş, meslek ve kariyer tercihi yapmaları sağlanabilir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen kullanılmıştır. Ele alınan konunun ayrıntılı ve bütüncül bir şekilde incelenmesine olanak tanıyan fenomenolojik yaklaşım, fark edilen ama derinlemesine bir anlayışın olmadığı durumları ele almaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Araştırmanın katılımcıları tesadüfi olmayan örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme kullanılarak belirlenmiştir. Maksimum çeşitlilik örnekleme farklılıkları belirlemek için geniş çaplı durumları ve önemli ortak örüntüleri belirlemek için kullanılmaktadır (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2015, s. 92). Bir fen lisesi, bir anadolu lisesi ve bir mesleki ve teknik anadolu lisesinden toplamda 20 lise öğrencisiyle görüşülmüştür. Araştırmacılar tarafından lise öğrencileriyle görüşme yapmak için toplam dokuz sorudan oluşan bir form hazırlanmıştır. Form hazırlanırken alan yazından elde edilen bilgilerden ve araştırma sonuçlarından faydalanılmıştır. Sorular mesleki ve eğitsel alanlara yönelik oluşturulmuştur. Bunlar: Üniversite eğitimi almayı düşünüyor musunuz? Bir mesleği/üniversitedeki bölümü tercih ederken hangi faktörlere (kazanç, arkadaş ortamı, doyum sağlama vb.) dikkat edersiniz? Bir mesleğin/üniversitede seçmeyi düşündüğünüz bölümün size çekici gelen yönleri nelerdir? Meslek seçimi/üniversite bölüm seçimi yaparken karşılaştığınız zorluklar/engeller (çevre, aile, başarı vb.) neler olabilir? Seçmeyi düşündüğünüz meslekle/bölümle ilgili staj yapacağınız kuruma karar verirken nelere dikkat edersiniz? Size staj imkânı sunacak olan kurumlarla/şirketlerle ilgili ne tür bilgilere sahipsiniz? İstihdam edildiğinizde/mesleğe başladığınızda ne tür zorluklarla karşılaşacağınızı düşünüyorsunuz? Bahsedilen konular dışında meslek ve meslek seçiminizle ilgili sizin eklemek istediğiniz hususlar var mıdır? Varsa nelerdir? Şeklindedir. Verileri analiz ederken MAXQDA analiz programından faydalanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel analiz kullanılmıştır. Bu yöntemde elde edilen veriler, araştırma sorularının ortaya koyduğu temalara göre organize edilebileceği gibi, görüşme ve gözlem süreçlerinde kullanılan sorular ya da boyutlar dikkate alınarak da sunulabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Yapılan analizler sonucunda üniversite eğitimi ve sınav hazırlığı, üniversite tercihleri ve meslek ilişkisi, iş imkânı, staj ve kariyer planlama, ilgi, kariyer planlama ve iş dünyasıyla erken temas, iş ve çalışma ortamı tercihi, üniversite tercihi ve mesleki hedefler temalar olarak bulunmuştur. Öğrenciler özellikle teknoloji ile ilgili mesleklerin gelecekte istihdam için kritik olduğunu düşünmektedir. Bu doğrultuda lise öğrencilerine sunulacak kariyer danışmanlığı hizmetlerinde STEM mesleklerine yer verilmesi, meslek seçiminde "geleceğin meslekleri" olarak ifade edilebilecek mesleklere yer verilmesi, çalışma ortamlarıyla ilgili grup rehberliği faaliyetlerinin yapılması öneri olarak sunulabilir.

Anahtar Kelimeler: Kariyer gelişimi, kariyer engelleri, lise öğrencileri, betimsel analiz

Evaluation of High School Students' Career Development and Career Barriers

Salih Çepni [1], Muhammed Muzaffer Özhan [2,*] & Hazel Duru [3]

Abstract

This research aims to evaluate the career development and career barriers of high school students. When the literature is examined, it is noticed that the number of studies conducted to determine the career barriers of high school students is relatively low. The number of studies addressing career development is also limited. Career is a concept that continues throughout life, consists of the interaction of individuals' roles in life, is specially created by movements in the field of work and profession, and is open to change (Kuzgun, 2006). Super, who considers the concept of career as a developmental process, considers the career development of individuals as a process that starts from birth and ends with death in his life-long life field theory. Since career development is shaped according to life-long development periods, it should be examined from a life-long development perspective (Super, 1990). The secondary education period is one of the critical periods in our country when students make a career choice or decide to switch to a job. Based on this, it is essential to determine what kind of barriers high school students have in their career and professional development. By determining which elements students consider in their career and professional development and what kind of difficulties they experience, it is possible to ensure that they make more effective job, profession, and career choices in the following process. Phenomenological design, one of the qualitative research methods, was used in the study. The phenomenological approach, which allows the subject to be examined in a detailed and holistic way, addresses situations where there is a noticeable but in-depth understanding (Yıldırım & Şimşek, 2016). The study participants were determined using maximum variation sampling, one of the non-random sampling methods. Maximum variation sampling is used to determine large-scale situations and important common patterns in order to determine differences (Büyüköztürk et al., 2015, p. 92). A total of 20 high school students were interviewed from a science high school, an Anatolian high school, and a vocational and technical Anatolian high school. The researchers prepared a form consisting of a total of nine questions to interview high school students. While preparing the form, information obtained from the literature and research results were used. The questions were created for professional and educational areas. These are: Do you plan to get a university education? What factors (earnings, social circle, satisfaction, etc.) do you consider when choosing a profession/university department? What are the attractive aspects of a profession/university department you are considering? What difficulties/obstacles (environment, family, success, etc.) might you encounter when choosing a profession/university department? What do you pay attention to when deciding on an institution where you will do your internship related to the profession/department you are considering? What kind of information do you have about the institutions/companies that will offer you internship opportunities? What difficulties do you think you will encounter when you are employed/start your profession? Are there any issues you would like to add about your profession and career choice other than the issues mentioned? If so, what are they? The MAXQDA analysis program was used to analyze the data. Descriptive analysis was used to analyze the data. The data obtained in this method can be organized according to the themes presented by the research questions, as well as presented by taking into account the questions or dimensions used in the interview and observation processes (Yıldırım & Şimşek, 2016). As a result of the analyses, university education and exam preparation, university preferences and professional relationships, job opportunities, internship and career planning, interest, career planning and early contact with the business world, job and work environment preference, and university preference and professional goals were found as themes. Students think that technology-related professions are especially critical for future employment. In this context, it can be suggested that STEM professions should be included in the career counseling services to be offered to high school students, professions that can be expressed as "professions of the future" should be included in the profession selection, and group guidance activities related to work environments should be carried out.

Keywords: Career development, career barriers, high school students, descriptive analysis

Çok Kültürlü Fen Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Ortaokul Öğrencilerinin Görüşleri

Şeyma Nur Çopur [1,*] & Ilke Çalışkan [2]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[2] Fen Bilgisi Öğretmenliği Hacettepe Üniversitesi
seymacopur@uludag.edu.tr

Özet

Siyasal, teknolojik, ekonomik, savaş gibi etmenlere bağlı olarak tüm dünyada küresel göçler meydana gelmektedir. Yaşanan göçler ile farklı kültürlerden bireyler bir arada yaşamak durumunda kalmışlardır. Bireylerin; farklı kültürlerden bireyleri benimseyebilmeleri için, çok kültürlülüğün eğitim ile bütünleştirilmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu araştırmada, beşinci sınıf düzeyindeki ortaokul öğrencilerinin çok kültürlü fen derslerinde, çok kültürlülüğe ve çok kültürlü derse yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çok kültürlülüğü teşvik edecek bir yapıda inşa edilen çok kültürlü eğitim; makro farklılık olan din, kültür, ırk, etnik köken özelliklerinin farkında olarak; her bireye eşit eğitim hakkı sunmaktadır. Dolayısıyla, çok kültürlü eğitim ile eşit öğrenim fırsatına ulaşabilen öğrenciler, sunulan imkânlara adil bir şekilde ulaşabilmektedirler. Mikro değişkenler olan zekâ alanları, öğrenme stilleri gibi farklılıklar, sınıf ortamında çeşitlilik olarak kabul edilmektedir. Bu çeşitliliğin ayrımında olan öğretmen farklı öğretim yöntemleri-teknikleri kullanmakta, materyalleri zenginleştirerek farklı öğrenme stillerine hitap etmektedir. Çok kültürlü fen eğitimi, bilimin sadece Batılı ülkelerin ya da Batılı bilim insanlarının katkılarından ibaret olmadığını, tüm kültürlerin katkılarının incelenmesi gerektiğini savunmaktadır. Bu sebeple, tüm kültürlerin dâhil edildiği bir fen eğitimi modelinin oluşturulması çağın gereklerinin karşılanması açısından önemlidir. Çok kültürlü fen eğitimi alan öğrenciler, bilime olan inançlarını geliştirmekte ve bilimsel çalışmaları özümsemektedirler. Değişen dünya standartlarında, dünyanın demografik yapısı da değişmektedir. Bu değişim, çok kültürlü Fen bilimleri derslerini gerekli kılmakta; çok kültürlü Fen eğitimi içerikli derslerin artması ve öğretmenlerin bakış açılarını bu alanda geliştirmeleri beklenmektedir. Bu sebeple çalışma için, öğretmenlere rehber olabilmek adına, çok kültürlü Fen eğitimi standartlarına uygun ders planları ve etkinlikler hazırlanmıştır. Çalışmanın yöntemi, nitel araştırma yöntemlerinden "durum çalışması" (case study) olarak belirlenmiştir. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yoluyla seçilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2023-2024 eğitim- öğretim yılı bahar döneminde Ankara ili Mamak ilçesi Batuhan Ortaokulunda öğrenim gören beşinci sınıf seviyesindeki 36 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma süreci kapsamında, 2018 Fen Bilimleri Öğretim Programı incelenmiş; kazanımlar, içerik olarak çok kültürlü eğitim ortamına uygun hâle getirilip dönüştürülmüştür. Kapsamı genişletilen kazanımlar çerçevesinde, araştırmacı tarafından öğrencilere etkinlikler hazırlanmıştır. Çok kültürlü eğitim prensiplerine göre hazırlanmış olan etkinlikler, öğrencilere uygulanmış; araştırmacı tarafından hazırlanan gözlem formu aracılığıyla da süreçteki etkinlikler esnasında öğretmenin ve öğrencilerin performansları gözlemlenmiştir. Ardından, görüş formu aracılığıyla elde edilen veriler, içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bu çalışma kapsamında çok kültürlülük çerçevesinde yapılan alan yazını araştırmasının ardından temalar belirlenmiş ve çalışmanın "çok kültürlü sınıf ortamı oluşturma" üzerinden derinleştirilmesine karar kılınmıştır. Öğrencilerin çok kültürlülüğe, çok kültürlü eğitime ve çok kültürlü fen eğitimine ilişkin görüşleri alınmakta ve öğretim programına nasıl entegre edilebileceğine dair örnek olmaktadır. Bulgular, bu bulguların yorumları ve tartışma bölümleri; yedi soruluk görüşme formlarına ve öğretmen gözlem formlarına göre şekillendirilmiştir. Görüşmeye katılan öğrencilerin beyan ettikleri fikirleri araştırmacının değerlendirmesinin ardından kodlar oluşturulmuştur. Etkinlikler sonrası, öğrencilerin görüşlerini ifade ettikleri görüşme formları incelendiğinde, fen eğitimine dair çoğunun görüşlerinin, benzer şekilde olumlu yönde değiştiği saptanmıştır. Araştırma kapsamında, öğrencilerin farklı bölgelerde yaşayan insanların ya da hayvanların varlığından haberdar olmaları beklenmiş; etkinlikler kapsamında da insanların ya da hayvanların yaşadıkları problemlere ilişkin çözüm önerileri sunmaları istenmiştir. Öğrencilerin çoğu, başka bölgelerde yaşayan insanların sorunları olduğunu yeni fark ettiklerini, ilk kez onlar gibi düşündüklerini ve onlar için bir şey yapma isteği duyduklarını ifade etmişlerdir. Dolayısıyla öğrenciler, kendileri dışındaki bir dünyanın, kendi hayatları dışındaki bir hayatın varlığını yeni fark ettiklerini dillendirmişlerdir. Öğrencilere verilen bir etkinlikte yer alan "başka bir insan ya da canlı gibi olma, onun yerine kendi koyma fikri" dikkatlerini çekmiş; derse olan

meraklarının arttığı tespit edilmiştir. Dersten keyif aldıkları ve içeriklerin devamını talep ettikleri gözlemlenen öğrencilerin, başkalarının problemlerine yönelik çözüm üretmeleri sayesinde, biliş düzeylerinde gelişim saptanmıştır. Öğrencilerin büyük çoğunluğu, hayvanlara artık daha iyi davranacağına, doğal afet konusunda daha bilinçli olacağına ve su tüketimi konusunda özenli davranıp suyu israf etmeyeceğine dair sözler vermişlerdir. Bu durum, "sürdürülebilir toplum oluşturma" konusunda destekleyici etken olarak değerlendirilmektedir. Sürdürülebilir toplum, çok kültürlü toplum oluşturmak için zemin hazırlamaktadır. Böylece, bilinç düzeyi yüksek bireyler, çok kültürlü bireylere dönüşmektedir. Araştırmanın sonucunda, öğrencilerin çok kültürlü beceriler ve değerlerini geliştirdikleri, çok kültürlü derslere yönelik olumlu görüşlerinin bulunduğu, çok kültürlü fen eğitimi içerikli derslere yönelik ders katılımlarının olumlu yönde etkilediği, çok kültürlü fen eğitimine yönelik beklentilerinin arttığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çok kültürlü eğitim, Çok kültürlü fen eğitimi, Çok kültürlü fen öğretimi programı

The Opinions of Secondary Students on Multicultural Science Education Applications

Şeyma Nur Çopur [1,*] & Ilke Çalışkan [2]

Abstract

Global migrations occur worldwide due to factors such as political, technological, economic, and war-related influences. As a result of these migrations, individuals from different cultures have had to coexist. To enable individuals to embrace people from different cultures, there is a need to integrate multiculturalism with education. This study aims to examine the views of fifth-grade middle school students on multiculturalism and multicultural science classes. Multicultural education, designed to promote multiculturalism, provides equal educational opportunities to every individual by being aware of macro differences such as religion, culture, race, and ethnic origin. Thus, students who can access equal learning opportunities through multicultural education can also fairly benefit from the opportunities provided. Differences such as intelligence areas and learning styles, which are micro variables, are considered as diversity in the classroom environment. Teachers who recognize this diversity use various teaching methods and techniques, enriching materials to address different learning styles. Multicultural science education argues that science is not only the contribution of Western countries or Western scientists but that contributions from all cultures should be examined. Therefore, creating a science education model that includes all cultures is important to meet the needs of the era. Students in multicultural science education develop their belief in science and assimilate scientific studies. With changing world standards, the demographic structure of the world is also changing. This change makes multicultural science lessons necessary; an increase in lessons with multicultural science education content and an improvement in teachers' perspectives in this area are expected. For this reason, lesson plans and activities suitable for multicultural science education standards have been prepared to guide teachers. The method of the study is determined as a "case study," which is one of the qualitative research methods. The study group was selected through purposive sampling. The study group consists of 36 fifth-grade students from Batuhan Middle School in Mamak, Ankara, during the spring semester of the 2023-2024 academic year. During the research process, the 2018 Science Curriculum was reviewed; achievements and content were adapted to fit a multicultural education environment. Based on the expanded achievements, activities were prepared for students by the researcher. The activities prepared according to multicultural education principles were implemented with students, and the performance of the teacher and students during the activities was observed through an observation form prepared by the researcher. Subsequently, the data obtained through a questionnaire were evaluated using content analysis methods. In this study, after researching the literature on multiculturalism, themes were identified, and it was decided to deepen the study on "creating a multicultural classroom environment." Students' opinions on multiculturalism, multicultural education, and multicultural science education are collected and serve as an example of how they can be integrated into the curriculum.

The findings, interpretations, and discussion sections of the study are shaped according to the seven-question interview forms and teacher observation forms. Codes were created after evaluating the ideas expressed by students participating in the interviews. After the activities, an examination of the interview forms showed that most students' opinions about science education changed positively in a similar manner. During the research, students were expected to be aware of people or animals living in different regions and to provide solutions to problems faced by these people or animals. Many students expressed that they had newly realized the problems faced by people in other regions, that they had thought like them for the first time, and that they wanted to do something for them. Thus, students articulated that they had newly realized the existence of a world outside their own lives. The idea of "becoming another person or living being, putting oneself in their place" in an activity captured students' attention, and it was observed that their curiosity about the lesson increased. Students who enjoyed the lesson and requested its continuation demonstrated development in their cognitive levels by producing solutions to the problems of others. Many students promised to treat animals better, be more conscious about natural disasters, and avoid wasting water. This is considered a supportive factor in "creating a sustainable society." A sustainable society paves the way for creating a multicultural society. Thus, individuals with high awareness become multicultural individuals. The results of the study indicate that students developed multicultural skills and values, had positive views towards multicultural lessons, and their participation in multicultural science lessons had a positive impact. It was also found that students' expectations for multicultural science education increased.

Keywords: multicultural education, multicultural science education, multicultural science education curriculum

Kimya Öğretmenliği Programı Seçmeli Çevre Kimyası Dersi İle İlgili Öğretmen Adaylarının Değerlendirmeleri

Canan Nakiboğlu

Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Bölümü Balıkesir Üniversitesi
canan@balikesir.edu.tr

Özet

2018-2019 eğitim-öğretim yılından itibaren eğitim fakültesi öğretmen yetiştirme lisans ders programları ve içerikleri YÖK tarafından yeniden düzenlenmiştir. Öğretmenlik lisans programlarındaki dersler, Öğretmenlik Meslek Bilgisi (MB), Alan Eğitimi (AE) ve Genel Kültür (GK) dersleri olmak üzere üç gruptan oluşmaktadır ve her bir grupta seçmeli dersler yer almaktadır. Güncellenen kimya öğretmenliği programı içinde yer alan alan eğitimi seçmeli derslerinden birisi de "Çevre Kimyası" dersidir. Dersin içeriği kılavuzda "Su, toprak, hava, radyoaktif, kimyasal kirlilik ve diğer kirlilik kaynakları; asit yağmurları, sera gazları ve önemi; küresel ısınma; camlar ve seramikler; korozyon kimyası ve önemi; besin kimyası; ilaç kimyası; kimyasal temizlik malzemeleri ve doğru kullanımları; nükleer enerji, atık su arıtılması; kimya ışığında çevre ve çevre sorunları; kimyasalların çevreye etkileri, kimyasal atıklar ve kontrolleri" şeklinde verilmiştir. Diğer taraftan içerik incelendiğinde, "besin kimyası" ve ilaç kimyası" gibi çevre kimyası içeriği ile doğrudan ilişkili olmayan konulara bu içerikte yer verildiği ancak "sürdürülebilirlik" ve "yeşil kimya" gibi çevre ile doğrudan ilişkili ve güncel konuların yer almadığı görülmüştür. İçeriğin sıralanmasında konular arasında aşamalılık ilişkisi ve birbiri ile uyumlu olmaları gibi noktaların dikkate alınmadığı belirlenmiştir. Ayrıca çevre dersinin kimya öğretmen adaylarına verilmesi nedeniyle "çevre eğitimi" ve "çevre okuryazarlığı" gibi kavramaların içerikte yer almadığı da dikkat çekmektedir. Tüm bunlar son derece güncel ve ortaöğretim kimya dersi öğretim programında da önemli bir yere sahip olan kimya öğretmenliği programı çevre kimyası dersi içeriğinin yeniden düzenlenmesi gerekliliğini ortaya koymuştur. Diğer taraftan bu dersin içeriği kadar diğer önemli bir nokta dersin yürütülmesinde kullanılacak yaklaşımlar, yöntem, teknik ve öğrenme materyallerinin nasıl olması gerektiğidir. Bu nedenle çalışmada ikinci olarak çevre kimyası için oluşturulan içeriğin öğretiminde yapılandırmacı yaklaşım, sosyabilimsel tartışmalar, grup ve sınıf tartışmaları, çeşitli videolara ve görsellere yer veren bir düzenleme yapılmıştır. Son olarak düzenlenen bu içerik ve farklı yaklaşımlar kullanılarak bir dönem yürütülen çevre kimyası dersi sonunda öğrenci görüşleri alınarak bir sonraki yıl için çevre kimyası ders içerik ve modeli yeniden düzenlenmiştir. Bu çalışma kapsamında ilk olarak önerilen çevre kimyası içeriği ve kullanılan öğretim yaklaşımları hakkında kısa bir bilgi verilecek ve sonrasında dersin ilk yıl öğretimi sonunda dersi alan iki erkek ve sekiz kadın olmak üzere toplam 10 kimya öğretmen adayının dersin öğretimi ile kendilerini değerlendirmelerine yönelik bulgular sunulacaktır. Kimya öğretmenliği programı 3. sınıfına devam eden kimya öğretmen adaylarının görüşlerinin alınması için araştırmacı tarafından oluşturulan görüş formu, çevre kimyası dersi veren farklı bir öğretim üyesi tarafından incelenerek son hale getirilmiştir. Görüş formunda altı açık uçlu soru yer almaktadır. Bu soruların ilk üçü yapılan öğretimin öğretmen adaylarının çevre ile ilgili farkındalıklarına, çevreye yönelik olumlu tutum geliştirmelerine ve çevre okuryazarlıkları üzerine etkisine odaklanmaktadır. Diğer üç soru ise dersin işlenişine yönelik öğretmen adaylarının görüşlerinin alınması ile ilgilidir. Çalışma sonunda. kimya öğretmen adaylarının tamamının çevre sorunlarına yönelik farkındalıklarının arttığı, önemli ölçüde çevre okuryazarlıklarının geliştiği ve hepsinin çevreyi koruma konusunda bilinçlendikleri belirlenmiştir. Bu olumlu etkilere ders işlenişinin önemli katkısı olduğu, hepsinin ders işlenişi hakkında görüşlerinin olumlu olduğu, videoların ve görsellerin kendilerini çok etkilediği, grup tartışmalarının farklı bakış açısı kazandırdığı ve dersi daha ilgi çekici hale getirdiği sonuçlarına ulaşılmıştır. Kimya öğretmen adayları haftada iki ders saatinin biraz az geldiği, ders saatinin daha fazla olması durumunda izlenecek filmlerin sayısının arttırabileceği ve derste çevreye yönelik ek aktiviteler yapılabileceği önerisinde bulunmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Kimya öğretmen adayı, çevre kimyası dersi, kimya öğretmen eğitimi programı

Prospective Chemıstry Teachers' Evaluations of the Elective Environmental Chemistry Course in the Chemistry Teacher Education Program

Canan Nakiboğlu

Abstract

Starting from the 2018-2019 academic year, the undergraduate teacher education programs and their contents in education faculties were revised by the Council of Higher Education (YÖK). The courses in the teacher education programs are divided into three groups: Pedagogical Content Knowledge (PCK), Subject Matter Education (SME), and General Knowledge (GK), and each group includes elective courses. One of the elective courses in the updated chemistry teacher education program is "Environmental Chemistry." The course content is described in the guide as "Water, soil, air, radioactive, chemical pollution, and other sources of pollution; acid rain, greenhouse gases, and their significance; global warming; glass and ceramics; corrosion chemistry and its importance; food chemistry; pharmaceutical chemistry; chemical cleaning agents and their proper use; nuclear energy, wastewater treatment; the environment and environmental issues in light of chemistry; the effects of chemicals on the environment, chemical waste, and their control." Upon examining the content, it is evident that topics such as "food chemistry" and "pharmaceutical chemistry," which are not directly related to environmental chemistry, are included. However, contemporary and environmentally relevant topics like "sustainability" and "green chemistry" are missing. It was also noted that the content lacks a logical progression and coherence among the topics. Additionally, despite the course being taught to prospective chemistry teachers, key concepts like "environmental education" and "environmental literacy" are absent from the content. All of these factors highlight the need for revising the environmental chemistry course content in the chemistry teacher education program, as it holds a crucial place in the secondary chemistry curriculum. Furthermore, an important aspect alongside revising the content is determining the approaches, methods, techniques, and learning materials to be used in teaching the course. For this reason, in this study, a constructivist approach, socio-scientific discussions, group and class debates, and the use of various videos and visuals were incorporated into the teaching of environmental chemistry. Lastly, at the end of the environmental chemistry course, which was conducted for one semester using the revised content and approaches, student feedback was gathered to revise the course content and model for the following year. Within the scope of this study, an overview of the proposed environmental chemistry content and teaching approaches will be provided, followed by the findings from self-assessments of 10 prospective chemistry teachers (2 male and 8 female) after the first year of teaching the course. A feedback form developed by the researcher was used to gather the opinions of the prospective chemistry teachers, who were in their third year of the chemistry teacher education program. The form was reviewed and finalized by another instructor who taught the environmental chemistry course. The form included six open-ended questions. The first three questions focused on how the teaching affected the candidates' awareness of environmental issues, their development of positive attitudes toward the environment, and their environmental literacy. The other three questions were aimed at gathering the candidates' opinions on the course delivery. The results of the study indicated that all prospective chemistry teachers experienced an increase in their awareness of environmental issues, significant improvement in their environmental literacy, and a heightened sense of responsibility for environmental protection. It was found that the course delivery played an important role in these positive effects, with all candidates expressing positive feedback regarding the course structure. They reported that the videos and visuals had a significant impact, the group discussions provided new perspectives, and overall, these elements made the course more engaging. The candidates also suggested that two hours of class per week felt insufficient and that increasing the class time could allow for more films and additional environmental activities.

Keywords: Prospective chemistry teacher, environmental chemistry course, chemistry teacher education program

TIMSS ve PISA Verileri Üzerinden Türkiye'nin Eğitim Performansının Gelişiminin Analizi

Abdullah Sadan [1,*] & Tuncay Küçükdanacı [2]

[1] Özel Eğitim Öğretmenliği Necmettin Erbakan Üniversitesi
[2] Sınıf Öğretmenliği Milli Eğitim Bakanlığı
abdullahsadan1@gmail.com

Özet

Bu çalışma, Türkiye'nin Uluslararası Matematik ve Fen Eğilimleri Araştırması (TIMSS) ve Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA) kapsamındaki performansını incelemektedir. Türkiye'nin "4. ve 8. sınıf öğrencilerinin matematik ve fen bilimleri alanlarındaki TIMSS" ve "okuma becerileri, matematik okuryazarlığı, fen okuryazarlığı PISA" performansları kapsamında zaman içindeki değişimleri analiz edilmiştir. Bu kapsamda çalışmada, TIMSS ve PISA sonuçları kullanılarak, 2003 - 2023 yılları arasında Türkiye'nin matematik ve fen bilimlerindeki performans trendleri, uluslararası sıralamadaki yeri ve katılan ülke sayılarındaki değişimler detaylı bir şekilde incelenmiştir. Araştırma, uluslararası değerlendirme sonuçlarının, eğitim politikaları ve uygulamalarının etkinliği hakkında önemli veriler sağladığı bir dönemde, Türkiye'nin bu alanlardaki başarısını artırma çabalarını mercek altına almaktadır. Yapılan analizler sonucunda, Türkiye'nin eğitimdeki güçlü ve zayıf yönlerini ortaya koyulmuş, öğrenci başarısını etkileyen faktörler belirlenmiş ve eğitimde kalitenin artırılması için stratejik önerilerde bulunulmuştur. Sonuçlar, özellikle STEM eğitimine yapılan yatırımların, öğretmen yetiştirme programlarının güçlendirilmesinin ve öğrenci merkezli öğrenme yaklaşımlarının önemini vurgulamakta, Türkiye'nin uluslararası arenada eğitim rekabetçiliğini artırma yolunda izlemesi gereken politikaları önermektedir.

Anahtar Kelimeler: tımss, pısa, eğitim

Analysis of the Development of Turkey's Education Performance Based on TIMSS and PISA Data

Abdullah Sadan [1,*] & Tuncay Küçükdanacı [2]

Abstract

This study analyzes the changes over time in the performance of Turkey's 4th and 8th grade students in the fields of mathematics and science within the scope of TIMSS, and in reading skills, mathematical literacy, and scientific literacy within the scope of PISA. The research focuses on Turkey's efforts to improve success in these areas during a period when international assessment results provide significant data on the effectiveness of educational policies and practices. Utilizing TIMSS and PISA results, the study meticulously examines Turkey's performance trends in mathematics and science, its position in international rankings, and changes in the number of participating countries between 2003 and 2023. The analysis identifies Turkey's strengths and weaknesses in education, determines factors affecting student success, and offers strategic recommendations for enhancing the quality of education. The results emphasize the importance of investments in STEM education, the strengthening of teacher training programs, and the adoption of student-centered learning approaches. They suggest policies that Turkey should follow to increase its educational competitiveness on the international stage.

Keywords: timss, pisa. Education

Türkiye'de Eğitimde Çizgi Roman Kullanımına Yönelik Makalelerin Bibliografyası ve Metodolojik Analizi

Mücahit Poyraz [1,*] & Genç Osman İlhan [2]

[1] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Marmara Üniversitesi
[2] Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Yıldız Teknik Üniversitesi
pyrzmcht@gmail.com

Özet

Çizgi roman, yazı ve resmin bileşiminden oluşan kendine has anlatımıyla bütün dünyada insanlar tarafından sevilerek okunan bir türdür. Dünya'nın farklı noktalarında ekoller oluşturarak ortaya çıkan bu türün ülkemizdeki tercüme karşılığı çizgi roman olarak kabul edilmekle beraber Amerika Birleşik Devletleri'nde Comic, Fransa ve Belçika'da Bande dessinee, İtaya'da fumetti, Japonya'da ise anime olarak tanımlanmaktadır. Başta çizgi romanın farklı ekollerini ortaya çıkarmayı başaran bu ülkeler olmak üzere dünyanın birçok yerinde çizgi romanların bir öğretim materyali olarak kullanımına fırsat sağlayan niteliklerinin erkenden fark edildiği, bu yönde yapılan araştırmaların ülkemiz ile karşılaştırıldığında ise çok eskiye dayandığı görülmektedir. Ülkemizde uzunca bir süre vakit geçirmek için okunabilecek, kimi zaman ciddi insanların okumasının gerekli olmadığı bir tür olarak kabul edilen çizgi romanların eğitimsel işlev ve değeri de geç fark edilmiştir. Ülkemizde ancak son yirmi yılda bir öğretim materyali oluşu bakımından fark edilerek kabul görmeye başlayan çizgi romanlarla ilgili araştırmaların sayısı oldukça artış göstermiştir. Bu çalışmada, Türkiye'de 2005-2024 yılları arasında çizgi romanların eğitim ve öğretimde kullanımı ile ilgili makalelerin bibliografyası ve metodolojik incelemesi sunularak bu yönde çalışma yapmak isteyen araştırmacılara bir literatür listesinin oluşturulması amaçlanmıştır. Araştırmada tarama ve doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda Türkiye'de 2015 yılından itibaren çizgi romanların eğitim-öğretimde kullanılmasına yönelik makalelerin sayısında artış yaşandığı, çizgi romanların eğitimin farklı alanlarında kullanımına yönelik geliştirilmesi, akademik başarı ve derse yönelik tutuma etkisi, eğitimsel değeri başta olmak üzere birçok yönde araştırılıp incelendiği, model/desen, veri toplama araçları ve analizi süreçlerinde çeşitliliğin olduğu, bazı araştırmalarda ise herhangi bir model/desen ve yöntemin kullanılmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: çizgi roman, bibliografya, materyal

Bibliography and Methodological Analysis of Articles on The use of Comic Books in Education in Turkey

Mücahit Poyraz [1,*] & Genç Osman İlhan [2]

Abstract

Comic books, with their unique combination of text and images, are a genre loved and read by people all over the world. While this genre has emerged through different schools of thought in various parts of the world, in our country, it is referred to as "çizgi roman." In contrast, it is called "comic" in the United States, "bande dessinée" in France and Belgium, "fumetti" in Italy, and "manga" in Japan. It is evident that, especially in countries where these different schools of thought originated, as well as in many other parts of the world, the qualities of comic books that make them suitable as teaching materials were recognized early on. Compared to our country, research in this field dates back much further. For a long time in our country, comic books were viewed as a type of material to pass the time and were sometimes considered unnecessary for serious readers. The educational function and value of comic books were realized much later in our country. It has only been in the last twenty years that comic books have been recognized and accepted as educational materials, and the number of studies on this topic has increased significantly. In this study, a bibliography and methodological review of articles published between 2005-2024 on the use of comic books in education in Turkey is presented, with the aim of providing a literature list for researchers wishing to conduct studies in this area. The research employed a survey and document analysis method. The results show that, since 2015, there has been an increase in the number of articles on the use of comic books in education in Turkey. These studies examine various aspects of comic books, including their use in different fields of education, their impact on

academic achievement and attitudes toward the course, and their educational value. The research also reveals diversity in the models/designs, data collection tools, and analysis processes used, while some studies did not employ any model/design or method.

Keywords: comic book, bibliography, material

OECD Ülkelerindeki Öğretmenlerin Kendi Bildirimlerine Dayanan STEAM Yeterlilik Düzeyi

Oya Güler [1,*] & Elena Arce [2]

[1] Sosyoloji Bursa Teknik Üniversitesi
[2] Industrial Engineering University of A Coruña
oya.guler@btu.edu.tr

Özet

Öğretmenlerin yeterlilik düzeyi, öğrencilere eğitim vermede kritik bir konudur. STEAM alanıyla bağlantılı olan Maker Hareketi'nin özünde, bireylerin nesnelerle yalnızca tüketimle sınırlı kalmayan şekillerde etkileşim kurmaları gereksinimi yer alır. Bu hareket, yaratım ve öğrenme süreçlerinin büyük değer taşıdığı bir güçlendirme vizyonunu teşvik eder. Zanaatkârlık ve maddi dünya ile etkileşim üzerine odaklanılması, yeni eğitim ve istihdam biçimlerine yol açması beklenmektedir. Bununla birlikte, Maker Hareketi'nin potansiyeli ve etrafındaki heyecana rağmen, STEAM öğretmenlerinin Maker atölyeleri ile ilgili mesleki gelişimlerinde önemli bir boşluk bulunmaktadır. "Maker Hareketi" terimi hâlâ tartışmalı olup, farklı şekillerde kullanılmaktadır. STEAM, bu bağlamda elektronik ve robotik ile ilgili faaliyetlere veya ahşap ve metal işçiliği gibi daha geleneksel sanat ve zanaat etkinliklerine odaklanmaktadır. Bu doğrultuda, Avrupa akademik bağlamında ortaokul öğretmenlerinin öz algıladıkları STEAM yeterliliklerini anlamak için bir saha çalışması tasarlanmıştır. Bu amaçla, Türkiye (n = 52), İtalya (n = 87), İspanya (n = 67), Portekiz (n = 30) ve İrlanda'dan (n = 31), 3 yıldan fazla STEAM alanında öğretim deneyimine sahip toplam 267 öğretmen, öz algıladıkları STEAM yeterlilikleri ve öğrencileri tarafından kazanılan beceriler açısından değerlendirilmiştir. Öğretmenler, STEAM süreçlerine erişim ve dahil olma konusunda %19.50'lik bir eksiklik bildirmiştir (r=.195); maker space kavramları ve uygulamaları hakkında %34.14'lik bilgi eksikliği (r=.195); temel elektronik kavramlarını anlama konusunda %7.02'lik eksiklik (r=.195); 3D baskı teknolojisi konusunda %37.80'lik bilgi eksikliği (r=.195); 3D tasarım için Bilgisayar Destekli Tasarım (CAD) yazılımı bilgisi konusunda %41.71'lik eksiklik (r=.195); dijital teknolojileri kullanarak öğrenme tasarımı, geliştirme ve destekleme yeterliliği konusunda %5.88'lik eksiklik (r=.195); öğrencilerin kendi kendine düzenledikleri öğrenme süreçlerini dijital teknolojilerle geliştirme yeterliliği konusunda %7.38'lik eksiklik (r=.195); öğrenmenin biçimlendirici ve özetleyici değerlendirilmesi için dijital teknolojileri kullanma yeterliliği konusunda %5.97'lik eksiklik (r=.195); dijital kaynaklara ve öğrenme etkinliklerine erişim konusunda %6.50'lik eksiklik (r=.195); takım çalışması yöntemleri ve grup dinamiği tekniklerini uygulama yeterliliği konusunda %10.68'lik eksiklik (r=.195); STE(A)M eğitimi için eğitimsel öğrenme nesneleri geliştirme yeterliliği konusunda %20.80'lik eksiklik (r=.195); öğrencilerin STE(A)M yeterliliklerini geliştirme yeterliliği konusunda %16.45'lik eksiklik (r=.195); STE(A)M eğitimi için dijital içerik oluşturma yeterliliği konusunda %25.11'lik eksiklik (r=.195); STE(A)M eğitimi için uygun içerik, eğitim materyalleri ve araçları seçme ve kullanma yeterliliği konusunda %19.34'lük eksiklik (r=.195); STE(A)M ile ilgili eğitim süreçlerinde öğrencilerin aktif katılımını sağlama yeterliliği konusunda %15.72'lik eksiklik (r=.195); STE(A)M ile ilgili eğitim süreçlerinde erişim ve katılımı sağlama yeterliliği konusunda %19.50'lik eksiklik (r=.195); dijital teknolojileri kullanarak farklı öğrenme ihtiyaçlarını ve yeteneklerini karşılama yeterliliği konusunda %5.54'lük eksiklik (r=.195). Dijital kaynakları seçmek ve değerlendirmek, dijital teknolojilerle bireysel ve kolektif öğrenmeyi desteklemek ve öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmekle ilgili belirgin bir etki gözlemlenmemiştir. STEAM alanındaki dersler sırasında öğrencilerin kazandıkları yumuşak beceriler konusunda öğretmenler, öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve takım çalışması gibi hassas beceriler geliştirdiklerini bildirmişlerdir. STEAM öğretmenlerinin Maker atölyelerini müfredatlarına entegre etme konusunda önemli bir mesleki gelişim eksikliği olduğu görülmektedir. Maker alanları, STEAM ile ilgili alanlarda yeni iş birliği ve eğitim biçimlerini teşvik etmesi açısından değerli kabul edilse de, birçok öğretmen bu alanları tam olarak kullanabilmek için gerekli eğitime sahip değildir. Bu mesleki gelişim boşluğu, öğretmenlerin Maker Hareketi'nin tam potansiyelini öğrencilerine aktarmalarını sağlamak ve öğrenme deneyimini zenginleştirip eğitimde yeniliği teşvik etmek için giderilmelidir. Bu boşluğu kapatmak için, STEAM öğretmenlerinin Maker uygulamalarını derslerine entegre edebilmeleri için hedefe yönelik mesleki gelişim programları gerekmektedir. Bu sayede öğretmenler, maker alanlarını etkili bir şekilde kullanarak öğrenci öğrenimini ve yaratıcılığını geliştirebilirler.

Anahtar Kelimeler: Maker Hareketi, STEAM, Öğretmen Öz Değerlendirmesi

Self-reported STEAM Competence Level of Teachers in OECD Countries

Oya Güler [1,*] & Elena Arce [2]

Abstract

The competence level of teachers is a critical issue to teach students. The core of the Maker Movement linked to the STEAM domain is the need for individuals to engage with objects in ways that go beyond mere consumption. It promotes a vision of empowerment where the process of creation and learning is highly valued. This focus on craftsmanship and interaction with the material world is expected to lead to new forms of education and possibly employment. However, despite the potential and enthusiasm surrounding the Maker Movement, there is a significant gap in the professional development of STEAM teachers in relation to Maker workshops. The term "Maker Movement" is still under debate and used with variations. Thus, the STEAM was referred to as focused handling activities related to electronics and robotics, or to more traditional arts and crafts associated with woodworking and metalworking. As for this, a field study was designed to know the self-perceived STEAM competencies of secondary school teachers in a European academic context. For this purpose, a total of 267 teachers from Turkey (n = 52), Italy (n = 87), Spain (n = 67), Portugal (n = 30), and Ireland (n = 31), and with more than 3 years of STEAM domain teaching experience were assessed in self-perceived STEAM competencies and the soft skills acquired by their students. Teachers reported a significant lack of accessibility and inclusion in STEAM procedures quantified in 19.50% (r=.195); knowledge of maker space concepts and practices in 34.14% (r=.195); understanding of basic electronics concepts in 7.02% (r=.195); knowledge in 3D printing technology in 37.80% (r=.195); knowledge in Computer-Aided Design (CAD) software for 3D design in 41.71% (r=.195); competence designing, developing and support learning with the use of digital technologies in 5.88% (r=.195); competence using digital technologies to enhance students' self-regulated learning processes, fostering active and autonomous learning in 7.38% (r=.195); competence using digital technologies to support formative and summative assessment of learning in 5.97% (r=.195); competence accessing to digital resources and learning activities in 6.50% (r=.195); competence applying teamwork methods and group dynamic techniques in 10.68% (r=.195); competence developing educational learning objects for STE(A)M education in 20.80% (r=.195); competence facilitating learners' STE(A)M competences in 16.45% (r=.195); competence creating digital content for STE(A)M education in 25.11% (r=.195); competence identifying, selecting and using appropriate content, educational material and tools for STE(A)M education in 19.34% (r=.195); competence ensuring active engagement of learners in STE(A)M related-educational procedures in 15.72% (r=.195); competence ensuring accessibility and inclusion in STE(A)M related-educational procedures in 19.50% (r=.195); competence using digital technologies to address diverse learning needs and capabilities in 5.54% (r=.195). No effects were observed in the use of selection criteria to identify digital resources for teaching and learning, use digital technologies to foster and enhance learner collaboration for individual and collective learning, and develop students' critical thinking and problem-solving skills. About the acquisition of soft skills by students during teaching STEAM subjects domain, they reported that students had acquired competence in the development of soft skills (e.g. critical thinking, problem-solving, teamwork). There is a notable deficiency in the professional development opportunities for STEAM teachers to integrate Maker workshops into their curricula effectively. While maker spaces are valued for promoting new forms of collaboration and education in STEAM-related fields, many educators lack the training necessary to fully leverage these spaces. This gap in professional development needs to be addressed to ensure that educators can guide students in harnessing the full potential of the Maker Movement, thereby enriching the learning experience and fostering innovation in education. To bridge this gap, targeted professional development programs are needed to equip STEAM teachers with the skills and knowledge to integrate Maker practices into their teaching, ensuring that they can effectively utilize maker spaces to enhance student learning and creativity.

Keywords: Maker movement, STEAM, Teacher Self-assessment

Dijital Uçurumu Aşmak: Türkiye'deki Üniversite Öğrencileri Arasında Yapay Zekanın Eğitimdeki Etkisi

Dinçay Köksal [1] & Ömer Gökhan Ulum [2,*]

[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
[2] Mersin Üniversitesi
omergokhanulum@gmail.com

Özet

Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin eğitimde yapay zeka (AI) kullanımına ilişkin algılarını, erişimlerini ve tutumlarını, özellikle dijital uçurumu anlamaya odaklanarak incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, araştırmacılar tarafından geliştirilen ve geçerliliği ile güvenirliği faktör analizi ile sağlanan bir anket kullanılmıştır. Veriler, Türkiye genelinde çeşitli üniversitelerde öğrenim gören 350 üniversite öğrencisinden toplanmıştır. Bu araştırmanın temel amacı, yükseköğretimde yapay zeka uygulamalarının öğrencilere ne ölçüde erişilebilir olduğunu ve bu erişimin dijital uçurum ile nasıl ilişkilendirildiğini keşfetmektir—bu, eğitimdeki eşitsizlikleri artırabilecek kritik bir sorundur. Çalışma, yapay zekanın eğitim ortamlarında sunduğu zorlukları ve fırsatları, özellikle farklı sosyo-ekonomik geçmişlere sahip öğrencilerle ilgili olarak ortaya çıkarmayı hedeflemiştir. Bu çalışmada ele alınan merkezi sorun, üniversite öğrencileri arasında yapay zeka araçlarına eşit olmayan erişimdir; bu durum, mevcut eğitim eşitsizliklerini sürdürme veya hatta derinleştirme potansiyeline sahiptir. Dijital teknolojilerin giderek daha fazla eğitim sonuçlarını etkilediği bir çağda, yapay zeka araçlarına adil erişim eksikliği, akademik performansı olumsuz etkileyebilir ve daha dezavantajlı geçmişlere sahip öğrenciler için mevcut fırsatları sınırlayabilir. Bu dinamikleri anlamak, dijital uçurumu kapatmak ve tüm öğrencilerin eğitimdeki teknolojik gelişmelerden eşit şekilde yararlanmasını sağlamak için etkili stratejiler geliştirmek açısından hayati önem taşımaktadır. Bu araştırmanın bulgularının, Türkiye'deki yükseköğretim bağlamında dijital uçuruma katkıda bulunan veya bu uçurumu hafifletebilen faktörler hakkında değerli içgörüler sağlaması beklenmektedir. Bu bulgulara dayanarak, çalışma, eğitim kurumları ve politika yapıcılar için birkaç öneri sunmaktadır. Bu öneriler, yapay zeka araçları ve kaynaklarına adil erişimi artırmayı hedefleyen hedefe yönelik müdahalelerin gerekliliğini içermektedir; böylece, sosyo-ekonomik statüleri veya coğrafi konumları ne olursa olsun tüm öğrencilerin yapay zeka destekli eğitim yeniliklerinden tam olarak yararlanabilmesi sağlanacaktır. Ayrıca, çalışma, eğitimde yapay zeka kullanımına ilişkin etik değerlendirmelerin önemini vurgulamakta, yapay zeka teknolojilerinin uygulanmasında adalet, şeffaflık ve kapsayıcılığın önemine dikkat çekmektedir. Sonuç olarak, bu çalışma, Türkiye yükseköğretim bağlamından ampirik kanıtlar sunarak, eğitimde dijital eşitlik üzerine süregelen tartışmalara katkıda bulunmaktadır. Yapay zeka araçlarına erişim ve kullanımda karşılaşılan engelleri ve kolaylaştırıcı faktörleri belirleyerek, bu araştırma, daha kapsayıcı ve eşitlikçi bir eğitim ortamını destekleyen gelecekteki politika ve uygulamalara rehberlik etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Dijital Uçurum, Eğitimde Eşitlik, Eğitim Teknolojisi, Yapay Zeka Araçlarına Erişim

Bridging the Digital Divide: The Impact of Artificial Intelligence in Education Among University Students in Turkey

Dinçay Köksal [1] & Ömer Gökhan Ulum [2,*]

Abstract

This study sought to examine the perceptions, access, and attitudes of university students towards the use of artificial intelligence (AI) in education, with a particular emphasis on understanding the digital divide. The research employed a survey questionnaire developed by the researchers and validated through factor analysis to ensure its reliability and validity. Data were collected from 350 university students attending various universities across Turkey. The primary objective of this research was to explore the extent to which AI applications are accessible to students in higher education and how this access correlates with the digital divide—a critical issue that can exacerbate educational inequalities. The study aimed to uncover the challenges and opportunities presented by AI in educational settings, particularly in relation to students from diverse socio-economic backgrounds. The central problem addressed in this study is the unequal access to AI tools among university students, which has the potential to perpetuate or even deepen existing educational disparities. In an era where digital technologies increasingly influence educational outcomes, the lack of equitable access to AI tools could hinder academic performance and limit the opportunities available to students from less advantaged backgrounds. Understanding these dynamics is crucial for developing effective strategies to bridge the digital divide and ensure that all students benefit equally from technological advancements in education. The findings of this research are expected to provide valuable insights into the factors that contribute to or mitigate the digital divide in the context of Turkish higher education. Based on these findings, the study offers several recommendations for educational institutions and policymakers. These include the need for targeted interventions to enhance equitable access to AI tools and resources, ensuring that all students—regardless of their socio-economic status or geographic location—can fully benefit from AI-driven educational innovations. Additionally, the study highlights the ethical considerations associated with the use of AI in education, underscoring the importance of fairness, transparency, and inclusivity in the deployment of AI technologies. In conclusion, this study contributes to the ongoing discourse on digital equity in education by providing empirical evidence from the Turkish higher education context. By identifying the barriers and facilitators of AI access and usage among university students, this research aims to inform future policies and practices that support a more inclusive and equitable educational environment.

Keywords: Artificial Intelligence, Digital Divide, Equity in Education, Educational Technology, Access to AI Tools

Çalışma Grubunda Eğitimcilerin Olduğu Yapay Zeka Konusunda Yapılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Ahmet Faruk Kaymak

Fen Bilgisi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
a.farukkaymak@gmail.com

Özet

Son yıllarda neredeyse hayatın her alanında karşımıza yapay zeka kavramı çıkmaktadır. Her geçen gün karşımıza yeni bir yapay zeka programı ya da yapay zeka aracı çıkmaktadır. Yapay zeka tıpkı bir insan gibi düşünerek karmaşık problemlere çözümler sunmakta, bir insanın yapabileceği bazı görevleri daha hızlı yerine getirmekte, insan yaşamını kolaylaştırıcı çözümler üretebilmektedir. Özellikle son dönemde, karmaşık kodlamaya gerek kalmadan, yalnızca doğal dilde verilen talimatlara yanıt olarak metin, resim, müzik ve video üretebilen birçok yeni yapay zeka aracı yayınlanmakta, var olanlar ise yeni güncellemelerle daha da iyi hale getirilmekte ve kullanıma sunulmaktadır. Yapay zeka; ekonomi, mühendislik, teknoloji, tarım, politika gibi birçok sektörün gündemine girmeyi başarmıştır. Bunun yansımaları eğitim ortamlarında da görülmektedir. Özellikle yapay zekanın eğitim ortamlarına entegrasyonu ve yapay zekayla ilgili yapılan çalışmalar son dönemde yoğun ilgi görmektedir. Yapay zekanın eğitim ortamlarında kullanımı, öğrenme süreçlerini iyileştirmek, öğretmenlere destek sağlayarak yeni çözüm önerileri üretmek, öğrenci başarısını tahmin etme, etkili bir ders ortamı oluşturma, eğitim yazılımlarının öğrenci ihtiyaçlarına göre kişiselleştirilmesi ve özellikle öğrencilere yönelik kişiselleştirilmiş bir eğitim deneyimi sağlayabilecek önemli bir etkiye sahiptir. Bu çalışmanın amacı çalışma grubunda eğitimcilerin olduğu yapay zeka konusunda yapılmış lisansüstü tezlerin incelenmesidir. Araştırmada doküman incelenmesi araştırma yöntemi kullanılmıştır. Çalışma kapsamında 16 lisansüstü tez incelenmiştir. Tezlere YÖK Ulusal Tez Merkezi sisteminden "Yapay Zeka" yazılarak ulaşılmış, tezlerden izinli olan ve çalışma grubunda eğitimci olanlar araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Yapay zeka konusunda lisansüstü tezlerden elde edilen veriler içerik analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırma kapsamına dahil edilen tezlerin her biri için temalar ve kodlar belirlenmiştir. Belirlenen temalar, "Tez Türü", "Tez Yılı", "Anabilim Dalı", "Branş", "Çalışmanın Büyüklüğü", "Araştırmanın Yöntemi", "Veri Toplama Yöntem ve Araçları" ve "Yapay Zeka" olmak üzere sekiz temadan oluşmaktadır. Tez türü temasında ulaşılan tezlerden üçü doktora tezi, 13'ü yüksek lisans tezidir. Tez yılı teması incelendiğinde ise 2024 yılında sekiz adet, 2023 yılında üç adet, 2022 yılında iki adet, 2021 yılında bir adet, 2020 yılında bir adet ve 2004 yılında bir adet tez yayınlandığı belirlenmiştir. Anabilim Dalı temasında incelendiğinde Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri anabilim dalında üç adet, Eğitim Teknolojisi anabilim dalında üç adet, İngiliz Dili ve Edebiyatı anabilim dalında üç adet, Eğitim Yönetimi anabilim dalında iki adet ve diğer anabilim dallarında (Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı, Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim Dalı, Özel Eğitim Anabilim Dalı, Temel Eğitim Anabilim Dalı, Uzaktan Eğitim Anabilim Dalı) beş adet tez yayınlanmıştır. Branş temasında en çok çalışmanın Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenleri, Sınıf Öğretmenleri, İngilizce Öğretmenleri ve Fen Bilgisi Öğretmenleri olduğu belirlenmiştir. Çalışmanın büyüklüğü teması incelendiğinde 0-20 arası dört adet, 20-40 arası bir adet, 60-100 arası bir adet, 100-200 arası üç adet, 200-500 arası dört adet, 500 ve üzeri üç adet çalışmaya ulaşılmıştır. İncelenen tezlerin araştırma yöntemleri, yedi karma araştırma, dört nicel araştırma, dört nitel araştırma, bir tasarım geliştirme araştırmasından oluşmaktadır. En çok kullanılan veri toplama araçları ise sırasıyla ölçek, yarı yapılandırılmış görüşme ve anketlerden oluşmaktadır. Yapay zeka teması altında yer alan başlıklar ele alındığında eğitime yönelik görüşlerin incelendiği altı adet, farklı değişkenlere göre ilişkilerin incelendiği dört adet, öğretiminin yapılmasıyla ilgili bir adet, ölçek geliştirilmesine yönelik iki adet, yazılım programı geliştirilmesine yönelik iki adet, öğretim yapılmasına(ön hazırlık) yönelik bir adet teze ulaşılmıştır. Araştırma yapay zekanın eğitimde kullanımına yönelik yapılan çalışmalara yön göstermesi açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, Eğitimci, Doküman İncelemesi

Investigation of Postgraduate Theses on Artificial Intelligence with Educators in the Sampling Group

Ahmet Faruk Kaymak

Abstract

In recent years, we have come across the concept of artificial intelligence in almost every area of life. Every passing day, we come across a new artificial intelligence program or artificial intelligence tool. Artificial intelligence thinks just like a human being and offers solutions to complex problems, performs some tasks that a human being can do faster, and can produce solutions that make human life easier. Especially in recent times, many new artificial intelligence tools have been released that can produce text, images, music and videos in response to instructions given only in natural language without the need for complex coding, and existing ones are being improved and put into use with new updates. Artificial intelligence has managed to enter the agenda of many sectors such as economy, engineering, technology, agriculture and politics. Its reflections can also be seen in educational environments. In particular, the integration of artificial intelligence into educational environments and studies on artificial intelligence have attracted great attention recently. The use of artificial intelligence in educational environments has an important effect on improving learning processes, providing support to teachers and producing new solution suggestions, predicting student success, creating an effective lesson environment, personalizing educational software according to student needs and providing a personalized educational experience especially for students. The aim of this study is to examine postgraduate theses on artificial intelligence with educators in the study group. Document review research method was used in the study. 16 postgraduate theses were examined within the scope of the study. The theses were accessed by typing "Artificial Intelligence" from the YÖK National Thesis Center system, and those with permission from the theses and those who were educators in the study group were included in the scope of the research. The data obtained from postgraduate theses on artificial intelligence were analyzed with the content analysis method. Themes and codes were determined for each of the theses included in the scope of the research. The determined themes consist of eight themes: "Thesis Type", "Thesis Year", "Department", "Branch", "Size of the Sample", "Research Method", "Data Collection Methods and Tools" and "Artificial Intelligence". Three of the theses accessed in the thesis type theme are doctoral theses and 13 are master's theses. When the thesis year theme was examined, it was determined that eight theses were published in 2024, three in 2023, two in 2022, one in 2021, one in 2020, and one in 2004. When the department theme was examined, three theses were published in the Computer and Educational Technologies department, three in the Educational Technology department, three in the English Language and Literature department, two in the Educational Administration department, and five in other departments (Curriculum and Instruction Department, Science Education Department, Special Education Department, Basic Education Department, Distance Education Department). In the branch theme, it was determined that the most studies were on Computer and Educational Technologies Teachers, Classroom Teachers, English Teachers, and Science Teachers. When the theme of the size of the study was examined, four studies between 0-20, one between 20-40, one between 60-100, three between 100-200, four between 200-500, and three studies over 500 were reached. The research methods of the examined theses consist of seven mixed studies, four quantitative studies, four qualitative studies, and one design development study. The most commonly used data collection tools consist of scales, semi-structured interviews, and surveys, respectively. When the titles under the theme of artificial intelligence are considered, six theses examining views on education, four examining relationships according to different variables, one on teaching, two on scale development, two on software program development, and one on teaching (preparatory) were reached. The research is important in terms of guiding studies on the use of artificial intelligence in education.

Keywords: Artificial intelligence, Educators, Document Review

Yapay Zekâ Konusunda Öğrencilerle Yapılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Yusuf Zorlu [1], Fulya Zorlu [2,*] & Ahmet Faruk Kaymak [3]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Kütahya Dumlupınar Üniversitesi
[2] Fen Bilgisi Öğretmenliği Bülent Ecevit Üniversitesi
[3] Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Kütahya Dumlupınar Universitesi
fulya.zorlu@beun.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı yapay zekâ konusunda öğrencilerle yapılmış lisansüstü tezlerin tematik analiz yöntemi ile incelenmesidir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı olan tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada lisansüstü tezlere YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanı aracılığıyla ulaşılmıştır. Veri tabanına "Yapay Zekâ" ifadesi yazılarak aranılacak alan "Tümü" ve izin durumu "İzinli" seçilerek tarama yapılmıştır. Tarama sonunda eğim ve öğretim alanında olan ve örnekleminde öğrencileri içeren 22 lisansüstü tez araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde tematik içerik analizi yapılmak üzere "Tez Yılı", "Tez Türü", "Anabilim Dalı", "Örneklem Büyüklüğü", "Öğrenci Seviyesi", "Araştırmanın Yöntemi", "Veri Toplama Yöntem ve Araçları" ve "Araştırmanın Amacı Bağlamında Yapay Zekâ" olmak üzere sekiz tema ve temalara ait kodlar oluşturulmuştur. Temalara ve kodlara araştırmacıların ortak kararları doğrultusunda son hali verilmiştir. Araştırmada "Tez Türü" temasında incelendiğinde 17 tane yüksek lisans ve beş tane doktora tezi yapılmıştır. "Tez Yılı" teması incelendiğinde ilk olarak 2009 yılında bir tez yapılmıştır. 2010, 2014, 2016 ve 2021 yıllarında bir tez; 2022 ve 2023 yıllarında dörder tez; 2024 yılında dokuz tez yapılmıştır. Araştırma kapsamında incelenen tezlerin en çok yüksek lisans seviyesinde olduğu ve son yıllarda yapılan tezlerin sayısının arttığı söylenebilir. "Anabilim Dalı" teması incelendiğinde "Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri" dalında altı tez, "İngiliz Dili Eğitimi" dalında dört tez, "Uzaktan Eğitim" dalında iki tez ve diğer ("Matematik Eğitimi", "Fen Bilgisi Eğitimi", "Sosyal Bilgiler Eğitimi", "Fizik Öğretmenliği", "Eğitim Teknoloji", "Resim İş Eğitimi", "Müzik Öğretmenliği", "Eğitim Programları ve Öğretim", "Beden Eğitimi ve Spor", "Eğitsel Tasarım ve Değerlendirme") dallarında birer tez yapılmıştır. "Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri" ve "İngiliz Dili Eğitimi" dallarında en fazla olmak üzere birçok farklı bilim dalında tezler yapıldığı söylenebilir. "Örneklem Büyüklüğü" teması incelendiğinde 60-100 öğrenci sekiz tez; 500 ve üzeri öğrenci üç tez; 0-20, 40-60, 200-500 öğrenci ikişer tez ve 100-200 öğrenci bir tez bulunmaktadır. "Öğrenci Seviyesi" teması incelendiğinde üniversite öğrencilerine yönelik sekiz tez, ortaokul öğrencilerine yönelik yedi tez, lise öğrencilerine yönelik altı tez ve ilkokul öğrencilerine yönelik bir tez yapılmıştır. Örneklem büyüklüğüne göre en fazla 0-100 öğrenci ve örneklem olarak en fazla üniversite ve ortaokul öğrencileriyle gerçekleştirilen tezlerin yapıldığı söylenebilir. "Araştırmanın Yöntemi" teması incelendiğinde karma araştırma yöntemleri kullanılarak 10 tez, nicel araştırma yöntemleri kullanılarak dokuz tez ve nitel araştırma yöntemleri kullanılarak üç tez yapılmıştır. "Veri Toplama Yöntem ve Araçları" teması incelendiğinde test kullanan 13 tez; mülakat/görüşme kullanan 12 tez (yarı yapılandırılmış görüşme sekiz tez, yapılandırılmış görüşme iki tez, odak grup görüşmesi iki tez); ölçek ve öğrenci ürünleri kullanan 10'ar tez; rubrik kullanan dört tez; anket, gözlem ve araştırmacı günlüğü kullanan üç tez ve ders başarı notları kullanan bir tez yapılmıştır. En fazla karma araştırma yöntemlerinin kullanıldığı ve veri toplama aracı en çok test, mülakat/görüşme, ölçek ve öğrenci ürünleri kullanıldığı söylenebilir. "Araştırmanın Amacı Bağlamında Yapay Zekâ" teması incelendiğinde öğretim yöntemi olarak kullanılması dokuz tez; öğretiminin yapılması dört tez; farklı öğrenme yöntemlerine destek olarak kullanılması (ön hazırlık için) üç tez; değerlendirme yapmak için kullanılması iki tez; eğitime yönelik görüşlerin incelenmesi, farklı değişkenlere göre ilişkilerin incelenmesi, yazılım programı geliştirilmesi, etkinlik geliştirilmesi yönelik birer tez yapılmıştır. Tezlerde yapay zekânın en fazla öğretim/öğrenme yöntemi olarak tercih edildiği ve ek olarak yapay zekâ konularının öğretilmesinde ve farklı öğrenme yöntemlerine destek amacıyla ön hazırlık sürecinde kullanıldığı söylenebilir. Eğitimde yapay zekayı temele alan farklı alan ve konularda tezlerin yapılması ilgili alanyazına katkılar sağlayacağı düşünüldüğünden önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lisansüstü tez, tematik analiz, yapay zekâ

Investigation of Graduate Theses Made with Students on Artificial Intelligence

Yusuf Zorlu [1], Fulya Zorlu [2,*] & Ahmet Faruk Kaymak [3]

Abstract

The aim of this research was to investigate the graduate theses made with students on artificial intelligence by thematic analysis method. Thematic analysis method, which is a qualitative research approach, was used in the research. In the research, graduate theses were accessed through the National Thesis Center database of the Council of Higher Education (CoHE). By typing the expression "Artificial Intelligence" in the database, the field to be searched was "All" and the permission status was selected as "Allowed". At the end of the screening, 22 graduate theses in the field of education and teaching and including students in the sample were included in the research. In order to analyze the data obtained from the research, codes belonging to eight themes and themes: "Thesis Year", "Thesis Type", "Department", "Sample Size", "Student Level", "Method of the Research", "Data Collection Methods and Tools" and "Artificial Intelligence in the Context of the Purpose of the Research" were created in order to analyze thematic content in the analysis of the data obtained from the research. Themes and codes have been finalized in line with the joint decisions of the researchers. In the research, when examined the theme of "Thesis Type", 17 master's and five doctoral theses were made. When the theme of "Thesis Year" was examined, a thesis was first made in 2009. A thesis in 2010, 2014, 2016 and 2021; four theses each in 2022 and 2023; In 2024, nine theses were made. It can be said that the theses examined within the scope of the research are mostly at the master's level and the number of theses has increased in recent years. When the theme of "Department" was examined, six theses in the field of "Computer and Instructional Technologies", four theses in the field of "English Language Education", two theses in the field of "Distance Education" and one thesis each in the other fields ("Mathematics Education", "Science Education", "Social Studies Education", "Physics Teaching", "Educational Technology", "Art Business Education", "Music Teaching", "Curriculum and Instruction", "Physical Education and Sports", "Educational Design and Evaluation") were made. It can be said that theses have been made in many different disciplines, mostly in the fields of "Computer and Instructional Technologies" and "English Language Teaching". When the theme of “Sample Size” is examined, there are eight theses for 60-100 students; three theses for 500 and above students; two theses each for 0-20, 40-60, 200-500 students and one thesis for 100-200 students. When the theme of "Student Level" was examined, eight theses for university students, seven theses for secondary school students, six theses for high school students and one thesis for primary school students were made. According to the sample size, it can be said that the theses were carried out with a maximum of 0-100 students and a maximum of university and secondary school students as a sample. When the theme of "Method of Research" was examined, 10 theses were made using mixed research methods, nine theses were made using quantitative research methods, and three theses were made using qualitative research methods. When the theme of "Data Collection Methods and Tools" was examined, 13 theses using tests; 12 dissertations using interviews/interviews (semi-structured interview eight dissertations, structured interview two dissertations, focus group interview two dissertations); 10 theses each using scales and student products; four theses using rubrics; Three theses using questionnaires, observations and researcher journals and one thesis using course success grades were conducted. It can be said that mixed research methods are used the most and data collection tools are mostly test, interview, scale and student products. When the theme of "Artificial Intelligence in the Context of the Purpose of Research" is examined, its use as a teaching method was nine theses; four theses on its teaching; three theses to be used as a support for different learning methods (for preliminary preparation); two theses to be used to evaluate; a thesis was made to examine the views on education, to examine the relationships according to different variables, to develop a software program, and to develop effectiveness. It can be said that artificial intelligence is mostly preferred as a teaching/learning method in theses and is additionally used in teaching artificial intelligence subjects and in the preliminary preparation process to support different learning methods. It is recommended to make theses in different fields and subjects based on artificial intelligence in education, as it is thought that it will contribute to the relevant literature.

Keywords: Artificial intelligence, graduate theses, thematic analysis method

Yapay Zekânın Fiziksel Kimya ve Moleküler Dinamikte Kullanımı

Yeliz Ulaş

Kimya Bursa Uludağ Üniversitesi
yelizulas@uludag.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ (YZ) tekniklerinin fiziksel kimya ve moleküler dinamik simülasyonlarında nasıl kullanıldığını araştırmak, alternatif yöntemler geliştirmek ve bu yöntemlerin kimyasal süreçlerin anlaşılmasındaki etkinliğini ortaya koymaktır. Fiziksel kimya alanında, özellikle moleküler yapıların ve etkileşimlerin modellenmesi, simülasyonların hızlandırılması ve deneysel verilerin analiz edilmesi gibi konularda YZ tekniklerinin sunduğu avantajları değerlendirmek amaçlanmaktadır. Bu çalışma, kimyasal reaksiyonların daha iyi anlaşılmasını sağlayarak, ilaç tasarımı, malzeme bilimi ve katalizör geliştirme gibi alanlarda yeni uygulamaların geliştirilmesine katkıda bulunacaktır.

Çalışmada kısaca Veri Toplama ve Ön İşleme: Moleküler dinamik simülasyonları için gerekli olan atomik yapı ve enerji verileri toplanacaktır. Bu veriler, açık veri tabanlarından veya deneysel sonuçlardan elde edilecek ve YZ modellerinin eğitimi için uygun hale getirilecektir. Makine Öğrenmesi Modellerinin Eğitimi: Moleküler dinamik simülasyonlarını hızlandırmak ve doğruluğunu artırmak amacıyla yapay sinir ağları (deep learning) ve karar ağaçları gibi makine öğrenmesi algoritmaları kullanılacaktır. Bu modeller, moleküler sistemlerin etkileşimlerini tahmin etmek ve simülasyon verilerini analiz etmek için eğitilecektir. Simülasyonların Hızlandırılması: Yapay zekâ destekli algoritmalar, geleneksel moleküler dinamik simülasyonlarıyla karşılaştırılacak ve simülasyon sürelerinin ne ölçüde kısaldığı değerlendirilecektir. Bu süreçte, farklı molekül tipleri ve reaksiyon mekanizmaları üzerindeki etkileri incelenecektir. Yeni Molekül ve Reaksiyon Yollarının Keşfi: YZ tabanlı modeller, kimyasal reaksiyonların mekanizmalarını ve olası yeni molekülleri tahmin etmek için kullanılacaktır. Bu süreçte, özellikle ilaç keşfi ve malzeme geliştirme gibi alanlarda potansiyel uygulamalar incelenecektir.

Sonuçların Doğrulanması ve Analizi: Yapılan simülasyonların doğruluğu, deneysel veriler ve literatürdeki diğer sonuçlarla karşılaştırılarak test edilecektir. YZ modellerinin başarımını değerlendirmek için farklı metrikler (örneğin hata oranları, başarı yüzdeleri) kullanılacaktır. Çalışma sonucunda, yapay zekâ yöntemlerinin fiziksel kimya ve moleküler dinamik simülasyonlarında etkili bir şekilde kullanılabileceği gösterilecektir. Özellikle, yapay zekânın simülasyon süreçlerini hızlandırdığı, kimyasal reaksiyonları ve moleküler etkileşimleri daha isabetli bir şekilde modelleyebildiği görülecektir. Ayrıca, YZ tabanlı yaklaşımlar sayesinde yeni moleküllerin ve reaksiyon yollarının keşfedilmesinde büyük bir potansiyel olduğu ortaya konacaktır.

Bu çalışma, kimya, biyoteknoloji ve malzeme bilimleri gibi birçok disiplinde önemli uygulamalara kapı açacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fizksel kimya, yapay zeka, moleküler dinamik

The Use of Artificial Intelligence in Physical Chemistry and Molecular Dynamics

Yeliz Ulaş

Abstract

The purpose of this study is to investigate how artificial intelligence (AI) techniques can be used in physical chemistry and molecular dynamics simulations, to develop alternative methods, and to demonstrate the effectiveness of these methods in understanding chemical processes. The study aims to evaluate the advantages offered by AI techniques in the field of physical chemistry, particularly in areas such as modeling molecular structures and interactions, accelerating simulations, and analyzing experimental data. This study will contribute to the development of new applications in fields such as drug design, materials science, and catalyst development by enabling a better understanding of chemical reactions.

Brief Overview of the Methods *Data Collection and Preprocessing:* Atomic structure and energy data required for molecular dynamics simulations will be collected. These data will be obtained from open databases or experimental results and will be prepared for training AI models. *Training Machine Learning Models:* Deep learning and decision trees, such as artificial neural networks, will be used to accelerate and improve the accuracy of molecular dynamics simulations. These models will be trained to predict molecular system interactions and analyze simulation data. *Accelerating Simulations:* AI-supported algorithms will be compared with traditional molecular dynamics simulations, and the extent to which simulation times are shortened will be evaluated. In this process, the effects on different molecule types and reaction mechanisms will be examined. *Discovery of New Molecules and Reaction Pathways:* AI-based models will be used to predict the mechanisms of chemical reactions and potential new molecules. Potential applications, especially in areas such as drug discovery and materials development, will be examined.

Validation and Analysis of Results: The accuracy of the simulations will be tested by comparing them with experimental data and other results in the literature. Various metrics (such as error rates and success percentages) will be used to evaluate the performance of AI models. The results of this study will demonstrate that AI techniques can be effectively used in physical chemistry and molecular dynamics simulations. In particular, AI will be shown to accelerate simulation processes and more accurately model chemical reactions and molecular interactions. Furthermore, AI-based approaches will be shown to have great potential in discovering new molecules and reaction pathways.

This study will open doors to important applications in disciplines such as chemistry, biotechnology, and materials science.

Keywords: Physical Chemistry Artificial Intelligence (AI) Molecular Dynamics

Dil Eğitiminde Ölçme ve Değerlendirme Süreçlerinde Standartlaşma: Üretken Yapay Zeka Uygulamaları

Burak Asma

Türkçe Öğretmenliği Akdeniz Üniversitesi
asmaburak@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, dil eğitiminde ölçme ve değerlendirme süreçlerinin standartlaşmasına yönelik üretken yapay zekâ uygulamalarının rolü incelenmiştir. Araştırmanın amacı, öğretmenlerin puanlama davranışlarını yapay zekâ uygulamalarının puanlama davranışları ile karşılaştırmaktır. Araştırmaya, ortaokul düzeyinde Türkçe öğretmeni olarak görev yapan 18 öğretmen katılmıştır. Her bir öğretmen, ortaokul 6,7 ve 8. Sınıf öğrencilere ait altı farklı kompozisyonu değerlendirmiştir. Aynı kompozisyonlar, yapay zekâ destekli uygulamalara da puanlatılmıştır. Değerlendirme süreçleri iki aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada hem öğretmenler hem de yapay zekâ uygulamaları öğrenci kompozisyonlarını herhangi bir kritere bağlı kalmadan belirli bir puan aralığında puanlamıştır. İkinci aşamada, analitik puanlama anahtarı verilerek puanlama anahtarındaki ölçütlere göre puanlamaları istenmiştir. Toplanan veriler, genellenebilirlik kuramı doğrultusunda EduG istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen sonuçlar, öğretmenler arasında puanlama davranışlarında farklılaşmalar olduğunu, ancak yapay zekâ araçlarının daha homojen ve tutarlı sonuçlar verdiğini göstermiştir. Bu bulgular, dil eğitimi ölçme ve değerlendirme süreçlerinde yapay zekâ uygulamalarının katkı sağlayabileceğini, öğretmenlerin değerlendirme süreçlerindeki iş yükünü azaltma potansiyeli olduğuna dikkat çekmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dil Eğitimi, Akreditasyon, Ölçme ve Değerlendirme, Yapay Zeka, Öğretmen Eğitimi

Standardization in Language Education Assessment Processes: Generative AI Applications

Burak Asma

Abstract

This study examines the role of generative artificial intelligence applications in standardizing measurement and evaluation processes in language education. The aim of the research is to compare the scoring behaviors of teachers with those of artificial intelligence applications. Eighteen teachers working as Turkish language instructors at the middle school level participated in the study. Each teacher evaluated six different compositions from 6th, 7th, and 8th-grade middle school students. The same compositions were also scored by artificial intelligence-assisted applications. The evaluation processes were conducted in two stages. In the first stage, both teachers and artificial intelligence applications scored student compositions within a specific range without adhering to any particular criteria. In the second stage, they were provided with an analytic scoring rubric and asked to score according to the criteria specified in the rubric. The collected data were analyzed using the EduG statistical program in accordance with generalizability theory. The results indicated that there were variations in scoring behaviors among teachers, while artificial intelligence tools provided more homogeneous and consistent results. These findings suggest that artificial intelligence applications can contribute to measurement and evaluation processes in language education and have the potential to reduce the workload of teachers in assessment processes.

Keywords: Language Education, Accreditation, Assessment and Evaluation, Artificial Intelligence, Teacher Education

Yapay Zeka ve Öğretmenler: Tehdidi Fırsata Çeviren Bir Eğitim Yolculuğu

Burak Asma

Türkçe Öğretmenliği Akdeniz Üniversitesi
asmaburak@gmail.com

Özet

Teknolojinin hayatımıza girmesiyle birçok alanda köklü değişiklikler meydana gelmiştir. Değişikliklerden nasibini alan en önemli alanlardan biri de eğitim camiası olmuştur. Teknolojideki gelişmelere paralel olarak sürekli bir paradigma değişikliği içinde olunmuş, kullanılan araç ve gereçler periyodik olarak güncellenmiş ya da tamamen değiştirilmiştir. Uzun süredir varlığını sürdüren ancak ChatGPT ve benzeri araçların gündeme gelmesiyle dikkatleri üzerine çeken yapay zekâ teknolojisiyle ise adeta yer yerinden oynamıştır. Her gün yeni araçların ortaya çıkması, değişimin aritmetik bir süreçten geometrik bir sürece evrilmesine sebep olmuştur. Yapay zekâ teknolojileri internet ortamında gün geçtikçe yenilenirken arka planda konuşulan konu ise "şimdi ne olacak?" olmuştur. Bu konuda eğitim camiasındaki görüşler iki grupta toplanmıştır. Bunlardan ilki, yapay zekâ teknolojisinin gelecek için önemli bir adım olduğunu ve değişimin kaçınılmaz bir süreç olduğunu vurgularken, diğeri gelişen teknolojiyi bir tehdit olarak görmüş, yapay zekâ teknolojisinin mesleklerini kaybetmelerine sebep olacak bir güç olarak tam karşılarında durduğunu öne sürmüştür. Bu görüşlerden hareketle, bu çalışmada üretken yapay zekâ uygulamalarının eğitim-öğretim süreçlerinde yardımcı bir araç olarak nasıl kullanılabileceği, öğretmenlerin içerik ve etkinlik hazırlama sürecinde harcadıkları zamanı nasıl asgari düzeye indirebilecekleri konusunda örnekler ve etkinlikler verilmiştir. Bunun yanı sıra, yapay zekâ uygulamalarından yararlanan öğrencilerin ürünlerini tespit etme konusunda hangi adımların izlenebileceğine dair işlem basamakları sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Üretken yapay zeka, teknoloji, eğitim ve öğretim, öğretmenler

Artificial Intelligence and Teachers: An Educational Journey Transforming Threat into Opportunity

Burak Asma

Abstract

With the advent of technology, profound changes have occurred in many areas of life. One of the most significant fields to be impacted by these changes has been education. In parallel with technological advancements, a constant paradigm shift has taken place, with tools and equipment being periodically updated or completely replaced. Artificial intelligence (AI) technology, which has long existed but gained significant attention with the emergence of tools like ChatGPT, has made waves in the field. The daily introduction of new tools has transformed the nature of change from an arithmetic to a geometric process. While AI technologies continue to evolve rapidly online, the question often asked in the background is, "What happens next?" Opinions in the education sector on this matter have been divided into two groups. The first group emphasizes that AI technology represents a crucial step for the future and views change as an inevitable process. The second group sees this advancing technology as a threat, arguing that AI stands as a powerful force poised to take away their jobs. Building on these perspectives, this study provides examples and activities on how generative AI applications can be used as supportive tools in educational processes, particularly in minimizing the time teachers spend preparing content and activities. Additionally, steps are presented on how to identify products created by students using AI applications.

Keywords: generative AI, technology, education and teaching, teachers

İngiliz Dili Eğitimi Liderliği ve Yönetiminde Yapay Zekanın Kullanımı: Verimliliği ve Kalite Yönetimini Güçlendirme

Gökhan Hınız

Department of Foreign Languages Çanakkale Onsekiz Mart University
gokhanhiniz@gmail.com

Özet

Bu çalışma, Yapay Zeka'nın (YZ) İngiliz Dili Eğitimi (IDE) alanındaki liderlik ve yönetim süreçlerinde nasıl bir rol oynadığını ve özellikle eğitim programı değişikliklerinde nasıl kullanıldığını detaylı bir şekilde ele almaktadır. Araştırma, yazarın bir Yabancı Diller Yüksekokulu İngilizce Hazırlık programında müdür yardımcısı olarak görev yaptığı dönemde, müfredat değişikliği sürecine ilişkin kişisel deneyimlerine ve günlüklerine dayanmaktadır. Bu süreç, yıllık sistemden modüler sisteme geçiş gibi kapsamlı bir değişimi içermekte ve eğitimin kalitesini artırmak, paydaş taleplerini karşılamak ve akreditasyon gereksinimlerine uyum sağlamak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, yapay zeka araçlarının bu geçiş sürecinde hem idari görevleri hızlandırmada hem de geçişi kolaylaştırmada nasıl önemli bir rol oynadığı ele alınmaktadır.

Müfredat değişikliği süreci, geniş çaplı bir ihtiyaç analizine dayalı olarak başlamıştır. Bu analiz doğrultusunda, bölümün gereksinimlerine göre şekillendirilen bir eylem planı hazırlanmış ve bu plan SMART (Ölçülebilir, Ulaşılabilir, Gerçekçi ve Zamana Bağlı) hedefler çerçevesinde oluşturulmuştur. Araştırmacı, bu süreçte üretken YZ araçlarından yararlanarak sürece ilişkin raporların, yönergelerin ve diğer dökümanların yazımını önemli ölçüde hızlandırmıştır. Özellikle eylem planı gibi stratejik belgeler, YZ araçlarının yardımıyla daha hızlı ve doğru bir şekilde hazırlanmıştır. YZ'nin bir diğer uygulama alanı ise ders içeriklerinin hazırlanması olmuştur. Yapay zeka, öğrenme çıktıları doğrultusunda detaylı ders içeriklerinin oluşturulmasına katkıda bulunmuş, böylece taslak oluşturma süreci hızlanmış ve sonuç olarak daha kaliteli ders içerikleri elde edilmiştir. Çalışma, özellikle kapsayıcılık ve eşitlik gibi akademik personelin gözden kaçırabileceği unsurların yapay zeka tarafından önerilmesiyle müfredatın daha kapsamlı hale geldiğini vurgulamaktadır.

Bu çalışmada, yapay zekanın sadece müfredat değişikliklerinde değil, aynı zamanda kurumsal belgelerin hızlı ve etkin bir şekilde gözden geçirilmesi ve düzenlenmesinde de önemli bir rol oynadığı görülmüştür. Yeni modüler sistemle uyumlu hale getirilmesi gereken el kitapları, yönergeler ve internet sitesi içerikleri gibi belgelerin hazırlanmasında YZ, süreci hızlandırmış ve belgelerin doğruluğunu artırmıştır. Yapay zeka araçları, bu belgelerin düzenlenmesinde sadece zaman tasarrufu sağlamakla kalmamış, aynı zamanda belgelerin kalitesini artırmıştır. Yeni sisteme uyum sağlamak amacıyla hem personel hem de öğrenciler için hazırlanan sunum ve video metinlerinin oluşturulmasında da YZ'nin katkısı büyük olmuştur. Bu kapsamlı yaklaşım, iletişimin sorunsuz gerçekleşmesini sağlamış ve geçiş sürecinin daha başarılı bir şekilde tamamlanmasına katkı sağlamıştır.

Çalışma ayrıca, yapay zekanın sınav örneklerinin ve ek materyallerin geliştirilmesinde nasıl kullanıldığını da ortaya koymaktadır. YZ destekli düzeltme ve düzenleme süreçleri, bu materyallerin hem kalitesini artırmış hem de eğitim standartlarıyla uyumlu hale getirilmesini sağlamıştır. Yapay zeka, sınavlar ve diğer eğitim materyallerinde olası hataları tespit ederek, bu hataların düzeltilmesini sağlamış ve bu süreçlerin hızlanmasına yardımcı olmuştur. Bu hızlanma sayesinde, akademik liderler daha fazla stratejik kararlara odaklanma imkanı bulmuş ve rutin idari işlere daha az zaman ayırabilmiştir. Böylece, müfredat değişikliği gibi kapsamlı projelerin daha verimli bir şekilde yönetilmesi sağlanmıştır.

Araştırmanın önemli bulgularından biri, yapay zeka kullanımına ilişkin hizmet içi eğitimlerin gerekliliğidir. Çalışma, YZ araçlarının etkili bir şekilde kullanılabilmesi için, bu araçların yönetim ve liderlik konusunda deneyimli kişiler tarafından kontrol edilerek kullanılması gerektiğini vurgulamaktadır. Yapay zeka tamamen kendi başına bırakıldığında, hatalar ve aksaklıklar ortaya çıkabileceği için insan müdahalesi ve kontrolü mevcut şartlarda her zaman gerekli görülmektedir. Araştırmacı, yapay zekanın bir yardımcı araç olarak düşünülmesi gerektiğini, ancak insan zekası ve liderliğinin yerini alamayacağını belirtmektedir.

Sonuç olarak, bu çalışma, YZ'nin IDE alanındaki liderlik ve yönetim süreçlerine entegrasyonunun verimliliği artırabileceğini, zaman tasarrufu sağlayabileceğini ve özellikle akreditasyon gibi resmi gereksinimlere uyum sağlama sürecini hızlandırabileceğini göstermektedir. Yapay zeka araçları, sadece rutin görevleri otomatikleştirmekle kalmamakta, aynı zamanda eğitim materyallerinin ve kurumsal belgelerin kalitesini artırmaktadır. Bu sayede, müfredat değişikliği gibi karmaşık süreçlerde YZ, liderlere hem operasyonel hem de stratejik anlamda büyük bir destek sunmaktadır. Çalışmanın bulguları, yapay zekanın etkin kullanımıyla müfredat yönetim süreçlerinin nasıl iyileştirilebileceğini ve YZ'nin sadece teknik bir araç değil, aynı zamanda stratejik kararları destekleyen bir sistem olarak nasıl kullanılabileceğini ortaya koymaktadır.

Bu kapsamda, yapay zeka, eğitimde liderlik ve yönetim süreçlerinin daha etkili ve verimli hale gelmesine katkı sağlayan önemli bir araç olarak öne çıkmaktadır. Eğitim liderleri, YZ'yi doğru bir şekilde entegre ederek, sadece idari süreçlerde değil, aynı zamanda akademik kaliteyi artırma ve yenilikçi yaklaşımları benimseme konusunda da önemli kazanımlar elde edebilirler. Yapay zekanın doğru ve dikkatli kullanımı, eğitim yönetiminde başarılı sonuçlar elde edilmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: İngiliz Dili Eğitimi, liderlik ve yönetim, yapay zeka

The Use of Artificial Intelligence in English Language Teaching Leadership and Management: Enhancing Efficiency and Quality Management

Gökhan Hınız

Abstract

This study investigates the utilization of Artificial Intelligence (AI) in leadership and management within the field of English Language Teaching (ELT), with a specific focus on its role in facilitating educational program change. Employing an autoethnographic approach, the researcher draws on personal diaries and experiences during a curriculum transition process in the School of Foreign Languages, where he served as a vice principal. The curriculum transformation involved moving from a yearly system to a modular one, a shift aimed at improving educational quality, addressing stakeholder demands, and aligning the curriculum with accreditation requirements. Throughout this process, AI tools were actively employed to enhance efficiency in administrative tasks and support the transition.

The program transformation involved several phases, beginning with a comprehensive needs assessment. In this stage, generative AI tools were used to develop an action plan based on the department's needs, utilizing the SMART (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, and Time-Bound) objectives framework. Although the content of the action plan was conceptualized by the researcher, AI significantly expedited the writing process, delivering a comprehensive and structured report quickly and accurately. The integration of AI was further applied to syllabus development, where the tool contributed to the creation of detailed course syllabi with specific learning outcomes. By automating the drafting process, AI facilitated a faster and higher-quality outcome. Notably, the tool suggested improvements, such as incorporating statements on inclusion and equity—elements that had been initially overlooked by the academic staff.

In addition to syllabus development, AI was instrumental in revising institutional regulations, handbooks, and website content, ensuring that these materials aligned with the new modular system. AI-generated text for these documents, following input from the researcher, significantly reduced the time needed for drafting and proofing. AI also played a crucial role in preparing presentation content and video scripts to orient both staff and students to the new system. This comprehensive approach ensured smooth communication and facilitated the successful transition.

The study further highlights AI's contribution to the development of assessment tools, including sample exams and supplementary materials that were tailored to the new curriculum. AI-assisted proofreading and editing processes enhanced the quality of these materials, ensuring alignment with educational standards and avoiding potential oversights. By streamlining these processes, AI tools saved significant

time and resources, allowing academic leaders to focus on strategic decisions rather than routine administrative tasks.

The findings of the study reveal the necessity for in-service training on the use of AI in leadership and management in education. Additionally, the study emphasizes that AI tools can be used effectively and accurately when supervised by individuals with expertise and experience in education and leadership. Over-reliance on AI without proper oversight could lead to errors and disruptions.

This research demonstrates that the integration of AI into administrative processes in ELT leadership can lead to increased efficiency, time savings, and accelerated progress toward meeting accreditation requirements. AI tools not only automate routine tasks but also improve the quality and accuracy of educational materials and institutional documentation. The study concludes that AI, when effectively utilized, enhances the overall process of curriculum management, offering valuable support in both operational and strategic areas of leadership within ELT.

Keywords: English Language Teaching, leadership and management, artificial intelligence

Yapay Zekâ Araçlarının Kullanımının Öğrencilerin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları Üzerindeki Etkisi ve Araçların Kullanımına Yönelik Öğrenci Görüşleri

Yıldız Özaydın Aydoğdu [1] & Şeyhmus Aydoğdu [1,*]

[1] Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi
aydogduseyhmus@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ (YZ) araçlarının öğrenme ortamlarında kullanımının öğrencilerin tutumları üzerindeki etkisinin incelenmesi ve araçlara yönelik öğrenci görüşlerinin belirlenmesidir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada karma araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın nicel bölümü ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen olarak yürütülmüştür. Nitel bölümde araştırmacılar tarafından geliştirilen 8 adet açık uçlu sorudan oluşan görüş formu kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, bir üniversitenin eğitim fakültesinde öğrenim gören 103 öğrenciden oluşmaktadır. Çalışmada deney grubunda 57, kontrol grubunda 46 öğrenci bulunmaktadır. Araştırma sürecinde her iki gruba da ön test olarak "Yapay zekaya yönelik genel tutum ölçeği" uygulanmıştır. Bu işlemin ardından deney grubundaki öğrencilere öğrenme materyali tasarlama süreçlerinde kullanılabilecek YZ araçlarının neler olduğu ve nasıl kullanıldığına yönelik bilgilendirme yapılmıştır. Öğrencilerin materyal geliştirme sürecinde bu araçlardan en az iki tanesinden yararlanarak materyal geliştirmeleri istenmiştir. 5 haftalık uygulama süreci sonrasında kontrol ve deney gruplarına son test uygulanmıştır. Bu sürecin sonunda ayrıca YZ aracı kullanan öğrencilerin süreçteki deneyimleri ile ilgili derinlemesine bilgi edinilmesi için öğrencilere görüş formu uygulanmıştır. Toplanan verilerin yapısı incelenerek uygun istatistiksel veri analizi yöntemleri uygulanmıştır. Elde edilen bulgular, YZ aracı kullanımının öğrencilerin YZ'ye yönelik pozitif veya negatif tutumları üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmadığını göstermektedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin YZ'ye yönelik pozitif tutumları incelendiğinde, başlangıç düzeylerinin 5 üzerinden 3.87 ve 3.86 olduğu görülmektedir. Benzer şekilde negatif tutumların da deney ve kontrol gruplarında 5 üzerinden sırasıyla 2.12 ve 2.18'dir. Her iki grubun ortalamasının orta nokta olan 3'ten yaklaşık 1 birim uzak olduğu dolayısıyla öğrencilerin başlangıçta pozitif tutumlarının yüksek ve negatif tutumlarının düşük olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu araştırmada YZ araçlarının yukarıda belirtilen özelliklere sahip olan öğrencilerin YZ'ye yönelik tutum üzerinde bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmada uygun örnekleme yapılması ve gruplardaki bireylerin değişiminin mümkün olmaması çalışmanın en büyük sınırlılığıdır. Dolayısıyla başlangıçta pozitif veya negatif tutumu bu çalışmadaki gruptan farklı düzeylerde olan çalışma grupları ile deneysel sürecin yürütülmesi önerilmektedir. Araştırmanın nitel bölümü, YZ araçlarının materyal tasarımına kazandırdığı güçlü yönler, zayıf yönler, fırsatlar ve tehditler kapsamında ele alınmıştır. Bu bölümde ayrıca, kullanılan YZ aracının öğrencinin amacına hizmet etmesi, YZ aracı kullanımı esnasında yaşanan zorluklar, YZ aracının nasıl bir kolaylık sağladığı ve YZ aracı kullanacak diğer bireylere öğrencilerin neler önereceği incelenmiştir. Öğrencilerin kullanmış oldukları YZ araçlarının materyal tasarım süreçlerine kazandırmış olduğu güçlü yönler incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğu araçların; tasarımda kolaylık sağladığını, zamandan tasarruf ettiklerini, öğrencilerin dikkatini çekebilecek materyaller tasarlamayı desteklediğini ve daha zengin materyaller hazırlanmasına olanak sağladığını belirtmişlerdir. YZ araçlarının materyal tasarım sürecindeki zayıf yönleri incelendiğinde öğrenciler genel olarak; çoğu YZ aracının paralı olması, araçların istenilenden ilgisiz sonuçlar üretiyor olması, insanlarda tembelliğe sebep olması, yaratıcılığı olumsuz yönde etkilemesi görüşlerini belirtmişlerdir. Fırsatlara yönelik olarak katılımcıların çoğu; öğrenciler için verimliliği arttırıcı ve olumlu öğrenme çıktıları elde edilmesini sağlayıcı, idareciler için evrak hazırlama kolaylığı sağlaması ve iş gücünü azaltması, öğretmenler için materyal çeşitliliği sunması ve iş gücünü azalttığına yönelik görüşler belirtmişlerdir. YZ araçlarının kullanımındaki tehditlere katılımcılar çoğunlukla; kişisel bilgilerin çalınması, ahlak algısının olmaması, üretilen sonuçların başkalarına da sunulabilir olmasından kaynaklı yaşanabilecek güvenlik problemlerinin ortaya çıkabileceği, gerçeklikten uzak sonuçlar üretmesi ve teknoloji bağımlılığına sebep olabilmesi şeklinde görüş belirtmişlerdir. Çalışmanın nitel bölümündeki bulguların öğretim sürecinde YZ aracı kullanacak araştırmacılara ve uygulayıcılara karşılaşabilecekleri sorunlar ve tehditler veya sahip oldukları fırsatlar veya güçlü yönler açısından katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Sonraki

araştırmalarda, bu araştırmanın nicel ve nitel bulgularına bağlı olarak YZ destekli bir öğrenme ortamı tasarlanması ve haftalık etkinliklerin bulgulara dayalı hazırlanması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, eğitimde yapay zekâ, materyal geliştirme

The Effect of the Use of Artificial Intelligence Tools on Students' Attitudes Towards Artificial Intelligence and Student Opinions on the Use of Tools

Yıldız Özaydın Aydoğdu [1] & Şeyhmus Aydoğdu [1,*]

Abstract

The purpose of this study is to investigate the impact of artificial intelligence (AI) tools in learning environments on students' attitudes and perceptions of the tools. To this end, the study used a mixed-methods approach. The quantitative component was conducted as a quasi-experimental design with a pre-test-post-test control group. The qualitative component used a researcher-developed survey instrument consisting of eight open-ended questions. The study group consisted of 103 students enrolled in the Faculty of Education at a university. Of these, 57 were assigned to the experimental group and 46 to the control group. At the beginning of the research process, both groups completed the "General Attitude Scale towards Artificial Intelligence" as a pre-test. Students in the experimental group were then introduced to the AI tools that could be used in the learning materials development process and how to use them. The students were then tasked with developing materials using at least two of these tools during the material development process. After the five-week application period, a post-test was administered to the control and experimental groups. At the end of this phase, an opinion form was also distributed to the students to elicit detailed insights into their experiences using the AI tool throughout the process. The structure of the collected data was examined and appropriate statistical data analysis methods were applied. The results indicate that the use of AI tools does not have a significant impact on students' positive or negative opinions of AI. When examining the positive sentiments of students in the experimental and control groups toward AI, it is observed that the initial levels are 3.87 and 3.86 out of 5, respectively. Similarly, the mean scores for negative attitudes in the experimental and control groups were 2.12 and 2.18 out of 5, respectively. The mean score for both groups was approximately 1 unit below the mean of 3, indicating that the students' positive attitudes were high and their negative attitudes were low at the beginning. Therefore, it was concluded that the use of AI tools in this study had no effect on the attitudes of students with the aforementioned characteristics toward AI. The main limitation of the study is that no appropriate sampling was used and individuals in the groups could not be replaced. Therefore, it is recommended that the experimental process be conducted with study groups whose initial attitudes are at different levels than the group in this study, whether positive or negative. The qualitative part of the research is discussed in the context of the strengths, weaknesses, opportunities and threats that AI tools bring to material design. This section also assesses whether the AI tool is effective in meeting the needs of the students, the challenges encountered in using the AI tool, the ways in which the AI tool provides convenience, and the recommendations that the students would make to other individuals who will be using the AI tool. When examining the strengths that AI tools used by students brought to the materials design process, the majority of participants stated that the tools facilitated design, saved time, helped design materials that could capture students' attention, and enabled the creation of more comprehensive materials. When the weaknesses of AI tools in the material design process were examined, students generally stated that most AI tools are paid, the tools produce results that are not related to the desired ones, they cause laziness in people, and they negatively affect creativity. Regarding the opportunities offered by the system, the majority of participants stated that it increases student efficiency and produces positive learning outcomes, facilitates the preparation of documents, and reduces administrative workload. In addition, it provides material diversity and reduces the administrative burden on teachers. The majority of participants expressed their views on the potential dangers associated with the use of AI tools, citing concerns such as theft of personal information, lack of a sense of morality, potential security risks associated with the presentation of results to others, the discrepancy between the results produced and reality, and technology addiction. It is expected that the findings of the qualitative component of the study will prove useful to researchers and practitioners using AI tools in educational contexts, particularly in terms of the potential challenges and risks they may face, as well as the opportunities and strengths they offer. Subsequent studies will aim to develop

an AI-supported learning environment based on the quantitative and qualitative findings of this study, and to develop weekly activities aligned with these findings.

Keywords: artificial intelligence, artificial intelligence in education, material development

Veri Madenciliği Teknikleri ile Nitel Araştırma Örneklem Seçimi

Ülke Balcı Yeşilkaya [1,*], Ilker Yeşilkaya [2], Salih Çepni [3] & Salih Tutun [4]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Meb
[2] Işletme Yönetimi Metacognitive Llc
[3] Fen Bilgisi Öğretmenliği Bursa Uludağ Üniversitesi
[4] Işletme Yönetimi Washington University St. Louis
ulkebalci@gmail.com

Özet

Karma yöntem araştırmalarında genellikle araştırmanın nicel boyutuna ilişkin örneklem seçiminde olasılıklı örnekleme yaklaşımı benimsenirken nitel boyutta olasılıklı olmayan örnekleme yaklaşımının tercih edildiği görülmektedir. Bu düşüncenin altında yatan sebep; nicel araştırma yöntemlerinin tümdengelimsel ve nitel araştırma yöntemlerinin tümevarımsal akıl yürütmeyle ilişkili olduğu inancıdır. Ancak bu durum özellikle günümüz karma araştırmalarının yöntemsel olarak zenginleştiği ve veri madenciliği yöntemlerinin geliştiği gerçeği ile birlikte nicel ve nitel araştırma paradigmalarının doğasına ilişkin aşırı bir basitleştirme olarak nitelendirilebilir. Bir araştırmada örneklem seçimi sırasında olasılıklı veya olasılıksız örneklemeden hangisinin uygun olduğunun ve hangisinin tercih edileceğinin araştırma problemine, evrenin niteliğine ve olanaklara bağlıdır. Kısaca paradigma farklılıkları nicel ve nitel araştırmaların araştırma prosedürlerini engellememelidir.

Bu felsefe bağlamında bu makale, araştırmacının doktora tezinde kullandığı veri madenciliği yöntemleri ile amaçlı örnekleme belirleme sürecini detaylandırmaktadır. Araştırmacı, tezinde veri açısından çeşitli ve zengin durumları seçmek için araştırmanın nicel bölümünde amaçlı örnekleme yaklaşımlarından tipik durum örneklemesini tercih etmiştir. Nitel kısımdaki örneklem ise nicel bulguların sonuçlarından yola çıkılarak belirlenmiştir ve nicel örneklemin bir alt kümesi durumundadır. Bir gömülü kuram araştırması olan tezinde araştırmacı, nitel analize başlangıç örneklemesiyle başlamış ve teorik örnekleme ile devam etmiştir. Başlangıç örneklemesi ise sahadan toplanan ilk veriler doğrultusunda, veri madenciliği teknikleri ile belirlenmiştir.

Bu araştırmada STEM tutumu ve kariyerini etkileyen değişkenlerin veri madenciliği yöntemleri ile zenginleştirilmesi, yeni değişkenlerin diziliminde ortaya çıkan fenomenlerin belirlenmesi, örneklem içerisinden bu fenomenleri barındıran öğrencilerin nitel analiz amacı ile seçilmesi, seçilen bu öğrenciler ile yapılacak bir gömülü teori çalışması ile fenomenlerin altında yatan kök sebeplerin belirlenip değerlendirilmesi, bu değerlendirme sonucunda problem durumunda ifade edilen temel sorunların çözümüne yol gösteren betimlemeler yapılması amaçlanmıştır.

Ortaokul 5,6,7 ve 8.sınıflarından 535 öğrencinin katılımı ile oluşturulan tipik durum örneklemesinde veri toplama aracı olarak Holland Teorisine dayanan "kısa küre envanteri" ve "STEM'e karşı tutum envanteri" nin yanı sıra, öğrencilere ait sınav puanları ile O*Net veri tabanı STEM meslekleri endeksi veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Bu bağlamda başlangıç örneklemi sosyal ağ analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Sosyal ağ analizi kapsamında kurulmuş olan "Meta-Model" ağı fenomenleri işaret eder, bu unsurlardan oluşturulan ikinci ağ (Öğrenci davranış modeli) ise 535 kişilik başlangıç örnekleminden fenomen davranışı gösteren öğrencileri davranış topluluklarına ayırmıştır. "Fenomen" kavramı beklenen dışı davranışların olgusal karşılığı olarak kullanılmış olup akıl ile bir çırpıda kavranılmayan ancak varlığı gözlemlenen olgulara karşılık gelmektedir.

"Meta-Model" ağı öğrencilerin araştırma parametrelerindeki ortaklıkları üzerinden kurdukları ilişkiyi betimler. "Meta-model" sosyal ağını modellemek için birinci adımında her öğrencinin sahip olduğu RIASEC puanları, O*NET STEM mesleklerinde belirlenen RIASEC puanları ile örtüştürülmüştür. Bu örtüşme sonunda her öğrencinin daha önceden kodlanmış STEM mesleklerini hoşlanma ve yapabilme bakımından kapsayıp kapsamadığı tespit edilmiştir. Araştırma örneklemindeki öğrencilerin fenomen kabul edilebilecek davranışları, "Meta-Model" ağı ile gözlemlenebilir hale gelmiştir. Bu bağlamda zıtlık ve tamlık ilkeleri kabul edilmiştir. Kutuplaşan unsurlar içinde aykırı davranış gösteren yollar bir uzman olarak araştırmacı tarafından seçilmiştir. Öğrenci davranış modeli, "Meta-Model" ile tespit edilecek fenomen örüntüleri büyük öğrenci kütlesinden seçilmesini sağlayan ikinci bir sosyal ağ modeli olarak oluşturulmuştur. Bu ağ her bir öğrenciyi "Meta-Model"e ait unsurları bakımından bir diğerine ne kadar

benzediği ile ilgilidir. Bu şekilde öğrencilerin "kısa küre envanteri" ve "STEM'e karşı tutum envanteri" sonuçları, öğrencilere ait deneme sınavı puanları, ilişkisel olarak incelenebilecek çizgisel bir ağ modeline dönüştürülmüştür. Bu modele ait komüniteler içerisinde öğrencilerden fenomen başına 3 öğrenci olacak şekilde seçilmiştir. Bu seçimler öğrencilerin tüm metrikleri ile nitel çalışmanın örneklemi olacak şekilde listelenmiştir. Bunun sonucunda araştırmacı, kolaylıkla maksimum çeşitleme yapabilmiş ve nitel araştırmasını başlatabilmiştir.

Araştırmada örneklemin veri madenciliği teknikleri ile belirleme yönteminin, örneklem seçimi konusuna özgün bir bakış açısı sunduğu ve literatüre yeni bir yaklaşım kazandırdığı düşünülmektedir. Araştırma sonucunda eğitim bilimleri alanında yapılan araştırmalarda veri madenciliği tekniklerinin ve sosyal ağ analizlerinin daha fazla kullanılması ve bu sayede özgün çalışmalar gerçekleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "STEM Kariyer", "Eğitimde Veri Madenciliği", "Sosyal Ağ Analizi"

Qualitative Research Sample Selection with Data Mining Techniques

Ülke Balcı Yeşilkaya [1,*], Ilker Yeşilkaya [2], Salih Çepni [3] & Salih Tutun [4]

Abstract

In mixed methods research, it is seen that while the probability sampling approach is generally adopted in sample selection for the quantitative dimension of the research, the non-probability sampling approach is preferred in the qualitative dimension. This idea is underlying the belief that quantitative research methods are related to deductive reasoning and qualitative research methods are related to inductive reasoning. However, this can be considered as an oversimplification of the nature of quantitative and qualitative research paradigms, especially with the fact that today's mixed research is methodologically enriched and data mining methods have developed. During sample selection in research, which probability or non-probability sampling is appropriate and which one is preferred depends on the research problem, the nature of the population and the possibilities. In short, paradigm differences should not hinder quantitative and qualitative research research procedures.

In the context of this philosophy, this article details the process of determining purposive sampling with data mining methods used by the researcher in her doctoral thesis. In order to select diverse and data-rich situations in her thesis, the researcher preferred typical case sampling from purposive sampling approaches in the quantitative part of the research. The qualitative sample was determined based on the results of the quantitative findings and is a subset of the quantitative sample. In the thesis, which is a grounded theory research, the researcher started the qualitative analysis with initial sampling and continued with theoretical sampling. Data mining techniques determined that the initial sampling aligned with the first data collected from the field.

The research aims to enrich the variables affecting STEM attitude and career using data mining methods, identify emerging phenomena, select students for qualitative analysis, and conduct a grounded theory study to evaluate root causes, with the ultimate goal of describing and solving the basic problems expressed in the problem situation.

In the typical case sampling, which was formed with the participation of 535 students from the 5th, 6th, 7th and 8th grades of secondary school, in addition to the 'short sphere inventory' and 'attitude towards STEM inventory' based on Holland Theory as data collection tools, students' exam scores and O*Net database STEM professions index were used as data collection tools. In this context, the initial sample was analysed using social network analysis. The 'Meta-Model' network established within the scope of social network analysis points to phenomena, and the second network (Student behaviour model) created from these elements divided the students showing phenomenal behaviour from the initial sample of 535 students into behavioural communities. The term 'phenomenon' is the phenomenological equivalent of unanticipated behaviour and refers to phenomena that are not immediately grasped by reason but whose existence is observed.

The 'Meta-Model' network describes the relationship established by the students through their similarities in the research parameters. In the first step to model the 'meta-model' social network, the RIASEC scores of each student overlapped with the RIASEC scores determined in O*NET STEM

professions. At the end of this overlap, it was determined whether each student covered the previously coded STEM professions in terms of liking and being able to do them. The student's behaviours in the research sample, which can be considered phenomena, became observable with the 'Meta-Model' network. In this context, the principles of contrast and completeness were accepted. As an expert, the researcher selected the paths showing contradictory behaviours within the polarising elements. The student behaviour model was created as a second social network model that enables the phenomenon patterns to be detected with the 'Meta-Model' to be selected from the large student mass. This network is related to how similar each student is to the other regarding the elements of the 'Meta-Model'. In this way, the results of the 'short sphere inventory' and 'attitude towards STEM inventory' and students' scores were transformed into a linear network model that can be analysed relationally. Within the communities belonging to this model, students were selected as three students per phenomenon. Selections were listed as the sample of the qualitative study with all the students' metrics. Researcher was able to make maximum variation and start the qualitative research easily.

It is thought that method of determining the sample with data mining techniques in the research offers a unique perspective on sample selection and brings a new approach to the literature. As a result of the research, it is recommended that data mining techniques and social network analyses should be used more in the researches conducted in the field of educational sciences and thus original studies should be carried out.

Keywords: “STEM Career”, “Educational Data Mining”, “Social Network Analysis”

Yapay Zekanın Ölçek Geliştirme Yeterliliği Üzerine Bir İnceleme

Esra Açıkgül Fırat [1,*] & Gülden Gürsoy [1]

[1] Fen Bilgisi Öğretmenliği Adıyaman Üniversitesi
eacikgul@adiyaman.edu.tr

Özet

Yapay zeka, eğitimde pek çok yenilikçi uygulamanın gelişmesine olanak sağlayarak modern eğitim araştırmalarında önemli bir araç haline gelmiştir. Eğitimde yapay zekanın kullanım alanları genişledikçe, ölçme aracı geliştirme süreçlerinde de etkin bir şekilde kullanılıp kullanılamayacağı sorusu gündeme gelmiştir. Yapay zeka araçlarının eğitimde geniş bir kullanım alanı bulduğu günümüzde, bu araştırma, yapay zekanın ölçek geliştirme süreçlerinde nasıl bir rol oynayabileceğine dair önemli bulgular sunmayı amaçlamaktadır. Dolayısıyla, bu çalışma, özellikle yapay zekanın ölçek geliştirme süreçlerindeki yeterliliğini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Yapay zeka tarafından geliştirilen ölçeklerin geçerlilik ve güvenilirliğini değerlendirmek, bu teknolojinin eğitimde ve ölçme araçlarının oluşturulmasında sağladığı potansiyeli keşfetmek açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu doğrultuda, çalışma yapay zeka kullanılarak geliştirilen bir ölçeğin geçerlilik ve güvenilirliğini belirlemeye odaklanmıştır. Araştırma, keşifsel karma yöntemle yürütülmüştür. Bu çalışmada doküman analizi yapılmış ve ChatGPT'nin kullanımı, eğitime entegrasyonu, fen eğitiminde popüler konularda geliştirilen ölçekler ve fen eğitim programları incelenmesi ile nitel veriler toplanmıştır. Nitel verilerin analizleri sonrasında, Karabulut ve Timur (2022) tarafından geliştirilen Ortaokul Öğrencilerinin STEM Eğitimine Yönelik Tutum Ölçeği'nin temel alınmasına karar verilmiştir. Ortaokul öğrencilerinin STEM'e yönelik tutumlarını ölçmek amacıyla ölçeğin hedefleri ChatGPT'ye sunulmuş ve ChatGPT'ye belirli komutlar verilerek madde havuzu oluşturması istenmiştir. ChatGPT, 26 maddeden ve 4 boyuttan oluşan bir ölçek geliştirmiştir ve bu ölçeğin uygulanması yoluyla nicel veriler toplanmıştır. ChatGPT tarafından oluşturulan Ortaokul Öğrencilerinin STEM Uygulamalarına Yönelik Tutum Ölçeği'nin geçerlik ve güvenirliğinin test edilmesi amacıyla, Adıyaman ili merkez ilçesinde 2023-2024 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 311 ortaokul öğrencisi ile uygulama yapılmıştır. Katılımcılar belirlenirken uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi için doğrulayıcı faktör analizi kullanılmıştır. Öncelikle elde edilen verilerin doğrulayıcı faktör analizine uygun olduğu belirlenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen uyum indeks değerleri ($\chi 2$ / df = 1.65; RMSEA = 0.046; SRMR = 0.05; RMR = 0.09; CFI = 0.98; NFI = 0.95) geliştirilen ölçeğin 4 faktörlü yapısının kabul edilebilir olduğunu göstermektedir. Güvenilirlik analizleri sonucunda ise, ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı 0.91 olarak bulunmuştur. Bu sonuç, ölçeğin yüksek bir güvenilirlik seviyesine sahip olduğunu göstermektedir. Doğrulayıcı faktör analizi ile model uyumu sağlandıktan sonra ölçeğin ölçüt geçerliliğini belirlemek için Adıyaman ili merkez ilçesinde 2023-2024 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 300 ortaokul öğrencisine Karabulut ve Timur (2022) tarafından geliştirilen Ortaokul Öğrencilerinin STEM Eğitimine Yönelik Tutum Ölçeği ve ChatGPT tarafından geliştirilen tutum ölçeği birlikte uygulanmıştır. Yapılan korelasyon analizlerinde, iki ölçek arasında pozitif bir korelasyon olduğu saptanmıştır. Bu da yapay zeka tarafından geliştirilen ölçeğin, var olan ve geçerli bir ölçekle tutarlılık gösterdiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma ChatGPT'nin STEM'e ilişkin tutum ölçeği geliştirme sürecinde etkin bir araç olarak kullanılabileceğini ve geleneksel yöntemlerle geliştirilen ölçekle karşılaştırıldığında güvenilir ve geçerli sonuçlar sunduğunu göstermiştir. ChatGPT tarafından geliştirilen ölçek, fen eğitiminde STEM'e yönelik öğrenci tutumlarını ölçmek için geçerli ve güvenilir bir araç olarak kullanılabilir. Bu araştırma, yapay zekanın ölçek geliştirme süreçlerine önemli bir katkı sağlayabileceğini ve eğitim araştırmalarında bu tür teknolojilerin daha geniş bir şekilde kullanılabileceğini göstermektedir. Yapay zekanın sağladığı hız ve doğruluk, eğitimde ölçme ve değerlendirme araçlarının geliştirilmesinde yeni fırsatlar sunabilir. Bu çalışmadan hareketle, ölçek geliştirme sürecinde madde havuzunun yapay zeka kullanılarak oluşturulabileceği söylenebilir. Ayrıca, farklı alan ve konularda yapay zeka aracılığıyla geliştirilen ölçeklerle, yapay zekanın geçerli ve güvenilir ölçek geliştirme sürecindeki rolünün diğer araştırmalarla test edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: An Examination of the Competence of Artificial Intelligence in Scale Development

Yapay Zeka, Ölçek Geliştirme, STEM

Esra Açıkgül Fırat [1,*] & Gülden Gürsoy [1]

Abstract

Artificial intelligence has become a significant tool in modern educational research by enabling the development of numerous innovative applications. As the use of AI expands in education, the question of whether it can be effectively employed in the process of developing measurement instruments has come to the forefront. In an era where AI tools are widely used in various areas of education, this study aims to provide important insights into the role AI can play in the scale development process. Accordingly, this research specifically seeks to analyze the efficacy of AI in the development of educational scales. Evaluating the validity and reliability of scales generated by AI is crucial to uncovering the potential this technology offers for education and the creation of measurement instruments.

In this context, the study focuses on determining the validity and reliability of a scale developed using artificial intelligence. The research was conducted using an exploratory mixed-methods approach. In this study, document analysis was performed, and qualitative data were collected by examining the integration of ChatGPT into education, the use of AI in popular topics in science education, and the review of scales developed for science education programs. Following the analysis of qualitative data, it was decided to base the scale on the "Attitude Scale towards STEM Education for Middle School Students" developed by Karabulut and Timur (2022). The objectives of the scale, which aims to measure middle school students' attitudes towards STEM, were presented to ChatGPT, and specific commands were given to generate an item pool. ChatGPT developed a scale consisting of 26 items and four dimensions, and quantitative data were collected through the administration of this scale. To test the validity and reliability of the "Attitude Scale towards STEM Applications for Middle School Students" created by ChatGPT, the scale was administered to 311 middle school students enrolled in the central district of Adıyaman during the 2023-2024 academic year. A convenience sampling method was used to select participants.

Confirmatory factor analysis (CFA) was employed for data analysis. First, it was confirmed that the data were suitable for CFA. The fit indices obtained from CFA ($\chi 2$ / df = 1.65; RMSEA = 0.046; SRMR = 0.05; RMR = 0.09; CFI = 0.98; NFI = 0.95) indicated that the four-factor structure of the developed scale was acceptable. The reliability analysis showed that the Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale was 0.91, indicating a high level of reliability. After confirming the model fit through CFA, criterion validity was tested by administering both the attitude scale developed by Karabulut and Timur (2022) and the one developed by ChatGPT to 300 middle school students in central of Adıyaman. Correlation analyses revealed a positive correlation between the two scales, indicating consistency between the AI-generated scale and an existing, validated scale.

In conclusion, this study demonstrated that ChatGPT can be an effective tool in the process of developing an attitude scale towards STEM and that the scale it generated provides reliable and valid results when compared with a traditionally developed scale. The scale developed by ChatGPT can be used as a valid and reliable instrument for measuring student attitudes towards STEM in science education. This research highlights the potential contributions of AI to the scale development process and suggests that such technologies could be used more broadly in educational research. The speed and accuracy provided by AI present new opportunities for the development of measurement and evaluation tools in education. Based on this study, it can be suggested that item pools in scale development can be generated using AI. Moreover, future research should examine the role of AI in generating valid and reliable scales in different fields and topics.

Keywords: Artificial intelligence, Scale Developmet, STEM

Öğretmen Eğitiminde Yapay Zekâ Uygulamaları

Özlenen Özdiyar Gedik

Eğitim Bilimleri Bölümü Hacettepe Üniversitesi
ozlenen@hacettepe.edu.tr

Özet

Eğitim sistemlerinin hızla değişen dünyada uyum sağlama zorunluluğu, öğretmen eğitiminde de yeni yaklaşımlar gerektirmektedir. Öğretmen eğitimi yaklaşımlarına ek olarak YZ tabanlı uygulamalar öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin mesleki gelişim süreçlerini zenginleştirmektedir. Bu çalışmanın amacı, öğretmen eğitiminde yapay zekâ uygulamalarının güçlü ve zayıf yönlerini belirlemek ve öğretmen eğitiminde yapay zeka uygulamalarının nitelikli bir şekilde yürümesine yönelik öneriler sunmaktır. Öğretmen eğitiminde yapay zekâ uygulamalarının en önemli faydalarından biri, kişiye özel öğrenme deneyimlerinin sunulabilmesidir. Yapay zekâ, öğretmen adaylarının öğrenme ihtiyaçlarına uygun içerikler ve etkinlikler sunarak, öğrenme sürecine katkıda bulunabilir. Akıllı öğretim sistemleri (ITS) gibi araçlar, öğretmen adaylarının eksik oldukları alanlarda ek kaynaklar ve alıştırmalar sunarak öğrenme sürecini destekleyebilir. Bu sistemler, bireysel performans verilerini analiz ederek kişiye özel geri bildirimler sağlayabilir. Öğretmen adaylarının kendi gelişim süreçlerini daha etkili bir şekilde yönetmelerine yardımcı olabilir. YZ'nin eğitimdeki bir diğer önemli katkısı da değerlendirme süreçlerinin iyileştirilebilmesidir. YZ destekli değerlendirme araçları, öğretmen adaylarının performansını objektif bir şekilde değerlendirebilir ve geri bildirim sürecini hızlandırabilir. Örneğin, öğretmen adaylarının yazılı ve sözlü yanıtları analiz edilerek, kişiye özel ve anında geri bildirim sağlanabilir. Bu tür uygulamalar hem öğretmen adaylarının öğrenme süreçlerine hem de ders sorumlularının değerlendirme süreçlerine önemli katkılarda bulunabilir. YZ tabanlı araçlar, öğretmen eğitiminde veriye dayalı karar verme süreçlerini de destekler. Eğitim kurumları ve ders sorumluları, YZ'nin sunduğu analiz araçlarıyla öğretmen adaylarının öğrenme performanslarını ve gelişimlerini yakından takip edebilir. Bu sayede, öğretim programları veya kullanılan yöntem ve teknikler gerçek zamanlı veriler doğrultusunda yeniden düzenlenebilir ve iyileştirilebilir. Diğer taraftan, öğretmen eğitiminde yapay zekâ uygulamalarının kullanımında çeşitli etik problemler ve uygulama zorlukları da söz konusu olabilir. YZ kullanımı sırasında veri gizliliği ve veri güvenliği konuları üzerinde önemle durulmalıdır. Öğretmen adaylarının kişisel ve akademik verileri kullanma yolları ve bu verilerin güvenliğinin sağlanması gibi konular dikkatle ele alınmalıdır. Ayrıca, YZ'nin öğretmen eğitimi süreçlerine dahil edilmesi, ders sorumlularının dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmesini ve bu yeni teknolojilere uyum sağlamasını gerektirir. Eğitimde yapay zekânın bu zorluklarına rağmen, YZ'nin öğretmen eğitiminde kullanılması, eğitim sistemlerinde geleceğe yönelik öğretim stratejilerini geliştirmek için bir fırsat sunmaktadır. Sürdürülebilir Kalkınma, Hedef 4.c'de belirttiği gibi 2030 yılına kadar, en az gelişmiş ülkeler ve gelişmekte olan küçük ada devletleri başta olmak üzere gelişmekte olan ülkelerde, öğretmen eğitimine yönelik uluslararası işbirliğini de içerecek şekilde nitelikli öğretmen arzını önemli miktarda artırmak" için uluslararası iş birliği ve YZ destekli yenilikçi yaklaşımlar büyük bir öneme sahiptir. Öğretmen eğitiminde yapay zekâ uygulamalarının güçlü ve zayıf yönlerini belirlemek ve öğretmen eğitiminde yapay zeka uygulamalarının nitelikli bir şekilde yürümesine yönelik öneriler geliştirmek için gerçekleştirilen bu çalışmanın yöntemi derlemedir.

Öğretmen eğitiminde yapay zekâ uygulamaları, eğitim teknolojilerinin hızla evrildiği bir süreçte etkili ve sürdürülebilir bir yol olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak, bu teknolojilerin etkin bir şekilde uygulanabilmesi için ders sorumlularının, eğitim kurumlarının ve politika yapıcıların ortak çalışması ve uygulanabilir çözümler sunması gerekmektedir. Gelecekte yapılacak çalışmalar, YZ'nin öğretmen eğitimine uyarlanabilmesi ile ilgili yol gösterici çözümler sunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: öğretmen eğitimi, yapay zekâ, yapay zekâ uygulamaları

Applications of Artificial Intelligence in Teacher Education

Özlenen Özdiyar Gedik

Abstract

The need for education systems to adapt to the rapidly changing world necessitates new approaches in teacher education. In addition to traditional teacher education methods, AI-based applications enrich the professional development processes of prospective and in-service teachers. This study aims to identify the strengths and weaknesses of AI applications in teacher education and provide recommendations for the effective implementation of these applications in teacher education.

One of the most significant benefits of AI applications in teacher education is the ability to offer personalized learning experiences. AI can contribute to learning process by providing content and activities tailored to the learning needs of pre-service teachers. Tools such as Intelligent Tutoring Systems (ITS) can support the learning process by providing additional resources and exercises in areas where teacher candidates need improvement. These systems can analyse individual performance data to provide personalized feedback, helping teacher candidates manage their development processes more effectively.

Another important contribution of AI in education is the enhancement of assessment processes. AI-powered assessment tools can objectively evaluate the performance of prospective teachers and accelerate the feedback process. For instance, the written and oral responses of teacher candidates can be analysed to provide instant and personalized feedback. Such applications can significantly contribute to both the learning processes of teacher candidates and the assessment processes of course instructors.

AI-based tools also support data-driven decision-making processes in teacher education. Educational institutions and instructors can closely monitor the learning performance and development of teacher candidates using AI's analytical tools. This allows for the real-time reorganization and improvement of instructional programs or the methods and techniques used.

On the other hand, the use of AI applications in teacher education may also involve various ethical issues and practical challenges. Issues of data privacy and security should be critically addressed when using AI. Careful consideration should be given to how the personal and academic data of teacher candidates is used and how the security of this data is ensured. Moreover, integrating AI into teacher education processes requires course instructors to develop their digital literacy skills and adapt to these new technologies.

Despite these challenges, the use of AI in teacher education presents an opportunity to develop forward-looking instructional strategies within educational systems. As highlighted in Sustainable Development Goal 4.c, "By 2030, substantially increase the supply of qualified teachers, including through international cooperation for teacher training in developing countries, especially least developed countries, and developing small island states." International cooperation and AI-supported innovative approaches are of great importance in achieving this goal. The methodology of this study, which aims to identify the strengths and weaknesses of artificial intelligence applications in teacher education and to develop recommendations for the effective implementation of these applications, is a literature review.

Artificial intelligence applications in teacher education are emerging as an effective and sustainable way in a process where educational technologies are rapidly evolving. However, in order for these technologies to be implemented effectively, course instructors, educational institutions and policy makers need to work together and provide applicable solutions. Future studies should provide guiding solutions for the adaptation of AI to teacher education.

Keywords: teacher education, artificial intelligence, artificial intelligence applications

ITEAC 2024

ABSTRACT BOOK

VII. INTERNATIONAL TEACHER EDUCATION AND ACCREDITATION CONGRESS

VII. ULUSLARARASI ÖĞRETMEN EĞİTİMİ VE AKREDİTASYON KONGRESİ

www.iteac.epdad.org.tr